

TOREK, 16. DECEMBER 2008

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

*
* *

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, od našega zadnjega srečanja so bila objavljena poročila o sestanku voditeljev političnih skupin in predsednika Češke republike, na katerem so nekateri voditelji skupin pokazali nespoštljivost in neolikanost, ki sta po mojem mnenju sramotna za vse nas. Želel bi vedeti, ali bi hoteli to priložnost izkoristiti za to, da kot današnji podpredsednik potrdite, da ta Parlament ceni vsa mnenja bodisi za Lizbonsko pogodbo ali proti njej in da spoštujemo visoki položaj te službe Češke republike.

Predsednik. – Ni moja stvar, gospod Hannan, da karkoli potrdim, opomnil pa bi vas tudi, da Parlament trenutno ne razpravlja o tej temi. Vendar pa sem prepričan, da se boste ob primernem času oglasili in na zagovor glede te zadeve poklicali pristojne organe.

2. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

3. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti o izidu glasovanja: glej zapisnik)

3.1. Evro-mediteranski sporazum ES-Maroko (pristop Bolgarije in Romunije) (A6-0458/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (glasovanje)

3.2. Protokol k Stabilizacijsko-pridružitvenemu sporazumu ES-Hrvaška (pristop Bolgarije in Romunije) (A6-0496/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (glasovanje)

3.3. Protokol k Stabilizacijsko-pridružitvenemu sporazumu ES-Hrvaška (pristop Bolgarije in Romunije) (A6-0490/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (glasovanje)

3.4. Sporazum ES-Indija o nekaterih vidikih storitev v zračnem prevozu (A6-0471/2008, Gabriele Albertini) (glasovanje)

3.5. Zaščita evra pred ponarejanjem (A6-0499/2008, Gérard Deprez) (glasovanje)

3.6. Ukrepi za zaščito evra pred ponarejanjem v državah članicah, ki evra niso sprejele za svojo enotno valuto (A6-0503/2008, Gérard Deprez) (glasovanje)

3.7. Zaščitni ukrepi, ki se zahtevajo od gospodarskih družb, da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom (kodificirana različica) (A6-0465/2008, Diana Wallis) (glasovanje)

3.8. Davčne oprostitve za osebno lastnino posameznikov iz države članice (kodificirana različica) (A6-0466/2008, Diana Wallis) (glasovanje)

3.9. Odhodki na področju veterine (kodificirana različica) (A6-0464/2008, Diana Wallis) (glasovanje)

3.10. Medalje in žetoni, podobni eurokovancem (A6-0469/2008, Eoin Ryan) (glasovanje)

3.11. Medalje in žetoni, podobni eurokovancem: uporaba glede nesodelujočih držav članic (A6-0470/2008, Eoin Ryan) (glasovanje)

3.12. Sprememba proračuna št. 9/2008 (A6-0487/2008, Kyösti Virrankoski) (glasovanje)

3.13. Merske enote (A6-0476/2008, Arlene McCarthy) (glasovanje)

3.14. Vpliv turizma na obalne regije (A6-0442/2008, Jamila Madeira) (glasovanje)

3.15. Medijska pismenost v digitalnem svetu (A6-0461/2008, Christa Prets) (glasovanje)

3.16. Evropska fundacija za usposabljanje (prenovitev) (A6-0473/2008, Bernard Lehideux) (glasovanje)

3.17. Prilagoditev nekaterih aktov Sklepu Sveta 1999/468/ES, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES - Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom (četrty del) (A6-0301/2008, József Szájer) (glasovanje)

– Pred glasovanjem

Margot Wallström, *podpredsednica Komisije*. – Gospod predsednik, Komisija pozdravlja sporazum, dosežen na prvi obravnavi, o zadnjem izmed naših štirih predlogov o prilagoditvi obstoječih zakonodajnih aktov v novem komitološkem postopku s pregledom.

V okviru tega sporazuma bi Komisija rada podala dve izjavi, katerih besedilo bom predala vašim službam, da ju vključijo v zapisnik te seje.

Prva izjava zadeva zavezo Komisije v zvezi s prenosom osnutka ukrepov Evropskemu parlamentu, ko so roki skrajšani, druga izjava pa se nanaša na uporabo regulativnega postopka s pregledom v zvezi s postopkovnimi pravili za posodobitev črnih seznamov Skupnosti o letalskih prevoznikih, za katere velja prepoved opravljanja letov.

, podpredsednica Komisije. – Izjavi Komisije

Prenos osnutka ukrepov Evropskemu parlamentu

Roki, v katerih lahko Evropski parlament in Svet v skladu s členom 5a(3)(c) Sklepa Sveta 1999/468/ES nasprotujeta osnutku ukrepa, so bili v nekaterih določbah naslednjih osnovnih aktov skrajšani na štiri tedne ali en mesec: Direktiva 2004/17/ES, Direktiva 2004/18/ES in Uredba (ES) št. 2111/2005. Pri prenosu osnutka ukrepov Evropskemu parlamentu in Svetu ob uporabi teh določb, se Komisija zaveže, razen v obdobju počitnic Evropskega parlamenta, da bo upoštevala potrebo, da ima Evropski parlament plenarno zasedanje pred potekom zadevnih skrajšanih rokov, in poudarja svojo zavezanost v skladu s Sporazumom med Evropskim parlamentom in Komisijo o postopkih za izvedbo Sklepa Sveta 1999/468/ES o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES, predvsem glede sistema zgodnjega opozarjanja, predvidenega v odstavku 16.

, podpredsednica Komisije. –(FR) Uporaba regulativnega postopka

Komisija z obžalovanjem poudarja odločitev o uporabi regulativnega postopka s pregledom za člen 8(1) Uredbe (ES) št. 2111/2005. V zvezi s tem bi rada izpostavila, da so izvedbeni ukrepi, navedeni v tem členu, po naravi postopkovni in upravni ter predvidevajo podrobnosti pravil, ki so že določena v osnovnem aktu. Komisija želi ponoviti, kako pomembno je zagotoviti najvišjo možno raven varnosti v letalstvu. Uporablja stroga, mednarodno priznana merila, ki se jih objektivno uporablja, da se doseže ta cilj; to je bilo vedno tako, ko je bil posodobljen črni seznam, odkar je začela veljati Uredba (ES) št. 2111/2005. Po mnenju Komisije mora delo na tej zadevi še naprej temeljiti izključno na tehničnih merilih, zato je prepričana, da morajo postopkovna pravila v vsakem primeru še naprej zagotavljati visoko raven varnosti in učinkovitosti.

3.18. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah (A6-0457/2008, Ona Juknevičienė) (glasovanje)

3.19. Evropski svet delavcev (prenovitev) (A6-0454/2008, Philip Bushill-Matthews) (glasovanje)

– Pred glasovanjem

Philip Bushill-Matthews, poročevalec. – Gospod predsednik, na kratko bi omenil nekaj, kar je zelo pomembno načelo. Odbor je v dialogu pripravil sporazum, ki bi moral v skladu z voljo Parlamenta sprejet. Ni slab sporazum, vendar pa je sprožil pomembno vprašanje načela glede prihodnjih dokumentov, za katerega menim, da ga moram predstaviti predsedstvu

Pomembno je, da se zavedamo, da poročevalec, ko je imenovan, ni imenovan samo za poročevalca odbora, ampak celotnega Parlamenta. Ker je Svet hotel imeti dialog in so pravila odbora to dovoljevala, naj bi na moje presenečenje resnično potekal dialog, po potrebi brez poročevalca, če ne bi podprl nadaljevanja.

Po mojem mnenju bi moralo biti Parlamentu, če naj bo poročevalec tudi poročevalec Parlamenta, omogočeno, da izrazi svoje celotno mnenje o poročilu, preden se zaveže dialogu. Imenuje se demokracija, zamisel pa predlagam predsedstvu.

(Aplavz)

3.20. Poenostavitev pogojev za prenose obrambnih proizvodov znotraj Skupnosti (A6-0410/2008, Heide Rühle) (glasovanje)

3.21. Homologacija motornih vozil in motorjev (A6-0329/2008, Matthias Groote) (glasovanje)

3.22. Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad in Kohezijski sklad (projekti, ki ustvarjajo prihodek) (A6-0477/2008, Stavros Arnaoutakis) (glasovanje)

3.23. Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (A6-0483/2008, Giuseppe Gargani) (glasovanje)

– Pred glasovanjem (ustni predlogi sprememb k spremembam 62, 65 in 75)

Giuseppe Gargani, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot poročevalec bi rad podal tri ustne predloge sprememb: k spremembi 62 – na seznamu glasovanja, če lahko sledite – glede uvodne izjave 12 predlagam, da se izbriše celotni vrinjeni stavek od „letni zneski“ do „letni proračun“.

K spremembi 65 na seznamu glasovanja glede uvodne izjave 12c predlagam, da se med besede „parlamentarni pomoči“ in „se krijejo vsi stroški“ vstavi naslednji vrinjeni stavek: „katerih letni zneski bodo določeni v okviru letnega proračunskega postopka“.

K spremembi 75, ki zadeva člen 131, je moj ustni predlog spremembe, da se doda besedo „transparenten“ k besedama „okvir razvrstitve“, da se glasi „transparentni okvir razvrstitve“.

To so ustni predlogi sprememb, ki jih Parlamentu podajam kot poročevalec. Upam, da bodo sprejeti.

(Ustni predlogi sprememb so bili sprejeti.)

– *Pred končnim glasovanjem*

Giuseppe Gargani, poročevalec. – (IT) gospod predsednik, gospe in gospodje, Komisijo bi rad uradno vprašal, ali se strinja z vsemi temi sprejetimi spremembami.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, Komisija je zadovoljna, da je bil dosežen sporazum med institucijami o skupnem besedilu statuta za parlamentarne pomočnike.

V imenu Komisije lahko danes potrdim naše strinjanje z besedilom, ki ohranja polno vsebino našega prvotnega predloga. Komisija je ta predlog pripravila kot odgovor na prošnjo Evropskega parlamenta Komisiji v pismu predsednika Pötteringa predsedniku Barrosu. Samo osem mesecev po tej zahtevi ste zdaj potrdili rezultat zelo konstruktivnih razprav med Parlamentom, Svetom in Komisijo. S tem predlogom je tretjič v desetih letih Komisija prevzela pobudo v zvezi z obravnavanjem vprašanja statuta in trdno smo prepričani, da nam bo tokrat uspelo. Zdaj moramo izkoristiti to priložnost. Zato v imenu Komisije tudi potrjujem zavezo, da bomo zagovarjali to besedilo do njegove končne odobritve s strani Sveta.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospa Wallström, prepričan sem, da Parlament pozdravlja vašo izjavo.

Zdaj bomo nadaljevali s poimenskim glasovanjem, da zaključimo vprašanje, ki je bilo nerešeno skoraj 30 let.

Dovolite mi, da uživam v tem trenutku.

– *Po glasovanju*

Giuseppe Gargani, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čeprav sem hvaležen komisarki, bi vas za trenutek prosil za pozornost, ker moram prebrati politično izjavo, institucionalno politično izjavo, dogovorjeno s Svetom.

„Evropski parlament in Svet se brez poseganja v pristojnosti proračunskega organa dogovorita, da prehod na novi režim za akreditirane parlamentarne pomočnike v primerjavi z zadevnimi sredstvi, vpisanimi v proračun za leto 2008, razen indeksiranja ne bo sprožil povišanja proračunskih sredstev v razdelku splošnega proračuna Evropske unije, ki je namenjen Evropskemu parlamentu in prav posebej kritju stroškov parlamentarne pomoči.

Evropski parlament opozarja na Izvedbene ukrepe v zvezi s statutom poslancev Evropskega parlamenta, ki jih je predsedstvo Evropskega parlamenta sprejelo 17. julija 2008, in zlasti na člen 69(2), ki predvideva, da lahko predsedstvo Parlamenta prevzeti znesek za parlamentarne pomočnike indeksira na letni osnovi.

Evropski parlament in Svet se dogovorita, da v primeru, če Komisija, v skladu s členom 96(11) kadrovskih predpisov za uradnike, predlaga prilagoditev prispevkov zaradi vključitve akreditiranih pomočnikov v sistem zavarovanja za primer brezposelnosti in se potrebna plačila Evropskega parlamenta financirajo iz ustrezne proračunske postavke ter so plačana iz skupnih sredstev oddelka proračuna Evropskega parlamenta.

Evropski parlament in Svet še opozarjata, da lahko v skladu s členom 248, odstavek 4, pododstavek 2, pogodbe o ES Računsko sodišče kadar koli predloži svoja opažanja o specifičnih vprašanjih, zlasti v obliki posebnih poročil, ali na zahtevo drugih institucij Skupnosti poda mnenje.

Evropski parlament se obvezuje, da se bo s prihodnjim organom za zastopanje akreditiranih parlamentarnih pomočnikov posvetoval o vsakršni spremembi notranjega sklepa iz člena 125, odstavek 1, pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Skupnosti.“

To je izjava, dogovorjena s Svetom, in medtem ko bi Sveta rad vprašal, ali se strinja – mislim, da je dokaj varno reči, da se –, bi rad nekaj minut posvetil delitvi mišljenja, zamisli, s Parlamentom. Zaključili smo delo, ki je, kot je poudaril predsednik, prastaro in se je o njem razpravljalo mnogo let. Vendar pa je Odbor za pravne zadeve, ki je imel nalogo v samo nekaj dneh preučiti predlog, ki ga je predložila Komisija, vendar ga je na nek način sestavil odbor gospe Roure – v mislih imam predsednico, gospo Roure, ki se ji zahvaljujem –, opravil temeljito delo. Zelo sem ponosen na to, da lahko povem, da je Odbor za pravne zadeve temeljito preučil problem, za katerega moji kolegi poslanci vedo, da je težaven.

Našli smo ravnotežje glede svobodne in temeljne pravice poslancev, da si izberejo svoje pomočnike – to je navedeno v celotnem okviru –, ravnotežje, ki povečuje preglednost, določa pravila in s tem spreminja to situacijo, ki je bila doslej nejasna. Podprl sem Odbor za pravne zadeve, gospod predsednik; gospodu Pötteringu sem tudi napisal pismo, da bi mu povedal, da je Odbor, ki je imel dolžnost in pravico voditi obsežno razpravo in je to tudi storil, po mojem mnenju našel pravo ravnotežje. V trialogu, ki ga utrjujemo danes, se moram zahvaliti Komisiji in Svetu, ki sta sodelovala, predvsem pa se moram zahvaliti koordinatorjem, svojim kolegom in Marii José iz sekretariata, katere prispevek je bil izreden.

Upam, da bodo moji kolegi poslanci glasovali za; v naslednjih dveh letih bomo videli, ali lahko ta zakonodaja znatno prispeva k našemu parlamentarnemu delu.

Predsednik. – Najlepša hvala, gospod Gargani.

Ker je bilo to timsko delo, mi dovolite, da čestitam Martine Roure za njeno izvrstno delo v delovni skupini, ki ji je predsedovala z veliko odločnostjo.

Zahvaliti bi se želel seveda tudi našemu generalnemu sekretarju, ki je bil odličen pogajalec o tej temi – in brez njegove odločenosti ne bi bilo mogoče nič od tega – in zadnjim štirim predsednikom Evropskega parlamenta, gospodu Pötteringu, ki si je prizadeval zaključiti to zadevo, gospodu Borrellu, ki nam je s sprejetjem kodeksa omogočil narediti velik korak naprej, gospodu Coxu, ki je omogočil razmejitev različnih statotov, in seveda gospe Fontaine, ki je pred skoraj desetimi leti sprožila štartno pištolo, da bi danes končno imeli pred seboj to poročilo.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, žal mi je, to se bo morda zdelo kot prilizovanje, toda kolegi poslanci naj mi oprostijo, saj se morda nekateri še vedno ne zavedajo, da je bila oseba, ki je znotraj predsedstva v vseh preteklih letih uveljavljala to zadevo, dejansko vi, in ker tega niste mogli povedati, bom jaz. Zato se vam v imenu moje skupine in tistih izven nje zahvaljujem tudi za vaše delo v podpredsedstvu Parlamenta.

Predsednik. – Hvala vsem. Menim, da bo novi statut služil kot zgled v drugih parlamentih po vsem svetu.

3.24. Kapitalske zahteve (izvedbeni načrt) (B6-0623/2008) (glasovanje)

– Pred glasovanjem

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, povedati želim samo, da bo danes Parlament prvič glasoval v okviru novega regulativnega postopka s pregledom o tem, ali naj zavrne zakonodajni predlog Komisije. Kot poročevalec za direktivo o kapitalskih zahtevah, ki predstavlja ozadje tega glasovanja, bi vas prosil, da podprete predlog resolucije, ki je bil soglasno sprejet v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve.

To bo Evropskemu parlamentu omogočilo, da Komisiji pošlje jasen signal. Zahtevamo ustrezno ravnotežje med zadevami, ki jih Komisija predlaga v postopku soodločanja, in zadevah, ki jih obravnava Komisija sama v komitološkem postopku.

Komisija je v komitološkem postopku podala konkretne predloge v zvezi z bonitetnimi agencijami, ki presegajo tehnične vidike in jih je zato treba vrniti v postopek soodločanja.

Zagotoviti moramo, da izdamo usklajeno zakonodajo. Trenutno imamo pred seboj poročila o bonitetnih agencijah in direktivi o kapitalskih zahtevah ter en komitološki predlog. Naš cilj je, da o vsem jasno osredotočeno skupaj razpravljamo v postopku soodločanja, zato vas prosim za vašo podporo.

(Aplavz)

3.25. Zavajajoča podjetja za imeniške storitve (A6-0446/2008, Simon Busuttil) (glasovanje)

*
* *

Christopher Beazley (PPE-DE). - Gospod predsednik, ali lahko, dokler je podpredsednica Komisije tu, njej kot komisarki, pristojni za komunikacijo, posredujem zahtevo? Pred mesecem dni je medskupina za baltsko Evropo sprejela resolucijo o vrhu EU-Rusija, zadevo, ki je za ta Parlament zelo pomembna. Še vedno nismo prejeli potrdila, kaj šele odgovora. Bi morda lahko to obravnavala s svojimi kolegi v Komisiji? Gre za zadevo, ki je za ta Parlament zelo pomembna.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, da, seveda bom to pripeljala do konca. Poskrbela bom, da boste čim prej dobili odgovor.

4. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

– Poročilo: Philip Bushill-Matthews (A6-0454/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, Evropski svet delavcev obstaja 14 let, in skrajni čas je, da je prišlo do spremembe. Glasoval sem za poročilo, saj bo končno omogočilo, da se Evropski svetu delavcev prilagodi novim okoliščinam. Imamo številna tako imenovana evropska podjetja, z drugimi besedami tista, ki delujejo čezmejno. Zato je bilo treba prilagoditi pristojnosti Evropskega sveta delavcev, da bi izpolnjeval te nove zahteve. Podpreti moramo to poročilo, pa čeprav samo zato, ker zagotavlja, da bodo v vseh podjetjih, kjer se opravlja čezmejno delo in kjer je treba preučiti čezmejne zadeve delavcev, ti tudi dejansko zastopani v Evropskem svetu delavcev.

– Poročilo: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, ob takšnih priložnostih se včasih splača vrniti k prvim načelom in vprašati, zakaj sploh potrebujemo evropsko uredbo na tem področju. Če mi hočete nekaj prodati in želim to kupiti ter sta stranka in trgovec zadovoljna z merskimi enotami, zagotovo ni stvar katere koli nacionalne vlade, kaj šele Evropske unije, da se vmeša in njun posel razglasi za nezakonit? To se morda sliši globokoumno ali akademsko, toda v moji domovini so se odvijale zakonite dejavnosti, ki so zahtevale ogromno časa in bile v veliko nadlogo ljudem, ker so s svojimi strankami trgovali v merah, v katerih se te stranke znajdejo. To je še en primer, kako se je moč premaknila od nacionalnih držav in k tistim, za katere ne moremo glasovati v Evropskem parlamentu.

Ponoviti želim naš poziv k referendumu o Lizbonski pogodbi. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Martine Roure (PSE). – (FR) Gospod predsednik, to je resnično zgodovinski dan za naš Parlament. Trdo smo delali, da smo prišli do tu: šla bi celo tako daleč, da bi rekla, da je ta dokument nastajal 15 let.

Sama zgodba vam je znana, saj ste predsedovali delovni skupini, ki se ji je povsem upravičeno zdelo, da je statut za pomočnike pomembna zadeva. Za nas je to vrhunec obsežnega dela. Kot ste dejali, so drugi predsedniki pred gospodom Pötteringom pomembno prispevali k temu rezultatu: pravkar sem se zahvalila gospe Fontaine, ko sem jo srečala na stopnicah.

Povedati moram tudi, da bi se želela zahvaliti tudi delovni skupini, v kateri ste sodelovali tudi vi. Ta delovna skupina je vključevala gospoda Friedricha, gospo Lulling, gospoda Nicholsona, gospod De Vits in gospo Wallis – upam, da nisem nikogar pozabila –, in reči moram, da je bilo v tej delovni skupini veliko solidarnosti, zaradi česar nam je uspelo. Pohvaliti bi želela tudi Odbor za pravne zadeve, ki je prevzel zadevo, se soočil z izzivom in delal hitro: najlepša hvala.

– Poročilo: Simon Busuttill (A6-0446/2008)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, želel bi čestitati poročevalcu za to poročilo. Glasoval sem za to priporočilo, ker sem imel opraviti z dobesedno na stotine volivcev iz vse regije East Midlands, od Nottinghama do Daventryja, od Glossopa do Lincolna, ki so se zapletli z enim izmed imenikov, ki se jih želi poročilo rešiti: European City Guide. Zadevno podjetje v bistvu goljufa ljudi tako, da pošilja račune in grozi s pravnim ukrepanjem, če mu ne bodo plačali za oglase, ki se nikoli ne pojavijo v proizvodni, za katerega se pretvarjajo, da ga prodajajo.

European City Guide je bil eden izmed največjih vzrokov za pritožbe, ki sem jih prejel v svojih desetih letih v tem Parlamentu. Prve pritožbe so prišle v prvem svežnju pism po moji izvolitvi, zadnja pa so se znašla v

predalu moje elektronske pošte danes zjutraj. Zato sem zelo zadovoljen, da sem lahko za spremembo končno podprl nekaj v tem Parlamentu.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, kot predhodni govornik bi se želel tudi jaz zahvaliti poročevalcu za njegovo poročilo o tej temi, saj je očitno precej pomembno. Številni izmed nas smo prejeli pisma naših volivcev, v katerih so spraševali o tej goljufiji. Nekateri zelo zaskrbljeni ljudje, vključno z mnogimi malimi podjetji po vsej EU, so mi v mojem volilnem okrožju London pisali o tem, da so zelo zaskrbljeni, da morajo plačati ta znesek in da se nočejo spoprijeti s pravnim ukrepanjem.

To je ena izmed stvari, ki jih EU dobro obvlada. Vem, da sem kritičen glede nadaljnega političnega in gospodarskega vključevanja, vendar pa se tudi zadovoljen, da lahko izpostavim, kadar Evropska unija dela dobro. Včasih bi se morali osredotočiti na tisto, kar delamo dobro, in poskušati pozabiti nekatere izmed tistih stvari, ki nam ne gredo tako dobro od rok, kot je na primer miselnost, da vse ustreza vsem.

To imenujejo ena izmed prvih evropskih goljufij, vendar pa pravzaprav ni prva evropska goljufija. Če želite poiskati druge evropske goljufije, pogledajte evropsko ustavo in Lizbonsko pogodbo. Govorijo nam, da je Lizbonska pogodba povsem drugačna od evropske ustave, vendar pa je v bistvu docela enaka zadeva, odrekati Britancem pravico do glasovanja pa je resnična goljufija in zanikanje demokracije.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Gospod predsednik, kot predsednik Odbora za peticije lahko rečem, da je bil odbor zelo zadovoljen, ko je bil po tem, ko smo prejeli informacije o takšnih praksah, sprejet naš predlog o pripravi osnutka poročila o nepoštenih praksah oglaševalskih podjetij kot je City Guide. Poročilo je pripravil gospod Busutill, za ta uspeh pa bi mu želel čestitati. Na poročilu sta delala celotni Odbor za peticije in njegov sekretariat. Zahvalil bi se vsem vpletenim, še posebej pa gospodu Busuttilu in tudi vsem poslancem, ki so podprli to resolucijo. Resolucija je prejela skoraj soglasno podporo v Parlamentu.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gospod predsednik, to je edino področje, kjer se zahteva plačilo za neopravljene storitve. Zato odločno podpiram to poročilo in sem glasovala zanj. Omenila bi rada tudi, da nisem mogla glasovati o nekaj prvih poročilih, o katerih se je glasovalo. Zaradi blokade pred Parlamentom skupaj z drugimi poslanci nisem mogla priti do dvorane. Vložiti želim protest proti takšnemu stanju.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospod predsednik, izredno sem zadovoljna, da je poročilo o podjetju City Guide in poslovnih imenikih prejelo ogromno podporo, poročevalcu pa čestitam za njegovo delo. To je vprašanje, ki je vzniknilo in na katerega je Parlament odgovoril. Vključuje posameznike, klube, šole in podjetja, ki so jih ogoljufala podjetja, ki uspevajo zaradi pomanjkanja usklajenosti.

Upam, da bo današnje glasovanje prineslo sporočilo, da morajo biti ljudje zelo previdni pri podpisovanju in da je Parlament prisluhnil njihovim skrbem ter da bomo zahtevali ukrepanje v državah članicah in na evropski ravni, ki bo ustavilo prakso izvajanja denarja od podjetij pod pretvezo.

To je zelo dober dan za Simona Busuttila, poročevalca, in zelo dober dan tudi za Odbor za peticije, ki si je na vsakem koraku prizadeval za to vprašanje. Veselim se, da bom lahko poročal mojim volivcem – stotinam njih, ki so me kontaktirali zaradi tega –, jim poročal o resničnem napredku.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, podal bi splošno pripombo. Tudi jaz se nisem mogel udeležiti prvih nekaj glasovanj, ker je bil onemogočen dostop do Parlamenta. Menim, da je povsem nesprejemljivo, da francoski policist vozilu, za katerega se ugotovi, da je na poti v imenu Parlamenta, onemogoči dostop do Parlamenta. To se dogaja samo v Strasbourgu. Če se bo to ponovilo, se bom pridružil tistim, ki nasprotujejo sedežu Parlamenta v Strasbourgu. Nenazadnje do situacij kot je ta, ki sem jo opisal, v Bruslju ne prihaja.

– **Poročilo: Gérard Deprez (A6-0499/2008)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, prosil sem za besedo, da bi podal obrazložitev glasovanja o zaščiti evra pred ponarejanjem. Bo to na vrsti?

Predsednik. – Glede na to, da ni bilo razprave, Poslovnik navaja, da ne sme biti ustnih obrazložitev. Zato imate dve možnosti: svojo izjavo lahko predložite v pisni obliki ali pa jo, ker imamo nekaj časa, podate ustno in bo zapisana.

Torej jo podajte ustno.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, nadvse ste prijazni in upam, da vam tega ne bo žal!

Britanski konzervativci smo se vzdržali glasovanj o slavnem evru. To smo storili zato, ker menimo, da je pošteno, da tisti, ki se nočejo pridružiti valuti, odločitev o njej prepustijo državam, ki jo imajo. Vendar pa je v preteklih nekaj mesecih postalo vse bolj očitno, da so se nekateri starejši poslanci tega Parlamenta odločili, da ne bodo ravnali na pošten ali spoštljiv način. Nedavna dejanja nekaterih naših voditeljev skupin ob obisku predsednika Češke republike so bila vsekakor brez sledu spoštovanja, ki bi ga bilo treba izkazati predsedniku demokratične evropske države.

Ko se približujejo evropske volitve, bodo mnogi prisotni poslanci stokali, da imajo občutek, da se jih ne jemlje resno ali se jim ne izkazuje spoštovanja, ki si ga zaslužijo od svojih volivcev. Morda bi morali razmisliti o tem, da si spoštovanje zaslužiš samo, če se ga odločiš tudi izkazovati, zlasti tistim, ki imajo načelno stališče, s katerim se ne strinjaš. Zdi se, da stari revolucionarji nikoli ne umrejo: samo pozabijo, za kaj so se borili!

– Poročilo: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, glasovala sem proti poročilu gospoda Garganija, ker menim, da je to, kar je pred nami in v uredbi Sveta, kjer imamo samo pravico do tega, da spregovorimo, daljnosežno poseganje v svoboščine poslancev. Poudarila bi rada, ne želim pa na noben način omalovaževati dela Odbora za pravne zadeve, da obstajajo številna nerešena vprašanja in problemi, ko gre za vpliv uredbe tega Sveta na naše pomočnike.

Kot članica Odbora za proračunski nadzor sem vedno menila, da bi bilo treba nekaj nujno storiti glede vprašanja statuta za pomočnike. Vedno sem bila ena izmed tistih ljudi, ki so plačevali prispevke za socialno zavarovanje svojih zaposlenih in jih zaposlovali pod ustreznimi pogoji. Tisti kolegi poslanci, ki tega niso delali, so nam dobesedno vsilili to uredbo Sveta. Bolje bi bilo, ko bi se bila administracija Parlamenta prej odzvala in pomagala izvajati trenutni model. Ta model ni v celoti slab in ga želimo obdržati za lokalne pomočnike. To bi bila boljša rešitev za svobodo vseh.

– Poročilo: Simon Busuttill (A6-0446/2008)

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, pridružiti se želim tistim, ki gospodu Busuttillu čestitajo za njegovo poročilo in obsojajo nepoštena dejanja različnih podjetij za imeniške storitve.

Vidik, ki pogosto ni znan, je agresivni način, na katerega ta podjetja podkrepijo svoje zahteve za plačilo. Žrtve podjetja European City Guide in drugih imenikov so postavile spletno stran poimenovano „Stop the European City Guide“, da bi pomagale povečati ozaveščenost glede nevarnosti teh goljufij ter malim podjetjem, športnim klubom, dobrotelnim organizacijam itd., ki so žrtve, pomagale v boju ter pri tem, da se jim ne pustijo prevarati. Vendar pa so jih lastniki teh imenikov zastraševali in poskušali doseči, da ponudnik internetnih storitev, ki jim omogoča delovanje strani, umakne to spletno stran. Kot posledica tega zdaj gostujem to spletno stran na svoji spletni strani, saj se očitno ne drznejo napasti poslanca Evropskega parlamenta.

Vendar pa pozivam tiste, ki so žrtve ali potencialne žrtve te goljufije, naj izkoristijo to organizacijo za usklajevanje njihovih dejavnosti in sodelovanje z nami, da zapolnimo zakonodajne vrzeli, ki bodo končale vse te goljufije.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Priporočilo: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0458/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasujem za ta sporazum, ki tvori del odnosov med Evropo in Magrebom.

Priložnost bi želel izkoristiti, da poudarim ponavljajoče se kršitve človekovih pravic in nespoštovanje obveznosti v zvezi s saharskim vprašanjem s strani Maroka. Zahteva se samo spoštovanje določb različnih resolucij ZN o tej zadevi. Potrditi je treba pravico Saharcev kot celote, da imajo besedo glede samoodločbe. To je zadnji primer kolonializma v Afriki, mednarodna skupnost pa ne more še naprej molčati. V tem kontekstu mora Evropa sprejeti svojo odgovornost.

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – (MT) Povsem se strinjam s pomembnostjo, ki jo moramo pripisati odnosom med Evropsko unijo in njenimi sosedami, predvsem v Sredozemlju. Kraljevina Maroko je vedno

poudarjala potrebo po tesnejših stikih z Evropsko unijo, naša dolžnost pa bi morala biti, da zagotovimo, da se bo to sodelovanje še naprej razvijalo in krepilo.

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog sklepa Sveta o sklenitvi Protokola k Evro-mediteranskemu pridružitvenemu sporazumu med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Kraljevino Maroko na drugi zaradi pristopa Republike Bolgarije in Romunije k Evropski uniji za namen institucionalnih in trgovinskih odnosov z Marokom.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Če ne bi šlo za ukrepe Maroka v Zahodni Sahari, bi glasovala za to resolucijo. Nič nimam proti pridružitvi in izmenjavi med EU in Marokom. Vendar pa mora Maroko, da bi dobil mojo podporo, najprej spoštovati človekove pravice in prenehati zatirati ljudi Zahodne Sahare.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Vzdržal sem se glasovanja o Protokolu k Evro-mediteranskemu pridružitvenemu sporazumu med ES in Kraljevino Maroko. Moj razlog za to nima nič opraviti s podrobnostmi poročila gospoda Saryusz-Wolskega, temveč je prej politične narave. Zaradi zasedbe zahodnosaharske Demokratične arabske republike Sahare s strani Maroka, njegove vojne proti odpornikom, ki so si prizadevali osvoboditi svojo državo, in kršitev človekovih pravic civilnega prebivalstva bila proti je treba izraziti vsaj manjši protest. Želim si samo, da bi lahko bil močnejši.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, podpiram priporočilo gospoda Saryusz-Wolskega o predlogu sklepa Sveta o sklenitvi Protokola k Evro-mediteranskemu pridružitvenemu sporazumu med državami članicami in Kraljevino Maroko. Trdim, da bi moral Parlament soglašati s sklenitvijo takšnega sporazuma zaradi pristopa Bolgarije in Romunije k ozemlju Unije, zaradi česar je potrebna sprememba sporazuma. To bo Maroku omogočilo, da bo lahko hitreje odstranil tarife na nekatere proizvode, ki jih država uvaža.

- Priporočilo: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0496/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasujem za to poročilo gospoda Saryusz-Wolskega, ki zagotavlja izboljšano sodelovanje z Albanijo.

Geografsko ozemlje Albanije pripada Evropi in naša dolžnost je pomagati temu narodu, ki se je soočal s tako velikimi težavami, da se postopno približa institucijam Skupnosti. To je pristop, sprejet s poročilom. V zadnjih mesecih sem se srečal z univerzitetnimi študenti v Tirani: čutim, da raste velika želja po pridružitvi Evropi med mlajšimi generacijami v Albaniji, ki razumejo potrebo po tem, da uidejo izolaciji, zaradi katere je država vedno trpela, in priložnost, da se podajo na skupno pot s 27 evropskimi partnerji. Prizadevamo si doseči ta cilj.

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – (MT) Menim, da je zelo pomembno, da se države, kot je Albanija, spodbudi, da bi jim pomagali pri njihovih pripravah za pridružitvev Evropski uniji. Sklenitev pridružitvenega sporazuma je nadvse pomemben korak v to smer.

- Priporočilo: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0490/2008)

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – (MT) Če upoštevate, da je Hrvaška država kandidatka za pristop k Evropski uniji, menim, da je pridružitveni sporazum pomemben korak, ki prispeva h krepitvi vezi med državo in evropsko družino.

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog sklepa Sveta in Komisije o sklenitvi Protokola k Stabilizacijsko-pridružitvenemu sporazumu med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Hrvaško na drugi strani zaradi upoštevanja pristopa Republike Bolgarije in Romunije k Evropski uniji za namen institucionalnih in trgovinskih odnosov s Hrvaško.

- Poročilo: Gabriele Albertini (A6-0471/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Indijski trg zračnega prometa je danes med najhitreje rastočimi na svetu. Odprtje trga in poskusi pridobivanja zasebnega in tujega kapitala na indijskem trgu letalskega prometa se obravnavajo kot del potrebnih ukrepov za razvoj in modernizacijo indijskega letalskega sektorja, da bi zadostili povečanemu povpraševanju potrošnikov in njihovim pričakovanjem. Čeprav je za indijski letalski sektor dolgo bil značilen omejevalni pristop z omejenim dostopom in strogim državnim nadzorom, je Indija v zadnjih letih sprejela odločne ukrepe za bolj odprt in konkurenčen trg letalskega prometa.

Zaradi izredne stopnje rasti in postopnega odpiranja trga Indija ponuja nove poslovne možnosti in velik potencial tudi za rast evropskih letalskih prevoznikov, proizvajalcev zrakoplovov in ponudnikom storitev.

Pričakovanja morajo biti velika, vendar lahko razvoj popolnoma odprtega zračnega prostora z Indijo traja nekaj časa in je najbolje, da se razvija postopoma, tako da bosta omogočena lahek prehod in povezovanje trgov, ki temelji na postopnem izvajanju novih pravil pod enakimi pogoji. Zato se strinjam s sklenitvijo horizontalnega sporazuma med Skupnostjo in Indijo.

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – (MT) To poročilo osvetljuje določene vidike, ki so bili prej nejasni in bi lahko vodili k napačni razlagi. Nove določbe zagotavljajo večjo preglednost v postopku, prav tako pa, da nista motena obseg prometa in ravnotežje. Medtem ko je prej prihajalo do kršitev konkurenčnega prava, je ta ločeni dvostranski sporazum zdaj vključil določene posebne določbe, ki bodo uredile sistem.

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo iz naslednjih razlogov:

- člen 2 sporazuma nadomešča nacionalne klavzule o določitvi s klavzulo Skupnosti o določitvi, ki vsem prevoznikom Skupnosti omogoča, da uveljavljajo pravico do ustanavljanja,

- člen 4 določbe iz dvostranskih sporazumov, ki so protikonkurenčne (na primer obvezni trgovinski dogovori med letalskimi prevozniki), usklajuje s pravnim redom EU o konkurenci.

Med pogajanjem o horizontalnem sporazumu z vlado Republike Indije je bilo poudarjeno, da sporazum ne bo vplival na obseg ali ravnotežje prometnih pravic. V ta namen so Evropska skupnost in države članice pripravile dopis za Indijo.

Bogusław Liberadzki (PSE), v pisni obliki. – (PL) Gospod Albertini upravičeno domneva, da bi bilo primerno spremeniti obstoječi sporazum med Skupnostjo in Republiko Indijo. Strinjam se z njim, da bi moral obsežnejši sporazum urejati zadeve, kot so sodelovanje na področju predpisov o letalski varnosti in varnosti na tleh, upravljanju zračnega prometa, spremljanju letov, okolju, tehnologiji in raziskavam. Takšen sporazum bi moral vključevati tudi zadeve, povezane z gospodarskimi dejavnostmi in industrijskim sodelovanjem.

Menim tudi, da bi se bilo primerno sklicevati na sporazum med Indijo in Združenimi državami, ki bi nam lahko služil kot koristen zgled. Strinjam se s predlogom, da bi moral biti Odbor za promet in turizem prvi, ki mora podati pozitivno mnenje o sklenitvi horizontalnega sporazuma med Skupnostjo in Republiko Indijo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospoda Albertinija o Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Indijo o nekaterih vidikih zračnega prometa. Strinjam se s stališčem poročevalca, da bi morala EU pozitivne izkušnje dvostranskega sporazuma, podpisanega med Indijo in ZDA leta 2005, in posledično odstranitev omejitev glede zmogljivosti, nadzora nad konkurenčnim oblikovanjem cen in kvantitativnega nadzora nad vstopom na trg, vzeti za zgled, saj bi bil podoben sporazum koristen ne samo za evropska podjetja, ki delujejo v sektorju letalstva, ampak tudi za uporabnike letalskih storitev. Vredno je poudariti, da mora ta trenutek ta sporazum predstavljati izhodiščno točko in da bomo morali za popolno liberalizacijo sektorja zračnega prometa z Indijo počakati na izvajanje trenutno določenih ukrepov. To pa zato, da ne tvegamo, da bi, kot se pogosto zgodi, gospodarsko sodelovanje napredovalo hitreje kot socialni razvoj.

– **Poročilo: Gérard Deprez (A6-0499/2008)**

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – (MT) Strinjam se s poročevalcem glede pomembnosti, ki jo moramo pripisati vprašanju varnosti in boju proti ponarejevalcem. To je boj, ki ga moramo bojevati dnevno, saj je posledica ponarejenega denarja v obtoku oslABLJENO gospodarstvo po vsej Evropski uniji, ne samo v državah evrskega območja. Žal zločinci, ki se ukvarjajo s to nezakonito vsakodnevno dejavnostjo, nenehno posodablajo svojo tehnologijo in si izmišljujejo nove načrte. Zato je nadvse pomembno, da ponudimo vso našo pomoč in uporabimo razpoložljiva sredstva, da bi združenim evropskim oblastem in vsaki posamezni državi zagotovili potrebna sredstva za nadaljnji boj.

Dragoş Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog Uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1338/2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem, ker je realističen in učinkovit predlog za boj proti ponarejanju evra.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam obe poročili, prvo o „določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem“ in drugo o „razširitvi učinkov ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem“. Kot sem dejal ob številnih drugih priložnostih, je zaradi odločitve o izdaji bankovcev za 500 EUR, ki so

petkrat večji, in 200 EUR, ki so dvakrat večji od največjega dolarskega ali jenskega bankovca v splošnem obtoku, evro potencialno valuta izbire za pranje in ponarejanje denarja. Tu vsaj ukrepamo za obravnavanje slednjega, čeprav so potrebni nadaljnji koraki za obravnavanje prvega.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Namen poročila je spremeniti predhodno uredbo, Uredbo (ES) št. 1338/2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem, in povečati pristojnosti, da bi olajšali in dovolili prenos ponarejenega denarja med državami članicami, ki bi se ga uporabilo za prilagoditev zadevne opreme za preverjanje. Po trenutni zakonodaji je takšen prenos prepovedan.

Junijska lista se strinja, da je zelo pomembno zaščititi evro pred ponarejanjem. Vendar pa menimo, da morajo to zadevo obravnavati države, katerih valuta je evro. Švedska in druge države članice zunaj evrskega območja se ne bi smele vmešavati v obravnavanje zadeve s strani držav evrskega območja. Zato smo se odločili, da se vzdržimo glasovanja o tem poročilu.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Zaradi velikega območja, na katerem se uporablja evro, je valuta cilj za ponarejevalce, ki je vreden truda. Ti proizvajajo bankovce in kovance visoke kakovosti, ki imajo celo ponaredke varnostnih značilnosti, zaradi česar je povprečnega človeka lahko zanesti celo s ponarejenimi bankovci za 50 evrov. Cel avtomati niso varni pred goljufijo. Kriza, ki je nedavno doletela nekatere valute, bo verjetno povečala pomembnost evra, kriminalne združbe pa se bodo poskušale s tem okoristiti.

Če hočemo, da je evro čim bolj zaščiten, moramo okrepiti naša prizadevanja na številnih bojnih črtah. Po eni strani moramo delati na valuti sami, po drugi strani pa moramo zagotoviti več informacij o varnostnih značilnostih, saj večja zaščita evra ne prinese ničesar, če ga ljudje še naprej ne bodo poznali. Nazadnje si bomo morali tudi še bolj prizadevati za boj proti združbam ponarejevalcev. V zvezi s tem je treba enkrat za vselej končati trenutno politiko lakote znotraj izvršilne oblasti. To poročilo je samo prvi korak k varnejšemu evru, vendar pa sem kljub temu glasoval zanj.

– Poročilo: Gérard Deprez (A6-0503/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi poročila mojega belgijskega kolega gospoda Depreza sem glasoval za predlog uredbe Sveta o spremembi Uredbe iz leta 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito evra pred ponarejanjem, kakor je bila spremenjena s strani Sveta. Glede na potrebo po sprejetju zavezujoče zakonodaje, s čimer bodo kreditne institucije zavezane potrditi pristnost evrskih bankovcev in kovancev v obtoku, kot so poudarjali nacionalni strokovnjaki in institucije Skupnosti, moramo nujno začeti ukrepati. Podpiram ta predlog uredbe, ki od kreditnih institucij in drugih povezanih institucij zahteva, da preverijo pristnost prejetih evrskih bankovcev in kovancev, preden jih dajo nazaj v obtok, v skladu s postopki, določenimi s strani Evropske centralne banke za evrske bankovce in s strani Komisije za evrske kovance. Vredno je poudariti, da bodo spremembe samodejno veljale za tiste države članice, ki niso v evrskem območju; to je odlična točka.

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1339/2001, ki razširja učinek Uredbe (ES) št. 1338/2001 o ukrepih, potrebnih za zaščito evra proti ponarejanju, na tiste države članice, ki še niso sprejele evra kot enotno valuto, saj je ta razširitev koristna v boju proti ponarejanju evra po vsej EU.

– Poročilo: Diana Wallis (A6-0465/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čestitati bi želel Diani Wallis za njeno izvrstno opravljeno delo. Smo na posebno občutljivem gospodarskem razpotju, na katerem žal kriza, ki se je začela v ZDA in ki je sprva vplivala samo na finance, zdaj vpliva na realno gospodarstvo po vsem svetu. Resnost situacije potrjuje dejstvo, da kapitalizem prvič poziva k pomoči države, ki jo je še do pred nekaj tedni imel za zgodovinsko sovražnico.

Naloga države je samo, da določi pravila. Zato moramo pozdraviti trenutno poročilo, ki zagotavlja novo, strožjo ureditev zaščitnih ukrepov, ki se zahtevajo od podjetij za zaščito interesov družbenikov in tretjih oseb.

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 48 Pogodbe glede ustanavljanja

delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom.

Hkrati je po preučitvi predloga posvetovalna delovna skupina s splošnim soglasjem sprejela sklep, da se predlog omeji na enostavno kodifikacijo obstoječih besedil brez spremembe njihove vsebine.

– **Poročilo: Diana Wallis (A6-0466/2008)**

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog direktive Sveta o davčnih oprostitvah, ki veljajo za končni vnos osebne lastnine posameznikov iz države članice, saj je ob preučevanju predloga direktive Sveta o kodificiranju Direktive Sveta 83/183/EGS z dne 28. marca 1983 o davčnih oprostitvah, ki veljajo za končni uvoz osebne lastnine posameznikov iz države članice, delovna skupina s splošnim soglasjem ugotovila, da je predlog dejansko omejen na enostavno kodifikacijo in ne spreminja vsebine zadevnih aktov.

– **Poročilo: Eoin Ryan (A6-0469/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Obstaja tveganje, da medalje in žetone, podobne eurokovancem, izkoristijo goljufi: prvič, državljani lahko verjamejo, da so ti kovinski predmeti zakonito plačilno sredstvo. Drugič, medalje in žetoni, ki so po velikosti ali kovinskih lastnostih blizu eurokovancem, se lahko goljufo uporabljajo v avtomatih na kovance. Zato je nujno jasneje opredeliti merila, ki zadevajo podobnost medalj in žetonov eurokovancem.

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – (MT) Povsem se strinjam s poročevalcem, da moramo poskušati omejiti dejavnosti pralcev denarja s pripravo uredbe, ki zagotavlja jasno razmejitev med kovanci, ki so zakonito plačilno sredstvo, in drugimi kovanci, da bi čim bolj zavezili zlorabe.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Seveda je pomembno, da EU zagotovi, da se ne bo proizvajalo kovancev in medalj, podobnih eurokovancem. Pred nekaj leti so se na primer kovanci turške lire z evrskimi značilnostmi pojavili v Avstriji. Žal se zdi, da EU simbolov ne jemlje resno. Med oblikovanjem nacionalnih strani eurokovanec se na primer ni čutila odgovorne za načrt Slovenije, da uporabi avstrijske simbole, kar je bila čista provokacija.

Evropska unija prav tako ni kritizirala gruzijskega predsednika Mihaila Sakašvilija, ki se je v številnih televizijskih intervjujih pojavil pred zastavo EU, kot da bi bila njegova država članica Evropske unije. Vendar pa se zdi, da to pomanjkanje zanimanja ne zajema vseh področij. Pomembno je, da državljani ne morejo zamenjati žetonov, podobnih eurokovanec, za sam evro, zato sem glasoval za poročilo gospoda Ryana.

– **Poročilo: Kyösti Virrankoski (A6-0487/2008)**

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – (MT) Če pomislite na težke čase, ki jih je preživelo svetovno gospodarstvo, še posebno v primeru evropskega gospodarstva, je treba zagotoviti, da bodo sprejeti vsi potrebni koraki za vzpostavitev stabilnosti, ki so potrebni za to, da napredujemo in si opomoremo od tega negativnega leta.

Nigel Farage in Jeffrey Titford (IND/DEM), v pisni obliki. – Stranka UKIP je glasovala za poročilo, saj bo nacionalnim vladam vrnjenih 4,9 milijard EUR neporabljenih sredstev.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Dobro je, da bodo finančna sredstva vrnjena državam članicam, ko je stopnja izvrševanja strukturnih skladov nizka.

Drugi del te spremembe proračuna obravnava nujno pomoč in vzpostavitev mehanizma za hitro odzivanje za obravnavanje naraščajočih cen hrane v državah v razvoju. Pomisleke imamo glede predlaganih sredstev v višini 262 milijonov EUR. Vprašanje je bolj zapleteno. Obstaja veliko primerov, kako je EU znižala cene hrane in oslabil lokalne proizvajalce hrane v državah v razvoju. S tem je EU ovirala lokalno oskrbo s hrano v državah članicah. Zdaj želi napredovati z nujno pomočjo kot kratkoročno rešitvijo. Potrebna je sprememba skupne kmetijske politike v EU in izvoznih subvencij EU za kmetijske proizvode. Zato ne moremo tozadevno podpreti tega dela spremembe proračuna.

Ker vračilo neporabljenih sredstev strukturnih skladov državam članicam predstavlja večino spremembe proračuna št. 9/2008, smo se odločili glasovati za predlog kot celoto. To ne pomeni, da podpiramo predlog glede spremembe proračuna za nujno pomoč.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Zmanjšanje strukturnih in kohezijskih skladov za 4,5 milijard EUR v proračunu EU za leto 2008 upravičuje naše glasovanje proti poročilu.

Večletni finančni okvir za obdobje 2007–2013 ni bil upoštevan od samega začetka, predvsem glede uporabe skladov kohezijske politike.

„Razlage“ – kot je odlašanje sprejetja in izvajanja programov – ne pojasnijo, zakaj ti zneski v dveh zaporednih letih niso bili bodisi vključeni v proračun EU ali bili naknadno zmanjšani. Kar je še pomembnejše, je, da proračun EU za leto 2009 vključuje sredstva za strukturno in kohezijsko politiko, ki so manjša od sredstev, sprejetih za leto 2007, to pa v letu krize.

Če obstajajo težave pri izvajanju operativnih programov posameznih držav članic, je treba to premagati (vključno s povišanjem stopenj sofinanciranja Skupnosti).

Nesprejemljivo je te „težave“ uporabiti za zmanjšanje zneskov, ki bi jih morali uporabiti za podporo proizvodnih sektorjev in spodbujanje zaposlovanja s pravicami v „kohezijskih“ državah, ki vključujejo Portugalsko.

Poleg tega se sredstva zbirajo, kar predstavlja tveganje, da ne bodo uporabljena zaradi uporabe pravil n+2 in n+3 in zaradi težav, ki jih povzroča dejstvo, da so ta delno sofinancirana iz nacionalnih proračunov teh držav.

– **Poročilo: Jamila Madeira (A6-0442/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Če vključimo obalna območja vseh 27 držav članic, se obalno območje Evropske unije razprostira na več kot 89 000 kilometrih. To evropsko obalno območje zaznamuje velika raznovrstnost, saj se v njem nahajajo velika mesta in glavna mesta evropskih držav.

Nekatere regije ne bi mogle obstajati brez obale, ki jih obdaja, na primer oddaljene regije, ki živijo samo od turizma in dejavnosti, povezanih z morjem. Vendar pa obstajajo tudi nekatere regije, kjer geografski relief obalnega območja določa neodvisnost njihovega gospodarskega razvoja od turizma ali kjer turizem ni posebno pomemben v smislu njihovega bruto domačega proizvoda. Na podlagi nekaterih napovedi bo leta 2010 okoli 75 % prebivalstva živelo v obalnih območjih. Ta velika koncentracija prebivalstva ob obali sama po sebi nazorno kaže, da moramo pragmatično analizirati učinke turizma na obalna območja; če smo natančni, njegove učinke na nacionalno, regionalno in lokalno gospodarstvo.

Zato je potreben pravni akt o skladni ureditvi obalnega turizma.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Turizem je bistvenega pomena za družbenoekonomski razvoj obalnih regij v EU.

Zaradi tega podpiram vzpostavitev političnih instrumentov, ki bodo pripomogli k bolj celovitim in trajnostnim razvojnim strategijam in zmanjšali sezonski značaj turizma v teh regijah, saj lahko samo na ta način izboljšamo gospodarsko konkurenčnost in zadovoljimo socialne potrebe (stabilnejši ustvarjanje delovnih mest in izboljšana kakovost življenja). Hkrati bi morali posebno pozornost posvetiti ohranjanju naravnih in kulturnih virov ter spodbujanju modelov odgovornejšega turizma.

Čprav turizem trenutno ni ena izmed pristojnosti EU, je še vedno pomembno, da se izognemo razdrobljenim, panožnim in občasno neskladnim ukrepom na evropski ravni. Posledično moramo zagotoviti skladen in celovit pristop v skladu z različnimi povezanimi politikami (vključno s kohezijsko, okoljsko, pomorsko in socialno politiko).

Ne dvomim, da lahko imajo strukturni skladi pozitiven učinek na razvoj obalnih regij. Vendar pa je obžalovanja vredno, da zaradi pomanjkanja informacij ne poznamo resničnega učinka teh naložb.

Prav tako je vredno obžalovanja, da pravzaprav ni posebnih sklicevanj na obalne regije v različnih operativnih programih za obdobje 2007–2013. Podpiram cilj poročevalke, ki je izvedba revizije, da bi spremenili to situacijo.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Poročilo gospe Madeira o evropskem obalnem turizmu je težko razumljivo, zapleteno in brez jasno opredeljenih ciljev, vendar pa ima jasen in opredeljen prezirljiv pristop. Ni mi jasno, kako naj bi se turistična panoga v Uniji izboljšala s tem, da Evropski parlament poziva države članice, naj ustvarijo kolesarske steze (odstavek 7) ali zmanjšajo letališke pristojbine (odstavek 32). Pogoji

za obalni turizem so na primer precej različni v Grčiji v primerjavi s Švedsko. Zato sem glasovala proti poročilu.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Vprašanja, povezano s trajnostnim razvojem obalnih območij, so izredno pomembna za tiste države EU, kot je Portugalska, ki imajo regije, ki so zelo odvisne od določenih pomorskih dejavnosti.

Seznam teh dejavnosti vključuje obalni turizem, ki je temeljni steber za dosego trenutnih ciljev evropske strategije, ki naj bi Evropo približala morju. V zvezi s tem mora EU obalni turizem vključiti na seznam svojih političnih prednostnih nalog. Kljub svojemu nedvomnemu bogastvu obalne regije v Evropi in predvsem na Portugalskem trpijo zaradi resnih omejitev zaradi pomanjkljivega pristopa, načrtovanja in ukrepanja nosilcev odločanja.

EU bi morala oblikovati politiko, ki bi obravnavala izključno vprašanja turizma in jih vključila v obsežnejše okvire, kot so med drugim evropska pomorska politika, direktiva o morski strategiji, celostno upravljanje obalnih območij, vseevropsko prometno omrežje in okoljska politika mreže Natura 2000.

To poročilo vključuje te in druge predloge, za katere menim, da so temeljni za razvoj turizma v obalnih območjih EU. Zato sem glasoval za.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista nasprotuje kakršnemu koli poskusu institucij EU, da turistično panogo vključijo v svoje zakonodajne pristojnosti. Turistični sektor in naložbe za spodbujanje razvoja panoge so zadeva, ki bi morala biti v izključni pristojnosti posameznih držav članic.

Junjska lista zato meni, da bi morale na primer finančne naložbe v infrastrukturo in stalne prometne povezave obravnavati zadevne države članice in ne bi smele obremeniti davkoplačevalcev v drugih delih EU.

Junjska lista tudi dvomi v poročevalkino pozivanje Evropskega parlamenta, naj spodbuja gospodarsko dejavnost tudi izven turistične sezone, predlog, ki ga skorajda ni mogoče opisati drugače kot poskus vzpostaviti čezmejne zaščite zaposlovanja.

V nasprotju s poročevalko nasprotujemo tudi stališču Odbora regij o uvedbi Evropskega obalnega sklada.

Poslanci Junjske liste smo zaradi tega v celoti glasovali proti temu poročilu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kljub jasnemu nestrinjanju z nekaterimi vidiki poročila, podpiramo večino njegove vsebine, predvsem vključitev mnogih sprememb, ki smo jih predložili in zagovarjali, kot je na primer naslednja: „poudarja, da je treba zaščititi pravice delavcev v tej panogi s spodbujanjem kakovostnih delovnih mest in pridobivanja spretnosti, kar med drugim zajema ustrezno usposabljanje, večja uporaba dolgoročnih pogodb, pravične in dostojne plače ter boljše delovne pogoje“.

Vendar pa obžalujemo, da so bile zavrnjene druge spremembe, kot na primer:

- „Meni, da bi morala biti turistična panoga dejavnik, ki prispeva k ozemeljski koheziji, gospodarskemu razvoju in zaposlovanju na regionalni ravni, ter poudarja potrebo po transverzalnem pristopu k sektorju v smislu politik in skladov Skupnosti, predvsem z vzpostavitvijo posebnega programa Skupnosti, ki bi dopolnjeval dejavnosti držav članic, za spodbujanje sektorja in sinergij med različnimi vpletenimi socialnimi in gospodarskimi akterji“.

- „Opozarja, da so bile določene turistično usmerjene obalne regije kaznovane s tako imenovanim ‘statističnim učinkom’ v trenutnem finančnem okviru za obdobje 2007–2013, in zato poziva k izravnalnim ukrepom na evropski ravni za te regije“, kot je Algarve.

Sérgio Marques (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo o regionalnorazvojnih vidikih vpliva turizma na obalne regije poudarja dejstvo, da je turizem ključnega pomena za družbenoekonomski razvoj teh regij Evropske unije.

To vprašanje je izredno pomembno, saj imajo države članice EU več kot 89 000 obale in so poleg tega otoki, otoške države članice in najbolj oddaljene regije izredno odvisne od turističnega sektorja.

Obalne države članice morajo zato oblikovati posebne strategije in celovite načrte na nacionalni in regionalni ravni, da bi preprečile sezonsko naravo turizma v obalnih regijah in zagotovile stabilnejše zaposlovanje in boljšo kakovost življenja za lokalne skupnosti.

Glasoval sem za to poročilo, ki poudarja potrebo po celovitem pristopu k obalnemu turizmu v okviru kohezijske, pomorske, ribiške, okoljske, prometne, energetske, socialne in zdravstvene politike EU, da bi se ustvarila sinergija in da delovanje ne bi bilo neusklajeno.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Če pomislimo, kakšen pomen ima za Evropo globalna strategija, ki izkorišča potencial morja, in če pomislimo na gospodarsko moč, ki jo turizem lahko prinaša in jo prinaša evropskim gospodarstvom, in če tem mislim dodamo še potrebo po odzivu ne samo na pomisleke zaradi premestitve različnih podjetij, ampak tudi na izzive, ki jih predstavlja trenutna gospodarska kriza, zlahka razumemo pomembnost posebne strategije za turizem v obalnih območjih znotraj globalnih strategij za turizem in morje.

Glede na ta razmišljanja, ki jih vsebujeta dve poročili, pri katerih sem bil udeležen (kot poročevalec za poročilo o prihodnosti trajnostnega turizma in kot poročevalec v senci za poročilo o evropski pomorski strategiji), je to poročilo dobrodošlo. Vendar pa moramo priznati, da ni dovolj imeti strategijo za turizem v obalnih območjih, sestavljeno iz največjega skupnega imenovalca obeh omenjenih globalnih politik. Na splošno moramo spodbujati gospodarsko okolje, ki naklonjeno podjetništvu in ki izkorišča ta ogromni potencial – ali teh ogromnih potencialov – tako, da ga uporabimo danes in zagotovimo, da se ga bo še naprej izkoriščalo na trajnosten in odgovoren način.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Madeira o regionalnorazvojnih vidikih vpliva turizma na obalne regije. Čeprav turizem ni v pristojnosti Evropske unije in posledično ni finančnih instrumentov, namenjenih sektorju, menim, da je potrebno oceniti vpliv, ki ga ima sektor, ki je tako pomemben kot je obalni turizem, na regionalni razvoj in gospodarsko, socialno in ozemeljsko kohezijo vseh držav članic. Strinjam se z gospod Madeira, da moramo ukrepati na celosten način in uporabiti celovit pristop k strategijam okoljske, energetske, pomorske in prometne politike, tako da bodo različni ukrepi za spodbujanje turizma dosledni in bodo koristili tistim, ki živijo v obalnih območjih, in na splošno evropskemu gospodarstvu.

Margie Sudre (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) V obalnih območjih, predvsem v najbolj oddaljenih regijah, lahko ima turizem, ki je pogosto glavna gospodarska dejavnost, negativne učinke zaradi sezone, nekvificirane narave, pomanjkanja povezovanja med obalo in zaledjem, pomanjkanja raznovrstnosti gospodarstva in poslabšanja naravne in kulturne dediščine. Obstajajo rešitve v obliki naslednjih dejavnosti.

Boj proti problemu sezonskosti s ponudbo drugih oblik turizma (poslovni, kulturni, medicinski, športni, podeželski) ob sočasni zaščiti dediščine naših obal.

Iskanje celovitega pristopa med obalnim turizmom in kohezijsko, pomorsko, ribiško, okoljsko, prometno in energetske politiko Skupnosti, da bi se ustvarila sinergija in izboljšala skladnost projektov.

Izboljšanje kakovosti infrastrukture, da bi izboljšali dostopnost izven glavne sezone, hkrati pa se spopadali z učinki podnebnih sprememb z razvojem trajnostnega lokalnega javnega prevoza.

Izboljšanje kakovosti storitev z izboljšanjem poklicnega izobraževanja in spodbujanjem turističnih možnosti, ki so skladne s spremembami trga, da bi izstopali iz konkurence.

Spodbujanje novih turističnih destinacij, vključno z najbolj oddaljenimi regijami, in osredotočanje evropskega dneva pomorstva 20. maja in projekta „območje odličnosti“ na obalni turizem.

– Poročilo: Christa Prets (A6-0461/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) V dobi globalizacije in hitrega razvoja informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) obe novi tehnologiji in nosilci podatkov vse bolj prodirajo na vsa področja življenja. Družba mora bolj kot kdajkoli prej slediti tej hitri tehnološki spremembi in se naučiti ravnati s poplavo informacij. Mediji tudi odločajo o izboru pomembnih tem, s čimer vplivajo na potek politike in vsakdana. Vendar pa je ta izbor zasnovan na individualnem stališču, zato je le delno objektiven. Pismenost pri uporabi nosilcev podatkov mora pomagati ljudem pri premagovanju teh izzivov in postati spretni uporabniki medijev.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Glasovali smo proti poročilu gospe Prets (Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, AT) o medijski pismenosti v digitalnem svetu (A6-0461/2008). Predlogi v poročilu kršijo načelo subsidiarnosti. Ne želimo skupne evropske medijske vzgoje za vse otroke v državah članicah. Posamezne države članice morajo oblikovati svoje učne načrte v skladu z nacionalnimi okoliščinami.

Prav tako menimo, da starši in starejši ljudje na splošno niso slabo medijsko pismeni.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Klasični mediji in novi mediji imajo pomembno mesto v našem vsakodnevnem življenju. Glede na to je pomembno, da lahko evropski državljani razumejo, analizirajo in ocenijo množico prejetih informacij in slik, da jih lahko kar najboljše izkoristijo. Takšne spretnosti so zdaj, ko je uporaba interneta tako razširjena in medijski uporabniki niso samo gledalci, ampak vse bolj postajajo akterji v procesu, še bolj pomembne.

Predloženo poročilo, ki ga osebno podpiram, sodi v ta okvir. Ukrepanje za zaščito pravic in svoboščin vseh v digitalnem okolju je izraz politične volje.

To poročilo poziva k vzpostavitvi visoke ravni medijske vzgoje in vključuje vse državljane, predvsem najmlajše. Njegov cilj je usposobljenost za vsako vrsto medija, potrjuje pa, da ima vsak pravico dostopanja do informacijskih in komunikacijskih tehnologij. Spodbuja visokokakovostno vzgojo, ki privzga odgovoren in spoštljiv odnos do pravic intelektualne lastnine. Ta medijska vzgoja, ki bo pomagala tudi doseči lizbonske cilje, je bistveno sredstvo za razvoj dobro izobraženih, dejavnih državljanov.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Poročevalka poskuša uvesti evropsko medijsko vzgojo na različnih ravneh, namenjeno družinam, šolam, starejšim in invalidnim osebam. To je seveda dobra zamisel, vendar pa ne sodi na raven EU. Kot zagovornica ožje, vendar bolj osredotočene EU, menim, da je to nekaj, kar bi morala organizirati vsaka država članica sama zase. Zato sem glasovala proti poročilu.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo Christe Prets o medijski pismenosti v digitalnem svetu, saj menim, da se moramo nujno spopasti s tem problemom. V tej dobi digitalnih informacij lahko informacijska izključenost postane nova oblika diskriminacije in neenakosti. Strinjam se s cilji, določenimi v poročilu, predvsem podporo razširitve dostopa do širokopasovnega interneta, prizadevanji za zmanjšanje razlik na tem področju med različnimi državami članicami in potrebo po naložbah v vzgojo in usposabljanje v tem sektorju.

Prav tako menim, da moramo skrbno spremljati in nadzorovati težnjo h koncentraciji podjetij v tem sektorju, da bi se izognili oligopolnim situacijam, ki bi lahko ogrozile preglednost in pluralizem informacij.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Menimo, da je medijska pismenost stvar držav članic. Osnutek izjave, ki ga imamo pred seboj v Evropskem parlamentu, zagotovo vsebuje nekatere dobre nasvete (in tudi ne tako dobre nasvete), vendar pa je to stvar izključno držav članic.

Predlogi v poročilu se dotaknejo tudi področja učnih načrtov v izobraževalnih sistemih držav članic. Junjska lista je že prej v tem Parlamentu opozorila – in zdaj ponovno opozarja –, da so izključno države članice odgovorne za organizacijo učenja in vsebino izobraževalnih sistemov.

V velikih govorih se veliko govori o subsidiarnosti, vendar pa je resničnost precej drugačna. EU bi se morala udeleževati čezmejnih zadev in se ne vmešavati v zadeve, o katerih lahko odločijo same države članice ali pa so že urejene v drugih mednarodnih pogodbah.

Zato smo glasovali proti predlogu resolucije.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Medijska pismenost postaja v naši digitalni dobi vse bolj pomembna. Medtem ko so naše kulture vse bolj predmet globalizacije, poročilo gospe Prets upravičeno priznava, da imajo ključno vlogo pri medijski pismenosti lokalni organi. Lokalni organi lahko veliko prispevajo in pozdravljam to poročilo.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Prepričan sem bil, da bo glasovanje odločilo za poročilo Christe Prets.

Menim, da potrebujemo medijsko pismenost, da bi tisti, ki prejemajo informacije, lahko bolje razumeli vse razpoložljive medijske proizvode in ugotovili, kako se izogniti morebitnim negativnim učinkom, ki jih imajo. Da bi lahko to storili, pa potrebujejo informacije in znanje, ki ga ponuja medijska pismenost.

Vsi člani skupnosti morajo biti sposobni poiskati in uporabiti informacije, da bi lahko neovirano in odprto komunicirali brez strahu pred soočenjem z realnostjo, na katero niso pripravljeni.

Ukrepe je treba izvajati celo na ravni osnovne šole, da bi se prepričali, da se zagotavlja ustrezna medijska pismenost, tako da otroci pridobijo znanja, potrebna za aktivno vlogo v družbi.

Medijska pismenost vključuje nudenje priložnosti članom skupnosti za kritično analizo proizvodov množičnih medijev, da bi postali manj ranljivi za tiste, ki nadzorujejo informacije.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Prets o medijski pismenosti v digitalnem svetu. Glede na vse večjo razširjenost uporabe novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij, ki prodirajo celo v najosnovnejše vidike našega vsakdana, in velike priložnosti, ki jih zagotavljajo ta sredstva, postaja nujno, da so ljudje ne samo sposobni uporabiti ta sredstva, da bi uživali njihove morebitne koristi, ampak tudi predvsem sposobni se zaščititi pred tveganjem manipulacije informacij in pred izpuščanjem ali nepopolnostjo informacij, kar je pogosto značilno za informacije, ki jih je najti na omrežjih IT, v primerjavi z informacijami, ki jih zagotavljajo klasični načini komunikacije. Zato pozdravljam delo, ki ga je opravila gospa Prets, in upam, da bodo sprejeti ukrepi v skladu z njim.

– **Priporočilo: Bernard Lehideux (A6-0473/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, sem za poročilo gospoda Lehideuxa, o katerem bomo danes glasovali po dolgotrajni razpravi, v kateri je Parlament igral vodilno vlogo pri prizadevanjih za izboljšanje končnega dokumenta.

Znašli smo se v posebno zapletenem gospodarskem kontekstu, v katerem se zdi, da bosta gospodarska in finančna kriza, ki sta nas prizadeli, trajali še v letu 2009. Danes Evropa pošilja pomemben znak z ustanovitvijo Evropske fundacije za usposabljanje. Cilj je zagotoviti, da bo ta institucija učinkovito orodje ne samo za usposabljanje mladih, ki iščejo svojo prvo zaposlitev, ampak tudi vseh tistih – in število teh je žal veliko –, ki so bili vrženi iz sveta proizvodnje in dela. Dolžnost Evropskega parlamenta je nadaljevati spremljanje njene učinkovitosti in doseganje njenih ciljev.

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za skupno stališče Sveta z namenom sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropske fundacije za usposabljanje (EFU), ker skupno stališče vključuje mnoge spremembe Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. Glavne spremembe v primerjavi s predlogom Komisije se nanašajo na obseg uredbe, delovanje agencije, splošne določbe, upravni odbor ter imenovanje direktorja fundacije. Vprašanje, kako okrepiti odnos med Evropskim parlamentom in agencijo ter kako bi ta bil zastopan v upravnem odboru, je bilo rešeno.

Člen 7 kot del upravnega odbora določa „tri strokovnjake brez glasovalne pravice, ki jih imenuje Evropski parlament“. Parlament lahko svobodno imenuje zunanje osebe ali poslance, prav tako pa je odgovornost Parlamenta, da izbere prednostno raven zastopanja v upravnem odboru. Poleg tega kandidata za direktorja, ki ga izbere upravni odbor, pred njegovim imenovanjem pristojni odbor(i) Evropskega parlamenta povabi(jo), da poda izjavo in odgovori na vprašanja članov odbora(ov) (člen 10).

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Zdi se, da ultraevropejci priseljevanje iskalcev zaposlitve in ljudi vidijo kot čudežno rešitev problemov pomanjkanja delovne sile in upadajočih stopenj rodnosti, ki jih doživljajo vse države članice. Nespameten odnos je priznanje nemoči: Evropa trenutno nima nobenih predlogov, da bi se spoprijela z izzivi, s katerimi se sooča.

Po drugi strani pa mora nova Evropa spodbujati gospodarske in socialne politike nacionalne zaščite in preferencialov ter zaščite in preferencialov Skupnosti, družinam prijazno politiko, da bi ljudi spodbudila k temu, da imajo otroke, in zunanjo politiko, ki vključuje razvojno pomoč za tretje države, da bi te države, ki se soočajo z masovnim izseljevanjem, stabilizirale svoje prebivalstvo z občutnim izboljšanjem življenjskega standarda.

Evropska fundacija za usposabljanje je agencija Evropske unije, katere namen je pomagati pri razvoju sistemov izobraževanja in usposabljanja držav partneric EU. To bi bil nadvse hvalevreden namen, če ne bi v resnici pomenil priprave teh neevropskih držav, da vstopijo na evropski trg dela. Nočemo dodatnega priseljevanja iz tretjih držav, celo ne iz neevropskih držav kandidat kot je Turčija, azijska in muslimanska država, za katero ne želimo, da se pridruži Evropski uniji.

– **Poročilo: Ona Juknevičienė (A6-0457/2008)**

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram ta predlog, katerega cilj je izboljšati delovanje Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah. Veseli me, da je bil dosežen sporazum na prvi obravnavi.

Vedno sem podpirala uvedbo tesnejših povezav med sodniki in institucionalnim ustrojem evropskega pravosodnega sodelovanja, da bi tem strokovnjakom omogočili, da sledijo vsaki fazi izgradnje pravosodne Evrope, s čimer bi pomagali utrditi območje svobode, varnosti in pravice in zgraditi evropsko pravosodno kulturo.

Ta mreža sestoji iz kontaktnih točk (sodniki), ki medsebojno sodelujejo, da bi se spopadli s problemi, ki se lahko pojavijo v pravosodnem sodelovanju med državami članicami. Zajema vsa področja, z drugimi besedami, civilne in gospodarske zadeve. Menim, da bi morala biti mreža odprta, da bi omogočila sodelovanje strokovnih združenj, hkrati pa si prizadevati okrepiti obveščanje javnosti.

Ta izboljšanja bodo prinesla jasne koristi za vzajemno priznavanje sodnih odločb, ki v bistvu predstavlja temelj pravosodnega sodelovanja.

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Odločbe Sveta 2001/470/ES o ustanovitvi Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, saj je bila Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ustanovljena z Odločbo Sveta 2001/470/ES z dne 28. maja 2001, saj je prevladovalo mnenje, da je treba za vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice v Skupnosti izboljšati, poenostaviti in pospešiti dejansko pravosodno sodelovanje med državami članicami, pa tudi učinkovit dostop do pravnega varstva za osebe, vključene v čezmejne spore.

Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) Če obstaja področje, kjer je sodelovanje med državami članicami Evropske unije pomembno in ga je treba podpirati z vsemi močmi, je to področje, ki zadeva pravosodje in policijo.

Nedavni rezultati skupne francosko-belgijske ekipe, ki ji je po mesecih nadzora uspelo aretirati 16 mladih džihadskih fanatikov in razdreti islamsko teroristično mrežo s sedežem v Bruslju, so dokaz potrebe po sodelovanju med policijskimi silami Evrope.

Kot vsi vemo, organizirani kriminal, korupcija, trgovina z drogami in terorizem ne spoštujejo nacionalnih meja.

Države članice Evropske unije že vrsto let sodelujejo v okviru medvladnega sodelovanja. V svoji pregrešni ošabnosti poskuša Evropska unija po svojih pravilih podpreti in vzpostaviti to vrsto odnosov z Evropsko pravosodno mrežo, ki temelji na nacionalnih kontaktnih točkah.

Smo za sodelovanje in podpiramo to pobudo, če se državam članicam ne bo odreklo njihovih zakonitih suverenih pristojnosti v korist novega birokratskega evropskega organa.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Povedal bi rad, kako žal mi je, da se o poročilu gospe Juknevičienė pred njegovim sprejetjem ni razpravljalo v Parlamentu. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov podpira to poročilo. Vendar pa bi radi pozornost pritegnili k nekaterim problemom na tem področju, za katere potrebujemo nove rešitve: poznavanje pravic v čezmejnih postopkih s strani evropskih državljanov in znanje pravosodnih delavcev in sodnikov, ki je izredno slabo.

Upam, da bodo ta vprašanja, zaradi katerih je Parlament zaskrbljen, v prihodnje pogostejše vključena na dnevni red Komisije in Sveta.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo o Evropski pravosodni mreži v civilnih in gospodarskih zadevah. Dokument, predložen Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, predstavlja odgovor na potrebo po poenostavitvi in pospešitvi sodelovanja med državami članicami. V bistvu gre za omogočanje dostopa državljanov do pravosodja.

Program poročevalca se osredotoča na spodbujanje sodelovanja med pripadniki pravnih poklicev, da se določijo najboljše prakse. Poleg tega je iz poročila Komisije o delovanju Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah razvidno, da slednja zaradi pomanjkanja nacionalnih kontaktnih točk še zdaleč ni razvila vseh svojih zmožnosti.

Predlagana vzpostavitev takšnih točk in postopna uvedba evropskega sistema e-pravosodja bi izboljšali dostop evropskih državljanov do splošnih informacij v zvezi s pravom in delovanjem pravosodnega sistema.

– Poročilo: Philip Bushill-Matthews (A6-0454/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Prenovitev direktive o Evropskem svetu delavcev zagotavlja večjo razpoložljivost informacij in boljše posvetovalne postopke za delavce v EU in bi jo rada javno podprla. Cilj predloga je sprememba Direktive Sveta 94/95/ES z dne 22. septembra 1994 za namene obveščanja in posvetovanja z delavci. Prihodnje razprave s socialnimi partnerji skupaj z revidiranimi različicami prenovitve zagotavljajo izboljšano strukturo za okrepljen dialog med delodajalci in delavci, ki bo omogočil podrobno oceno predlaganih sprememb, in orodje za predstavnike delavcev za podporo njihovih interesov.

Podpiram uvedbo pregleda direktive tri leta po začetku njenega izvajanja, da bi zagotovili njeno odzivnost in ustreznost v skladu z namenom.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Jasno pomanjkanje politične volje večine v Parlamentu, da bi razvili veljavno direktivo in izboljšali pravice in vlogo Evropskega sveta delavcev, je bilo ponovno očitno na glasovanju na plenarnem zasedanju. Vse spremembe naše skupine so bile zavrnjene, vključno s tisto, ki je določala podroben in celovit pregled veljavne direktive, ki naj bi se začel najkasneje pet let po začetku veljavnosti manjših sprememb, ki so bile narejene zdaj. Dogovorjeno je bilo samo, da mora poročilo o izvajanju te direktive predložiti Komisija. Nato bomo videli, kaj se bo zgodilo. Vemo, da bo uveljavljanje pravic delavcev odvisno od razvoja razrednega boja.

V nasprotju z drugimi priložnostmi, ko je Evropski parlament v nezavezujočih pogovorih sprejel načelo, da morajo imeti predstavniki delavcev pravico veta, kot na primer v mojem poročilu o ženskah v industriji, je zdaj odklonil vključitev tega v direktivo o Evropskem svetu delavcev, kar je vredno obžalovanja. Zato smo se odločili vzdržati glasovanja.

Neena Gill (PSE), v pisni obliki. – Glasovala sem za poročilo, saj je v teh težkih časih ključnega pomena, da si kot socialdemokrati prizadevamo za zaščito delavcev.

Posvetovanje in obveščanje sta dve temeljni pravici delavcev, Evropski svet delavcev pa je odlična evropska pobuda. Vendar pa se v moji regiji in v ostalem delu Evrope izgublja delovna mesta, ker ni tesnega čezmejnega sodelovanja med sveti.

Zato pozdravljam predloge za zagotovitev učinkovitosti svetov delavcev in razširitev njihovega delovanja. To je vprašanje, ki vpliva na mnoge izmed mojih volivcev. Upam, da bo naš glas pomenil, da bo več podjetij in delavcev v regiji West Midlands imelo koristi od teh pravic.

Ian Hudgton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Bushill-Matthewsa. Parlament je glasoval za učinkovite in odvračilne sankcije proti delodajalcem zaradi nespoštovanja predpisov in bo ustrezno izboljšal položaj delavcev po vsej EU.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glede na grozečo svetovno gospodarsko krizo bo ta direktiva dala več besede delavcem v prihodnosti glede njihovih delovnih mest, saj zagotavlja revizijo Evropskega sveta delavcev, ki je potrebna. Pozdravljam nasvet evropskih socialnih partnerjev, ki je zdaj vključen v direktivo, prav tako pa pozdravljam posodobitev direktive, da bi upoštevala nedavne sodne primere, ki so obema stranema industrije dali večjo pravno jasnost.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Podpiram vsakršno dejavnost, ki krepi delo Evropskega sveta delavcev.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Udeležbo delavcev v svetih delavcev delodajalci izkoriščajo za nadzorovanje dejavnosti delavcev na delovnem mestu.

Evropski svet delavcev in odgovornost podjetij sta gonili utrditve socialnega partnerstva in usmerjanja delavskega gibanja.

Zato sem glasoval proti predlogu Komisije o prenovitvi direktive o Evropskem svetu delavcev.

– Poročilo: Heide Rühle (A6-0410/2008)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Rühle o poenostavitvi pogojev za prenose obrambnih proizvodov znotraj Skupnosti, ker vsebuje mnoge ukrepe za olajšanje delovanja trga z orožjem.

Poleg tega bi vzpostavitev zakonskih določb na področju obrambe za celotno Skupnost odpravila tveganje, da bi bila katera koli država članica krivično obtožena v zvezi z nezakonitim prevozom orožja. Kot poslanci vedo, so bile določene države članice nedavno krivično obtožene nezakonite prodaje orožja Gruziji. Skupna zakonodaja na tem področju za vseh 27 držav članic bi lahko v prihodnje preprečila nastanek podobnih situacij.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Podprla sem predlog poslanke EP gospe Rühle kot del obrambnega svežnja, ki ga je Komisija sprejela decembra 2007. Predlog predvideva vzpostavitev preglednega trga v EU za obrambno opremo in nadomešča 27 obstoječih nacionalnih režimov izdaje dovoljenj in usklajuje zahteve za izdajo dovoljenj za prenos teh proizvodov med državami članicami. Ta sprememba obstoječega nadzornega režima ne prinaša samo več preglednosti, ampak tudi krepí obstoječe prakse in postopke, pri tem pa tudi prihrani milijarde za stroške zagotavljanja skladnosti. Tovrstna upravna reforma povečuje jasnost in enostavnost zadevnih postopkov, krepí notranji trg, hkrati pa ohranja nadzor nad prihodnjim izvozom iz EU. Uvedba splošnih in globalnih dovoljenj, ki jih opredeli vsaka država članica, zagotavlja ustrezno ravnotežje med nacionalnimi interesi in interesi Skupnosti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) „Poenostavitev prenosov obrambne opreme znotraj Skupnosti“ ni nevtralen proces. Krepitev pravil notranjega trga na področju, ki je bilo do danes v izključni pristojnosti držav članic, zaznamuje še en korak po federalistični poti in povečuje hegemonijo glavnih sil v škodo nacionalni suverenosti. V času hude mednarodne gospodarske krize razvoj vojaško industrijskega kompleksa v EU odpira nove možnosti za dobiček velikih gospodarskih skupin in krepí vojaške intervencijske zmogljivosti EU v okviru skupne zunanje in varnostne politike. Cilj je zagotoviti nadzor nad trgi, omejenimi energetske viri in drugimi naravnimi viri, ki so ključnega pomena za kapitalistični način proizvodnje, v okviru večje mednarodne konkurenčnosti.

Ubrati bi morali povsem drugo pot. Še posebno bi si morali prizadevati za zmanjšanje arzenala jedrskega in konvencionalnega orožja po vsem svetu, pomoč z miroljubnim reševanjem sporov in zagotavljanje spoštovanja mednarodnega prava in suverenosti držav.

Pot, ki jo mora ubrati človeštvo, je razoroževanje in ne ponovni zagon oboroževalne tekme, kot spodbuja ta predlog direktive. Zato smo glasovali proti poročilu.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista je za uresničitev prostega notranjega trga. Vendar pa menimo, da EU ne bi smela sprejemati zakonodaje o tem, kako je treba nadzorovati trgovino z obrambnimi proizvodi znotraj meja Evrope. Na obrambne proizvode ni mogoče gledati na isti način kot na drugo blago in storitve. Tako kot izvozna politika bi morala biti zakonodaja na tem področju izključno stvar posameznih držav članic. Če obstaja potreba po čezmejnem sodelovanju, ga je treba vzpostaviti na medvladni ravni.

Ker Junjska lista močno nasprotuje kakršnim koli poskusom vzpostavljanja vojaških zmogljivosti v okviru sodelovanja EU, smo glede predloga Komisije zelo kritični. Zadeve ne izboljša niti poročevalkina sprememba. Odločitev Junjske liste, da glasuje proti poročilu, zato ni samo „ne“ resoluciji odbora, ampak tudi jasna zavrnitev kakršne koli oblike militarizacije sodelovanja EU.

Jens Holm in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – (SV) Menimo, da je strategija Evropske komisije o konkurenčnejši obrambni industriji znotraj EU na docela napačni poti. Je še en korak k vojaškemu sodelovanju v EU, katerega cilj je vzpostavitev skupne obrambe. Odločno nasprotujemo takšnemu razvoju. Zaščitili bi neodvisno zunanjo politiko brez vojaških zavezništov.

V predlogu Komisije sploh ni omenjena zaščita mednarodnega prava, demokracije in človekovih pravic. Prepričani smo, da so mir, demokracija in človekove pravice pomembnejši od vzpostavitve novega trga za vojaško opremo. To je tudi področje, ki vpliva na varnostno politiko. V skladu s Pogodbo EU ima Švedska pooblastilo za odločanje. Menimo, da je glede tega zakonodajni predlog Evropske komisije v nasprotju s Pogodbo EU. Zaradi navedenih razlogov glasujemo proti poročilu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Predlog direktive za omogočanje prenosov vojaških proizvodov znotraj Skupnosti s poenostavitvijo zadevnih postopkov za izdajo dovoljenj v državah članicah je del glavnega cilja militarizacije EU v korist njenih agresivnih načrtov, uperjenih proti navadnim ljudem.

Ta predlog in poročilo, ki ga spremlja, sta oblikovana za nadaljnje zmanjšanje sposobnosti držav članic, da o svoji obrambni politiki odločajo neodvisno, in krepitev velikih obrambnih industrij v EU, da bodo z zmanjšanjem upravnih ovir za premik in prodajo njihovih proizvodov postale še bolj prevladujoče na

poenotenem trgu na ravni EU in bolj konkurenčne na svetovnem trgu ter tako izrinile mala in srednje velika podjetja, kot je navedeno v samem poročilu.

Ta predlog ponovno kaže pravo hujškaško naravo EU in potrebo po prekinitvi z njeno politiko in celotno strukturo, naravnano proti navadnim ljudem, ter po nadaljnjem boju za vzpostavitev moči navadnih ljudi, da bi se naša država lahko odločala o vrsti in virih svojega orožja zgolj v skladu s svojimi resničnimi obrambnimi potrebami in ne na podlagi agresivnih načrtov EU in Nata ter interesov velikih evropskih in ameriških industrij orožja.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Nočem notranjega trga za orožje. Vse države morajo biti sposobne ustaviti uvoz in izvoz orožja, če to želijo. Ne sme biti mogoče izvažati orožja brez ovir, celo ne znotraj EU. Žal smo izgubili glasovanje o tej spremembi. Zato sem se vzdržal končnega glasovanja, saj poročilo vsebuje tudi pozitivne vidike, kot so večji nadzor za preprečevanje izvoza v tretje države in večja odprtost in povečan dostop do informacij za nevladne organizacije in druge.

– **Poročilo: Matthias Groote (A6-0329/2008)**

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Pozdravljam poročilo poslanca EP Grooteja o uredbi o motornih vozilih in motorjih glede na omejitve emisij kot korak naprej pri izboljšanju kakovosti zraka po vsej Evropi in boju proti podnebnim spremembam. Uvedba tehničnih pravil v vsej Skupnosti za tovorna vozila in avtobuse bo zagotovila učinkovito sredstvo za premagovanje onesnaževanja. Predlagano zmanjšanje dušikovih oksidov za 80 % in trdnih delcev za 66 % predstavlja precejšen napredek in nas približuje ravnem, ki so podobne tistim, vzpostavljenim v ZDA. Poročilo vzpostavlja tudi jasnejši sistem zakonodaje, saj bodo direktive nadomestile uredbe, ki se neposredno uporabljajo. Kot poročevalec o sistemu EU za trgovanje z emisijami se še predobro zavedam ukrepov, ki jih moramo sprejeti za boj proti podnebnim spremembam; sočasno usklajevanje in zmanjšanje emisij, predlagana v poročilu, sta zadevi, ki ju povsem podpiram.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo Matthiasa Grooteja o homologaciji motornih vozil in motorjev, ker menim, da bo razvoj skupnih predpisov o omejevanju emisij onesnaževal zraka pomembno pripomogel k varstvu okolja in tudi zagotovil, da enotni trg EU pravilno deluje.

Strinjam se s predlogom poročevalca, ki priporoča uvedbo bolj ambicioznih mejnih vrednosti za emisije trdnih delcev (ki presega predlog Evropske komisije), da bi zagotovili visoko raven zaščite zdravja ljudi in okolja, predvsem glede blažitve učinkov podnebnih sprememb.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Strinjam se z uskladitvijo predpisov o izdelavi težkih vozil glede emisij onesnaževal zraka, ker menim, da je to najboljši način za preprečitev, da bi države članice uporabljale različne predpise, in za varstvo okolja.

Splošni sistem Skupnosti za homologacijo motornih vozil obstaja, da bi zagotovil delovanje notranjega trga, ki je, česar ne smemo pozabiti, območje brez notranjih mej, kjer se odvija prosti pretok blaga, oseb, storitev in kapitala. Posodobiti moramo standarde in jih narediti bolj zahtevne, tako da bodo vse države članice zagotovile, da se bo proizvajalo manj težkih vozil, ki onesnažujejo, in bodo imele dostop do informacij za popravilo in vzdrževanje teh vozil v standardizirani obliki.

V smislu boja proti podnebnim spremembam je EU pokazala svojo pripravljenost, da vodi na tem področju. To poročilo je še eno orožje v boju proti okoljski škodi. Nadaljnje znižanje mejnih vrednosti za škodljive emisije ogljikovega monoksida, ogljikovodikov, dušikovih oksidov in trdnih delcev je osrednji vidik te uredbe in bo zagotovo prineslo izboljšanje kakovosti zraka v Evropi.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Danes sprejeto poročilo uvaja tehnične določbe za težka vozila, da bi zagotovil učinkovito delovanje notranjega trga.

Uvedene so bile predvsem določbe o visoki stopnji varstva okolja z uvedbo mejnih vrednosti za škodljive emisije ogljikovega monoksida, dušikovih oksidov in trdnih delcev.

Predlog določa tudi dostop do informacij za popravilo v skladu z enakimi smernicami kot za Euro 5 in Euro 6.

To je predvsem pomembno, da bi neodvisnim udeležencem na trgu zagotovili standardiziran dostop do informacij za popravila. Informacije, posredovane neodvisnim servisom, morajo biti enake tistim, ki so na razpolago odobrenim trgovcem in serviserjem. Te določbe bodo neodvisnim udeležencem na trgu olajšale

popravila. Zato bo lažji tudi dostop do rednega tehničnega servisiranja. Cene na trgu bodo postale bolj konkurenčne.

Nedvomno bo dostop do tehničnih informacij pomenil, da bodo vsa vozila na cestah, ne glede na to, kje bodo servisirana, varna in manj okolju škodljiva.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Grooteja in pozdravljam vseevropsko ukrepanje za omejitev emisij težkih vozil.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki bo zagotovilo usklajene tehnične predpise za tovornjake in avtobuse, ki jih bodo morali ti izpolnjevati, da bi pridobili potrebno homologacijo. Poročilo zagotavlja zmanjšanje mase trdnih delcev za 66 % in emisij NOx za 80 %. To poročilo podpiram zaradi njegovega ravnotežja glede emisij CO2 in povezanih zmanjšanj emisij. Predlog vključuje številne ukrepe v zvezi z dostopom do informacij za popravila za nova vozila, da bi zagotovil učinkovito konkurenco na trgu popravil, tako da kot posledica poročila ne bodo trpela mala podjetja.

– **Poročilo: Stavros Arnautakis (A6-0477/2008)**

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Mandat Junijske liste v Evropskem parlamentu temelji na obljubi volivcem, da si bo prizadevala za večji nadzor s strani javnosti in premišljeno upravljanje finančnih sredstev EU. Zdaj Svet predlaga, naj bi se v prihodnje vse projekte EU, ki ne presegajo vrednosti 1 milijona EUR in ki jih sofinancirajo Evropski sklad za regionalni razvoj, Kohezijski sklad ali Evropski socialni sklad, izvzelo iz spremljanja in pregledov. To je enostavno nesprejemljivo.

Razumemo, da mora biti upravno breme sorazmerno z zadevnimi zneski. Kljub temu smo kritični do dejstva, da Svet predlaga, naj se pusti prosto pot do zlorabe sredstev EU na ta način. Zaradi navedenih razlogov se je Junjska lista odločila, da bo glasovala proti poročilu.

Sérgio Marques (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Države članice so omenile, da so imele težave pri učinkoviti uporabi člena 55. Glavni težavi sta nesorazmerno upravno breme v primerjavi z zadevnimi zneski in pomemben dejavnik tveganja pri izvajanju programa.

Zato sem glasoval za ta predlog, katerega namen je spremeniti in poenostaviti ta člen in ki vsebuje samo dve točki: izključitev operacij, ki jih sofinancira Evropski socialni sklad, iz določb člena 55 in določitev praga, pod katerim bodo projekti, sofinancirani iz Evropskega sklada za regionalni razvoj ali Kohezijskega sklada, izključeni iz istega člena za izračun najvišjih upravičenih stroškov in spremljanja. Druge določbe člena 55 ostanejo nespremenjene.

– **Poročilo: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)**

Robert Atkins (PPE-DE), v pisni obliki. – Z britanskimi kolegi podpiramo izboljšave glede pogojev za zaposlitev akreditiranih parlamentarnih pomočnikov, ki delajo v prostorih Evropskega parlamenta v Bruslju, Strasbourg in Luxembourg, in se nam na načeloma zdi Statut za pomočnike primeren.

Vendar pa smo zaskrbljeni, da statut ostaja nejasen glede številnih pomembnih ozirih, in bi si želeli, da bi bile mnoge določbe jasnejše. Na primer glede zaposlovanja nedržavljanov EU, zahteve o znanju drugega jezika in predlaganih plačnih razredov.

Zaradi te zaskrbljenosti smo se vzdržali končnega glasovanja.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po mnogim letih dela, v katerega je bil vključen ta Parlament, bomo danes na splošno zadovoljstvo sprejeli ukrep, ki naj bi bistveno vplival na delo znotraj institucij Skupnosti.

Predvsem bi rad poudaril pozitivno naravo novih pravil sistema za parlamentarne pomočnike, ki ga bosta zaznamovala preglednost in uravnoteženost, diskrecijsko pooblastilo pa bo ostalo v rokah poslancev EP. To je pomemben premik naprej, ki sočasno pošilja pozitiven signal zunanjemu svetu.

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog Uredbe Sveta o spremembi pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti, saj bodo s pogodbami lokalnih pomočnikov upravljali plačilni zastopniki, katerih naloga bo zagotavljati dobro upravljanje z nadomestilom za parlamentarno pomoč, ki je dodeljeno poslancu, in za katerega je odgovoren, s čemer bi odpravili negotovost in nejasnost sedanje ureditve, ki sta bili večkrat predmet kritike.

Za akreditirane parlamentarne pomočnike pa bi nasprotno začela veljati posebna ureditev, za katero bi se uporabljali kadrovske predpisi, natančneje pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti. Predlog uredbe, ki ga je vložila Komisija po pogajanjih na podlagi ugotovitev delovne skupine predsedstva Evropskega parlamenta, ki jo je vodila poslanka Martine Roure, je po svoji naravi izjemen in zaradi tega kompleksen ter v mnogih vidikih zapleten. Ti vidiki so bili upoštevani v poročilu, o njih pa se je na dolgo in podrobno razpravljalo v Odboru za pravne zadeve.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo Giuseppeja Garganija o pogojih za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti, ker menim, da bo uvedba nove kategorije osebja, značilnega za Evropski parlament, ki zajema parlamentarne pomočnike, ki delajo na enem izmed treh krajev dela Evropskega parlamenta (Bruselj, Strasbourg in Luxembourg), razjasnila in izboljšala trenutni položaj teh pomočnikov, sočasno pa spoštovala posebno naravo njihovih nalog.

Novi sistem pogodbenišтва, ki se zdaj predlaga za parlamentarne pomočnike in ki vključuje posebne ureditve, v skladu s katerimi bo Parlament v prihodnje te pomočnike neposredno zaposloval, je bistvenega pomena za zagotavljanje spoštovanja načel enakosti, nediskriminacije in preglednosti v pogodbah ter pravne gotovosti teh delavcev.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Glasovali smo proti poročilu o spremembi pogojev za zaposlitev pomočnikov poslancev EP. Prav nič nimamo proti zagotovitvi, da imajo pomočniki v Evropskem parlamentu sprejemljive plače in delovne pogoje. Vendar pa si prav nič bolj ne želimo prerazporediti pomočnikov poslancev EU v „davčne oaze EU“ kot smo si želeli prerazporediti poslance EP v plačilni sistem znotraj EU z ugodnejšimi davki EU.

Poslanci EU in njihovi pomočniki morajo biti zakoreninjeni v realnosti svojih držav. Plača in ugodnosti morajo biti povezani s pogoji v njihovi državi članici ali v primeru pomočnikov s pogoji v kraju, kjer živijo in delajo. Poslancev EP in njihovih pomočnikov se ne sme osamiti v „mehurčku EU“ z visokimi plačami in privlačnimi ugodnostmi, ki močno presegajo realnost, v kateri živijo državljani, ki naj bi jih ti zastopali.

Zato smo glasovali proti temu poročilu o statutu za pomočnike. Za nas je to vprašanje načela, ki nima nič opraviti s finančnimi pogoji za pomočnike kot takšnimi.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Danes sprejeto poročilo bo pomagalo izboljšati pogoje zaposlovanja akreditiranih parlamentarnih pomočnikov, ki svoje delo opravljajo na enem izmed treh različnih krajev dela Parlamenta. Spremembe, ki jih vsebuje, so dolgo pričakovali sami pomočniki in poslanci tega Parlamenta. Poročilo uvaja razliko med lokalnimi pomočniki in akreditiranimi pomočniki glede na posebno naravo dela slednje skupine pomočnikov.

V skladu z jasnim osnutkom statuta pomočnikov bodo akreditirani parlamentarni pomočniki uživali mnoge privilegije, ki so rezervirani izključno za uslužbence drugih evropskih institucij. Najpomembnejše je, da bodo imeli koristi od privilegijev, ki bodo odpravili nepotrebno negotovost na primer v zvezi s tem, kje je treba plačati davke, zdravstveno in socialno zavarovanje. Poleg tega bo statut končal pomanjkanje jasnosti v zvezi s prejemki pomočnikov. Pomočniki bodo razporejeni v jasno določene posebne razrede in osnovne stopnje prejemkov.

Statut koristi tudi poslancem tega Parlamenta. Medsebojno zaupanje predstavlja glavni temelj dela poslancev s pomočniki, ki jih zaposlujejo, in njihovega medsebojnega odnosa. Statut ne omejuje svobode poslancev, da izberejo pomočnika, s katerim želijo delati. Zato ne ogroža neodvisnosti poslancev Evropskega parlamenta pri izvajanju njihovih dolžnosti.

Jens Holm in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – Nova pravila za parlamentarne pomočnike („druge javne uslužbenke“) s stališča nordijskega delavca niso zadovoljiva. Menimo, da bodo nova pravila znižala socialne standarde glede družinskih in socialnih prejemkov za nego bolnega otroka itd. Prav tako smo močno zaskrbljeni glede tega, kako bodo nova pravila vplivala na pokojninske pravice, nadomestila za brezposelnost in zaščito delavcev pred odpustitvijo.

Vendar pa ne smemo pozabiti ozadja predloga. Pomočniki z neurejenimi pogodbami, ki delajo v Evropskem parlamentu, imajo velike probleme. Včasih delajo v nemogočih pogojih. Ta nova uredba bo končala to prakso. Glasovali smo za predlog iz solidarnosti s pomočniki, ki jih izkoriščajo pohlepni poslanci EP/delodajalci.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Danes sem glasoval za poročilo gospoda Garganija o pogojih za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti.

Poročilo razlikuje med lokalnimi pomočniki in akreditiranimi parlamentarnimi pomočniki.

Jasno je treba povedati, da imajo akreditirani parlamentarni pomočniki, ki opravljajo naloge za poslanca ali poslanca tega Parlamenta, posebne dolžnosti do slednjega oziroma slednjih, ki so posledica tega, da njihov odnos temelji na medsebojnem zaupanju.

To akreditirane pomočnike razlikuje od drugih uslužbencev EU, katerih delovni pogoji so utemeljeni na merilih preglednosti, objektivnega ocenjevanja in lojalnosti do institucije.

Posebne položaja se ne sme razlagati tako, da bi akreditirani parlamentarni pomočniki imeli privilegiran ali neposreden dostop do uradniških mest ali mest drugih kategorij uslužbencev Evropskih skupnosti.

Sprejetje zadevnega poročila s strani Parlamenta pomeni, da bodo v naslednjem parlamentarnem mandatu, ki se bo začel leta 2009, socialni in davčni pogoji, ki jih uživajo uslužbenci Skupnosti, veljali za vse parlamentarne pomočnike, ki jih zaposlujejo poslanci EP.

– Poročilo: Simon Busuttil (A6-0446/2008)

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Kot član Odbora za peticije pozdravljam poročilo mojega kolega Simona Busuttila o zavajajočih podjetjih za imeniške storitve. Ta podjetja so neprijetni paraziti malih in srednje velikih podjetij (MSP) v Uniji. MSP pišejo zelo dvoumna pisma in jih pozivajo, naj izpolnijo ali posodobijo podrobnosti o svoji firmi in kontaktnih podatkih, pod lažnim vtisom, da bodo v poslovnem imeniku navedena brezplačno. Glede na to jih pogosto obravnavajo nižji uslužbenci.

Podpisniki in podjetja pa pozneje odkrijejo, da so pravzaprav nenamerno podpisali pogodbo o vpisu v poslovni imenik z letno članarino približno 1000 EUR, ki jih navadno zavezuje za najmanj tri leta.

400 peticij, prejetih od MSP, kot posledico dejavnosti teh prevarantov navaja obremenitev, zadrego, razočaranje ter finančno izgubo. To poročilo upravičeno pozdravlja ukrepanje avstrijske vlade, da bi prepovedala te prakse. Poročilo zahteva, da Komisija in drugih 26 držav članic sledijo zgledu Avstrije in izkoreninijo dejavnosti teh goljufov.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Odločili smo se glasovati za to poročilo Evropskega parlamenta. Vendar pa imamo pridržke glede predloga v odstavku 13, ki zadeva razširitev področja uporabe Direktive 2005/29/ES.

Dobro je, da poročilo izpostavlja Avstrijo in Belgijo kot dobra zgleda v povezavi z delom glede izkoreninjenja zavajajočih imeniških podjetij. Menimo, da je morda dovolj, da Evropa ti državi poudarja kot dober zgled. Zakonodajalci v državah članicah so zagotovo dovolj usposobljeni, da opazijo dobre zglede drugih držav in sami sprejmejo odločitve o novih zakonih, ki obravnavajo probleme na tem področju za podjetja v zadevnih državah članicah. Institucionalna konkurenca med državami članicami je bistvenega pomena za rešitev problemov kot je ta, ki ga obravnava poročilo.

Ian Hudgton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Podjetja po Evropi so postala žrtve goljufov podjetij kot je European City Guide. Pravni ukrepi za preprečevanje teh goljufov so ključnega pomena in temu primerno je treba pozdraviti poročilo gospoda Busuttila.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo kot odgovor na mnoge skrbi mojega volilnega okrožja glede zavajajočih podjetij. Mnoga podjetja, predvsem mala podjetja na Škotskem, so utrpela finančne izgube in so jih nadlegovali in jim grozili s pravnim ukrepanjem. To poročilo bo povečalo ozaveščenost o vprašanju, tako da bo med žrtvami goljufov manj podjetij, in države EU poziva k strožji nacionalni zakonodaji in zagotovitvi ustreznega izvrševanja veljavne zakonodaje EU o zavajajočem oglaševanju in nepoštenih trgovskih praksah. Podpiram to poročilo, ker Komisijo poziva, naj okrepljeno spremlja izvajanje zakonodaje EU in izboljša veljavno zakonodajo EU, če se ugotovi, da teh goljufov ni primerno nepreklicno preprečiti.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Podprl sem sprejetje poročila gospoda Busuttil, saj Komisijo poziva, naj izboljša veljavno zakonodajo EU z zagotavljanjem zaščite podjetjem in posameznikom pred zavajajočim oglaševanjem.

Izvajanje tega poročila bo organom oblasti v državah članicah omogočilo skupno ukrepanje, da se prepreči nadaljnje širjenje zavajajočih praks podjetij za imeniške storitve, in uvedbo učinkovitih ukrepov, ki bodo omogočili prekinitev poslovanja teh podjetij in kaznovanje njihovih upraviteljev. Žrtvam teh goljufov, ki so

večinoma MSP, bo zagotovilo učinkovito pravno varstvo za razveljavitev pogodb, podpisanih kot posledica zavajajočega oglaševanja, in za odškodnino za utrpele izgube.

Prejel sem mnogo pisem podjetij v Romuniji, ki so bila žrtev tovrstnih goljufij. Sprejetje poročila gospoda Busuttila bo povečalo ozaveščenost o tej zadevi in upam, da bo vodilo k zmanjšanju števila podjetij, ki so žrtve teh praks.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Vesela sem, da je Evropski parlament danes ukrepal v boju proti goljufijam, kot so goljufije podjetja European City Guide. Mnogi izmed mojih škotskih volivcev so bili žrtve teh goljufij in so morali soočiti z računi, ki jih niso podpisali. Te zavajajoče prodajne tehnike, ki vključujejo navadne ljudi, so neprimerne in jih je treba ustaviti. Odboru za peticije je treba čestitati, da je to vključil v današnji dnevni red.

Glenis Willmott (PSE), v pisni obliki. – Glasovala sem za to poročilo, da bi zaustavili zavajajoče oglaševanje podjetij za imeniške storitve kot je European City Guide. V zadnjih nekaj letih so z mano stopila v stik mnoga mala podjetja v regiji East Midlands, od Nottinghama do Northamptona. Ta podjetja so bila ogoljufana, zato odločno podpiram vzpostavitev evropskega črnega seznama in ukrepanje za zaustavitev zavajajočega oglaševanja.

5. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 9.50 in se je nadaljevala ob 10.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

6. Izid Evropskega sveta 11. in 12. decembra 2008 – Polletje aktivnosti francoskega predsedstva (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o izidu Evropskega sveta 11. in 12. decembra skupaj z izjavo predsednika Sveta o polletju aktivnosti francoskega predsedstva.

Zelo toplo bi želel pozdraviti predsednika Evropskega sveta, francoskega predsednika Nicolasa Sarkozyja. Dobrodošli v Evropskem parlamentu tretjič med francoskim predsedovanjem!

Prav tako bi želel zelo toplo pozdraviti predsednika Evropske komisije Joséja Manuela Durãa Barrosa, in predstavnike Komisije. Veseli me, da danes tukaj vidim več komisarjev. Vsi skupaj prisrčno pozdravljeni!

(Aplavz)

Gospe in gospodje, naloga predsednikov skupin in vaša naloga, če govorite v imenu svoje skupine, je izvesti oceno. Vendar pa bi želel najprej podati nekaj uvodnih pripomb.

Predsednik Sarkozy, predsedovanje ste prevzeli v pomembnem obdobju, ko so bila potrebna odločna pogajanja in ukrepanje. Soočili ste se s temi izzivi, vključno s problemom Gruzije, finančno krizo, gospodarskimi težavami in drugimi problemi. V Parlamentu ste tretjič prisotni v vlogi predsednika Evropskega sveta, Parlament pa ste obiskali in nas nagovorili preden ste prevzeli položaj predsednika Evropskega sveta.

V svoji uradni rezidenci, Elizejski palači, ste večkrat vodili konferenco predsednikov, Komisijo in Parlament pa ste povabili v glavno mesto vaše države na čudovito praznovanje 1. julija, dneva, ko ste prevzeli predsedovanje, ki je bilo tudi navdihujoč prikaz vaše odločnosti združiti Evropo.

Ponovno smo se srečali v Parizu 13. in 14. julija. 13. julija na Vrhu za Sredozemlje, ki je bil sklican, da ustanovi Unijo za Sredozemlje. 11. novembra, devetdeset let po koncu prve svetovne vojne, ste nas povabili tudi na spominsko slovesnost v Verdunu.

Vse te priložnosti so odraz vašega spoštovanja Evropskega parlamenta. Za to bi se vam rad toplo zahvalil. Prosil bi vas, da zdaj spregovorite Evropskemu parlamentu.

Nicolas Sarkozy, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ko je Francija prevzela predsedovanje, je položaj v Evropi obvladovalo mirovanje postopka ratifikacije Lizbonske pogodbe, ki je sledilo glasovanju Irske, ki je zavrnila Pogodbo.

Takrat se nam niti sanjalo ni, da bo izbruhnila vojna med Gruzijo in Rusijo, prav tako pa nismo vedeli, kako huda bo finančna in nato gospodarska kriza, s katero bo soočena Evropa.

Gospod predsednik, francosko predsedstvo je skušalo vse svoje aktivnosti utemeljiti na dveh prepričanjih: prvo je, da svet potrebuje močno Evropo, drugo pa, da Evropa ne more biti močna, če je razdeljena. Seveda sem prepričan, da to nista izvirni zamisli, vendar pa nista zato nič manj pomembni.

V zadnjih šestih mesecih smo si prizadevali zagotoviti združeno in močno Evropo, ki sama razmišlja. Kaj je močna Evropa? To je Evropa, ki razmišlja, ki ima prepričanja, ki ima odgovore in ki ima domišljijo. To je Evropa, ki ni zadovoljna s tem, da se ravna po nasvetu drugih, in ki zavrača soglasje, temelječe samo na tem, kar ni bilo povedano, na odpravljanju problemov in tem, da čas celi vse rane, saj sem prepričan, da se stvari, dalj ko čakamo, vse bolj zapletajo.

Na koncu se je predsedstvo prilagodilo mednarodnim dogodkom, ki so organizacijo našega dela postavili na glavo, vsekakor pa ni moja stvar, da to preučim. Povedati sem vam želel samo, kako smo se spopadli s temi različnimi izzivi.

Ko je avgusta, 8. avgusta prišlo do krize v Gruziji, smo se osredotočili samo na eno: kako ustaviti vojno in ne dovoliti, da se spremeni v še eno Bosno. Če sem odkrit in ne da bi hotel preostro soditi, Evrope ni bilo tam, ko se je začel spor v Bosni – v Evropi. Združene države, naš prijatelj in zaveznik, so bile tiste, ki so prevzele odgovornost, Evropa pa jim je morala slediti.

Predsedstvo si je vneto prizadevalo zagotoviti, da bi Evropa prevzela svojo odgovornost, in avgusta smo začeli s pogajanjem o prekinitvi ognja, 12. avgusta, temu pa je sledil sporazum o umiku 12. septembra. Na koncu smo se izognili vojni, začel se je umik, predvsem pa je – hvala vsem državam članicam EU – Evropa ostala združena.

To ni bil očiten zaključek, saj je glede na zgodovino naših različnih držav, bolečo zgodovino za tiste Evropejce, ki so toliko let živeli za železno zaveso, v ponižani Evropi, razdeljeni Evropi, žrtvovani Evropi, bilo povsem naravno, da bodo določene države drugače čutile do naših ruskih sosedov v primerjavi s tistimi, ki so poznale samo svobodo.

Kljub temu je Evropa ostala združena, predsedstvo pa si je skupaj s predsednikom Evropske komisije nadvse prizadevalo, da vojna ne bi ušla izpod nadzora. 8. avgusta so bile ruske enote 40 km oddaljene od Tbilisija; danes so praktično vse ruske enote zapustile ozemlje Gruzije, razen Osetije in Abhazije.

Evropa je dala čutiti svojo prisotnost, ne da bi se zapletla v agresivno politiko na dvorišču naših ruskih sosedov. Prepričan sem, da je naša edina možnost v prihodnje sodelovati z našimi sosedi, da bi dosegli situacijo gospodarskega razvoja, varnosti in miru, in jim razložiti, da bodo morali, če hočejo, da se jih upošteva na svetovni ravni – in Rusija je velika država –, spoštovati vrednote, prakse in vedenje, ki so zelo drugačni od tistih, ki so jih zagovarjali v Evropi v drugem obdobju.

(Aplavz)

Evropa je bila prisotna. Potem je prišla finančna kriza. Ni nastala avgusta 2007, kot sem slišal govoriti ljudi: avgusta 2007 so se začeli problemi, sistemska finančna kriza, ki jo je doživljal ves svet, pa se je začela, ko so se Združene države v potezi, ki se je izkazala za izredno resno, odločile dovoliti, da gre Lehman Brothers v stečaj 18. septembra 2008. Šele in izključno takrat smo se znašli v finančni krizi neprimerljivih razsežnosti na svetovni ravni.

Skupaj s predsednikom Barrosum smo si prizadevali za dvoje. Prvič za evropsko enotnost, ki smo jo postopno razvili: najprej tako, da smo povezali štiri največje države v Evropi s Komisijo, Evropsko centralno banko in predsednikom Evropske skupine; nato z organiziranjem srečanja, prvič po letu 2000, držav Evropske skupine na ravni voditeljev držav in vlad, in nazadnje smo septembra z zedinjenjem vseh voditeljev držav in vlad razvili načrt za oživitve evropskih bank, ki ga podpirajo vse države Evrope. Kot veste, je bilo težko, saj so določene države zaradi resnosti krize sprejele preuranjene odločitve: prepričan sem, da niso mogle drugače, na primer Irci, ko so jih preplavili napadi na njihov celotni bančni sistem.

Na koncu se je mesec kasneje Evropa zedinila o enotnem načrtu za podporo bankam, mi pa smo si skupaj s predsednikom Barrosum prizadevali, da evropski podporni načrt za preprečitev sesutja bančnega sistema

spremenimo v svetovni načrt. Združene države so od Paulsonovega načrta I napredovale k Paulsonovemu načrtu II in so zdaj prišle do Paulsonovega načrta III, ki ga je zagotovo navdihnil Evropski načrt I.

Ne trdim, da je vse urejeno; pravim samo, da bi se, če države članice, Komisija in evropske institucije takrat ne bi prevzele svoje odgovornosti, gospe in gospodje, soočili z možnostjo zloma ali stečaja določenih držav članic in uničenjem evropskega bančnega sistema.

Evropa je pokazala svojo enotnost in solidarnost. Mislim predvsem na razvpiti konec tedna, ko smo morali mobilizirati 22 milijard EUR posojila za Madžarsko, ki je bila sama napadena, potem ko je bilo trreba mobilizirati 17 milijard EUR za Ukrajino. Še vedno obstaja zaskrbljenost glede določenih baltskih držav, da ne omenjam drugih svetovnih problemov, s katerimi se moramo spopasti.

V finančni krizi je bila Evropa enotna: pozivala je k vrhu v Washingtonu, pozivala je k zasedanju G20 in 2. aprila bo v Londonu organizirala vrh o globalnem finančnem upravljanju. Evropa je spregovorila enotno, da bi povedala, da hoče kapitalizem, utemeljen na podjetništvu, ne špekulacijah, da hoče reformo finančnega sistema, da hoče drugačno vlogo držav v vzponu in da hoče etični kapitalizem; Evropa je bila enotna, da bi obranila svoja načela.

Glede gospodarske krize razprava ni bila enostavna. Enostavna ni bila iz dveh razlogov: Prvi je, da finančna situacija ni enaka v vseh državah, drugi pa, da niso enake naše gospodarske kulture in politične identitete. Kljub temu pa so na koncu vsi priznali potrebo po usklajenem zagonu približno 1,5 % BDP, kot je priporočila Komisija.

Povsem razumem, da lahko ljudi tu in tam presenetijo nesoglasja, pomisleki, zmeda in nesporazumi. Tiste, ki spremljajo Evropo, bi spomnil, da je sestavljena iz 27 držav in da tem 27 državam ni enostavno sočasno dati enake politike, ko pa je lahko katera koli država podvržena volilnim pritiskom – ker nimamo vsi volitev na isti dan –, v tem Parlamentu, svetišču evropske demokracije, pa vsi razumejo, da prihajajoče volilne kampanje ne vodijo k dosegu soglasja. Kljub vsemu je Evropi, potem ko je vzpostavila skupno politiko v finančni krizi, uspelo kolikor toliko vzpostaviti skupno politiko za gospodarsko krizo.

Imeli smo tudi obdobje Unije za Sredozemlje. Raje domnevam, da je bilo treba usklajevati in sklepati kompromise, da bi pojasnili dve stvari. Prva je, da če Evropa ne bo storila svojega dela za mir na Bližnjem vzhodu, tega nihče ne bo storil za nas: na svetu ni države, ki bi lahko spodbudila mir med Izraelom in arabskim svetom. Evropa mora odigrati svojo vlogo in mora dati čutiti svojo prisotnost, da bi se izognila čelnemu trčenju med arabskim svetom na eni strani in vodilno silo sveta, Združenimi državami, na drugi.

Unija za Sredozemlje je organizacija za stalen dialog med Evropo in Sredozemljem, vključno z arabskimi državami. To je dialog, ki ga potrebujemo mi in Arabci. Evropa ga potrebuje, da bi lahko nehala biti samo darovalka in bi lahko imela politična prepričanja, ki spodbujajo mir, in da bi, namesto da bi bila zgolj zadovoljna s plačevanjem, lahko tudi pozvala k miru, uravnoteženemu miru, predvsem med Palestinci, ki imajo pravico do moderne, demokratične, varne države, in Izraelom, ki ima pravico do varnosti države, ki je čudež demokracije.

Glede Unije za Sredozemlje je bila potrebna določena mera prepričevanja: prepričevanja, da Unija za Sredozemlje ne postavlja pod vprašaj enotnosti Evrope, ampak jo bo, nasprotno, okrepila. Nazadnje, gospe in gospodje, smo kot Evropejci lahko ponosni, da Uniji za Sredozemlje sopedredujeta predsedstvo EU in Egipt in da ima pet namestnikov generalnega sekretarja, vključno z Izraelcem in Palestincem: to je prvič, da so arabske države sprejele Izraelca kot člana izvršilnega organa regionalne organizacije kot je Unija za Sredozemlje, kar je zgodovinski dosežek.

Pokloniti bi se želel Bernardu Kouchnerju, ki se je izvrstno pogajal na vrhu v Marseillu in dosegel rezultat, o katerem ne bi bili mogli niti sanjati. V zameno so se Izraelci strinjali s sodelovanjem Arabske lige pri delu Unije za Sredozemlje. Ta unija na noben način ne bo ovirala češkega in zatem švedskega predsedstva, da v prihodnosti razvije vzhodna partnerstva, ki jih Evropa potrebuje.

Zdaj se bomo posvetili energiji in podnebnim spremembam. Glede te teme bodimo povsem jasni: to je bil sramoten boj in prepričan sem, da ima vsak razlog za nezadovoljstvo. Nekateri menijo, da preveč pričakujemo od industrije, drugi, da ne pričakujemo dovolj; ena skupina misli, da bi morali ubrati to pot, druga, da moramo ubrati drugačno. Nenazadnje je nemško predsedstvo določilo rok konec leta 2008. Nemško predsedstvo je določilo tri cilje – „trikrat 20“ – in sporazum, ki je njegova osrednja točka in ki smo ga potrdili na Evropskem svetu ter za katerega upam, da ga bo jutri sprejel Evropski parlament, sporazum, ki dosega cilje, ki ste jih sami določili.

Biti moram odkrit in reči, da je treba vse strani spomniti na njihove dolžnosti. Bilo bi noro, če bi Evropa v trenutku, ko je novi predsednik Združenih držav določal ambiciozne okoljske cilje za najmočnejšo državo na svetu, opustila svoje cilje. Bilo bi neodgovorno, saj ne bi mogli pričakovati, če Evropa ne bi dosegla soglasja glede energetskega in podnebne sveznja Komisije, da nas bodo poslušale Indija, Kitajska, Brazilija in vse druge države na svetu, ki morajo zdaj prevzeti odgovornost za okoljsko ravnotežje planeta.

Da smo prišli do te točke, smo morali biti prepričljivi in najti področja za sklepanje kompromisov. Katerih? Izjavil sem, da nikoli ne bomo odstopili od časovnega načrta ali cilja trikrat 20, vendar pa morate vsi tu razumeti, da so se države, kot so nove vzhodne države članice, kjer je bila težka industrija žrtev prehoda s komunističnega sistema na tržno gospodarstvo, strinjale, da obdržijo referenco za 2005, čeprav so imele dobre razloge, da pozovejo k uporabi drugega referenčnega leta, na primer 1990. To ne bi bilo presenečenje glede na to, kaj se je zgodilo v teh državah in kaj so pretrpele. Govorim pod budnim očesom Jean-Louisa Borlooja, ki je zagotovil popolno, neomajno in učinkovito podporo v teh pogajanjih. Nisem hotel, da se doseže proaktiven pristop k okolju na račun socialne politike, kar bi povzročilo zlom teh novih držav članic EU.

Fundamentalistom bi rad povedal, da zame nikoli ni bilo vprašanje, ali Poljski, Madžarski in drugim naložiti okoljske zahteve, vsekakor pa je bilo pomembno, da teh držav ne spravimo v položaj zloma socialnega sistema in jih ne prisilimo, da izberejo med varstvom okolja in rastjo. Kar smo predlagali, je bila nova vrsta rasti: trajnostna, zelena rast, s katero bi se izognili naraščanju cen in vplivu na poljske, madžarske in vzhodne delavce, ki ga ne bi mogla tolerirati.

Dodal bi tudi, da sem pozorno prisluhnil vašim skrbem ob mojem zadnjem obisku v Parlamentu. Nekateri izmed vas – in to razumem – so mi rekli: „Odpovedali ste se svojim ciljem, gospod predsednik, ker ste sprejeli soglasje za sklep Sveta“. S soglasjem sem se strinjal iz enega samega enostavnega razloga: okoljske odločitve, ki jih sprejema Evropa, ne smejo biti prisiljene odločitve, ampak preišljene odločitve. Si lahko predstavljate, kako šibek bi bil sporazum, dosežen z glasovanjem z večino, s številnimi državami, ki se ga ne bi držale? Kako verodostojen bi bil energetski in podnebni sveznj, če bi ga ratificirala večina, ko pa lahko vsak vidi, da soglasje zagotavlja, da bodo izpolnjene naše politične zaveze?

(Aplavz)

Poleg tega so me nekateri izmed vas spomnili, da je to stvar za soodločanje, in povedal bi rad, da sem to izkoristil. V pogovorih s kolegi voditelji držav in vlad je bila, če sem iskren, gospod predsednik, budna prisotnost Parlamenta, odločenega, da doseže dogovor o energetskem in podnebnem sveznju, vpliven motivacijski dejavnik za tiste voditelje držav in vlad, ki so bili manj pripravljeni doseči sklep kot drugi.

Kakor koli že, danes tu posredujem soglasni dogovor vseh 27 voditeljev držav in vlad o energetskem in podnebnem sveznju. Naredite z njim, kar želite.

Zaključil bom z dvema kratkima točkama. Glede politike priseljevanja je za Evropo nesprejemljivo – večina njenih držav je v schengenskem območju, ki je utemeljen na prostem pretoku oseb in blaga –, da nadaljuje, ne da bi razvila skupna načela za vzpostavitev skupne politike priseljevanja. Delo je bilo opravljeno in reči moram, da je bilo opravljeno brez pretiranega dvigovanja prahu. V Evropskem parlamentu ste veliko naredili za pomiritev razprave o politiki priseljevanja, ki na nacionalni ravni ni vedno zgledna v smislu spoštovanja ljudi, miru, preišljenosti in odgovornosti. Zdaj imamo soglasen temelj za skupno politiko priseljevanja.

Če se na kratko posvetim obrambi – skupaj s kanclerko Merkel bom imel naslednje leto priložnost organizirati vrh Nata v Kehl/Strasbourg. Po mojem mnenju je pomembna odločitev, ki smo jo sprejeli, ta, da odslej 27 držav razume, da je varnostna in obrambna politika stvar Evrope in Nata, da varnostna in obrambna politika Evrope dopolnjuje Natovo in ni v nasprotju z njo.

Nazadnje, imamo institucionalni problem. Po irskem „ne“ sem na povabilo Briana Cowna, irskega predsednika vlade, z Bernardom Kouchnerjem odšel v Dublin in takrat sem na veliko presenečenje ljudi izjavil, da je edina pot za rešitev problema ta, da se ponovno posvetujemo z našimi irskimi prijatelji. Izjava je sprožila razpravo, kot da bi bil nespoštljivo do ljudi, če prosimo, da dobijo še eno priložnost za odločitev!

Kakšne so stvari danes? Danes je 25 držav je že zaključilo postopek ratifikacije Lizbonske pogodbe. Češka republika kot šestindvajseta je pravkar sprejela pomemben sklep, v katerem je ustavno sodišče navedlo, da se lahko začne postopek za ratifikacijo, predsednik vlade Topolánek pa je v pogumni in odgovorni izjavi navedel, da je njegova ambicija predlagati ratifikacijo Lizbonske pogodbe. Ostanejo samo še Irci.

To je dogovor, ki smo ga dosegli soglasno. Je zelo enostaven dogovor. Sestavljen je predvsem iz zagotovila, da bo, če bo začela veljati Lizbonska pogodba, en komisar na državo članico. Vem, da je to za nekatere izmed vas razširitev, tako kot za nekatere vlade, ki so menile, da bi morala biti Komisija manjša, da bi bila učinkovitejša. Vendar pa bi vas prosil, da preučite naslednje: če hočemo Lizbono – in Evropa potrebuje trajnostne institucije –, jo lahko imamo samo, če Irci glasujejo in rečejo „da“, da pa bi rekli „da“, potrebujemo novo situacijo. Evropski svet predlaga, da bi bila ta nova situacija en komisar na državo članico.

Drugi element sporazuma je, da smo dali določene politične zaveze, ki se nanašajo na posebno naravo irske razprave, kot so nevtralnost, obdavčenje in družina. Teh političnih zavez ni bilo težko skleniti, torej v čem je problem? Najbolje je vse položiti na mizo. Problem je pravna veljava, ki jo bodo imele te politične zaveze, ker ima Irska ustavno sodišče, in nobenega dvoma ni, da bo kampanja, ki je proti – do česar ima vso pravico –, irsko ustavno sodišče, kakšno veljavo imajo te politične zaveze.

Kompromis, ki ga predlaga predsedstvo, je: nobene ponovne ratifikacije Lizbonske pogodbe s strani tistih, ki so to že storili, in nobene spremembe Lizbonske pogodbe. Po mojem mnenju nima smisla rešiti enega problema in hkrati ustvariti 26 novih. To je jasno. Po drugi strani bomo naslednjič, ko se bo Evropa širila – verjetno za vključitev Hrvaške leta 2010 ali 2011, če se bo vse odvijalo po načrtu –, potrebovali novo pogodbo, gospod predsednik, da bi Evropo razširili za novo članico. Zato smo predlagali, da se ob širitvi Evrope in ne prej hrvaški pristopni pogodbi doda dva elementa: prvi bo „irski“ protokol, drugi pa se bo nanašal na število poslancev EP. Evropske volitve bodo potekale na temelju Pogodbe iz Nice. Ne vidim nobene druge možnosti, saj so bili določenim državam odobreni dodatni poslanci EP po Lizbonski pogodbi. S tem problemom se lahko ukvarjamo tudi ob naslednji širitvi.

Na podlagi tega se je irska vlada pogumno zavezala izvedbi ponovnega referendum o Lizbonski pogodbi pred koncem leta 2009. To pomeni, da bo, če se bodo stvari obrnile, kakor si želim, da bi se – čeprav je odločitev stvar Ircev –, Lizbonska pogodba začela veljati samo eno leto kasneje.

Gospe in gospodje, tudi o tem ni bilo enostavno razpravljati ali tega organizirati, prav tako pa ne bo lahko ne za Irce ne za druge, vendar pa je evropski duh predvsem duh kompromisa. Če ne moremo doseči dogovora med nami 27, ni vredno imeti evropskega ideala. Evropski ideal pomeni prisluhniti drugim in sodelovati, da bi našli skupno pot za rešitev problemov.

Zaključiti želim z zahvalo, in sicer najprej Evropskemu parlamentu. Povedal bi tudi, da je bilo za predsedstvo zelo lahko in mu je bilo v veliko zadovoljstvo ohraniti stike z vsemi skupinami v tem Parlamentu, ne glede na njihovo politično usmeritev, levico ali desnico, liberalce ali zelene, suvereniste ali federaliste. Vsi ste vsak na svoj način pokazali željo, da Evropa napreduje. Povsem iskreno moram povedati, da je za predsedstvo Parlament igral odločilno vlogo pri doseganju rezultatov. Rekel bi celo, da se je bilo lažje pogovarjati, delati in pogajati z Evropskim parlamentom kot pa z določenimi drugimi kontakti, če ne omenjam imen. Ob koncu predsedovanja mora biti človek natančen pri pohvalah in splošen pri obžalovanju.

Povedati želim tudi, da smo si prizadevali delati v tandemu s predsednikom Komisije, pri čemer smo se vsi zavedali svojih odgovornosti, in naj povem, da predsedstvo nikoli ne bi moglo doseči rezultatov, ki jih je, če ne bi sodelovalo s predsednikom Barroso. Menim, da je to pomembno povedati, saj je resnica, vsaj po mojih izkušnjah.

Nazadnje bi se rad zahvalil voditeljem držav in vlad. Gospe in gospodje, Evrope ne bomo zgradili z nasprotovanjem državam: to je jasno. Ne glede na to, kako evropski ste, Evropa ni sovražnica narodov in narodi niso sovražniki Evrope. Naj vam povem nekaj: če si ne bi prizadevali razumeti problemov vsake demokratične vlade, ne bi prišli daleč. Napaka je iti preko izvoljenih predstavnikov njihovih držav: to ni evropski ideal, to je fundamentalizem, proti fundamentalizmu, celo evropskemu fundamentalizmu pa sem se boril vse svoje življenje, ker ko slišim „evropski fundamentalizem“, pozabim besedo Evropa in slišim samo besedo fundamentalizem, fundamentalizem pa nikoli ni dobra zamisel. Bila bi napaka zgodovinskih razsežnosti, če bi poskušali Evropo zgraditi v nasprotju z narodi. Voditelji vlad so prevzeli svojo odgovornost, države pa svojo.

Za zaključek bi rad na osebni ravni povedal, da sem se veliko naučil med šestmesečnim predsedovanjem in da sem zelo užival v delu. Razumem, zakaj so poslanci EP tako strastni glede tega, kar počnejo, saj se, ko imamo priložnost šest mesecev porabiti za razumevanje in reševanje problemov 27 držav, naučimo strpnosti, odprtosti duha in razumevanja, da je Evropa nedvomno najlepša zamisel 20. stoletja in da to Evropo zdaj potrebujemo bolj kot kdaj koli prej. Prizadeval sem si premakniti Evropo, vendar je Evropa spremenila mene. Povedati želim samo še nekaj, v kar sem globoko prepričan.

(Aplavz)

Resnično menim, da bi vsakemu izmed voditeljev države ali vlade koristilo, če bi kadar koli prevzeli to odgovornost, predvsem zato, ker jim bo pomagalo razumeti, da je probleme, ki jih doživljajo v svoji državi, pogosto mogoče rešiti samo v dogovoru s sosednjimi državami. Naučili se bodo tudi, da kljub našim razlikam obstajajo številne stvari, ki nas povezujejo, naučili pa se bodo tudi nečesa še pomembnejšega: da je za Evropo lažje imeti velike ambicije kot majhne.

Zadnja stvar, v katero verjamem z vsem srcem, je, da je v Evropskem svetu, Evropskem parlamentu in Evropski komisiji lažje uspeti z velikimi projekti kot majhnimi, ker majhni projekti nimajo zagona, ki ga potrebujejo za preseganje nacionalnega ego. Potrebni so veliki projekti, velike ambicije in velike ideje: s temi velikimi idejami in velikimi ambicijami lahko presežemo nacionalni ego. Naj Evropa posledično ostane ambiciozna in naj razume, da jo svet potrebuje za sprejemanje odločitev! Ko stvari pometemo pod preprogo, težave prihranimo za prihodnost. Probleme je treba obravnavati tu in zdaj in ni res, da evropske institucije ustavljajo sprejemanje odločitev. Sprejemanje odločitev preprečuje pomanjkanje poguma, pomanjkanje zagona: gre za slabitev ideala. Odločitve ne morejo počakati na Lizbono! Ne smemo čakati na jutri, ampak moramo odločitve sprejeti zdaj, in povsem zaupam češkemu predsedstvu, da bo nadaljevalo delo francoskega predsedstva.

(Bučen aplavz)

Predsednik. – Gospod predsednik Sveta, želimo se vam zahvaliti – in aplavz je bil jasen odraz naše zahvale – za vaš govor, še zlasti pa za vaš pogum in odločnost, da služite Evropi.

Preden prepustim besedo predsedniku Komisije bi želel izreči dobrodošlico obema ministroma, Bernardu Kouchnerju in Jeanu Louisu Borlooju, ki sta pomembno prispevala k uspehu francoskega predsedstva. Oba toplo pozdravljam.

Najprej bi želel pozdraviti Bruna Le Maireja, ministra za evropske zadeve, ki je nasledil Jean-Pierra Jouyeta. Jean-Pierre Jouyet je zdaj predsednik francoskega regulatorja finančnega trga in smo z njim v preteklosti zelo uspešno sodelovali. To priložnost bi želel izkoristiti za to, da se mu iskreno zahvalim.

Upam, da mi boste v prisotnosti drugih evropskih institucij – vem, da to ni običajna praksa – dovolili, da čestitam Klausu Hänschu, nekdanjemu predsedniku Evropskega parlamenta od leta 1994 do leta 1997 in poslancu Evropskega parlamenta od njegovih prvih neposrednih volitev, k 70. rojstnemu dnevu, ki ga je praznoval včeraj. V našem imenu bi se mu želel zahvaliti in mu izreči priznanje za vse njegovo trdo delo za Parlament in Evropsko unijo.

Zdaj bi povabil predsednika Evropske komisije Joséja Manuela Durãa Barrosa, da spregovori Evropskemu parlamentu.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, gospe in gospodje, izid zadnjega Evropskega sveta bo zapisan v zgodovini EU. Redko se zgodi, da mora Evropski svet sprejeti toliko sklepov o tako osnovnih političnih vprašanjih. Le redko je Evropa lahko izrazila svoje zadovoljstvo zaradi tako številnih pozitivnih izidov in celo trikratnega uspeha. V težki in celo resni krizni situaciji nam je uspelo doseči znaten napredek za prihodnost Evrope in Evropejcev. To je Evropa, na katero smo vsi tako navezani: Evropa, ki je sposobna doseči najboljše.

Poleg drugih pomembnih zaključkov, predvsem v zvezi z varnostno in obrambno politiko, Unijo za Sredozemlje in novim vzhodnim partnerstvom, bi rad poudaril tri posebna področja: Lizbonsko pogodbo, oživitev gospodarstva ter energijo in podnebne spremembe.

27 držav članic je sodelovalo, da bi našle skupno pot za nadaljevanje političnega procesa v smeri Lizbonske pogodbe. V Evropski komisiji smo vedno podpirali to Pogodbo in imeli smo razlog, da smo menili, da bi, če bi si vzeli čas in prisluhnili skrbem naših irskih prijateljev, skupaj lahko našli elemente za rešitev.

V pozitivnem odgovoru na pobudo Komisije z dne 26. novembra se je 27 držav članic odločilo uskladiti svoje načrte za oživitev gospodarstva, da bi prevedrile nenavadno močno nevihto. Danes imamo dogovor o zagonu gospodarstva s približno 1,5 % BDP EU, kot je priporočila Komisija. Ta usklajeni načrt se bo spopadel z recesijo, predvsem z več pomoči za najbolj ranljive v družbi. Sočasno nam bo omogočil, da vlagamo v naša gospodarstva, da bi jih prilagodili za prihodnje izzive. To pomeni, da nam bo kriza dala priložnost, da povečamo naložbe v socialno Evropo in Evropo reform.

V nadaljevanju zakonodajnega predloga, ki ga je Komisija predstavila 23. januarja 2008, in na podlagi velikega prispevka Evropskega parlamenta se je 27 držav članic soglasno sporazumelo o zavezi, da Evropo spremenijo v zeleno, nizkoenergetsko gospodarstvo za prihodnje generacije. Ta sporazum o energetski in podnebni politiki ostaja zvest cilju „3-krat 20“ do leta 2020. Ta zgodovinski preboj, če bo jutri potrjen v tem Parlamentu, sporoča zmago Evrope kot partnerice, z drugimi besedami, evropskih institucij, ki so delale z roko v roki z državami članicami v duhu sodelovanja in močno skupno voljo po uspehu.

Tu bi rad ponovno izrazil našo hvaležnost francoskemu predsedstvu Sveta za uspeh Evrope kot partnerice. Gospod predsednik, vaše predsedstvo je doživelo nekatere izredno napete politične dogodke, kot ste nas pravkar spomnili: finančno krizo brez primere in vojno med Rusijo in Gruzijo. Vaše predsedstvo se je učinkovito, mirno in, če smem reči, elegantno in sijajno soočilo s temi problemi. Francija je ponovno v Evropi, ste dejali na večer vaših volitev, in v to ne dvomimo niti za trenutek: rekel bi celo, da nismo imeli trenutka, da bi dvomili v to, zaradi česar smo zelo zadovoljni.

Zato bi rad iskreno čestital predsedniku Sarkozyju in celotni ekipi francoskega predsedstva: članom njegove vlade, diplomatom in strokovnjakom. Opravili ste izredno delo.

Zahvaljujem se vam v imenu Evrope.

(Aplavz)

Če ostanem pri uspehu Evrope kot partnerice, bi rad povedal tudi, da sem zelo ponosen na osrednjo vlogo, ki jo je odigrala Komisija, na njeno sposobnost, da prevzame politično pobudo, utemeljeno na premišljenih tehničnih pripravah, in na tehtnost njenih predlogov. Komisija je dokazala, da je še vedno nepogrešljiv vzvod pri spreminjanju političnih sanj v resnično ukrepanje. Na podlagi predlogov Komisije o energiji in podnebnih spremembah, ki so se začeli na Hampton Courtu jeseni leta 2005, prek političnega sporazuma o ciljih marca 2007 in pod nemškim predsedstvom ter nazadnje z zakonodajnimi predlogi januarja 2008 so države članice lahko dosegle soglasen dogovor. Prav tako so države članice uspele doseči dogovor o skupnem načrtu za oživitve gospodarstva na podlagi predlogov, ki jih je 29. oktobra in 26. novembra podala Komisija.

Močna podpora tem predlogom nam je omogočila začeti novo obdobje v Evropi in poudaril bi, da bi bilo brez zaveze predsedstva bolj politični Evropi zelo težko, če ne celo nemogoče, doseči te zaveze. Ne pozabite, da sem delal z devetimi predsedniki Evropskega sveta, in lahko vam povem, kako težko je danes doseči soglasje 27 držav članic, ki imajo včasih, kar je povsem naravno, različne prednostne naloge. Zato v Evropi potrebujemo ta duh partnerstva.

Nazadnje, če še vedno ostanem pri uspehu Evrope kot partnerice, bi želel izkazati spoštovanje izvrstnemu delu, ki ga je v zadnjih mesecih opravil Evropski parlament, še zlasti v zvezi s podnebnim svežnjem. Brez zavezanosti Parlamenta in brez neutrudnega dela vaših poročevalcev, predsednikov odborov in koordinatorjev političnih skupin ne bi bilo mogoče doseči ničesar. Končni dogovor, ki je ta konec tedna nastal iz trialogov, nosi jasno znamenje te zaveze, pa naj bo o sistemu trgovanja z emisijami, delitvi dela, obnovljivih virih energije ali zajemanju in shranjevanju ogljika, v zvezi s katerimi so argumenti, ki jih je preložil Parlament, omogočili zvišanje obsega kvot, na razpolago za to financiranje, na 300 milijonov ton.

Od vsega začetka je Evropski parlament kazal, da razume globalni kontekst: je projekt za Evropo, da, vendar pa vključuje tudi prispevek h globalnim prizadevanjem in temelj naše strategije glede pogajanj v Københavnu naslednje leto.

Zato upam, da bo jutrišnje plenarno zasedanje z veliko večino potrdilo rezultate tega dela. Vi, Evropski parlament, držite zadnji ključ za zadnja vrata, ki bo Evropi 21. stoletja omogočil, da poleti. Evropa bo prvi svetovni akter, ki bo sprejel pravno zavezujoča pravila za zmanjšanje svojih emisij toplogrednih plinov za 20 % do leta 2020, obenem pa se jasno zavezal cilju 30 % kot delu mednarodnega sporazuma.

S sprejetjem tega sporazuma z veliko večino bo Parlament poslal močno sporočilo našim partnerjem. Potrebujemo tudi zavezo naših partnerjev, predvsem ameriških partnerjev, zaradi česar lahko zdaj, kot sem dejal ob koncu Evropskega sveta, ko Evropejci prevzemamo pobudo glede te zadeve, našim ameriškim prijateljem rečemo: „Da, uspelo vam bo! Uspelo bo nam; da, uspelo vam bo!“ To je sporočilo, ki ga moramo poslati Združenim državam, da bi si skupaj z nami prizadevale za dosego pravega globalnega sporazuma.

Svet okoli nas se spreminja, prav tako pa Evropa. Skupaj smo sprejeli številne ključne odločitve, da bi Evropski uniji dali sredstva, da uspe v dobi globalizacije, zaščiti državljane pred učinki gospodarske in finančne krize, ustvari pogoje za vrnitev k trajnostni rasti in tudi vodi prizadevanja za reformo finančnega sistema in za

globalno upravljanje. V zadnjih mesecih smo prehodili dolgo pot pri obravnavanju teh problemov, toda – bodimo jasni – še vedno bo treba veliko storiti v prihajajočih tednih in mesecih.

Glede podnebnih sprememb moramo zdaj našo pozornost posvetiti poti v Köbenhaven. Glede globalnega upravljanja in predvsem glede reforme finančnega sistema moramo pripraviti vrh G20 v Londonu. Glede načrta za oživitve gospodarstva moramo politični sporazum prenesti v konkretno ukrepanje. Na vseh teh področjih bo nadaljnje tesno sodelovanje med institucijami Skupnosti ostalo ključ do uspeha. Predvsem glede finančne in gospodarske krize bomo potrebovali podporo Parlamenta in Sveta kot sozakonodajalcev in proračunskega organa. Jutri zjutraj bom imel priložnost o tem podrobneje razpravljati s konferenco predsednikov Evropskega parlamenta, toda naj vam zdaj na kratko predstavim, kaj je pred nami.

Glede proračuna Skupnosti bomo pospešili predplačila v začetku leta 2009, tako da bodo države članice prej imele dostop do 1,8 milijard EUR. Danes bo Komisija sprejela predlog, da se Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji prilagodi trenutni situaciji in olajša dostop. Glede uporabe neporabljenega denarja iz proračuna Skupnosti je Evropski svet dal Komisiji zeleno luč, da predlaga prerazporeditev za projekte vseevropskih energetskih povezav in širokopasovne infrastrukture ter spodbuja energetsko učinkovitost. Za leti 2009 in 2010 predvidevamo znesek v višini 5 milijard EUR. Pomembna vsota bo rezervirana za demonstracijske projekte zajemanja in shranjevanja ogljika in bo dopolnjevala financiranje v skladu s sistemom trgovanja z emisijami.

Zanašam se na podporo tega Parlamenta, da bo prepričal vse tiste, ki se še vedno upirajo uporabi teh neporabljenih sredstev. Zaupam francoskemu predsedstvu, da bo jasne politične sklepe Evropskega sveta spremenilo v resničnost. To naj bo povsem jasno. Pomembno je, da je ambicioznost, ki jo je pokazal Evropski svet, zdaj sprejeta na vseh ravneh postopka odločanja.

Da bi pospešili naložbe držav članic, bo Komisija ta teden predlagala tudi dveletno začasno izjemo pod minimalnim pragom za državne pomoči v znesku do 500 000 EUR. Glede na trenutne izredne razmere bi rad omenil tudi uporabo pospešenih postopkov za leti 2009 in 2010 v direktivah o javnih naročilih. Naj pojasnim. Medtem ko trenutna kriza poziva k pospešitvi postopkov, pa pod nobenim pogojem ne more služiti kot pretveza za opustitev konkurenčnih pravil ali pravil o državni pomoči, ki so hrbenica našega enotnega trga. Ohraniti moramo celovitost našega notranjega trga. To je eden izmed najpomembnejših evropskih dosežkov, tako kot je tudi evro. Zato moramo ohraniti Pakt za stabilnost in rast in pravila notranjega trga, če hočemo imeti evropski odziv, ki je resnično evropski.

Komisija bo zagotovila tudi, da bodo države članice spoštovale svojo zavezo k usklajenim nacionalnim prizadevanjem. To bomo storili z našima dobro preverjenima instrumentoma – lizbonsko strategijo za rast in delovna mesta in Paktom za stabilnost in rast.

Živimo v izrednih časih, ki zahtevajo izredne ukrepe. Francosko predsedstvo je igralo ključno vlogo v kratkoročnem upravljanju krize in tudi pri usmerjanju Evrope na pot proti dolgoročni oživitvi in vrnitvi k trajnostni rasti, vendar pa bo treba v naslednjih mesecih še veliko storiti. Prepričan sem, da nam bo z ohranitvijo Evrope partnerstva med Evropsko komisijo, Evropskim parlamentom in Svetom uspelo, v korist vseh Evropejcev.

Predsednik. – Predsednik Komisije, zahvaliti se vam želimo za vaš govor in predvsem za vašo zavezanost.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, predsednik Evropske komisije, gospe in gospodje, najprej bi želel izraziti spoštovanje izjemnim prizadevanjem predsedstva Sveta v zadnjih šestih mesecih.

Gospod Sarkozy, v zelo kratkem času vam je uspelo ustvariti resnično politično Evropo: Evropo, ki se je postavila po robu Rusiji, ki je omogočila srečanje G20, ki je zdaj spoštovan akter v reformah globalne finančne strukture in ki je zase vzpostavila pragmatično in ambiciozno politiko priseljevanja; nenazadnje Evropo, ki se je sporazumela o sredstvih za usklajen odziv na gospodarsko krizo in ki je prevzela pobudo v mednarodnih pogajanjih o boju proti podnebnim spremembam.

Gospod predsednik, v izidu vašega predsedstva ste odraz zamisli političnega ukrepanja, ki ga je vedno podpirala desnosredinska skupina. Naši sodržavljani si želijo posebnih ukrepov in iskanje pragmatičnih in preudarnih rešitev s strani voditeljev, ki vedo, kako ostati mirni. To je skupaj uspelo doseči Evropski komisiji, Evropskemu parlamentu in Svetu pod okriljem francoskega predsedstva.

Spričo finančne krize nam je politika zagotavljanja bančnih vlog, dokapitalizacije ogroženih institucij in vlaganja sredstev za zagon posojil, vse na usklajen način, omogočila izogniti se verižni reakciji in izgubi na tisoče delovnih mest v Evropi.

Zadnji meseci so pokazali, da se lahko samo združena, močna Evropa odzove na izzive kot je gospodarska in finančna kriza, pokazali pa so tudi, da lahko samo naš družbeni model, socialno tržno gospodarstvo, zagotovi ustrezno ravnotežje med delodajalci in delavci, zaradi katerega imajo lahko od sadov svojega dela korist vsi in lahko dosežejo svoja stremljenja brez nesmiselnih bremen ali ovir, ter pravo solidarnost. To je družbeni model, ki ga želimo v politični desni sredini še naprej graditi.

Gospod Barroso, gospod Sarkozy, gospe in gospodje, pozdravljam rezultate, dosežene med Evropskim svetom, o energetskem in podnebnem svežnju. To je rezultat, ki Evropo na tem področju postavlja v ospredje in kaže, da lahko celo glede tako zapletenega vprašanja dosežemo soglasen dogovor med 27 državami v rekordnem času.

Sveženj, sprejet v Svetu v petek in v trialogu v soboto, usklajuje nujnost problema podnebnih sprememb s potrebo po tem, da se postavimo za svoje gospodarske in socialne interese.

Približujemo se koncu dolge poti pogajanj in čestitati želim vsem vpletenim, predvsem kolegom poslancem iz moje politične skupine. To ni vprašanje zmage ali poraza: dosegli smo dogovor med tremi institucijami, Evropska unija pa je pokazala, da je spodobna prevzeti pobudo v boju proti podnebnim spremembam. Zdaj mora to izkoristiti tako, da podvoji svoja raziskovalna prizadevanja in spodbuja inovacije in nove tehnologije.

Izvajati moramo tudi pritisk na naše trgovinske partnerje, vključno z državami v vzponu, ki so med največjimi onesnaževalci, naj prevzamejo svojo odgovornost. Pričakujemo predvsem, da bo nova Obamova administracija konkretno ukrepala na tem področju.

V teh burnih časih ne moremo spregledati, da Evropa potrebuje več politične stabilnosti in učinkovitosti pri svojih odločitvah. Res je, da smo v zadnjih mesecih napredovali kljub potrebi po soglasju, vendar pa nič ne kaže, da bomo ta uspeh zlahka ponovili.

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) poziva vse države, vse državljane, ki se jih zaprosi za mnenje, naj sprejmejo svojo odgovornost in se o ratifikaciji Lizbonske pogodbe odločijo na podlagi popolnega poznavanja dejstev. Prositi jih moramo, naj razlikujejo med površnimi slogani in resničnostjo, med populizmom in odgovornostjo.

Kaj hočejo ljudje? Ali hočejo načrt v zvezi s podnebnimi spremembami, na katerega bodo lahko ponosni, socialni model, ki ga bodo lahko prenesli svojim otrokom, ali pa hočejo demagoške predloge, ki ne storijo nič, razen da trošijo njihov čas? Vprašanje je retorično. „Da“ Lizbonski pogodbi bo zagotovil sredstva za dosego naših ambicij. Naj zaključim tako, da se ponovno zahvalim francoskemu predsedstvu za njegova politična prizadevanja, in upam, da bo naslednje predsedstvo pokazalo enako zavezanost. To si želim za leto 2009.

(Aplavz)

Martin Schulz, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, svoj govor, gospod Sarkozy, ste končali s tem, da ste rekli, da ste si prizadeval premakniti Evropo, vendar je Evropa spremenila vas. Niste edini.

Francosko predsedstvo je spremenilo tudi druge, na primer Daniela Cohn-Bendita. Ko smo prejšnji teden po našem srečanju zapustili Elizejsko palačo, ste nam zagotovili policijsko spremstvo z utripajočimi lučmi, jaz pa sem bil v vozilu z gospodom Cohn-Benditom za policijskim vozilom. Rekel sem mu: „Poglej, kako so se časi spremenili! Leta 1968 je policija lovila tebe, zdaj pa ti po Parizu drviš za policijo.“

(Aplavz)

Časi so se spremenili, prav tako pa je številne stvari spremenilo francosko predsedstvo.

Gospod predsednik, prejšnji teden je nemški tednik *Der Spiegel* objavil vašo fotografijo z napisom „Vsepredsednik“. Res je, da ste prisotni povsod: en dan ste v Parizu, naslednji dan v Bruslju, danes v Strasbourgu, jutri v Londonu, celo če gospa Merkel ni bila povabljen. Ni moja stvar, da ocenjujem vaše dejavnosti v Parizu, ker ni moja stvar, da razpravljam o socialnih neravnovesjih ali medijski politiki: o tem morajo razpravljati moji kolegi v Parizu.

Vendar pa je moja stvar, da razpravljam o, govorim o in ocenjujem vaše predsedovanje Evropski uniji, in ocena sploh ni slaba.

(DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da je izid francoskega predsedstva pozitiven. Energetski in podnebni sveženj je velik uspeh. Hvaležen sem vam, da ste Evropskemu parlamentu izkazali spoštovanje, ki ga zasluži, saj brez Parlamenta sveženj ne bi uspel. Posebej se želim zahvaliti tudi našim poročevalcem. V nasprotju s Komisijo s njenimi 22 000 uradniki in velikimi vladnimi organi, ki jih imate na razpolago, imajo naši poročevalci samo tri, štiri ali pet zaposlenih. Kakovost njihovega dela je prvorazredna, saj prihaja iz Evropskega parlamenta. Lepo je, da ste to priznali.

(Aplavz)

Vzemimo primer direktive o označevanju vozil glede emisij CO₂. Vsebuje veliko dela gospoda Sacconija in ščepec Sarkozyja, vendar je na splošno velik uspeh. Je uspeh za mojo skupino, saj si je skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu zelo prizadevala za zagotovitev ravnovesja med gospodarskimi potrebami, ki jih lahko prezremo, in okoljskimi obveznostmi, s katerimi se moramo vsi soočiti. Menim, da kritika, ki smo jo slišali predvsem na področjih, ki ste jih omenili, kaže, da smo na pravi poti. Zato bo naša skupina soglasno glasovala za ta sveženj. Upam, dragi Joseph, da bo skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov storila enako! Ali pa nas mora skrbeti, da bo predložena sprememba, ki bo odložila shemo trgovanja z emisijami? V zadnjih nekaj dneh smo začeli bolje razumeti, kaj misli PPE-DE. PPE je lahko prevesti, toda zdi se nam, da DE pomeni evropsko zmedo. Odločiti se morate, kaj hočete storiti. Ali hočete hvaliti gospoda Sarkozyja, vendar ga ne podpreti, ali pa hočete skupaj z nami sprejeti ta sveženj? Z zanimanjem pričakujemo glasovanje skupine PPE-DE.

Dodali bi še, da je sporazum na prvi obravnavi izjema. Kot Parlament naslednjemu Svetu ne bomo dovolili, da nam reče: „To ste storili za energetski in podnebni sveženj.“ Če ste pojasnili, da je bila prva obravnava sredstvo za izvajanje pritiska na svojeglave voditelje držav in vlad, da bi uvideli namen, potem je to v tem primeru dobro. Vendar pa ne sme postati zgled za vse druge primere.

V finančni krizi ste ravnali pravilno. Toda naj vas spomnim, kaj sva rekla moj kolega Poul Nyrup Rasmussen in jaz med razpravo v juliju na začetku vašega predsedovanja. Rekla sva, da so socialna neravnovesja v Evropi, ki so posledica nepravilne porazdelitve dobička in nepravilne porazdelitve bogastva, tiktakajoča časovna bomba. Odgovor francoskega predsedstva se je glasil: „To ni naša glavna prednostna naloga“. V zadnjih šestih mesecih vam je postalo jasno, da je glavna prednostna naloga. Ravnali ste pravilno, toda če bi ukrepali prej, bi bilo mogoče preprečiti mnogo stvari, ki jih je zdaj treba rešiti. Dobro opravljeno, vendar morda malce prepozno.

Nimamo Lizbonske pogodbe, zdaj pa smo slišali odločitev Sveta. S tem moramo živeti in to moramo sprejeti. Vendar pa nobena odločitev, ki ste jo sprejeli o Komisiji, sedežih v Parlamentu, popuščanju ljudem na Irskem, ne bo uporabna, če predsednik vlade ali vlada na Irskem ne bo zgrabila bika za roge in irskim državljanom rekla: „Poglejte, kaj se je zgodilo! Poglejte solidarnost Evropejcev, evropskih držav z Irsko, in si predstavljajte, kaj bi se zgodilo, če bi se Irska sama soočila s to finančno krizo!“ Če irski predsednik vlade svojim ljudem ne bo rekel: „Zdaj morate solidarno sodelovati z Evropejci v lastnem interesu!“, iz vsega ne bo nič. Tem ljudem, gospodu Ganleyju in njegovim mahinacijam lahko prepustimo celotni evropski projekt. Potrebujemo pogumno irsko vlado, ki se ne bo pogajala o nedomišljenih kompromisih, ampak bo rekla: „Hočemo Evropo in hočemo to pogodbo!“

(Aplavz)

Francosko predsedstvo je bilo uspešno. Čestitati vam želim predvsem glede dejstva, da ste se izkazali za proevropejca, ko ste rekli: „Stojim za tem evropskim projektom“. V preteklosti sem bil včasih v dvomih. Poznam mnoge vaše govore. Kot predsednik ste pokazali, da ste stali za tem, kar ste rekli na začetku. Če bo naslednje predsedstvo storilo enako, bom srečen. Najlepša hvala! Naredili ste veliko dobrih stvari in tudi nekaj, ki niso tako dobre, vendar bomo na te danes pozabili. Menim, da je francosko predsedstvo na splošno Evropo poneslo naprej, in to je to, za kar je šlo. Ni šlo samo za Francijo, ampak za Evropo kot celoto, in celotni rezultat je dober. Najlepša hvala!

(Bučen aplavz)

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, odlike tega predsedstva so bile skorajda kot iz pravljice: pogumni princ jezdi na bajeslovnem belem konju vojaškega odvrčanja EU, da bi rešil damo

Gruzijo, Pepelka iz Londona je končno sprejeta na ples in lepa princesa v Berlinu iz odgovora Kanzleramta Elizejski palači izve, da mora biti, če hoče biti s princem, pripravljena poljubiti žabo.

(Smeš)

Predsednik, predstavljam si, da si ne bi izbrali izzivov, s katerimi se je soočilo vaše predsedstvo, vendar pa ste jih energično, entuziastično in ustvarjalno premagali ter pokazali moč evropske solidarnosti. Čestitamo vam za uspeh Sveta, ki je potekal prejšnji teden. Vaš časovni načrt za oživitev gospodarstva bo pomagal ponovno vzpostaviti zaupanje v trge. Vaše zavračanje protekcionizma je vredno občudovanja. Vaš interes za državno pomoč in javna naročila je razumen, v skladu z vašo zavezo, da jih pospremite s strukturnimi reformami, določenimi v lizbonski strategiji.

Zaključki vrha omogočajo prostor za zmanjšanje DDV. Liberalni demokrati pozivamo Ecofin, da zdaj zmanjša DDV za opremo za varčevanje z energijo in obnovljive vire energije, da bi pomagali industriji in okolju. Prav tako pozdravljamo obnovljeno zavezo k trajnostnim javnim financam in hitri vrnitvi k srednjeročnim proračunskim ciljem. Naš odziv na recesijo mora temeljiti na solidarnosti in zdravi ekonomiji.

Zdi se, da ste našli praktičen odgovor na zaskrbljenost Irske glede nove Pogodbe. Morda ni eleganten, je pa vreden francoskega Henrika IV.: *Si Paris valait une messe, Dublin vaut un commissaire*. Glede varnostne in obrambne politike je bil dosežen resničen napredek: vzpostavitev enotne načrtovalne strukture za misije EVOP, strukturirana oblika sodelovanja z Natom in izjava o naših namerah in ciljih v boju za varnost.

Vendar pa bi bila presoja glede podnebnih sprememb lahko ostrejša. V sklepe Sveta je bil zapisan metež koncesij družb; nove države članice se bo podkupilo s črnimi solidarnostnimi skladi; dovoljenja za omejitve in trgovanje z emisijami se bo podarjalo, ko bi jih bilo treba licitirati, in velikim akterjem, kot so podjetja za proizvodnjo in distribucijo električne energije, se bo priznalo odstopanja, ki znašajo toliko kot velike subvencije. Vse to niža stroške ogljika, zmanjšuje pridobljena sredstva in otežuje doseganje emisijskih ciljev. Poleg tega pa sistem trgovanja z emisijami ne bo začel delovati do leta 2013.

Kljub temu moja skupina priznava vaše dosežke pri doseganju tega. Pozdravljamo sporazume o varčevanju z energijo, o rezervaciji polovice dohodkov od emisij za nadaljnje zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in o zajemanju in shranjevanju ogljika. To bomo podprli pri jutrišnjem glasovanju.

Vedno si lahko želimo še več od predsedstva. Videli smo napredek pri reformi SKP. Hoteli smo videti začetek. Glede priseljevanja modro karto spremlja birokracija in glede trgovine odpoved pogovorov v Dohi ta teden pušča malo upanja na uspeh. Vendar pa je bilo to predsedstvo uspeh za Evropo, vi, predsednik, pa imate zasluge za to.

Po teh šestih mesecih si verjetno zaslužite tudi premor. Ni vam treba narediti vsega. Finančne ministre prepustite Jean-Claudu Junckerju. Evro prepustite Jean-Claudu Trichetu. Zaključite pravično predsedovanje s pravičnim koncem. Poslušajte nasvet vaše najljubše pevke: *C'est le temps du départ, retournez à d'autres étoiles et laissez-nous la fin de l'histoire*.

(Aplavz)

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospod Sarkozy, gospod Barroso, da, cenimo vaš proaktivni pristop, in da, prizadevali ste si za premik Evrope. Problem je le v tem, da smo tu imeli več Nicolasov, jaz pa sem bil za Nicolasa Prvega, ki nam je julija 2008 pred osuplim Parlamentom povedal, da „soglasnost ubija demokracijo“. To je Nicolas Prvi rekel Evropskemu parlamentu julija 2008. Nicolas Prvi je imel prav, Nicolas Tretji se moti.

To je problem, ki ga imam s francoskim predsedstvom. Obrača se kot vetrnica in enkrat govori resnico, v naslednjem trenutku pa laže, in če pogledam nazaj, bom vzel vse, kar je resnično, in pustil vse, kar ni delovalo, da zasukam vetrnico, ker obstaja razlika med nami.

Pomen Evropskega parlamenta zmanjšujete na viagro za vlade, vendar pa nismo tu, da bi nas uporabili za to, da druge prisilimo narediti, česar nočejo. Nihče tu ni rekel, da hočemo ustvariti Evropo v nasprotju z državami. Nihče ni rekel tega. Institucije Skupnosti so povsem upravičeno Evropa narodov in ljudi in mi tu predstavljamo ljudi. Hočete ratifikacijo Lizbonske pogodbe, možnosti za soglasje pa so prav tisto, kar Lizbonska pogodba zmanjšuje, in zakaj? Ker soglasje ubija demokracijo in bomo, če bomo tako nadaljevali, ubili našo sposobnost ustvariti evropsko politiko.

Seveda imate prav, ko pravite, da morajo predsedniki dobiti izkušnje, toda gospa Merkel, podnebna kanclerka, je bila tu predsednica, ko pa se je vrnila v vlogo nemške kanclerke, pa je padla v kremplje nemške industrije

in pozabila na evropske interese. S tem ste se soočili v Evropskem svetu in morali ste doseči kompromis med različnimi nacionalnimi eggi: kompromis, o katerem bomo sodili, in o katerem bomo sodili na določen način. Glasovali bomo za dobro in proti slabemu in ne bomo popustili izsiljevanju.

Res je: menim, da je prva obravnava izsiljevanje, saj je demokratični postopek parlamenta preučiti predlog, mu nasprotovati in se vrniti za pogajalsko mizo. Zato me celo o podnebnem svežnju obhajajo nekateri dvomi glede dogovorov, sklenjenih na prvi obravnavi.

Če nadaljujem, vem, da imate radi francoski *chanson*, toda vajin duet zaljubljenecv François Hardyja „*la main dans la main, et les yeux dans les yeux, ils s'en vont amoureux sans peur du lendemain*“, gospod Sarkozy in gospod Barroso, ne preslepi nikogar. Vsekakor ne nas, saj ste skrčili Komisijo na sekretariat za Svet. Za to je bila dobra Komisija gospoda Barrosa, in to je vse. Nič več!

Da, gospodje, v kratkem bomo imeli volitve in bomo govorili o teh temah, kako vi, na obeh straneh, klečeplazite pred svojimi vladami. Tu v Parlamentu ni naša naloga, da klečeplazimo pred našimi nacionalnimi strankami: naša naloga je zaščititi evropske interese, interese Skupnosti, ne nacionalne interese. To sem hotel povedati levici in desnici.

Glede podnebnega svežnja smo bili trdni in smo prevzeli pobudo, in res je, da čeprav ni bilo dovolj, kot so nam rekli takrat, je bilo „3x20“ ravno prav. Vendar pa smo se od „3x20“ premaknili k legitimnosti gospodarstva „4x4“. Tu smo pristali po podnebnem svežnju, in zakaj? Povedal vam bom, zakaj: zato, ker je v načrtu za oživitev gospodarstva, kot ste ga oblikovali – in to ni vaša krivda, ne pravim tega –, ker je v njem nekaj stvari, ki jih niti vi ne morete storiti, gospod Sarkozy, in jih niti vi ne morete obvladati!

Soočeni z nemškim gospodarskim nacionalizmom ste se na primer umaknili. Vi, vi in gospod Barroso sta nam rekla: „1,5 % BDP“, toda nenazadnje ves svet ve, da znaša načrt gospoda Obame 3 % do 4 % BDP za okoljsko in gospodarsko oživitev. Veste, kaj vam bo rekel gospod Obama? Rekel bo „ne, ne morete, ne zmorete, ni dovolj“, tako kot je gospod Krugman rekel gospodu Steinbrücku, in gospod Krugman je prejel Nobelovo nagrado za ekonomijo. Če bi to rekel jaz, bi rekli, da ne vem, o čem govorim, toda to je rekel gospod Krugman.

Še ena stvar, da zaključim: kot sem dejal, je načrt za oživitev okolja neprimeren, saj ne vsebuje dovolj. To ni samo vaša krivda in ni evropski načrt.

Vendar pa bi zdaj rad povedal naslednje. Prejšnji teden je bil v Pekingu aretiran znani disident Liu Xiaobo. Videli smo vašo politiko v zvezi s Kitajsko: v tem Parlamentu ste nam rekli, da se moramo izogniti poniževanju Kitajcev. Niste ponižali Kitajcev, oni so ponižali vas. Gazili so po vas. Kasneje ste nam rekli: „No ja, nihče mi ne more preprečiti, da bi se z dalajlamo skrivaj sestal v Gdansk.“ To ni res ni prav! Osebnost sem ponosen, da je ta Parlament nagrado Saharov podelil disidentu Hu Jiaju, in ponosen sem, da nismo popustili tistemu, kar je hotelo storiti predsedstvo, namreč da nismo poklekli pred Kitajci, medtem ko ti vsak dan zapirajo in mučijo ljudi, Evropska unija pa ne reče nič, prav tako, kot ni rekla nič, ko je gospod Putin aretiral množico demonstrantov, ki niso zahtevali nič več kot socialno enakost. To je ta politika: ko so z nami pomembne osebe, poklekemo, in zato zavračamo to politiko, ko se jo izraža na ta način.

(Aplavz)

Cristiana Muscardini, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz bi se vam rada zahvalila. Samoumevno je, da kot članica skupine Združenje za Evropo narodov še posebej pozdravim, kar ste povedali.

Vaše predsedstvo je pokazalo, da lahko obstaja projekt za evropsko politiko in politična Evropa Vse, kar je potrebno, je pogum, ki se je pokazal v sporu med Rusijo in Gruzijo, in zmožnost obvladovanja finančne krize z novimi delovnimi metodami in nepristranskimi razlagami namesto s togostjo Pakta za stabilnost in rast. Pozdravili in podprli smo politično vizijo predsedstva, ki je politiko spet postavilo v središče razprave, kar je posledično postavilo Evropo v središče svetovne razprave.

Prepričani smo, da bi morala neodvisnost Evropske centralne banke pomeniti, da se je dolžna nemudoma soočiti z institucijami. Dejansko se je zdaj izkazalo, da krize ne morejo rešiti centralne banke, če ne obstajata jasna politična vizija in skupna razvojna strategija. Oblikovanje energetskega in podnebnega svežnja, ki premaguje problem nacionalnih virov, je velik uspeh in zagotavlja upanje za prihodnost, skupaj z Unijo za Sredozemlje, načrt za mir in razvoj.

Toda nekatere prednostne naloge ostajajo nerešene in upamo, da jih bo mogoče rešiti v sodelovanju s trojko in naslednjim predsedstvom. Te poleg priseljevanja in mejnih kontrol ter ponovne oživitve gospodarstva vključujejo resnično enako plačilo za moške in ženske. Danes Evropa govori o enakosti spolov v smislu upokojitvene starosti, vendar pa menim, da bi bilo priporočljivo začeti z enakim plačilom.

Gospod predsednik, menim, da je rešitev, ki predlaga enega komisarja na posamezno državo, najbolj poštena, to pa smo tudi povedali v konvenciji. Francoskemu predsedstvu se zahvaljujemo, da je oživilo predloge. Da zaključim, to krizo ste opredelili kot sistemsko in zato vas, gospod predsednik, podpiramo pri pozivanju k reformi sistema, temelječi na zmožnosti, da realno gospodarstvo naredimo močnejše od finančnega gospodarstva in resnična sredstva močnejša od papirnatih.

Francis Wurtz, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, predsednik Komisije, nedvomno se bomo spominjali tega francoskega predsedstva. Spominjali se ga bomo zaradi resnosti dogodkov, ki so se odvijali v zadnjih šestih mesecih, in zaradi izrednega pomena nekaterih vprašanj, ki jih je moralo obravnavati. Vendar pa docela priznavam, da se ga bomo spominjali tudi zaradi nekoliko nenavadnega sloga predsednika Sveta, kombinacije odločnosti, iznajdljivosti in ikonoklastičnih metod v zvezi z uveljavljenim kanonom Skupnosti, kar so vse značilnosti, ki jih odobravam. Poleg sloga si bomo zapomnili predvsem način upravljanja Evropske unije, s katerim je začel, zlasti vdor politike v svet, kjer običajno zanj ni bilo prostora, nekaj, k čemur sem vedno pozival.

Prepričan sem tudi, da predsednik Evropskega sveta morda ne bo ravno cenil, vendar pa bo vsaj z več naklonjenosti kot ob svojem zadnjem govoru sprejel moje ne več vljudne, pravne pripombe, tokrat v zvezi z zadnjim Evropskim svetom, da bi opozoril na nekatere probleme, saj politika zahteva odkrito, toda spoštljivo izmenjavo zamisli.

Najprej moram omeniti podnebni in energetski sveženj. Zagotovo bi bilo tragično, če bi Evropskemu svetu spodletelo pri tem pomembnem vprašanju za civilizacijo. Zato razumem, da je bilo poudarjeno, da je bil sklenjen dogovor med sedemindvajseterico, zaradi njegove pomembnosti za pristojnost Evropske unije in še posebno za proces spremljanja.

Bi morali zaradi vsega tega govoriti o zgodovinskem sporazumu in sporazumu, zaradi katerega bo Evropska unija postala zgled? Mislim, da ne. Ali ta kompromis tvega, da bo velika večina evropske industrije oproščena kakršnih koli ekoloških omejitev? Ali Evropa tvega, da bo zmanjšala svoje emisije samo za majhen delež in se zadovoljila s prispevkom k njihovem zmanjšanju zunaj Evrope z mehanizmom za nadomestila? Ali države v razvoju upravičeno izražajo svojo zagrenjenost spričo odsotnosti kakršnih koli zavezujočih mehanizmov za finančno solidarnost v zvezi z njimi?

Če bi se ta obstoječi model razširil, bi postalo nemogoče doseči bistvene cilje, ki njih je določila svetovna znanstvena skupnost. Zato je dobro, da obstaja evropski sporazum, vendar pa na tej stopnji njegovo področje uporabe ne mora zadovoljiti pričakovanj ali potreb.

(Aplavz)

Zagovarjam enako jasnost, ko gre za oceno načrta za oživitev, ki je bil sprejet v Bruslju. Glasna samohvala bi po mojem mnenju našim sodržavljanom poslala kontraproduktivno sporočilo. V času, ko gospodinjstva poraba upada, ko se naznanja vse več načrtov za zmanjšanje števila delovnih mest in se kopičijo socialne napetosti – poglejte Grčijo –, ta načrt odpira mnoga vprašanja.

Oživitev za koga? Kdo bo plačal za ta novi načrt, ki stane milijarde? Kakšne rezultate bo prinesel? Zakaj v okviru istega načrta ena držav članica poveča kupno moč svojih ljudi, druga pa pomaga samo podjetjem? Kako lahko pride do tega, da se posojil, odobrenih bankam, ne razporedi podjetjem, saj so ta tista, ki zdaj potrebujejo neposredno pomoč? Zakaj države članice, ki rešujejo banke, ne prevzamejo sistematičnega sorazmernega nadzora, da bi ustvarile pogoje za odgovorno upravljanje, usmerjeno k ustvarjanju delovnih mest in bogastva, ki sta koristna za družbo? Obstaja toliko razumnih vprašanj, na katera bi bilo zelo pametno odgovoriti pred čemer koli drugim.

Nazadnje, nihče ne bo presenečen, da moja skupina ne čestita Evropskemu svetu za izvajanje pritiska na Irce. Veste, da so pričakovanja Ircev v zvezi s spremembami, kot tista evropskih državljanov na splošno, veliko globlja od tistih, ki ste jih opisovali. To bo v kratkem ponovno ponazorjeno na ulicah Strasbourga. Morate jim prisluhniti in jim odgovoriti, saj pometanje prahu pod preprogo, kot ste pravkar rekli, gospod predsednik, vodi k težavam v prihodnosti.

Nigel Farage, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, gospod Sarkozy je v svoje predsedstvo vnesel energijo in dinamičnost, toda na vseh stopnjah dal vedeti, da hoče več moči za Unijo in da hoče Lizbonsko pogodbo.

Mislím, da smo zdaj, ko bo predsedovanje prevzelo češko predsedstvo, z grozljivim napadom na predsednika Klause videli pravi obraz te moderne Evropske unije. Sprašujem vas, predsednik Sarkozy: kakšno Evropsko unijo hočete? Kajti to, kar imamo tu, je Unija, ki sistematično ogroža demokracijo.

Brian Crowley je predsedniku Klausu rekel, da si Irci želijo Lizbonsko pogodbo. Žal mi je, toda rekli so „ne“! Prosim, sprejmite izid! V preteklosti je Martin Schulz vstal in rekel, da bo negativni izid referendum vodil v fašizem in da se ne smemo ukloniti populizmu. To je torej Unija, ki prezira demokracijo, in to je Unija, ki se ne more sprijazniti s kakršnim koli drugačnim stališčem. „Ni mi mar za vašo mnenja“, je Danny Cohn-Bendit rekel predsedniku Klausu. V preteklosti je gospod Cohn-Bendit v tej dvorani rekel, da so nasprotniki te Pogodbe duševno bolni.

To je zelo nevaren korak za Unijo. Je Unija, ki se vede kot razbojnik in nasilnež, in ko je gospod Cohn-Bendit položil evropsko zastavo na mizo predsednika Klause in mu rekel, naj jo obesi na praški grad, bi prav lahko bil nemški uradnik izpred 70 let ali sovjetski uradnik izpred 20 let. Danny, zagovornik svobode mišljenja, ki je zdaj postal zagovornik diktature, človek, ki se je spremenil v vse tisto, čemur je rekel, da nasprotuje pred 40 leti – in to je obraz, predsednik Sarkozy, te Evropske unije. In vse to je spodbudil predsednik Pötering, ki je v preteklosti oglobil poslance tega Parlamenta za žaljenje drugih voditeljev držav.

Gospod Sarkozy, je to Unija, ki si jo želite, ali se mi boste pridružili pri obsojanju resnično neprimerne ravnanja s predsednikom Klausom prejšnji teden v Pragi?

(Aplavz)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, trenutna kriza je kriza evropskega globalističnega sistema. Vodila je k precejšnjim prizadevanjem z vaše strani, vendar pa sam okvir teh prizadevanj kaže, da Evropska unija ne ustreza namenu.

Kot sem vam že imel priložnost povedati, so bili ukrepi sprejeti bodisi v nacionalnem okviru ali v okviru tradicionalne večstranske diplomacije. V nacionalnem okviru so bili na primer sprejeti ukrepi za oživitev gospodarstva, ki so bili kljub temu, da se od ene države članice do druge razlikujejo – in to samo po sebi ni pretresljivo –, kasneje zgolj zaradi formalnosti splošno priznani. To vemo vsi. Kot evropsko politiko vam je uspelo ozaljšati različne ali celo nasprotujoče politike gospoda Browna, gospe Merkel in drugih, vendar pa videz vara. Za nacionalni okvir je zato dobro, da obstajajo meje za njegovo zaščito, da so države članice potrebne in da suverenost omogoča hitro in učinkovito ukrepanje.

V okviru tradicionalne dvostranske ali večstranske diplomacije smo bili deležni vaših prizadevanj za zadušitev gruzijske krize ali glede gospodarske krize srečanja G20 v Washingtonu, ki se ga je udeležilo le nekaj evropskih držav članic in ZDA, Kitajska, Indija, Japonska, Kanada, Savdska Arabija in druge. To jasno kaže, da je Evropska unija preozek prostor za reševanje problemov, s katerimi se soočamo.

Evropski uniji se je v izbruhu umetne evforije pripisalo mnogo stvari, vendar jih moramo pojasniti. Podnebni in energetski sveženj vsebuje toliko odstopanj, da je zaradi krize praktično brez vsebine. Nove omejitve ne bodo veljale za tiste industrije, katerih stroški se dvignejo za več kot 30 % ali ki izvažajo več kot 30 % svoje proizvodnje, kar pomeni tri četrtine zadevnih industrij. Za načrt za oživitev gospodarstva se, kot je bilo povedano, nameni 1 % ali 1,5 % BDP v primerjavi z Združenimi državami s 4 % in več kot 10 % na Kitajskem. Črnilo se skorajda še ni posušilo, ko je italijanska vlada, ki je pravkar najavila ureditev položaja 170 000 nezakonitih priseljencev, že kršila pakt o priseljevanju. Kam bodo šli? Očitno je tudi, da predlogi o priseljevanju in še ena evropska „modra karta“ razen tega, da bodo države v razvoju prikrajšali za kvalificirane delavce, ki jih najbolj potrebujejo za svoj razvoj, ne bodo imeli učinka. Zato ti ukrepi ne bodo odpravili nenadzorovanega priseljevanja, ampak bodo še prispevali k njemu in ga poslabšali.

Nazadnje na mednarodni ravni obsojamo zaničevanja vredno prakso, v skladu s katero se ljudi, če zavrnejo katastrofalni razvoj Unije, za katero se zdi, da nudi več omejitev kot koristi, prisili, da glasujejo v nedogled, dokler se ne uklonijo, ne da bi imeli možnost pod vprašaj postaviti ta pretiravanja Unije.

Dobro veste, gospod predsednik, da Lizbonska pogodba ni niti mini pogodba niti poenostavljena pogodba, ampak evropska ustava, ki so jo zavrnil Francozi in Nizozemci. Predstavlja evropsko naddržavo, ki postaja vse bolj avtoritarna in totalitarna, če ocenjujemo po odločnih pripombah gospoda Cohn-Bendita vašemu

predhodniku, in predstavlja represivne pobude gospoda Barrota, ki predlagajo, da se na vso Evropo razširi zakonodajo, ki jo je naš kolega poslanec Toubon v času njenega sprejetja opisal kot stalinistično.

Takšna Evropa je, ne glede na to, kaj ste rekli, je resnično sovražnica narodov. Je nosilka globalistične sile; pripravlja naše gospodarsko, moralno in kulturno uničenje. Ni mesto zaščite in svobode, ki si ga zaslužijo naši ljudje in h kateremu ne bomo nehali pozivati.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi se opravičil, da trošim vaš čas. Zaradi izjave, ki jo je podal gospod Farage, sem prosil, da podam osebno izjavo. Na srečo je še v dvorani in mu lahko odgovorim. Običajno odide takoj po svojih govorih, toda danes je ostal.

Želel bi povedati, da nisem nikoli rekel, da bo negativni izid referendum vodil v kakršen koli fašizem. Tega nisem nikoli rekel! Vaša izjava je enostavno napačna.

Drugič, gospod Cohn-Bendit, skupaj z gospodom Watsonom, gospodom Pötteringom in gospodom Crowleyjem sem se v Pragi udeležil srečanja na gradu.

(Medklici)

Kdo? Gospa Belohorská.

Nismo bili vnaprej obveščeni, da se bo naše pogovore na tem srečanju snemalo. Vsi v prostoru smo domnevali, da je srečanje zaupno, tako kot je imela konferenca predsednikov zaupni sestanek z gospodom Sarkozyjem v Elizejski palači.

Ugotovili smo, da je češki tisk poročal o vsebini srečanja, ki jo je brez naše vednosti objavil predsednik Klaus. Ne vem, kakšen sistem je to, v katerem je primerno, da se dogajajo takšne stvari, vendar pa to zagotovo ni ustrezno v demokratični državi.

Predsednik. – Naj dodam, da se ni poročalo o celotnem srečanju in zato poročilo ni bilo pravilno, saj mnoge povezave niso bile pojasnjene. Vendar pa nočemo dopustiti, da se situacija stopnjuje, zato doslej o tem nisem govoril v javnosti. Naj zadostuje, če rečem, da se ni poročalo o celotnem srečanju in zato poročilo ni bilo pravilno.

Nicolas Sarkozy, predsednik Sveta. – (FR) Gospod Daul, francosko predsedstvo je cenilo podporo vaše skupine, saj vsekakor ni bilo lahko, niti znotraj skupine, posredovati, iskati kompromisov in omogočati sklepanje sporazumov na sprejemljivi in verodostojni politični smeri. Zelo dobro mi je znana vloga, ki ste jo imeli kot predsednik, gospod Daul, in ki je bila za nas odločilna prednost.

Odkrito moram povedati, da ima vaša skupina s podporo Lizbonske pogodbi celovito stališče glede Evrope, močne Evrope s stabilnimi institucijami in predsedstvom, ki se bo dve leti in pol posvečalo predsedovanju Evropi.

Menim, da so to razumne zamisli, ki bodo omogočile, da damo nekaj otipljivega vsem tistim, kot smo mi, gospod Daul, z vašo skupino, ki hočejo Evropo, ki ščiti, se pripravlja na prihodnost, in ne Evrope, ki je neučakana in zaskrbljena glede prihodnosti. Prepričani ste lahko, da je neomajna podpora vaše skupine igrala odločilno vlogo za francosko predsedstvo in rezultate, ki smo jih dosegli.

Gospod Schulz, potreben je pogum, da se odločite govoriti z nekom, ki ni iz vaše politične družine. Ko smo se sestali z vami in gospodom Daulom, smo na začetku povedali, da zaradi evropskih volitev ne bo lahko, saj te neizogibno izvajajo pritisk na stvari. Povsem odkrito moram povedati, da ste bili zame, za francosko predsedstvo, gospod Schulz, vi in vaša skupina zahteven partner – vas lahko kdorkoli kritizira zaradi odločnega zagovarjanja vaših zamisli? –, vendar tudi docela odgovoren partner. Na osebni ravni je mi bilo sodelovanje z vami v veliko zadovoljstvo, hkrati pa je bilo zame zelo navdihujoče vsakokrat, ko sem lahko prisluhnil vašemu nasvetu ali nasvetu gospoda Daula, saj se povsem zavedam, da teh rezultatov ne bi dosegli, če ne bi sodelovali. Gospodu Cohn-Benditu bom rekel, da je potrebno veliko več poguma za korak nasproti drugi osebi, kot ga je potrebno za to, da se na svojem sedežu razburjate in igrate preroka usode.

Pogumna je oseba, ki nekaj ustvari, in ne tista, ki obtožuje. Gospod Schulz in gospod Daul sta nam omogočila graditi, premakniti Evropo naprej. So tudi drugi, ki so nam stali ob strani, ne da bi z nami delili naše stališče, kot je na primer gospa De Sarnez, ki sem ji bil hvaležen, ko nas je podprla. To na noben način ne pomeni odmika od prepričanj katerega koli izmed njih, gospod Schulz ali gospa De Sarnez. Povsem preprosto, to je tisto, kar je evropska civilizacija: moški in ženske, ki so razumni in dobronamerni in ki si prizadevajo

premakniti stvari naprej. Niste me izbrali, gospod Schulz, in jaz nisem izbral vas, vendar pa je najina dolžnost, da sodelujeva. To sva storila in rad bi vam povedal, da bo to s tega zornega kota ostala dobra izkušnja.

Evropo je mogoče spremeniti, zato moramo nadaljevati. Rekli ste, da sem veliko potoval, toda ko si predsednik Evropskega sveta in če ne maraš potovati, bi bilo bolje, če ne bi prišel na vrsto, saj se mi zdi, da je edini način, da Evropo približamo njenim državljanom, ta, da evropski državljani, Evropejci vidijo, da tisti, ki začasno vodijo institucije, pridejo k njim in se pogovarjajo z njimi ter tem institucijam dajo človeški obraz. Menim, da vidite, gospod Schulz, da sem med svojimi potovanji resnično občutil, predvsem v Dublinu, vendar tudi, ko sem bil v Gdansk, Varšavi ali kje drugje, da v Evropi ne primanjkuje institucij, ampak obrazov. Ljudje morajo imeti možnost videti nas osebno in si reči, da Evropa ni samo institucionalna pošast, ki jo sestavljajo osebe, ki jih nihče ne pozna, ampak posamezniki s svojimi slabostmi. Seveda ne gre za poosebljanje stvari, to ni pot naprej, vendar pa smo morda pretiravali z neosebno naravo odgovornosti različnih ljudi.

Ena izmed stvari, ki bi vam jih rad povedal in za katero boste morda mislili, da je naivna, je, da sem resnično imel rad to delo in menim, da morajo ljudje, ki vodijo Evropo, imeti radi tisto, kar delajo. Kako naj ljudi pripravimo do tega, da bodo imeli radi Evropo, če ne maramo tistega, kar delamo? V Franciji sem imel enemu izmed mojih ministrov priložnost reči, da je Evropski parlament izredno pomemben, da je izredno pomembna Evropa. Toda če sami nismo zadovoljni, ponosni in vneti glede tistega, kar delamo – kot ste vsi –, kako naj bodo potem Evropejci navdušeni nad Evropo?

Obstajal je pristop k izgradnji Evrope, za katerega so ljudje rekli, da je nekoliko odmaknjen, nekoliko tehnokratski. Pri tehnokraciji ne gre za tehnično znanje, gre za to, da v stvari ne vlagamo čustev. Menim, da si Evropa zasluži, da vključimo čustva. Kakorkoli, cenim vašo zahvalo: morda se nisva strinjala, gospod Schulz, vendar pa sva drug drugemu nekaj dala. Vi na noben način niste spremenili svojih prepričanj, jaz pa nisem spremenil svojih. Pokazala sva samo, da za ustvarjanje vsak izmed naju potrebuje drugega, in zame bo to ostal velik trenutek demokracije.

Gospod Watson, spominjam se, da ste prejšnjikrat govorili o Carli. Danes ste govorili o Angeli. Resnično imate izbran okus, gospod Watson. Zahvaljujem se vam za vaše pripombe!

(Smeh)

(Aplavz)

Povedati moram, da sem resnično užival v sodelovanju z gospodom Watsonom, ki je zelo zahteven. Cenim vašo vestnost, vaše znanje o stvareh in vašo natančnost. Moral sem skleniti kompromise in rekli ste, da so smiselni. Ne bom zanikal pred Evropskim parlamentom, da so bili sklenjeni kompromisi. Kdo v Evropi lahko reče, da pride v Evropski svet, ne posluša nikogar drugega in odide ter je pri tem poskrbel za zadostitev vsemu? Edino vprašanje ni vprašanje kompromisa, ki je vključeno v evropsko strukturo. Edino vprašanje je vedenja, ali je smiselno.

Spomnil sem se, da sem pozabil, za kar se opravičujem, govoriti o nečem: DDV. Vsekakor je nenavadno – in tu me bo gospod Barroso popravil, če bo potrebno –, da se lahko država, če želi znižati DDV za vse proizvode, o tem odloči čisto sama. Če pa hoče država znižati DDV za eno kategorijo proizvodov, mora počakati na soglasje vseh drugih. Prosim, razumite me, gospod Watson: vse nas hočem samo spomniti na naše odgovornosti. Kateri evropski državljan lahko razume to?

Nisem sodil o odločitvi Gordona Browna. Je voditelj vlade, ki ga spoštujem in ki je bil izredno v pomoč v boju proti finančni krizi, vendar pa se za svojo državo odloči, da bo znižala DDV. Vsi evropski državljani – vsak ima pravico do svojega mnenja o tem – bi morali to preučiti in izprašati svojo vlado. Ko hoče kdo izmed nas znižati DDV samo za en proizvod, mora tem istim državljanom reči: „Žal mi je, biti mora soglasna odločitev!“ Pravim, da to pravilo ne more veljati še naprej. Biti mora enako za vse. Tudi Komisiji pravim, da ni smiselno ohraniti soglasja. Vsak ima pravico do zamisli, ne pa da je prestrašen vsakič, ko ima novo zamisel. Glede tega se je name obrnil gospod Watson in to hočem podrobno obravnavati.

Z gospodom Barrosom smo Svetu podali predlog za sklep. To je pomembno, saj smo se o problemih znižanja DDV pogovarjali tri leta. Odločeno je bilo – to je pravzaprav sporazum, ki sem ga predložil z nemško kanclerko gospo Merkel –, da moramo nehati govoriti in se določiti v Svetu Ecofin marca naslednje leto. Mislim, da je to razumen sporazum; zdaj pa je treba sprejeti odločitev.

Obstaja celotni problem čistih proizvodov. Povedal bi rad, gospod Watson, da ni smiselno, da čisti proizvodi stanejo več kot proizvodi, ki povzročajo onesnaževanje. Če hočejo države zmanjšati stopnjo DDV, da bi spodbudile visokokakovostno okoljsko gradnjo, proizvodnjo avtomobilov, ki manj onesnažujejo, ekološke

proizvode, bi jim moralo biti to omogočeno. Malenkost, ki bi jo želel omeniti, je, da je stopnja DDV za temno čokolado znižana, medtem ko je DDV za mlečno čokolado 19,6 %. Kako lahko sploh kdo to razume? Osebo mi je zaradi tega žal, saj imam raje mlečno čokolado kot temno, vendar pa seveda ne govorim zase.

Situacija glede knjig in kulturnih proizvodov je slabša. Evropi bi koristilo, če bi več govorila o kulturi in športu. V zvezi s kulturnimi proizvodi je DDV za knjige 5,5 % – in to je zelo dobra odločitev. Kako lahko sploh kdo razume, zakaj je potem DDV za videe in DD-je 19,6 %? To so kulturni proizvodi: kmalu se sploh ne bo več prodajalo videov – delalo se bo piratske kopije – in ne bo se več prodajalo CD-jev. V interesu vseh je, da se preučijo problemi, ki zadevajo kulturo. Enako velja za storitve ustvarjanja delovnih mest. Upam, da bodo ministri za finance Sveta Ecofin marca slišali sporočilo voditeljev držav in vlad.

Naj rečem še besedo, gospod Watson, o številu komisarjev. Povedal vam bom svoje mnenje. Če ima Komisija 24 komisarjev, 27 ali jutri 33, to ne spremeni ničesar. Prepričan sem, da moramo končno okrepiti pooblastila predsednika Komisije. Podajam vam svoje osebno mnenje. Zakaj? Ker lahko samo predsednik Komisije zagotovi skupno doktrino za vse komisarje, ki se na istem trgu soočajo z različnimi situacijami.

Naj dodam še zadnjo točko. Menim, da ni bilo smiselno državam članicam razlagati, da bi imeli predsednika, izvoljenega za dve leti in pol, in bi zato predsedstvo Sveta, ki se menjuje vsakih šest mesecev, ostalo, vendar bi bilo navidezno, ter da bi hkrati odpravili pravico, da ima vsaka država komisarja. Menim, da se Komisija s tem ni okrepila. Torej je to dogovor, ki sem ga izpogajal in predložil predvsem zato, ker menim, da bo koristen za prihodnost.

Gospod Cohn-Bendit, kako čudno je vedno z vami! Ste vljuden, strpen, prijeten človek, ko se nekdo zasebno sreča z vami, ko vas povabi na kosilo: razumete argumente druge osebe. Človek pomisli, da bi se želel še kdaj srečati z vami, v trenutku pa, ko je pred vami televizijska kamera, se zdi, da se vam zmeša. Isti človek, s katerim se nekdo razume zasebno...

(Aplavz)

... v katerega družbi je rad, ta isti človek se nenadoma spremeni, javnosti, ki nas gleda, pa želim reči: „Ne verjemite podobi, ki ste jih pravkar videli. Daniel Cohn-Bendit je precej boljši od tega; ni kot karikatura samega sebe, ki vam jo je pravkar pokazal.“

Povedal vam bom, zakaj, gospod Cohn-Bendit, saj vas osebno že dolgo poznam. Pogosto se pogovarjava po telefonu in trikrat ste bili na kosilu v Elizejski palači. Res je, da ste enkrat zamudili, toda nisem vam poslal spremstva na motorjih. Da naslednjič ne bi zamudili, sem vam ga poslal. Niste ga zavrnil, kar kaže, da ste voljni spoštovati pravila republike, predvsem pa, gospod Cohn-Bendit, ste pravi Evropejec, ko govorite o Evropi. Ko pa govorite, kot ste govorili meni, pa niste Evropejec, ker nezaslišano vedenje ni evropsko, ker je nezaslišano vedenje pravo nasprotje Evrope. Ostanite človek, ki ga poznamo in imamo radi, da bom gospodu Schulzu lahko rekel: „Vidite, uspelo mi je nekoliko spremeniti Evropo, toda ne Daniela Cohn-Bendita“.

(Aplavz)

Gospa Muscardini, hvala za vašo podporo. Povedati bi želel še nekaj, in sicer, glede na to, da sem že govoril o Nemčiji, ki nas je podpirala in o Združenem kraljestvu, da sem bil vesel podpore Italije, ki ni bila tako očitna glede podnebne in energetskega svežnja. Predsednik Komisije me bo popravil, če bo potrebno. Številne države so na začetku zavzele stališče in reči moram, da sta nam italijanska vlada in gospod Berlusconi na zadnjem Evropskem svetu olajšala stvari. To pravim, ker je resnica. Tega ne govorim, ker bi imel raje eno osebo kot drugo. To govorim zato, ker mora biti za ustvarjanje soglasja v Evropi vsak prepričan, da je cenjen, ne v skladu z ohranbo nacionalnih interesov, ampak v skladu z evropskimi interesi. Popolnoma prav imate, gospa Muscardini: realno gospodarstvo mora zdaj postati naša prednostna naloga, v teku leta 2009 pa bomo videli, ali moramo v skladu z resnostjo krize in za določene industrijske sektorje storiti več kot smo se odločili storiti doslej.

Gospod Wurtz, cenim razprave, ki sva jih imela, predvsem pa cenim dejstvo, da ste podpirali pravico do oblikovanja politike v Evropi. Resnično oblikovanje politike, vračanje političnih odločitev Evropejcem ob sočasnem spoštovanju strpnosti in odprtosti do drugega je tisto, česar je manjkalo. Politika se mora vrniti v Evropo! Kaj je politika? Ponujanje možnosti! Gre za to, da se ljudem ne da samo ene možnosti, to pa me pripelje, da odgovorim gospodu Wurtzu, k temu, da vas spomnim na to, kar je povedal gospod Farage. Stvari morajo biti jasne!

Obstaja država, ki je zavrnila Lizbonsko pogodbo. To zavrnitev razumemo, poskušamo jo razumeti in se odzvati nanjo. Morda boste rekli, naj pazimo, saj to meji na diktatorstvo. Mar ne bi bilo diktatorsko, če bi ena sama država drugim 26 vsilila situacijo, politiko, ki si je ne želijo?

(Aplavz)

Sam sem se, gospod Farage – in govorim tudi gospodu Wurtzu –, v Franciji znašel v enaki situaciji. Francija je s 55 % zavrnila ustavo. Francija si je morala prizadevati za ponovno preučitev zadeve. Kakšno prizadevanje? Med kampanjo sem se zavezal – bil sem edini med kandidati –, da ne bom organiziral referendumov. Sprejemam politično odgovornost za to; zavezan sem bil Lizbonski pogodbi. Kako je mogoče reči, da bi bilo skoraj fašistično, če bi naše irske prijatelje prosili, naj ponovno glasujejo? Kaj naj potem rečemo o drugih 26 državah, ki so ratificirale Pogodbo, nekatere izmed njih z referendumom, in ki so se morale s tega vidika odpovedati svoji odločitvi?

Resnica je, da Evropa potrebuje Irsko. 27 držav nas je in hočemo združiti vseh 27 glede Lizbonske pogodbe. Vsaka se zdaj zaveda svojih odgovornosti. Če hočejo Irci evropskega komisarja, potem obstaja Lizbonska pogodba, saj v skladu s Pogodbo iz Nice ne bo evropskega komisarja za vsakogar. Če so Irci pravilno razumeli situacijo, se mi zdi, da so bili zelo veseli, da je vsa Evropa stala ob strani Irski, ko jo je skoraj odplavila finančna kriza, in zelo srečni, da je predsednik Komisije našel rešitev – kar ni bilo lahko –, ko je irska vlada prvič šla tako daleč, da je jamčila za vse banke, vse bančne produkte, pozabljač, samo za trenutek, da je treba tuje banke na Irskem obravnavati na enak način kot irske banke na Irskem.

Menim, da kriza s tega vidika prisiljuje javno mnenje, da se ustavi in razmisli. Gospod Wurtz, nihče ne more sam obstati v središču nevihte. Mislim, da je pomembno, da Irci ponovno glasujejo, sam pa si bom skupaj z irsko vlado na vso moč prizadeval, da bodo rekli „da“. Če bodo rekli „ne“, bodo sprejeli politično odločitev. Se bo moralo ostalih 26 držav odpovedati svojim ambicijam? To je nekaj, o čemer bomo morali kljub vsemu razpravljati, če se bomo znašli v tej situaciji.

Nazadnje bi vam, gospod Farage, rad povedal, da odobravam pogumno in razumno držo gospoda Pötteringa do gospoda Klause. Vsak hoče, da se ga spoštuje, vendar pa mora za to, da si zasluži spoštovanje, spoštovati druge, in včasih je človek nekoliko presenečen zaradi nekaterih izjav predsednika ene izmed velikih držav Evropske unije. Biti hoče spoštovan, kar docela razumem, toda če smo odkriti, je Evropejce tu prizadelo, ko so videli, kako so z vsake javne zgradbe v tej veliki državi, Češki republiki, odstranili vse evropske zastave. Nikomur ne gre pripisati takšnega ravnanja, veseli pa me, da je bil predsednik vlade gospod Topolánek tako pogumen, da se ni prepustil tem težnjam.

Predsednik Pöttering in predsedniki skupin se lahko v vsakem primeru zanesejo na polno podporo predsedstva. Tako ne ravnamo s predsedniki političnih skupin, tako ne ravnamo s predsednikom Evropskega parlamenta, in tako ne ravnamo s simboli Evrope; ne glede na politično zavezo posameznika se to ne sme in ne bi smelo zgoditi.

(Aplavz)

Nazadnje, gospod Gollnisch, pravite, da Evropa ne ustreza namenu. To je vedno vaše stališče in seveda ga spoštujem, vendar pa lahko vidite, da tudi to, da države članice sam ostajajo v svojem kotu, ne ustreza namenu. Pravite, da smo ukrepali sami, vendar to ni res. Če bi se vsak izmed nas ločeno odločil za podporo našim bankam, ne bi podprli nobene banke. Niti ene, in sicer iz preprostega razloga, ker imajo evropske banke medsebojna posojila in deljena tveganja. Če bi vsak izmed nas ločeno rekel, „sami se lahko prebijemo skozi to“, bi propadel celotni sistem brez možnosti podpore, uspeha ali vrnitve k spokojnosti. Seveda so odločitve stvar držav članic, saj države članice glasujejo o svojem proračunu, toda te odločitve je bilo treba sprejeti na usklajen način.

Tu bom zaključil. Evropa je močna, ko temelji na podpori močnih in odgovornih držav, in ker so te države močne, sprejemajo potrebo po sklepanju kompromisov v evropskem interesu. Velika napaka je misliti, da morajo biti države šibke, da bi bila Evropa močna. Menim, da so močne države potrebne za izgradnjo močne Evrope, saj so samo močni zmožni podati roko in sklepati kompromise. Samo šibki so sektaški in zaprti vase. Mislim, da moramo ta nauk krize dobro uporabiti.

Tu bom zaključil. To pomeni, da velike države Evrope nimajo prav nič večjih pravic kot najmanjše države, vendar pa imajo morda večjo odgovornost. Tisto, kar v preteklih letih ni delovalo, je to, da so se skušale velike države izogniti ali zmanjšati odgovornosti, ki so jih bile dolžne sprejeti. Tudi v krizi ni bilo samo predsedstvo tisto, ki je sprejelo odgovornost, bile so tudi te velike države, ki so sprejele svojo. Vsi imamo

enake pravice, vendar pa imamo nekateri več dolžnosti kot drugi. To govorim, ker tako mislim v globini svojih evropskih prepričanj.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, zelo na kratko bi izpostavil dve ali tri točke. Prvič, glede ambicije svežnja bi želel poudariti dejstvo, da je ambicija podnebnega svežnja, ki ga je predstavila Komisija, ohranjena v končnem kompromisu, ki ga je potrdil Evropski svet.

Seveda so v ciljnih vsebovana tudi nekatera popuščanja. Ta so bila potrebna, da bi se odzvali na zahteve določenih držav članic, vendar pa nam je uspelo in mislim, da bi si morali čestitati za to, ker to glede na gospodarsko in finančno krizo ni bilo enostavno. Uspelo nam je, ponavljam, ohraniti cilje 20 % do leta 2020.

Poleg tega se nedvomno zavedate, da sta zgodovinsko odločitev Evropske unije pozdravila generalni sekretar Združenih narodov in konferenca v Poznanu, zato bi predlagal, da ni potrebno, da je Evropa ponovno mazohistična glede tega. Zdaj smo svetovni voditelji glede tega vprašanja. Nobena druga država, nobena druga regija na svetu, pa naj bo ameriška, latinskoameriška ali azijska, ni storila ničesar primerljivega ali podobnega. Posledično lahko vsak, ki zahtevati hoče še več, to stori tako, da druge prosi, naj sledijo evropskemu zgledu, in ne s spodbijanjem sporazuma, ki je resnično zgled za preostali svet.

Komisija je seveda predstavila ambiciozen sveženj, to smo vedeli od samega začetka, vendar pa lahko rečem, da nam je v duhu sklepanja kompromisov uspelo ohraniti glavne cilje podnebnega svežnja.

V zvezi z oživitvijo gospodarstva in načrtom za oživetev gospodarstva moram v povezavi z Združenimi državami popraviti nekatere podane izjave. Resnica je, da Američani doslej niso predložili ničesar. Krožijo zamisli, vendar bomo videli, kaj bo sploh predloženo. Povedal bi vam rad tudi, da glede gospodarske in monetarne politike ni gotovo, da nam lahko Združene države dajo najboljše predloge. V vsakem primeru smo prepričani, da je ta kriza, razen povsem finančnih zadev, nastala iz določenih temeljnih makroekonomskih neravnovesij. Ameriška monetarna in proračunska politika je bila, če ne nič drugega, vsaj nerealna. Zato bi vas rad opozoril glede katerega koli mnenja, ki bo podano – že vidim, da se bo to zgodilo –, da moramo storiti točno to, kar so storili Američani. Nismo v enaki situaciji, poleg tega pa mislim, da bi bila priporočljiva preudarnost, če razmišljamo tudi v smislu srednjeročne in dolgoročne trajnosti.

Glede na povedano je predsednik Evropske centralne banke dejansko povedal Evropskemu svetu, da lahko v Evropi mislimo, da bi najmanj 1,2 % našega BDP imelo avtomatičen stabilizacijski učinek. To pomeni, da če dodate vlogo, ki naj bi jo odigrali gospodarski stabilizatorji v višini 1,5 %, kot jih je sprejel Evropski svet, nismo daleč od namer, ki jih je navedel, in resnično mislim navedel, izvoljeni predsednik Združenih držav.

Hkrati odločno podpiram večje usklajevanje z Združenimi državami na področju gospodarstva. Jasno je – takšni so bili zaključki vrha G20 –, da bodo za ponovni zagon svetovnega gospodarstva potrebna globalna prizadevanja. Ta kriza je zdaj pokazala obseg soodvisnosti naših gospodarstev. Zato smo predložili skupno agendo za globalizacijo, da bi lahko v zvezi z oživitvijo gospodarstva delali tudi na področju Atlantika.

Glede vprašanja v zvezi s Komisijo in vlogo Komisije v institucijah bi vam rad pojasnil svoje zamisli o tem. Menim, da v Evropi nekdo ni močnejši zato, ker so ostali šibkejši, in menim, da je osnovna napaka, ki jo delajo nekateri analitiki in nekateri moji evropski prijatelji, nekateri, če povem odkrito, ki so med najbolj prepričanimi Evropejci, ta, da mislijo, da vloga Komisije trpi, ko je predsedstvo Sveta močno. Resnica je ravno nasprotna. To vam lahko povem zdaj na podlagi izkušenj, ki jih imam zaradi sodelovanja z devetimi različnimi predsedstvi Evropskega sveta.

Če kdorkoli misli, da je Evropski parlament močnejši, ker je Komisija šibkejša, ali da je Komisija močnejša, ker je Svet šibkejši, se temeljito moti. Poleg tega je to zlobno stališče in takšno, ki ga ne podpiram.

Danes je Evropska unija tako kompleksna, s 27 državami članicami s tako različnimi prednostnimi nalogami, da bodo evropske institucije samo z duhom partnerstva in medsebojne podpore lahko dosegle rezultate. Zato so bili na primer v zvezi s podnebnimi spremembami uporabljeni predlogi, ki jih je Komisija podala pred nekaj leti.

Seveda je v našem interesu, da je predsedstvo Sveta močno in mu uspeva doseči soglasje z državami članicami. Seveda so pomembni ukrepanje, pobuda in delo Evropskega parlamenta v zvezi s tem vprašanjem. V zvezi s tem mislim, da mora pri nekaterih priti do spremembe paradigme. Smo v situaciji, ko morajo institucije utrditi svoja pooblastila, svojo vodilno vlogo, ne z zmanjšanjem vloge drugih institucij, ampak nasprotno s krepitvijo njihove sposobnosti iskanja pozitivnih kompromisov, kompromisov, ki bodo pospešili evropsko idejo.

Naj vam za zaključek glede določenih izjav nekaterih čeških političnih voditeljev povem samo, da se, ko nekdo primerja Sovjetsko zvezo in Evropsko unijo, pokaže troje: prvič, da ne razume, kaj je bila Sovjetska zveza, drugič, da ne razume, kaj je Evropska unija, in tretjič, da ima zelo nejasno predstavo o demokraciji in načelih demokracije, predvsem svobodi in solidarnosti, ki sta naši evropski načeli.

(Aplavz)

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Gospod predsednik, naj začnem s priznanjem vloge, ki jo je predsednik Sarkozy odigral v času, ko je bil predsednik Sveta. Njegov čas na čelu je bil nedvomno zelo prepoznaven in osredotočen, predvsem pa se spominjamo njegovega prispevka k mirovnemu procesu v Gruziji po vdoru ruskih sil. Prav tako se spominjamo njegove odločenosti, da zagotovi sporazum o pomembnem podnebnem in energetskem sveznju, kar je nekaj, kar britanski konzervativci docela podpiramo, čeprav obžalujem, da enake podpore ne moremo ponuditi Lizbonski pogodbi.

Menimo, da mora EU še naprej voditi v zvezi s podnebnimi zadevami. Vendar pa je finančna in gospodarska kriza neizogibno prevladovala v zadnjih šestih mesecih. Kljub trditvam britanskega predsednika vlade, da se mnogi strinjajo z njegovim odgovorom na krizo, ne smemo pozabiti pripomb nemškega ministra za finance, ki je prejšnji teden o britanski vladi rekel, da „isti ljudje, ki se nikoli ne bi dotaknili proračunskega primanjkljaja“ v preteklosti, zdaj „razmetavajo z milijardami“ in da je „prehod s politike ponudbe vse do nepremišljenega keynesianizma presenetljiv“. Glede stopnje DDV v Združenem kraljestvu je povedal, da „to ne bo naredilo nič drugega kot povečalo britanski dolg na takšno raven, da bo za njegovo odplačilo potrebna celotna generacija“. To obžalujem, saj je imel povsem prav: britansko gospodarstvo je na poti k verjetno najdaljši in najgloblji recesiji izmed vseh velikih gospodarstev EU, britanski predsednik vlade pa nima več pravice do davčne preudarnosti in razumnega gospodarskega upravljanja.

Predsednik Sarkozy, tu je prišlo do situacije, ko bi moral britanski predsednik vlade slediti drugim evropskim voditeljem in slediti disciplini, ki so jo pri gospodarskem upravljanju pokazale druge države. Naj vam š enkrat čestitam za vaših šest mesecev v vlogi predsednika. Upam, da bo naslednjih šest mesecev dobrih za ljudi v Evropi.

Bernard Poignant (PSE). – (FR) Gospod predsednik, napačno bi bilo reči, da je bilo vaše predsedstvo popolno, vendar pa bi bilo tudi nepošteno reči, da ni bilo uspešno. Od njega bom odnesel lekcijo ali dve.

To je čas preobrazbe, saj bo od tega predsedstva dalje, ko bo trg imel probleme, država imela rešitev. Upam, da je ta preobrazba pristna in trajnostna, in ker sem francoski socialdemokrat, me veseli, da izvor problema ni 35-urni delovni teden, ampak banke, in da je „gospa 35-urna“ boljša od „gospoda Madoffa“.

Druga lekcija je, da boste morali ob koncu tega predsedovanja ponovno vzpostaviti boljše odnose med Francijo in Nemčijo, saj jih je na začetku zamajala Unija za Sredozemlje. Nemška kanclerka ni bila povabljen na pomembno srečanje, nato pa njo in Nemčijo prosimo, naj plačata, tako kot leta 1918 za reparacije ali leta 1945 za obnovo ali leta 1955 za prispevke ali leta 1990 za ponovno združitev. Da, branim Nemčijo. Ali vidite to, Martin? Branim jo. Saj poznate francoski pregovor: „ne plezaj na kokosovo palmo, če imaš luknjo v hlačah“. Menim, da je treba urediti nekatere stvari in ponovno vzpostaviti francosko-nemške odnose.

Nazadnje, da bi bilo predsedstvo uspešno – kako dober nauk je to –, se moraš obdati z dvema socialdemokratoma: Bernardom Kouchnerjem, ki je bil minister pod gospodom Mitterrandom, in gospodom Jouyetom, ki je delal z gospodom Jospinom in gospodom Delorsom. Govorim gospodu Le Maireju, novemu ministru: pazite, gospod Sarkozy, je „villepinist“. Mislim, da poznate drugi izrek: „oprostim vsakemu, ki me užali, vendar ne pozabim!“

(Aplavz)

Predsednik. – Najlepša hvala, gospod Poignant. To skoraj odpira vprašanje, ali bi se hoteli pridružiti vladi.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, morda lahko zdaj preidemo nazaj k Evropi.

Soočeno z regionalno, finančno, gospodarsko, socialno in podnebno krizo se je to francosko predsedstvo prebijalo skozi svetovno agendo. Uspelo se mu je odzvati in z vašo pobudo je bilo francosko predsedstvo kos izzivom. Mislim, da je prav in koristno povedati. Prav tako nam koristi, da skupaj ugotovimo, kaj je še treba doseči, tako da bodo odzivi na te krize čim bolj popolni.

Naš odziv na finančno krizo je bil usklajen in dobro premišljen, vendar pa se moramo zdaj premakniti k ukrepanju in začeti na temelju sistema svetovnega upravljanja, ne samo glede ureditve. Afera Madoff je jasno

pokazala, da potrebujemo nadzor, potrebujemo pa tudi kazni. Potrebujemo evropskega regulatorja in pravočasno potrebujemo tudi evropsko javno tožilstvo.

Podobno moramo še veliko storiti za odziv na gospodarsko in socialno krizo. Evropski načrt, kot veste, žal precej zaostaja za ameriškim načrtom. Potrebujemo velike projekte, inovacije, raziskave, infrastrukturo, trajnostno prilagajanje. To mora biti na evropski agendi v prihodnjih mesecih.

Prav tako moramo nauke, ki nam jih je dala ta kriza, izkoristiti za prihodnost in si prizadevati za boljšo finančno in monetarno skladnost, predvsem v evrskem območju, ki bo, mimogrede, pomagalo rešiti nesporazume med Francijo in Nemčijo, ter si pustiti nekaj manevrskega prostora, ki bo zelo koristen v času recesije, ko se bo rast, upam, čim prej vrnila, in ponovno vzpostaviti osrednjo vlogo Komisije, saj nikakor ne sme opustiti svoje pravice do pobude. Mislim, da je v času krize prej dolžnost pobude, ki jo morate imeti.

Nazadnje, pod vašim predsedstvom smo dosegli dogovor o podnebni krizi. Je kompromis, ni popoln, vendar obstaja. Obžalujem, da trenutno ob strani pušča pomembno vprašanje pomoči državam v razvoju, ki še naprej trpijo zaradi posledic podnebnih sprememb, za katere nikakor niso odgovorne.

Zato, gospod predsednik, v zvezi z vsemi temi zadevami upam, da bo jutri Evropa lahko izpolnila pričakovanja naših državljani.

Ian Hughton (Verts/ALE). - Gospod predsednik, francosko predsedstvo se je vsekakor soočilo z mnogimi izzivi, vendar pa je mogoče razpravljati o tem, ali je nedavni Svet ustrezno obravnaval izzive boja proti podnebnim spremembam.

Glede gospodarstva poudarjam, da je gospod Sarkozy priznal, da je bila Irska prva, ki je podprla svoje banke, zdaj pa ji sledi celotna Evropska unija, kar je pravilneje kot nedavna izjava Gordona Browna, v kateri se je zagovoril, da je sam rešil svet.

Zahvaliti se želim irski vladi, da je ponovno pokazala, kako vplivne so lahko majhne države članice v Evropski uniji. Vendar pa se zahvaljujem tudi Ircem, da so, kot je dejal gospod Sarkozy, „prekinili“ postopek ratifikacije Lizbonske pogodbe. Zagotovilo, dano Irski, bo pomagalo tudi moji državi, Škotski, s poudarjanjem, da v Evropi obstaja davčna neodvisnost in da bi lahko kot neodvisna država članica imenovali komisarja.

Gospod Sarkozy je rekel, da ne moremo imeti močne Evrope, če Evropa ni združena. Prosim, zapomnimo si, da „enotnost v raznolikosti“ ni samo geslo, ampak nekaj, za kar si moramo prizadevati: izpred oči ne smemo izgubiti tistega, kar nas dela ponosne, da smo Škoti, Valižani, Irci, Francozi, Čehi ali karkoli že in tudi državljani – ne podložniki – Evropske unije.

Brian Crowley (UEN). – (GA) Gospod predsednik, srečanje na vrhu prejšnji teden voditeljev držav Evropske unije je bilo zelo pozitivno srečanje z vidika Irske in Evrope. Evropski svet je potrdil evropski načrt za oživitev gospodarstva, vreden 200 milijard EUR.

Pomembno je, da ko pogledamo rezultate Evropskega sveta, zasluge pripišemo tistim, ki si to zaslužijo. Iskanje rešitev in kompromisov za probleme, ki so bili ali so se zdeli nerešljivi, je naenkrat priplavalo na površje kot smetana na mleku. Čestitam vam, gospod Sarkozy, za vašo prizadevanja, vključno glede Irske. Zelo cenimo dogovor, ki je bil dosežen, da bi omogočili drugo odločitev Ircev glede Lizbonske pogodbe.

Določenim kolegom, ki so govorili včeraj in danes, bi rad na kratko pojasnil, kar se mi pripisuje, da naj bi bil povedal prejšnji teden v Pragi. Prvič, nisem omenil svojega očeta, kot je bilo navedeno v kopiji, ki jo je dal v javnost predsednik Klaus. Drugič, nisem rekel, da si Irci želijo Evrope. Rekel sem, da je stvar Ircev, da odločijo, kaj se bo zgodilo z Lizbonsko pogodbo.

Glede na naše izkušnje predvsem v zadnjih šestih mesecih je tisto, kar potrebujemo, ko se premikamo naprej, Evropa, ki sodeluje, usklajuje in dela skupaj, da bi dosegla skupne cilje na podlagi razumevanja in strpnosti do drugačnih mnenj in drugačnih gospodarskih ciklov, ki obstajajo znotraj Evropske unije.

(FR) Gospod predsednik, moja francoščina je zelo slaba, se opravičujem. Vaše predsedstvo je širokosrčno obnovilo veliki evropski projekt, projekt Evropske unije, temelječ na enakosti in trdemu delu v Evropi in tudi v svetu. Hvala in vso srečo!

(Aplavz)

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Gospod predsednik, Irska bi morala biti v Evropski uniji. Sodelovanje z našimi evropskimi partnerji je zelo dragoceno. Vendar pa način, na katerega se je obravnavalo irski „ne“, ne ustvarja dobre volje. Lahko bi celo podpihoval opozicijo v EU in ne damo na Irskem.

Svet je zavrnil kakršne koli spremembe Lizbonske pogodbe. Namesto tega je treba ljudem na Irskem prigovarjati in jim povedati, da si morajo premisliti.

Svet ni obravnaval pravih skrbi Ircev v zvezi z militarizacijo EU, pravicami delavcev in javnimi storitvami. Prepada med voditelji Unije in državljani se pogloblja zaradi odziva na „ne“ na Irskem in drugod.

Sklepi Sveta ne predstavljajo verodostojnih zagotovil na področjih, na katerih so potrebna. Ne dajejo pozitivnih razlogov za glasovanje za Lizbonsko pogodbo. Namesto tega dopuščajo, da obstaja strah. Nekatera vprašanja postajajo zapletena. Ob ponovnem referendumu bosta prevladala strah in napačno informiranje.

Glede sklepov Sveta v zvezi z energetskim in podnebnim svežnjem je zelo pomembno, da se zagotovi zakonodaja s pravno zavezujočimi cilji. Vendar pa je del svežnja nezadovoljiv in ni tako močen, kot bi moral biti.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Gospod predsednik, že oktobra letos je tisk namigoval, da bo češko predsedstvo morda minilo neopazno. Rečeno je bilo tudi, da je bila vaša želja po predsedovanju Evroskupini poskus izvajanja posrednega nadzora nad Čehi. Zato bi od vas rad slišal, gospod predsednik, kako se namerava odhajajoče predsedstvo vesti do prihajajočega češkega predsedstva.

Gospod predsednik, v odgovoru na vprašanje, ki sem ga zastavil glede predsednika Kaczyńskiego, ste pred dvema mesecema v tem Parlamentu navedli, da ga boste prepričali in da se bo dogovore spoštovalo. Takrat nihče ni sumil, da bo gospod Kaczyński dovolil, da nanj vplivajo državljani Irske in ne njegov brat. Nameravate enako postopati, ko bo šlo za to, da se pridobi predsednika Klause, gospod? Bo sploh prišlo do pogovorov? Nazadnje, upam, da uživate v poslušanju Elvisa, gospod predsednik.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Gospod predsednik, sem eden izmed poslancev tega Parlamenta, ki vam ne bodo čestitali za uspeh šestmesečnega predsedovanja. V bistvu menim, da sta dva paradna projekta, ki ste ju uveljavili v zadnjih mesecih, dejansko škodljiva. Vsekakor nista škodljiva samo za mojo državo, Poljsko, ampak tudi za Evropo kot celoto. Čeprav je zdaj nekoliko sprejemljivejši, je podnebni sveženj še vedno slab in je njegovo sprejetje na tem razpotju enostavno smešno. Poleg tega se ponovna oživitev Lizbonske pogodbe, ki je bila zavrnjena na nacionalnem referendumu na Irskem, posmehuje demokraciji. Ne slepite se, gospod, da bi mislili, da vam bo en dodatni sedež v Evropskem parlamentu omogočil, da boste pridobili večjo podporo za Lizbonsko pogodbo na Poljskem.

Povedati vam želim, gospod predsednik, da kljub temu, da so vam prejšnji teden v Bruslju vaši diplomatski talenti omogočili prepričati druge voditelje držav in vlad, naj podprejo vaše sporne zamisli, resnično upam, da bodo državljani suverenih narodov zavrnili te zamisli na volitvah v Evropski parlament naslednje leto.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, če celo gospod Schulz govori dobre stvari o francoskem predsedstvu, potem je moralo resnično biti izvrstno, saj doslej socialdemokrati niso bili veliki občudovalci predsednika Sarkozyja.

V imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov bi vam rad zagotovil, predsednik Sarkozy, da je bilo vaše predsedstvo izvrstno in izredno uspešno. Ukrepali ste odločno in učinkovito v obeh krizah, do katerih je prišlo letos. Evropski uniji ste dali več politične teže in izboljšali njen ugled v svetu. Nedvomno ste pridobili nekaj zaupanja njenih državljanov in nenazadnje ste lahko izpostavili koristen in stabilizacijski učinek naše skupne valute, evra, v teh težkih časih. Če povzamem, na našo srečo ste bili pravi človek na pravem mestu ob pravem času. Želim si, da bi lahko ob koncu naslednjega predsedstva rekli isto.

Energetski in podnebni sveženj je uspeh Sveta. Vendar pa ne smemo pozabiti, da je to odločitev, ki sega daleč v prihodnost, in da se bo vse njene polne učinke občutilo šele, ko večine ljudi ne bo več na položajih ali ne bodo več mogli prevzeti odgovornosti za posledice. Težko se bomo odločili med cilji podnebne politike, ki jih povsem podpiramo, in neizogibnimi bremenami, ki jih lahko pričakujemo od gospodarstva.

Gospod Schulz je izzval skupino PPE-DE, naj sprejme odločitev. Seveda se bomo odločili, vendar pa bomo najprej prebrali, o čem se moramo odločiti. Če ste se odločili včeraj, potem niste mogli prebrati besedila. Slep ste se odločili na podlagi levičarske politike. Glede vaše kritike sporazuma na prvi obravnavi, ko gospod Cohn-Bendit prav tako toči krokodilje solze, se povsem strinjam z vsebino vaše kritike. Toda kdo nas je

prisilil v to? Nam je Svet med postopkom zamašil usta? Nas je Komisija izsiljevala? Odločitev je sprejela večina v tem Parlamentu. Na konferenci predsednikov je samo Joseph Daul glasoval za prvo obravnavo, kar bi bil pravilen postopek. Upam, da lahko iz tega potegnemo zaključek, da se v prihodnje sporazumov na prvi obravnavi ne bi smelo več sprejemati, vsaj ne za tako odločilne projekte.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Gospod predsednik, predsedniku Sarkozyju bi rad rekel:

(FR) „biti proaktiven v politiki je najtežja naloga“.

Vi in jaz to veva, predsednik.

Kot ste sami rekli, v Evropi gre za kompromise, toda tudi za zagotavljanje dinamičnosti. To je moje stališče. Menim, da ste Evropo popeljali tako daleč, kot ste lahko, in tako daleč, kolikor ste lahko spravili 27 predsednikov vlad in voditeljev držav, toda, prosim, ne precenjujte rezultatov. To velja še zlasti za predsednika Barrosa. Ne precenjujte rezultatov. Če boste to storili, bo to poslabšalo zaupanje navadnih ljudi v Evropsko unijo. Trenutno imamo gospodarsko krizo, ki še ni končana. Kot ste dejali, ni končana. Prosim, ne govorite ljudem, da sveženj gospodarskih spodbud ustreza 1,5 % BDP. Kajti ne. Če za trenutek od tega izračuna odštejemo kreditna jamstva in pogledamo realne naložbe in realno povpraševanje, dobimo samo povprečno 0,6 % BDP Evropske unije. Da, gospod Barroso, tako je. Gospodarski izračuni iz Brueghla in univerze v Københavnu to potrjujejo. Zato bodite previdni.

Edini dve državi – in Britanijo je kritizirala Nemčija –, ki dosegata 1 % BDP realnega spodbujanja gospodarstva, sta država Gordona Browna in država Zapatera. Francija se približuje. Vendar pa se resnična trenutna težava nahaja v Berlinu. Enostavno ne razumem, kako lahko nemška kanclerka Angela Merkel ljudem govori, da to, kar trenutno delajo v Evropi za zaposlovanje, zadostuje. To ni res.

Gospod predsednik, ne strinjam se s tem, kar je povedal Graham Watson. Ne smete se samo odpočiti. Ohraniti morate vašo energijo, ker potrebujemo še en sveženj spodbud, potrebovali pa ga bomo precej kmalu, že spomladi. Upam, da boste dejavni 2. aprila v Londonu in seveda tudi na spomladanskem vrhu. Kot ste dejali, pri približevanju Evrope ljudem gre za zagotavljanje delovnih mest zanje.

Predsednik. – Gospe in gospodje, predsednik Sarkozy nas bo moral kmalu zapustiti. Zdaj mu bomo še enkrat prepustili besedo, gospod Borloo in gospod Le Maire pa bosta ostala z nami.

Nicolas Sarkozy, predsednik Sveta. – (FR) Gospe in gospodje, gospod Kirkhope, hvala za vašo podporo. To mi daje priložnost, da nagovorim britanske konzervativce in rečem, kako pomembno je za nas v Evropi, da ta velika stranka, britanska konzervativna stranka, ostaja globoko zavezana evropskemu združevanju.

Nič nimam opraviti s politiko v Združenem kraljestvu. Imate mladega voditelja, gospod Cameron, in ste stranka z dolgo zgodovino. Potrebujemo vas znotraj Evrope in nič, gospod Kirkhope, v Evropi ne more uspeti samo. Ne vem, kaj bo prihodnost prinesla gospodu Gordonu Brownu ali kaj bo prihodnost prinesla gospodu Cameronu, toda kdorkoli že bo voditelj Združenega kraljestva, bo potreboval druge za napredovanje, obrambo interesov, zmago v Evropi. Tega nihče ne more storiti sam in rad bi povedal, da sem bil vedno prepričan, da ima Združeno kraljestvo posebno vlogo v Evropi. Včasih so me kritizirali, ker Združeno kraljestvo govori glavni svetovni jezik, ker ima dinamično gospodarstvo, toda razmislite o tem. Poglejte, koliko je Združeno kraljestvo stalo, ker je bilo preveč izključno povezano z Združenimi državami, koliko ga je stalo, ker je bilo preveč izključno zavezano finančnim storitvam; pogledajte, Evropa potrebuje Združeno kraljestvo, toda še naprej sem prepričan, da Združeno kraljestvo potrebuje Evropo.

Ko sem odpotoval v Združeno kraljestvo, sem rekel, da *entente cordiale* med Francijo in Združenim kraljestvom ne zadostuje. Gordon Brown je predlagal *entente formidable*. Resnično mislim, da smo lahko iz finančne krize izšli močnejši, ker je Združeno kraljestvo jasno izbralo Evropo. Naj povem, da se v preteklosti nismo tako dobro razumeli, in ne da bi se spuščal v notranjo politiko, menim, da je to resnica.

Gospod Poignant, francosko predsedstvo seveda ni popolno, prav tako pa ni polomija, kar pa se tiče vas, ste zvesti gospodu Mitterrandu, ki je popoln „niti...niti“. Zato ne mislite niti dobro niti slabo. To, o čemer razmišljate, je, da sem bil uspešen, ker sem imel dva dobra socialdemokrata... Nikoli dva brez tretjega, gospod Poignant: Jouyet, Kouchner... Tu nekje zaznavam določeno zavist! Če smem, bi vsekakor zanikal trditve vseh tistih, ki so mislili, da med Nemčijo in Francijo obstajajo strukturni nesporazumi. To je moja priložnost, da pojasnim zadeve, in to govorim tudi gospe Marielle De Sarnez.

Francosko-nemška naveza, prijateljstvo med Francijo in Nemčijo ni stvar odločitve: je brezpogojna dolžnost. Naši državi sta bili v središču največje tragedije 20. stoletja. To ni odločitev, ne zato, ker se s tem ne strinjam,

ampak zato, ker je to dolžnost za svet in za Evropo. Hoditi moramo z roko v roki. Popolnoma sem prepričan, da je to odgovornost, gospod Poignant, ki presega gospo Merkel ali mene ali prej gospoda Schröderja ali gospoda Chiraca: to je zgodovinsko dejstvo. Ne moremo se ločiti drug od drugega ravno zaradi naše zgodovine v zadnjem stoletju.

Hkrati pa moram povedati, s čimer ne želim nikogar užaliti, da francosko-nemška naveza ne more biti enaka v Evropi 27 držav kot je bila v Evropi šestih. V Evropi šestih ali devetih, morda dvanajstih držav, je bilo dovolj, če sta Nemčija in Francija dosegli dogovor, in ostale so sledile.

Tako je bilo, toda to ni današnja Evropa, zato sem pozval k obnovi te francosko-nemške naveze na dvostranski podlagi. Potrebujemo jo, vendar pa francosko-nemške naveze ne moremo obravnavati, kot da nas je še vedno samo 12. Spominjam se, da se je, ko sta se Nemčija in Francija sporazumeli – to ni bilo v mojem času – o kandidatu za predsedstvo Komisije, umaknila druga, ker je dajala videz arogantnosti. Kot posledica je prijateljstvo med Francijo in Nemčijo nujno, vendar pa ne izključuje drugih sporazumov ali drugih prijateljstev. To je prva stvar, ki jo želim povedati, kajti včasih imam vtis, da nekateri gledajo Evropo skozi 30 let stara očala, ko bi jo bilo treba gledati v zvezi s tem, kaj bo v 30 letih.

Druga stvar je, da gospa Merkel odločno štiti interese Nemčije. Če tega ne bi delala, kdo drug bi? Vsekakor je zaradi tega ne moremo kritizirati. To je storila elegantno, to je storila energično in to je storila odločno. Tudi jaz ščitim interese moje države. Ali nisem bil izvoljen za to?

Včasih se ne strinjamo takoj. Pa kaj? To je povsem normalno. Je demokracija ali občutek za kompromis nemogoč, kadar gre za Nemčijo ali kadar gre za Francijo? Da, popustiti sem moral gospe Merkel; da, tudi ona je morala popustiti meni. In kaj potem? Je za korist Nemčije. Samo zato, ker gre za Nemčijo, ali samo zato, ker gre za Francijo, ne smemo razpravljati o ničemer, se ne smemo pogovarjati o ničemer? Naši nemški prijatelji niso bili preveč navdušeni nad Unijo za Sredozemlje. Prišlo je do nesporazumov. Te nesporazume sem rešil tako, da smo razpravljali o njih. V čem je tu problem?

V nobenem primeru ne nameravam vsakokrat, ko se z gospo Merkel strinjava, se podpirava ali si pomagava, tega upravičevati. Pri tem ne pozabljam, da je Nemčija zvezna država, medtem ko je Francija kljub decentralizaciji veliko bolj centralizirana. Ritem, čas, potreben za odločanje, ni enak. To nima nič opraviti s sposobnostjo gospe Merkel ali mojimi napakami; gre za strukturo obeh držav, ki ni enaka. Poleg tega ima Nemčija koalicijsko vlado. Nisem prepričan, ali je gospa Merkel spontano izbrala socialdemokrate v svoji vladi. Jaz sem bil odgovoren za izbiro socialdemokratov v moji vladi. To je druga razlika, toda tudi takšna, ki pojasnjuje čas, potreben za sprejemanje odločitev.

Toda bodite prepričani, da se Nemčije v nobenem primeru ne napada. Nemčija je največje gospodarstvo v Evropi. Potrebujemo Nemčijo in Nemčija potrebuje Evropo. Naj povem tudi, da Francija in Nemčija nimata nič več pravic kot drugi; imamo večjo odgovornost in tudi to moramo nositi skupaj. Naj vas ne skrbi. Tega se popolnoma zavedam.

Gospa De Sarnez, prav imate, treba je še veliko narediti. Ne bom ponavljal pripomb, ki ste jih podali glede predsedstva. Veliko moramo še narediti. Govorili ste o potrebi po evropskem regulatorju in imate popolnoma prav. Naj povemo tako kot je. Tega trenutno nismo dosegli, ker določeno število manjših držav meni, da bi, če bi morale zdržati brez nacionalnega regulatorja, to ustvarilo probleme za njihovo nacionalno suverenost. To moramo upoštevati, toda menim, da moramo imeti vsaj kolegij evropskih regulatorjev.

Drugič, ali potrebujemo evropsko javno tožilstvo? To je privlačna razprava, ki vključuje tudi druga vprašanja in vsekakor tudi boljše sodelovanje.

Glede glavnih projektov sem na vrsti, da vas prosim, da ne bodite prestrogi z nami, saj je predsednik Komisije dal na razpolago 5 milijard EUR. To je bil precejšen boj, gospa De Sarnez, saj se s tem niso strinjale vse države, da bi vsaj financirali glavne projekte, in če sem povsem odkrit, moram povedati, da je bila Komisija precej bolj ambiciozna kot nekatere države članice. Povsem preprosto, da bi Komisija lahko uporabila pet milijard za glavne projekte, je morala vsaka država članica dati dovoljenje. Te smo dobili in zdaj imamo vsaj pet milijard.

Nazadnje, bojim se, da se glede pomoči za države v razvoju ne strinjam z vašim stališčem. Z gospodom Barrosom smo uporabili 1 milijardo EUR, česar nekatere države članice ponovno niso hotele, na vrhu v Hokkaidu pa sem moral prepričati svoje evropske partnerje, da gospodu Barrosu za razvojne cilje tisočletja dovolijo uporabiti neporabljeni denar, tako da je bila vložena 1 milijarda EUR.

Na vrhu v Dohi sem bil začuden, gospa De Sarnez, da sem bil edini prisotni zahodni voditelj države. Izmed vseh voditeljev držav in vlad G20 sva bila samo dva: predsednik Južne Afrike in predsednik Evropskega sveta in seveda gospod Barroso. Drugih ni bilo tam. Samo predstavljajte si, kaj bi mi bili rekli, če ne bi šel! Tam smo bili, ker se krize ne sme uporabiti kot opravičilo za to, da se najrevnejše države prisili, da najbolj plačajo za krizo, za katero na noben način niso odgovorne. Menim, da se glede tega morda ponovno ne bi strinjali.

Gospod Hudghton, raznolikost in enotnost: bodite prepričani, da z vidika raznolikosti ni treba doseči nikakršnega napredka! Čisto odkrito, če bi moral vložiti svojo energijo v en projekt, bi jo vložil v enotnost, saj opažam, da nihče za mizo Sveta ni pozabil, od kod prihaja. Nekoliko težje je vedeti, kam gre. Odločilna izjava velikega francoskega etnologa Lévi-Straussa je bila, in bilo je izjemno, ko je to povedal sam, da „identiteta ni bolezen“. Identiteta v Evropi ni bolezen in zato bi bilo treba ves presežek energije vložiti v enotnost.

Gospod Crowley, hvala za vašo podporo na Evropskem svetu. Veselilo me je, da sem vas kot predstavnika vaše skupine lahko pozdravil v Elizejski palači, in reči moram, da zelo cenim hrabrost in odkritost, ki ste ju vedno kazali.

Gospa de Brún, da, pomiriti in prepričati moramo Irce. Rekli ste mi, da nismo šli dovolj daleč. Žal mi je, da moram reči to, toda ne moremo iti dlje, saj bi to takoj zapletlo stvari v drugih državah. Če zato, da uredili irski problem, ponovno odpremo razpravo o ratifikaciji v drugih državah, predvsem v Združenem kraljestvu, same sebe postavimo v nemogoč položaj, najtežji kompromis pa je bila razprava v petek zgodaj, zgodaj zjutraj na Evropskem svetu med irskim predsednikom vlade in britanskim predsednikom vlade, ki sta se poskušala sporazumeti. Gospod Brown – to lahko razumem – ni želel ponovno odpreti razprave o ratifikaciji v Združenem kraljestvu, ko pa vsi vedo, da je bila zelo boleča. Zato mislim, da ne moremo iti dlje. Če sem odkrit, gremo precej daleč, ko obljubljam protokol k prvi pristopni pogodbi v roku dveh let.

Gospod Wojciechowski, pomagali bomo češkemu predsedstvu. O tem ne smete dvomiti. Kaj mi je rekel gospod Kaczynski? Boli me, da vam moram to povedati, saj se nazadnje, ko mi je nekaj rekel, tega ni držal. Na Evropskem svetu je rekel, da ne bo oviral ratifikacije Lizbonske pogodbe, če bodo Irci glasovali z „da“. Spomnil sem ga samo na nekaj – in to sem storil, ne da bi se pridružil razpravi z gospodom Tuskom, predsednikom vlade –, to je, da smo bili z gospodom Zapaterom, Tonyjem Blairom in gospodom Junckerjem julija 2007 ob treh zjutraj, pod nemškim predsedstvom, v moji pisarni, ko smo dobili podpis poljskega predsednika, ki je podpisal tisto, kar je kasneje postala Lizbonska pogodba, medtem ko se je v Varšavi pogovarjal s svojim bratom dvojčkom, takrat predsednikom vlade.

Spoštujem poljskega predsednika, vendar pa moram povedati, da sem bil presenečen, da je lahko nekdo podpisal pogodbo v Bruslju in zavrnil podpis iste pogodbe v Varšavi. Prav zares! Pravim samo, da ko nekdo nekaj podpiše v imenu države, je to obljuba! To razumete. O tem ne bom rekel prav nič več, toda to je bilo tisto, kar so mi povedali. Lizbonske pogodbe ni izpogajal predsednik vlade gospod Tusk, izpogajala sta jo poljski predsednik gospod Kaczynski in njegov brat dvojček, ki je bil takrat predsednik vlade. Tako, to je vse. Na koncu ni bila dokončno ratificirana, ker je manjkal en podpis, toda ratificiral jo je Parlament. To je vse.

S povedanim se ne vmešavam v notranjo politiko, ampak sem odkrit in moram biti odkrit, glede na vse odgovornosti, ki jih imam, moram točno povedati, kaj se je zgodilo, s kom smo se pogajali in kdaj. Drugače ni mogoče zaupati. Ne gre za levico ali desnico, ne gre za vzhodne države ali zahodne države, gre samo za držanje obljub. Brez spoštovanja vaših besed ne bo pravne države, ne bo Evrope. To je tako zelo enostavno.

(Aplavz)

Gospod Chruszcz, čisto odkrito, veste, da sem naredil vse, kar sem lahko, da bi lahko Poljska našla način za doseg dogovora. Na Evropskem svetu julija 2007, pod nemškim predsedstvom, nismo bili daleč od katastrofe, ko so določene države članice rekle, da bi morali nadaljevati brez Poljske. Šele v zadnji minuti smo lahko dosegli dogovor glede Lizbonske pogodbe. To je resnica. Nihče ni hotel nadaljevati brez Poljske. Poljska ima 38 milijonov prebivalcev in je ena izmed šestih največjih držav v Evropi v smislu prebivalstva. Potrebujemo vas. Zaradi kompromisa sem bil v Gdansk, da bi se pogajal s Poljsko in osmimi drugimi državami članicami. Razumeli smo probleme Poljske. Podpirali bomo Poljsko, vendar pa mora ta tudi razumeti, da ima kot ena izmed največjih držav v Evropi poleg pravic tudi dolžnosti.

Konec koncev so nasprotje pravic dolžnosti in ne bi vam naredili usluge, če bi rekli, da imate zato, ker ste članica Evropske unije manj časa kot ostale države, manj dolžnosti. Poljska je pomembna evropska država. Ne smete nas grajati, ker jo kot takšno tudi obravnavamo, hočem reči, da od nje zahtevamo nekoliko več točno zato, ker je Poljska pomembna država. To je točno to, kar sem hotel storiti, in upam, da Poljaki to razumejo.

Gospod Nassauer, hvala za vašo podporo kot zelo izkušenega poslanca Parlamenta, kot nemškega poslanca Parlamenta. Nisem bil presenečen zaradi vaše obrambe industrije na splošno in še posebno nemške industrije, ker prepogosto vidim – to govorim gospodu Schulzu in gospodu Daulu –, prepogosto vidim uničujoče učinke finančne krize v državah, ki svojih industrij niso dovolj odločno ščitile. Menim, da to presega razhajanja med nami, saj nočemo, da Evropa postane industrijska puščava. Industrijska puščava pomeni na milijone več ljudi brez dela, kajti če bomo iz rok spustili naša delovna mesta v industriji, bodo naslednja na vrsti delovna mesta v storitvenem sektorju. Napačno je reči, da ščitimo storitve, toda ne delovnih mest v industriji.

Kar smo mislili, je, da ščitenje industrije pomeni siliti jo, da se modernizira, ker Evropejci ne bodo več sprejemali industrij, ki povzročajo onesnaženje. To je ravnotežje, ki smo si ga prizadevali najti. Bilo je boleče in težavno, ker je Nemčija pomembna industrijska država in pomembna industrijska država je neizogibno bolj prizadeta kot država, ki nima več industrije. Vaša država je sosed Nemčije. Če bi sprejeli določbe, ki bi Poljski v obdobju 2013–2020 omogočile odstopanje, se ne bi mogli izogniti vprašanju novih elektrarn v Nemčiji, da bi se izognili izkrivljanju konkurence med dvema državama, ki sta tako blizu. Mislim, da je tudi to bilo pošteno.

Gospod Rasmussen, ne skrbite preveč zaradi rezultatov. Imata popolnoma prav. Kljub temu ne pozabite na socialne stabilizatorje, saj so naši ameriški prijatelji resnično nadarjeni za sporočanje, objavljane osupljivih števil. Trenutno so to samo izjave. Spominjam se Paulsonovega načrta. Vsi smo bili osupli: nenadoma je državni sekretar za finance govoril o 700 milijardah! Vsi smo se spraševali, ali bo to lahko storila tudi Evropa. In kaj vidimo potem? Tri dni kasneje načrta ni odobrila Kongres in Američani so bili spet na začetku.

In kaj smo videli zatem? Da nazadnje znesek ni bil takšen, kot je bil pričakovan. Socialni sistem v Združenih državah ni podoben socialnemu sistemu v Evropi, v vsaki izmed naših držav. Denarju, namenjenemu za obnovo gospodarstva, je treba prišteti še socialne stabilizatorje, to je vsa plačila prispevkov, kar delamo za to, da jih zaščitimo pred razvojem inflacije, in še vse drugo, kar prispevamo. Toda, za božjo voljo, vsaj verjemimo v načrt, ki ga izvajamo! Morda bo kriza tako resna, da bomo morali storiti kaj drugega. Toda nič za to! Kar smo dosegli, ni malenkost. Pravite mi, da sta Združeno kraljestvo in Španija storila več. Toda Španija je imela proračunski presežek in se sooča z nepremičninsko krizo brez primere. Gospod Zapatero se je odzval izredno dobro, toda komajda lahko zavidamo položaj, v katerem se je znašlo špansko gospodarstvo.

Glede Združenega kraljestva in bank mi ljudje pogosto pravijo: „Gospod Brown je storil več kot vi“. Da, toda razlika je v tem, da je, ker so bile angleške banke docela vključene v ameriški sistem, obstajalo tveganje stečaja, ki ga nismo doživeli v enakem obsegu – to je bil predmet razprave med Komisijo in nami – v drugih državah članicah. Biti moramo modri in nekoliko počakati, da bomo videli, kako se bo razvijalo izvajanje različnih načrtov. Ostajam optimističen glede sposobnosti Evrope, da sodeluje.

Nazadnje, še zadnja točka, pravite mi, naj nadaljujem, gospod Rasmussen. Da, nadaljujem kot sem doslej! Glede tega vas lahko pomirim. Nobenega tveganja ni.

(Applavz)

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Le Maire, gospod Borloo, v zadnjih mesecih se je EU res dokazala. In to po vaši zaslugi, po zaslugi francoskega predsedstva.

Predsedniku Sarkozyju bi se rada osebno zahvalila za to, da je storil neprijeten korak in nemški kanclerki jasno povedal, kaj mislimo o nedejavnosti nemške vlade. Druge evropske države ukrepajo, da bi preprečile krizo, Nemčija pa čaka, da se kriza zgrne nad nas ali do naslednjih volitev v nemški parlament. Nemčija je največje gospodarstvo v EU, zato je dobro, da so partnerji EU nemško vlado spomnili na njene odgovornosti. Predsednik Sarkozy je to opozorilo pravkar ponovil tu.

Če EU ne bi obstajala, bi jo morali iznajti najkasneje kot rezultat finančne krize. Nobena izmed držav EU, ki bi ukrepala sama, ne bi bila oziroma ni v položaju, da premaga krizo. Tudi evro je pomembna stabilizacijska sila. Ponovno je postalo jasno, kako pomemben je skupni trg za blaginjo in stabilnost Evrope. Vendar pa finančne krize ne smemo uporabiti kot izgovor za to, da ogrozimo, kar smo dosegli skupaj. Zato se o neodvisnosti Evropske centralne banke ni mogoče pogajati. Ne smemo dovoliti vrnitve k protekcionizmu. Obnova politike izolacije ali boj za subvencije med državami članicami bi prav tako imela katastrofalne posledice za naše državljane.

Poleg tega se v nobenem primeru ne sme oslabiti predpisov EU o konkurenci in državni pomoči. To velja tudi za pakt stabilnosti z maastrichtskimi merili. Te dosežke moramo ohraniti. Vendar pa mora EU sprejeti skupne, usklajene in odločne ukrepe, da prepreči, da bi se zgodilo najhujše. To je priložnost za Evropo, predsednik Sarkozy pa jo je izkoristil. Našim državljanom je pokazal, kaj lahko stori Evropa, dal pa ji je tudi človeški obraz. Za to bi se mu rada topla zahvalila.

Adam Bielan (UEN). – (PL) Gospod predsednik, francoskemu predsedstvu ni bilo lahko. Sovpadlo je s časom, ko je svet, vključno z Evropsko unijo, pretresla dramatična finančna kriza. Na srečo predsednik Sarkozy ni tako kot določeni evropski politiki verjel, da nas kriza ne bo prizadela. Hitro je ukrepal, za kar bi se mu rad iskreno zahvalil.

V zadnjih šestih mesecih je prišlo do še ene krize, in sicer ruskega vdora v Gruzijo, eno izmed naših vzhodnih sosed. Kljub mojemu na splošno ugodnemu mnenju o predsedniku Sarkoziju moram povedati, da se na ta izziv ni ustrezno odzval. Njegova prva napaka je bila, da je predsednika Sakašvilija prisilil podpisati pomanjkljiv sporazum z Rusijo. Sporazum je bil pomanjkljiv, ker Gruziji ni zagotavljal bistvenih stvari, namreč ozemeljske celovitosti. Takrat se gospod Sarkozy ni zmenil za kolege, ki jim danes pripisuje izkušnje desetletij, preživetih za železno zaveso. Resnično se ni zmenil za njih, kajti če bi upošteval njihov nasvet, bi ugotovil, kako so jih izkušnje naučile, da imajo Rusi vsako tako popuščanje za znak slabosti. Točno to se je zgodilo. Rusi ne izpolnjujejo niti tega pomanjkljivega sporazuma. Pred nekaj dnevi so na gruzijskem ozemlju streljali na predsednika Poljske, Rusi pa so zasedli gruzijsko vas Perevi. Kljub temu je predsednik Sarkozy nadaljeval s svojo politiko naklonjenosti Rusiji in ponovno odprl pogajanja o novem sporazumu o partnerstvu in sodelovanju.

Mandat predsednika Sarkozija kot voditelja Evropske unije se bo končal v štirinajstih dneh. Toda ne bo izginil z evropskega političnega prizorišča, ampak bo na njem še naprej igral pomembno vlogo. Zato mu v prihodnosti želim uspeh in sem prepričan, da se bo nekaj naučil iz svojih napak v preteklosti.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospod predsednik, priložnost bi rada izkoristila za nekaj prijateljskih nasvetov, ker so mnogi irski volivci nepotrpežljivi glede razprave o Pogodbi. Anketa izpred dveh tednov je pokazala, da velika večina volivcev noče drugega referenduma. Odločili so se in po njihovem mnenju nima smisla nadaljevati z razpravo sredi svetovnega gospodarskega zloma. Zaskrbljeni so zaradi brezposelnosti in zmanjšanj proračuna, ki so prizadeli najbolj ranljive. Zdi se jim, da so glede teh problemov prepuščeni sami sebi, njihovi voditelji pa se ženejo za fantomom Lizbonske pogodbe.

To je še posebno neprijetno, ker niso bila obravnavana vprašanja, ki so pripeljala do glasovanja proti, vključno s pomanjkanjem demokracije v sami Pogodbi; namesto tega nam je bilo rečeno, da bo Pogodba ostala nespremenjena in da se ponuja samo kozmetične popravke.

Smo otoški narod, toda naše ribe in ribiška industrija izginjajo. Ljudje, ki se zavzemajo za življenje, ostajajo zaskrbljeni zaradi usmrtitve zarodkov v raziskavah, ki jih financira EU. Z glasom proti so volivci glasovali za zaščito svojih delovnih mest, kmetij, družin in ustave.

Govorite o združevanju Evrope, toda opozarjam vas, da je tisto, kar bi nas morali združevati, demokracija, in kar nas ločuje, Lizbonska pogodba.

Peter Baco (NI). – (SK) Vesel sem bil predlogov Evropske unije o tem, naj reforme mednarodnega finančnega sistema kot prednostno nalogo vključujejo tudi zanesljivo preskrbo s hrano. Vendar pa sklepi Sveta niso izpostavili te prednostne naloge.

Zato bi vas rad opozoril na kopico dokazov o slabšanju položaja kmetov. V Evropski uniji je to večinoma prizadelo nove države članice, drugje pa Južno Ameriko in tudi druge dele sveta. Letno so se cene kmetov znižale tudi do 50 %, medtem ko so se stroški za gnojila podvojili in posojila pa so se podražila, kar je vodilo k postopnemu zmanjševanju pridelka.

Z zalogami hrane na kritično nizki ravni obstaja resno tveganje prehranske krize z nepredvidljivimi posledicami. Preprečevanje prehranske krize mora postati prednostna naloga. Povečati moramo zaloge in zato zagnati proizvodnjo, ki bo v zameno zahtevala ustrezno refinanciranje. Zato Svet pozivam, naj zadostno refinanciranje pridelkov in zalog hrane postavi za svojo glavno prednostno nalogo.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, to je bilo pomembno predsedstvo, ne zato, ker obstajajo, kot je dejal predsednik Sarkozy, velike in majhne države, temveč zato, ker se je bil predsednik Sarkozy osebno sposoben soočiti z izzivi.

Za francosko predsedstvo to ni bilo enostavno obdobje, daleč od tega. Soočilo se je s krizo v Gruziji, finančno krizo in drugimi problemi, vključno z Lizbonsko pogodbo. Vse to je zahtevalo odziv in ukrepanje, to pa je najtežja naloga za katero koli vodstvo. To vodstvo je bilo samozavestno. Francosko predsedstvo je pokazalo svojo sposobnost za takšno ukrepanje, to pa mu je v čast, hkrati pa koristno za Evropsko unijo.

Razen Gruzije in gospodarske krize bom izpostavil tri točke: sosedsko politiko, podnebno politiko ter varnostno in obrambno politiko. Sosedska politika je dobila močen zagon v smislu sredozemske razsežnosti z Unijo za Sredozemlje in v smislu vzhodne razsežnosti z vzhodnim partnerstvom, ki zasluži prav toliko pozornosti kot južna razsežnost.

Čas je bil, da se premaknemo od razpravljanja o sosedski politiki k odločnemu ukrepanju. Državljanom teh držav smo morali dati močan znak podpore njihovim prizadevanjem za reformo in njihovim ambicijam za boljše življenje. Bistvenega pomena je utrditi mir, stabilnost in dobro upravljanje v regijah, kis o blizu naših mej. Pravzaprav bi rekel celo, da je to nepogrešljiv del našega projekta združevanja.

Glede podnebja in energije bi se rad samo zahvalil francoskemu predsedstvu za njegovo sočutje in razumevanje glede občutljivih točk novih držav članic.

Tretje tematsko področje, ki sta ga obravnavala predsedstvo in Svet, je bila krepitev varnostne in obrambne politike, predvsem z znatnim izboljšanjem v civilnih in vojaških zmožnostih, in glede tega bi vam rad čestital.

Da zaključim, vedeti, kako se spoprijeti s stvarmi, je vprašanje tega, da si zagotovimo sredstva. To je izziv predsedstva in vrha. Ne glede na to, ali delamo na podnebnem in energetskem svežnju, oživitvi gospodarstva ali varnostni politiki, se moramo tem prizadevanjem posvetiti na usklajen način, „mi“ pa vključuje institucije in državljane.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospod predsednik, najprej bi se rad prisrčno zahvalil ministru Borlooju za njegovo zavezanost podnebnemu svežnju, saj je resnično dobra rešitev in tudi takšna, ki jo lahko popolnoma zagovarjamo.

Govoriti želim o zunanjih odnosih, s tem pa se obračam tudi na novega ministra za evropske zadeve. Svet je sprejel osnovo vzhodnega partnerstva. Predsednik Sarkozy je že povedal, da je, če hočemo uspeti v črnomorski regiji, očitno, da moramo vključiti Rusijo. Seveda mora to biti Rusija, ki spoštuje ozemeljsko celovitost in neodvisnost tamkajšnjih držav in ki je pripravljena pomagati pri reševanju problemov v črnomorski regiji.

Zagotovo potrebujemo tudi Turčijo. Resnično sem začuden, da Turčija sploh ni bila omenjena! Kako lahko upamo, da bomo v tej situaciji in v tej regiji karkoli rešili brez Turčije? Nedavno sem vodil delegacijo tega Parlamenta v Turčiji. Gospod Rocard, ki je bil član delegacije, je večkrat vprašal: „In kakšno se vam zdi francosko predsedstvo? Ravna objektivno?“ Na to vprašanje je bil odgovor vedno pritrdilen, z drugimi besedami z odgovorom, da francosko predsedstvo res ravna objektivno. Če se bo ravnanje Francije nadaljevalo v tej smeri – in zdaj govorim o Franciji kot državi članici –, se s Turčijo ne bomo imeli več o čem pogajati, ker bodo poglavja zaključena.

Kaj bomo potem storili s Turčijo, ki jo potrebujemo kot partnerico v tej regiji? Nočem odločati o vašem odgovoru, minister, vendar pa morate preučiti, kako bomo nadaljevali, saj če upamo, da bomo v tej regiji nekaj dosegli v smislu stabilnosti in reševanja krize, potrebujemo sodelovanje s Turčijo in moramo priznati, da je Turčija pomembna partnerica za Evropo. Za to pa ne potrebujemo samo francoskega predsedstva, ampak Francijo kot državo.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, medtem ko so Tbilisiju grozili tanki in je francosko predsedstvo Evropo uvajalo v vlogo mirovnega posrednika, vlogo, ki je nikoli ne bi smela zanemariti, sem ponovno prebrala delo madžarskega avtorja Sándorja Máraia.

Opisuje vzroke katastrof, ki sta dvakrat uničili Madžarsko, polovico Evrope in nazadnje celo Evropo ter pretresli svet, in sicer nacizem in stalinizem. Zgodovina in njeno spremljajoče nasilje sta se zdaj vrnila, kriza v Gruziji, finančna kriza in socialne ali politične posledice, ki jih je pričakovati, so resni osnovni elementi.

Politična volja Evrope mora biti kos izzivu reševanja teh dogodkov in tega novega nasilja, francoskemu predsedstvu in vsem institucijam pa smo hvaležni, da so ustrezno obravnavali ta vprašanja, ki predstavljajo grožnjo za našo stabilnost in mir. Finančna kriza seveda še ni dokončno rešena in še ni minila. Odnosi s

Sredozemljem imajo seveda nov institucionalni okvir. Vendar pa ne moremo zanikati zgodovinskih sprememb v smeri, ki jo predstavlja podnebno vprašanje. Evropa nedvomno postaja voditeljica, čeprav ni vse zadovoljivo.

Evropa potrebuje trajen politični preskok na visoki ravni, nad desnico, levico in skrajno sredino, da bi se spopadla z grožnjami, ki se vračajo z nasiljem, ki smo ga izkusili v preteklosti.

Narodi, ki ne poznajo svoje zgodovine, so obsojeni na to, da jo zopet doživijo, pravi filozof. Ta kriza nas je opomnila, da zgodovino delajo ljudje, ne zgodovina ljudi.

Mogens Camre (UEN). – (DA) Minister, ob tej pozni uri se bom omejil na samo eno točko. Prepričan sem, da poznate odločitev Sodišča Evropskih skupnosti – ali bolje, Sodišča prve stopnje – z dne 4. decembra, ko je tretjič razveljavilo vključitev organizacije Ljudski mudžahidi Irana (PMOI) na seznam terorističnih organizacij EU. Prosil bi vas, da potrdite, da PMOI zdaj ni več na seznamu, predsedstvo pa bi prosil, naj upošteva tri odločitve Sodišča in s tem pomaga zagotoviti, da osvobodilnega gibanja Francozov nikoli več ne bomo označili za terorizem. To ne bo služilo interesu Evrope v demokratični prihodnosti za Francoze.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, to je bilo zelo dobro francosko predsedstvo. Bilo je zelo malo glasov, ki se niso strinjali s tem zaključkom. 27 držav članic je preseglo svoje razlike in doseglo vrsto zglednih odločitev.

Glede energetskega in podnebnega svežnja Evropa dela svoj prvi korak, in povedati je treba, da je ta prvi korak ogromen. Zdaj ima sredstva, da prevzame okoljske odgovornosti, ne da bi pri tem žrtvovala svoje gospodarstvo. Zdaj lahko prevzame vodstvo v zvezi s tem vprašanjem in druge celine popelje s seboj po poti trajnostnega razvoja.

Poleg tega Irska predlaga način, na katerega lahko ubeži svoji izoliranosti. Naši irski prijatelji bodo ponovno odločali o Lizbonski pogodbi, toda tokrat z vsemi kartami v roki, saj bodo vse druge države članice že sprejele svojo končno odločitev.

Trenutne krize kažejo, da Evropska unija zdaj bolj kot kdaj koli prej potrebuje najboljša institucionalna orodja, da bi bila učinkovita. Evropski svet je sprejel obsežen, usklajen načrt za oživitev gospodarstva, ki temelji na dolgoročnih naložbah v proizvodnjo in podpori, namenjeni najhuje prizadetim industrijskim sektorjem.

Predsednik Sarkozy je načel vprašanje zmanjšanja določenih stopenj DDV in povsem se strinjam z njegovimi stališči. Upajmo, da bodo ministri za ekonomske in finančne zadeve marca dosegli dogovor, ki se je prejšnji teden voditeljem držav in vlad zdel nemogoč. Izzivi, s katerimi se bodo morali soočiti Evropejci, EU ponujajo priložnost, da državljanom pokaže, da je bolj združena, bolj odzivna in si jih bolj prizadeva zaščititi.

Francoskemu predsedstvu smo hvaležni, da je spodbudil to novo dinamičnost. Tudi mi, tako kot gospod Sarkozy, upamo, da bo minilo precej časa, preden se bomo ponovno soočili z včerajšnjim zasedanjem Sveta, ki je trajal do štirih zjutraj in mu ni uspelo izpogajati skoraj ničesar. V zadnjih šestih mesecih se je Evropa povsem spremenila v smislu obetov, obsega in verodostojnosti. Za to se moramo zahvaliti francoskemu predsedstvu, dobro pa se zavedamo, da to ni vloga, ki bi mu bila povsem neznana.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Gospod predsednik, predsedniku, do katerega zgodovina ni bila prijazna – mislim predsednika Maa, ne predsednika Sarkozyja –, lahko ponudimo naslednje vodilo: „dokler padate, še niste dosegli dna“. Svetovno gospodarstvo še ni doseglo dna. Trajanje finančne krize se je podaljšalo. Novi finančni škandal kaže neverjetno neodgovornost bančnikov spriču kapitalizma špekulacij, medtem ko ti isti bančniki ponovno odkrivajo vso svojo naduto neprožnost, ko preučujejo prošnje potrošnikov in lastnikov podjetij za posojilo.

Ko Evropska centralna banka zniža obrestne mere, banke dvignejo svoje marže. Države, ki so pravkar rešile svoje banke, bi jim morale predpisati, naj nemudoma posredujejo znatna zmanjšanja osnovne stopnje ECB. To bi bil ukrep za oživitev, ki nacionalnih proračunov ne bi stal čisto nič. Načrt za oživitev gospodarstva, ki ga je sprejel Evropski svet, je nezadovoljiv. Razen dodatnih posojil Evropske investicijske banke praktično ni dodatnega denarja.

Združene države bodo v svoje gospodarstvo vložile večje zneske. To lahko storijo, ker ji preostali svet kljub ogromnim primanjkljajem države, njenih podjetij in državljanov še naprej nudi posojila. Evropa plačuje zelo visoko ceno za odsotnost resnično enotne makroekonomske politike. Bojazljivost ECB in držav evrskega območja nam preprečuje financiranje učinkovitejše politike za oživitev gospodarstva z izdajo evroobveznic, zajamčenih s strani Evropske unije, katere zmogljivost financiranja ostaja nespremenjena.

Gospod predsednik, hvala, tu bom končal, toda predsednik Sarkozy je imel na voljo 72 minut, mi pa imamo 90 sekund, v katerih moramo izraziti svoja stališča.

Andrew Duff (ALDE). - Gospod predsednik, sveženj o Pogodbi bi moral zadostovati, da irske kolege prepriča, naj si premislijo. Manj prepričan sem bil glede tega, da je kakovost odločitev o gospodarski politiki tako dobra. Kakšni zaključki so bili doseženi o konceptu „nepremišljenega keynesianizma“, ki ga širi gospod Steinbrück, strankarski kolega gospoda Schulza?

Sumim, da bi se gospod Sarkozy po tej izkušnji s finančno krizo opisal kot pristaš Keynesa. V odsotnosti preudarne spodbude produktivnega zaposlovanja v Nemčiji menim, da ne more priti do gotovega okrevanja od gospodarske recesije.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Hvala, gospod predsednik. Po dogovoru Sveta o podnebnem svežnju je leto 2008 postalo najpomembnejše leto za preprečevanje podnebnih sprememb vse od leta 2001, ko je bil sprejet Kjotski protokol. Sprejetje podnebnega svežnja zaznamuje tudi premik k novemu gospodarskemu razmišljanju, ki bo zmanjšalo odvisnost Evropske unije od uvožene energije ter gospodarska in politična tveganja, povezana z negotovostjo oskrbe. Obdobje gospodarskih težav, ki jih trenutno doživljamo, je trenutek, ko smo pripravljeni izkoreniniti zamisli, ki smo jih imeli doslej, in ko smo najbolj odprti za inovacije. Pozdravljamo uspeh pri doseganju kompromisa o sektorjih, pri katerih bo prilagajanje novim okoliščinam trajalo več časa. Prav je, da je posebna pomoč zagotovljena tistim državam, ki so v obdobju od leta 1990 zmanjšale emisije CO₂ za več kot 20 %. V zvezi s predsedstvom je mogoče izid zadnjega Evropskega sveta smatrati kot uspeh, prav tako pa aktivno vlogo predsedstva pri reševanju spora med Rusijo in Gruzijo, če ne bi Evropska unija Rusiji pustila pravice do ocene izvajanja sporazuma, ki je bil sklenjen pod njenim okriljem. Predsedstvu ni uspelo premagati vseh starih pomanjkljivosti. Hvala.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Franciji bi želela čestitati za njeno sijajno predsedovanje v zadnjih šestih mesecih. Svetovna finančna kriza, spor med Rusijo in Gruzijo ter odnosi med EU in Kitajsko so bili samo nekateri izmed izzivov. To je bil okvir teh šestih mesecev in priznati moramo, da je Francija uspešno in prepričljivo izvajala vlogo predsedstva EU.

Izraziti bi želela nekaj misli o evropski sosedski politiki, predvsem vzhodnem partnerstvu, o čemer se je razpravljalo na Svetu EU oktobra in prejšnji teden v Bruslju. Dogodki v Gruziji so jasen primer, kako lahko Evropska unija ukrepa v središču dogajanja in nanj pozitivno vpliva. Najpomembnejše je, da kaže tudi, kako se lahko Evropsko unijo združi in ta pokaže solidarnost.

Drug primer je Belorusija, ki mnogo let ni mogla izkoristiti priložnosti evropske sosedske politike. Poudariti bi želela, da je bilo to jesen spremembe opaziti tudi v Belorusiji in vzbujajo upanje, da so odnosi med EU in Belorusijo lahko kakovostno drugačni; lahko so resnično sosedski odnosi.

Priložnosti za sodelovanje so realne, če bo belorusko vodstvo izpolnilo svoje obveznosti glede svobode tiska, volitev, interneta in drugih vprašanj, ki so nam bila omenjena.

Danes je predsednik Sarkozy rekel, citiram: „Prizadeval sem si premakniti Evropo, vendar je Evropa spremenila mene. Postal sem strpnejši in bolj odprt“ (konec citata). Gospe in gospodje, zdi se mi, da Evropa mnogim ljudem pomaga, da se spremenijo, vključno z nami, in glede Belorusije tudi voditelj te države, Aleksander Lukašenko. To je imenitno.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Gospod predsednik, vodenje pomeni gledati naprej. Želeli bi si na novo napisati zgodovino in prirediti zgodbo tako, da bi se kriza začela s propadom Lehman Brothers 15. septembra 2008. Toda vsi vemo, da so se avgusta 2007 prižgale vse opozorilne lučke in da je bil to čas, ki je vprašanje nadzora finančnih trgov in upravljanje krize naredil za eno izmed prednostnih nalog francoskega predsedstva.

Žal smo morali počakati na padec Lehman Brothers, preden je predsednik Sarkozy dojel položaj in začel skakati od vrha do vrha. Predloženi predlogi in rešitve dejansko pomenijo načrt brezpogojne podpore bankam, podkrepjen z monetarno politiko, ki se zdaj prilagaja.

Kaj vidimo posledično? Vidimo banke, ki namesto da bi opravljale svoje delo, namreč financiranje realnega gospodarstva in vlaganje, ponovno gradijo svoje marže. To ni tisto, kar potrebuje Evropa. Potrebujemo evropsko ukrepanje, ki je usmerjeno k zagotavljanju bančnega sektorja, ki služi gospodarstvu, in menim, da bomo to v obdobju, ki se približuje, resnično potrebovali. Nisem prepričana, da imamo trenutno dovolj trdne temelje, da se soočimo s tem.

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, irski „ne“ Lizbonski pogodbi nikoli ni bil samo irsko vprašanje: obravnavati ga je bilo treba kot evropsko vprašanje in to se je tudi zgodilo.

Ena izmed odgovornosti vsakega politika je iskanje rešitev. Irska vlada je prisluhnila skrbem irskega prebivalstva in je v sodelovanju z evropskimi kolegi sestavila številna pravna jamstva, ki bodo obravnavala ključne skrbi irskih državljanov.

Glede na zadovoljive sklepe bo irska vlada izvedla drugi referendum, to pa je bistvo demokracije: politiki, ki delajo na rešitvah in nato ljudi prosijo za njihovo odobritev.

Vendar pa bi rad opozoril na nekaj: ne smemo ponovno podcenjevati sil, ki so tu v igri. Veliko pozornost moramo nameniti tistim, ki poskušajo vplivati na izid, in tistim, ki financirajo del kampanje za zavrnitev. Popolnoma moramo razumeti, da si nekateri na tisti strani, ki je proti, in ki zatrjujejo, da so proevropsko usmerjeni, želijo razpada EU in njenih institucij. Irska je bila in bo bojišče za srce in dušo Evrope. To je na preizkušnji – in nič manj – in vredno je vsega našega sodelovanja, vse naše zavezanosti in vseh naših prizadevanj.

Tistim, kot je Nigel Farage, ki nam pridigajo o demokraciji, in drugim, ki pravijo, da bi Evropejci, če bi imeli možnost neposrednega glasovanja, rekli „ne“ Lizbonski pogodbi, želim reči: niste preverili dejstev in števil. Rezultati petih neposrednih glasovanj – štirih o ustavi in enega o Lizbonski pogodbi – so pokazali, da je 27 milijonov evropskih državljanov glasovalo z „da“ in 23 z „ne“, tako da je večina državljanov EU, ki so glasovali neposredno, glasovala z „da“.

Nazadnje se želim gospod Sarkozyju, čeprav je odšel, zahvaliti za njegovo energijo, njegovo zavezanost EU in njegova prizadevanja pri iskanju rešitev za težavne probleme.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) V imenu predsednika delegacije Evropskega parlamenta za odnose z Izraelom bi se rad francoskemu predsedstvu zahvalil za izredna prizadevanja pri nadgradnji odnosov med Izraelom in Evropsko unijo. Eden izmed rezultatov vojne v Iraku je bilo izraelsko priznanje dejstva, da ni več edini zaveznik ZDA na Bližnjem vzhodu. Izrael se je zato odločil povečati raznolikost svoje varnosti in stkati tesnejše vezi z Evropo.

14. junija letos smo bili prijetno presenečeni, ko je Pridružitveni svet upošteval rezultate skupine za razmislek in izrazil pripravljenost za nadgraditev odnosov. Stvar francoskega predsedstva je bila, kako bo vodilo priprave novega akcijskega načrta EU-Izrael, in predvsem, kako bo doseglo politično soglasje v Svetu. Sklepi Sveta v zvezi s Sredozemljem, Marokom in Izraelom so osupljivi. Izražajo resnično politično voljo za sodelovanje, za srečanje zunanjih ministrov, sodelovanje v Političnem in varnostnem odboru (PVO), morebitno udeležbo Izraela v misijah EVOP (Evropske varnostne in obrambne politike) in *ad hoc* političnih posvetovanjih po srečanju na vrhu. Nadgradnja odnosov bi Evropi morda dala večji vpliv na vrednost za denar in morda neposrednejši vpliv na mirovni proces na Bližnjem vzhodu.

Gospod predsednik, trdno sem prepričana, da bo tudi naš Parlament kmalu potrdil svoje soglasje glede udeležbe Izraela v programih Skupnosti. Zahteva za izboljšanje položaja v Gazi je absurda in kaže neuspeh, da bi razumeli odgovornosti Evrope in njeno vlogo. Upam, da bomo to kmalu popravili in z našimi dostojanstvenimi postopki podprli soglasje v Svetu in trdo delo Komisije. Upam, da bo češkemu predsedstvu s skupnimi političnimi prizadevanji uspelo pripraviti vrh Evropa-Izrael, prvi vrh v zgodovini med Evropo in Izraelom od druge svetovne vojne.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Francoskemu predsedstvu bi želel čestitati za njegovo izjemno delo. Pod francoskim vodstvom se je Evropska unija skupaj in učinkovito spopadla s krizo v Gruziji in se s težavno finančno in gospodarsko krizo sooča usklajeno in odločno. Uspelo mu je skleniti dober in uravnotežen kompromis o zadevah, ki se nanašajo na energetske in podnebne izzive, in sodelovalo je z irsko vlado, da bi našla rešitev problema ratifikacije Lizbonske pogodbe na Irskem.

Vendar pa Lizbonske pogodbe še nimamo na dosegu. Češka republika, ki bo v 14 dneh prevzela predsedovanje Uniji, jo mora še ratificirati. Češki predsednik vlade Topolánek, o katerem je predsednik Sarkozy govoril kot o pogumnem možu, je prelomil obljubo, ki jo je dal na splošno in tudi osebno predsedniku Sarkozyju, da bo Praga ratificirala Lizbonsko pogodbo do konca tega leta. Pragi Pogodbe ni uspelo ratificirati in ima z ratifikacijo velike težave. Poslanci in senatorji Civilne demokratske stranke, ki so tudi člani skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, zavračajo Pogodbo. To bo velik problem za češko predsedstvo. Vendar pa bi se rad še enkrat zahvalil francoskemu predsedstvu.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da mora biti naša končna ugotovitev v zvezi s francoskim predsedstvom, da je bilo resnično uspešno. Minister Borloo, spominjam se, da sem bil na začetku še vedno zelo skeptičen glede tega, ali je mogoče izvajati tako ambiciozen program. Čeprav se ne strinjam z vsem, so bili rezultati resnično dobri. Francoski uradniki in ministri so opravili izjemno delo, to pa se ne nanaša samo na predsednika, ampak na vse vpletene. Resnično je hvalevredno.

Tu smo imeli prave razprave. Gospod Rasmussen se je spravil na Angelo Merkel. Vsi vemo, da konvencionalni svežnji gospodarskih spodbud zamrejo, povečajo državno prezadolženost in nimajo dolgoročnega učinka. Gospod Rasmussen je tu začel volilno kampanjo, vendar pa je pozabil, da je nemški finančni minister gospod Steinbrück, socialist. Gospod Steinbrück je tisti, ki odločno vztraja, da se zdaj ne vzpostavi nadaljnjih svežnjev gospodarskih spodbud, ker smo še vedno daleč od tega, da bi lahko videli obseg krize.

Prav nasprotno, države morajo ohraniti proračunsko disciplino in vztrajati v mejah Pakta za stabilnost in rast. V zvezi s tem nisem razumel predlogov francoskega predsedstva, da se odpravi Pakt za stabilnost in rast, da bi se zdelo, da resnično nekaj dela. Zato je prav, da so posamezni voditelji držav in vlad to zaustavili in vnesli nekaj perspektive v to pretirano vnemo francoskega predsednika za ukrepanje v Evropi. Naša prednost je, da – čas krize je čas za ukrepanje vlade – v Evropi odmaknemo nogo s pedala za plin, da tu v Evropskem parlamentu razpravljamo o zadevah, da ne prehitavamo in da docela sprejemamo identitete držav članic, njihove zgodovine in njihove različne politične strukture. To je tudi naš uspeh.

Sveženj je v celoti soliden, zahvale francoskemu predsedstvu pa so povsem in v celoti upravičene. Minister, boste, prosim, posredovali te zahvale vsem institucijam? Najlepša hvala.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (PT) Gospod predsednik, predsednik Sveta, podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, čestitamo francoskemu predsedstvu. Predsednik Sarkozy je bil mušketir za Evropo v skladu z najboljšo francosko tradicijo in je geslo mušketirjev posodobil, ko je rekel, da svet potrebuje močno Evropo, in da Evropa ni močna, če ni združena. Dodal bi še to, da Evropa deluje bolje z uporabo metode Skupnosti, in menim, da je to spoznal in sprejel tudi predsednik Sarkozy.

Gospod predsednik, v Evropskem parlamentu sem 22 let. To je prvič, da sem doživel, da predsedniki vseh treh institucij – Sveta, Komisije in Parlamenta – resno opozarjajo prihodnje predsedstvo. Češka vlada je odložila ratifikacijo Lizbonske pogodbe. Dodati moram še nekaj: predsedstva do leta 2010 ne bo prevzela nobena izmed držav evrskega območja.

Da bi dosežki francoskega predsedstva imeli prihodnost, menim, da je zelo pomembno imeti kontinuiteto, in s tem v zvezi apeliram na občutek odgovornosti češke vlade.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospod predsednik, irski vladi je uspelo izmisliti si uspešno zgodbo o podrobnostih njenih smelih prizadevanj za zaščito pravic irskih volivcev na nedavnem vrhu Evropskega sveta. V Bruslju se je zavzela za voljo Ircev in utrdila pravno zavezujoča zagotovila glede vseh občutljivih vprašanj za Irsko.

Ključna točka je: zaskrbljenost, izražena med referendumom o Lizbonski pogodbi v zvezi z obdavčenjem, vojaško nevtralnostjo in splavom, je večinoma temeljila na napačnem informiranju. Resnica je, da na bodisi ta vprašanja Lizbonska pogodba ne vpliva ali pa so že vključeni protokoli, ki ščitijo s stališče Irske. Protokol 35 k trenutni Lizbonski pogodbi na primer ščiti stališče Irske v zvezi s splavom.

Moja stranka, Fine Gael, je nedavno po poročilu pododbora o analizi irskega „ne“ podala številne konkretne predloge. S temi predlogi poskuša stranka Fine Gael obravnavati ključne vzroke za irski „ne“. Pravna zagotovila ne bodo zadostovala za to, da bi Irci jeseni naslednje leto glasovali za. Treba je sodelovati z Irci, da bi ponovno vzpostavili razumevanje in podporo evropskega procesa.

Raziskava o volivcih po referendumu je razkrila zelo nizko stopnjo razumevanja vloge in funkcij Evropske unije s strani javnosti. Ta nepovezanost je glavni izziv za samo Evropsko unijo in nacionalni politični sistem ter ga irska vlada ne bi smela ponovno podcenjevati.

Med našimi predlogi je tudi predlog o ustavni spremembi, ki bi omogočila, da se prihodnje mednarodne pogodbe posreduje irskemu vrhovnemu sodišču, ko se dogovori o njih, da bi ugotovili, katere določbe bi bilo treba izpostaviti za Irce. Takšen mehanizem bi pokazal vprašanja, o katerih bi bilo na Irskem treba razpravljati, irskim volivcem bi dopustil imeti besedo in bi nazadnje Irski omogočil priznati smisel takšnih pogodb brez ustavitve napredka za druge udeležene strani.

Predlagamo tudi ustanovitev novega urada pooblaščenca Evropske unije za državljane. Imenovani bi deloval kot neodvisni svetovalec pooblaščenec za vse vidike zakonodaje EU, vključno z njenim prenosom v irsko

zakonodajo. Ta posameznik bi bil odgovoren za zagotavljanje nepristranskih informacij o dejstvih o evropskih vprašanjih, vključno takrat, ko bi se pojavili nasprotujoči si argumenti.

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, glede irskega dogovora na vrhu Evropskega sveta moram povedati, da je to velik uspeh za irsko diplomacijo. Bil sem, čisto odkrito, presenečen, da so druge države članice tako hitro popustile glede velikosti Komisije, ki bo zdaj imela enega komisarja na državo. Vem, da so imele mnoge države članice zadržke glede tega. Toda dejstvo, da so storile tako, kaže pripravljenost drugih držav članic, da se spoprimejo s skrbmi, izraženimi v irski kampanji proti Lizbonski pogodbi in glasovanju proti njej. To ni poskus ignoriranja irskega „ne“. Je poskus odgovoriti na glasovanje proti, srečati se na polovici poti in poskusiti najti rešitev, ki je sprejemljiva za vseh 27 držav.

V tej Uniji poskušamo, ko pride do razhajanj, premostiti vrzel. Druge države članice so pokazale svojo pripravljenost spopasti se s skrbmi Ircev. Močno upam, da bo to zadostovalo in omogočilo pozitiven rezultat v novem referendumu, ki bo izveden naslednje leto, ko bo na Ircih, da se odločijo.

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz bi želel čestitati francoskemu predsedstvu oziroma maloštevilnim preživelim iz Sveta po naši dolgi razpravi ter našemu komisarju, ki je pokazal večjo vzdržljivost.

Reči moram, da smo v teh šestih mesecih ujeli košček časa ustanovitvenih očetov. Globoka prepričanja so nam pokazala, da je tisto, kar nas združuje, močnejše od tistega, kar nas ločuje. Menim, da je to pomemben nauk, ki nam ga je dalo francosko predsedstvo, ki je odprlo tudi zelo obetavno obzorje: povedati hočem, da nam je pomagalo razumeti, da evropski ekstremizem ni pot naprej. Poleg tega nam uravnotežen način obravnavanja podnebnega svežnja kaže, da povezovanje ni samo po sebi konec, ampak zagotavlja vizijo, ki nas lahko pripelje nazaj k našim skupnim ciljem.

Na tej stopnji bi rad pripomnil samo, da se, če so te smernice tako pomembne, splača naučiti našo lekcijo o pogumu in to izpeljati. Glede gospodarske in predvsem finančne krize bi se nam splačalo biti pogumnejši, zato morajo ukrepe, ki smo jih sprejeli doslej, spremljati odločnejše pobude, kot je sprejetje evroobveznic; menim, da bi bil to najboljši način, da perspektivo, ki nam jo je dalo francosko predsedstvo, popeljemo do njenega naravnega zaključka.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gospod predsednik, pozdravljam odločitve Evropskega sveta o Lizbonski pogodbi. Ni presenetljivo, da je evrofobna kampanja proti nadaljevala s svojimi obrabljenimi argumenti, ki jih danes tu odražajo gospa de Brún, gospa Sinnott in gospod Farage.

Pravica vsake države članice, da imenuje komisarja, je bila zagotovljena; izpogajana so bila jamstva glede drugih skrbí, o vsebini in naravi katerih se je treba še pogajati. Celovito je treba obravnavati vprašanja pravic delavcev, ki izhajajo iz sodbe Laval in drugih sodb. Toda te odločbe SES temeljijo na Direktivi o napotitvi delavcev, ne na Lizbonski pogodbi; to je direktiva, ki je ni treba samo spremeniti, ampak jo morajo države članice tudi celovito izvajati.

Vsebina jamstev mora zadovoljiti veliko večino irskih in evropskih državljanov. Ne sme se jih uporabiti za zamrznitev socialnega napredka na Irskem ali v Evropi ali za odrekanje komur koli izmed nas koristi Listine o temeljnih pravicah. Ta Parlament in vsi politiki na Irskem imajo odgovornost biti udeleženi v oblikovanju vsebine teh jamstev in zagotoviti, da sklepi niso nazadujoči.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Čestitati želim francoskemu predsedstvu predvsem za glede njegovih dosežkov v zvezi z Lizbonsko pogodbo. Tu imam v mislih vprašanje števila komisarjev. Iskreno pozdravljam odločitve, v skladu s katero bo iz vsake države članice en komisar, to pa bo vključeno v Pogodbo kot načelo. Prvič, prav bi bilo, če bi se spomnili, da je bilo zmanjšanje števila komisarjev dogovorjeno že leta 2000 po Pogodbi iz Nice in ni bilo nekaj, kar je bilo prvič uvedeno po Lizbonski pogodbi. Kljub temu menim, da je to pomemben dogovor in ga je treba pozdraviti, ker je pomembno, da vsaka država čuti, da je zastopana v Komisiji. Zakaj? Za začetek je povezan z zaupanjem v Komisijo, ki bi ga ljudje morali imeti. Drugič, odraža prispevek, ki ga mora vsaka država ne glede na to, kako majhna ali velika je, dati znotraj Komisije. Ne zato, ker član Komisije predstavlja interes svoje države, ampak zato, ker mora član Komisije zagotoviti, da nobena država ni odrinjena na rob. Nazadnje zato, ker je učinkovitost Komisije odvisna ne tako zelo od števila komisarjev, ampak predvsem od njene notranje organiziranosti. Menim, da se je trenutna sestava Komisije, ki jo tvori 27 članov, izkazala za učinkovit organizacijski sistem. Zato menim, da je vse za nekaj dobro. Na nek način se lahko Ircem zahvalimo, da imamo zdaj dogovor o načelu enega komisarja na državo članico. Upam, da bodo Irci zdaj tudi podprli to načelo.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Gospod predsednik, dobra novica je, da se proces ratifikacije Lizbonske pogodbe zdaj nadaljuje z drugim referendumom in da bomo zdaj morda dobili to pogodbo leta 2009, potem ko smo nanjo čakali osem let. Slaba novica je, da za to plačujemo visoko ceno in menim, da na enem področju previsoko ceno.

Za zdaj je bila reforma Komisije ustavljena. Reforma Komisije je bila del svežnja reform institucij. Menim, da se bo to, o čemer smo odločili tu, čez nekaj let vrnilo in nas preganjalo. Ko bo sedem držav nekdanje Jugoslavije članice EU, bo nekdanja Jugoslavija imela več komisarjev kot šest velikih držav članic v Uniji. To je kršitev ravnotežja. To vprašanje je bilo samo odloženo, ne pa rešeno.

Menim, da glede tega vprašanja manjka tudi vodenje. Predsedstvu Sveta – tako kot predsedstvu Komisije – ni uspelo pravočasno določiti mej. Jasno nam je, da tabor, ki je proti, ni zadovoljen; našel bo nov kamen spotike.

Začeti moramo s komunikacijsko ofenzivo in populistom ne smemo prepustiti drugega referenduma. To moramo storiti zdaj.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, vsi se strinjamo, da je trenutna kriza hujša in globlja kot je bilo pričakovano. To so izredni časi, ki zahtevajo izredne ukrepe, francosko predsedstvo pa je bilo kos nalogi.

Zdaj je na nas – zlasti na Parlamentu in Komisiji –, da zagotovimo, da vsi ti ukrepi posebne pomoči ne bodo povzročili nepopravljive vzporedne škode arhitekturi Evrope.

Prvo ogroženo področje je politika konkurence. Smo v vojni. Prevladajo pravila vojne, toda celo v času vojne velja Ženevska konvencija, in seveda bankam, ki jih je država dokapitalizirala, ne dovoljuje, da bi to pomoč uporabile za nakup drugih bank. Minister ve, kaj imam v mislih.

Drugo področje je Pakt za stabilnost in rast, ki je po mojem mnenju temeljni kamen evropske arhitekture. Pozdravljam davčne ukrepe, ki se jih sprejema, vendar pa ne pozdravljam zamisli, da se ima javno blagajno za hranilnik, ki ga lahko razbijemo z zaprtimi očmi, da bi denar padel kamorkoli. To ni Marshallov načrt, ki ga je plačal striček Sam. Je načrt za oživitev gospodarstva, ki ga bodo morali plačati jutrišnji davkoplačevalci.

Zato ne pozabimo, da so današnji dolgovi jutrišnji davki. Zmagovalec tu ne bo tisti, ki bo največ zapravil, ampak tisti, ki bo upravljal najbolj razumno. Edino merilo za odločitev, ali trošimo dobro ali bolje, je, ali nam bo pomagalo pri premagovanju gospodarske krize in predvsem ustvariti delovna mesta.

Zato se ne morem strinjati z zamisljivo gospoda Rasmussena, da so najpametnejši učenci v razredu tisti, ki so pohiteli zapraviti čim več.

Nazadnje, tu je še finančna stabilnost, ki jo je omenil gospod Sarkozy. Strinjam se, da so reforme potrebne, da je treba pregledati regulativni okvir in da si moramo prizadevati za večje sodelovanje med evropskimi regulatorji, vse dokler ne bomo imeli enotnega evropskega gospodarskega regulatorja.

Gary Titley (PSE). – Gospod predsednik, tako kot gospod Schulz sem bil tudi jaz na začetku tega predsedstva zaskrbljen zaradi počasnosti pri odzivanju na bližajočo se finančno krizo. Menim, da je bila Evropa kot celota kriva za samovšečnost pri mišljenju, da to ni naš problem, ampak problem Američanov.

Odkar pa nas je zadel ta finančni cunami, pozdravljam odziv, ki smo ga imeli; pozdravljam vodstvo mojega predsednika vlade Gordona Browna in predsednika Sarkozyja.

Naučili smo se, da Evropa obstane ali propade skupaj. Če ukrepamo posamezno, smo izgubljeni, in dogodki so to pokazali. Smo v položaju, v katerem še nismo bili, in zato pozdravljam dinamično vodstvo, ki smo ga imeli, v nasprotju s stranko gospoda Kirkhopa, katere člani kot zajci, ki so otrpnili v soju avtomobilskih žarometov, mislijo, da je narediti nič edina rešitev naše velike krize.

Opazil sem, da je predsednik Sarkozy govoril o „naši prijatelji, Američani“. Zahod se kot celota sooča z veliko krizo. Iz nje se lahko rešimo samo, če bo sodelovanje naša prednostna naloga. Zato moramo poudariti pomembnost sodelovanja Evrope z novo administracijo v januarju, tako da bomo združili sile za velike izzive kot so podnebne spremembe in finančna kriza.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, podpredsednik Komisije, gospod predsednik Sveta, dva dogodka sta pokazala, da ima Evropa lahko vlogo in vpliv. V Gruziji so bili Evropejci tisti, ki so ustavili vojno, in v finančni krizi so bili Evropejci tisti, ki so prej G8 in G20 prisilili ostale na svet, da se strinjajo z ureditvijo in se pogajajo, tako da v prihodnosti kaj takega ne bo več mogoče.

Ali lahko resnično prepustimo naključju, da imamo naslednjič dejavno predsedstvo Sveta ene izmed velikih držav članic? To pravim, ker sta se Francija in predsednik Sarkozy izkazala. Menim, da potrebujemo stabilnejši institucionalni okvir, da bi zagotovili, da bo lahko deloval tudi v prihodnje. Zato je zaradi številnih razlogov tako pomembna ratifikacija Lizbonske pogodbe, in to je tretji dogodek, za katerega bi želel čestitati francoskemu predsedstvu, da je na podlagi tistega, kar je sestavil irski parlament, doseglo dogovor, da predlaga rešitve v zvezi s pojasnili – ali kakorkoli to imenujemo – vprašanja komisarjev in še česa drugega.

Menim, da je zdaj odgovornost Irske, da se na to odzove na pozitiven način. Kot so že dejali mnogi izmed nas, teh stvari, in predvsem vprašanja komisarjev, mnogi niso zlahka sprejeli. Vendar pa menim, da je mogoče učinkovitost doseči na kakšen drug način.

V tem primeru je treba izpostaviti eno pomembno stvar, in to je, da reakcije nasprotnikov Lizbonske pogodbe kažejo, da morajo zdaj, ko so jim bili odvzeti argumenti s prvega referendumu, priskrbeti nove. Iz tega je mogoče razločiti, da niso prijatelji Evrope, da niso ljudje, ki si želijo boljšo Evropo, ampak so namesto tega proti evropskemu povezovanju in vedno iščejo nove argumente, ki bi jim pomagali doseči njihov cilj.

To bi morala biti zadostna spodbuda, da tu napredujemo in zaključimo to stvar. Prepričan sem, da se bo češko predsedstvo – prvo predsedstvo Sveta države nekdanjega Varšavskega pakta – lotilo tega vprašanja s posebnim čutom za svojo odgovornost in bo v sodelovanju s svojimi francoskimi in švedskimi kolegi uspešno zaključilo to zadevo.

Adrian Severin (PSE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, katere so lekcije francoskega predsedstva? Tu so tri.

Prva lekcija je, da Evropska unija potrebuje močno predsedstvo, ki deluje dlje časa kot procesi, ki jih mora obravnavati predsedstvo, in ki ga vodi dinamična, sposobna oseba, ki se lahko popolnoma posveti evropskim interesom in zadevam. Zato kot minimalni pogoj potrebujemo Lizbonsko pogodbo. Res je, da se Evrope ne sme prilagoditi osebnim potrebam, vendar pa jo je treba poosebiti.

Druga lekcija je, da Evropska unija potrebuje predsedstvo, ki je sposobno doseči kompromise med predstavniki narodov, pri tem pa ima podporo predstavnikov evropskih državljanov. Zato potrebujemo močnejši Parlament, saj združena Evropa ni grožnja za nacionalne države. Anarhija in neofeudalna razdrobljenost predstavljata neizogibno alternativo procesu evropskega združevanja in grožnjo integriteti narodov.

Tretja lekcija je, da Evropska unija potrebuje gospodarsko vodenje, ki je sposobno uravnovesiti trajnostno rast s socialno solidarnostjo in kohezijo. Če se bo Evropa dveh hitrosti, čeprav nezaželena, izkazala za neizogibno, se mora ta Evropa strukturirati v skladu z razliko med proaktivnimi politikami in ne razliko v stopnjah gospodarskega razvoja.

Glede ostalega čestitam in se zahvaljujem. Pripisimo zasluge tistim, ki si to zaslužijo.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Gospod predsednik, na zadnji evropski vrh se bo gledalo kot na preobrat v zgodovini. Kar zadeva nove države članice, je po pomembnosti primerljiv s pristopnimi pogajanjmi in pogodbami. Tako je zaradi pomembnosti energetskega in podnebnega svežnja.

Razveselile so me novice glede enotnosti Unije in njene zmožnosti doseči težaven kompromis v zvezi z energetske in podnebnim svežnjem. Vendar pa bi rad izrekel nekaj besed v opozorilo in Parlamentu povedal, da ta kompromis zaznamuje samo začetek poti, ki je pred nami. Šele leta 2020 bomo ugotovili, ali smo bili glede podnebja in energije uspešni. Z drugimi besedami, šele takrat bomo ugotovili, ali je bil dosežen cilj „3x20“ in ali so bila gospodarstva novih držav članic, predvsem Poljske, učinkovito modernizirana, ne da bi morala nositi pretirano hude socialne in gospodarske posledice.

Odločitve o ratifikaciji Lizbonske pogodbe so razlog za optimizem. Nasprotno pa so predlogi v zvezi s skupnimi ukrepi za boj proti finančni krizi razočarljivi. Enako razočarljivo je tudi poglobljanje gospodarske krize v Evropski uniji, ki jo je vedno bolj čutiti med državljani. Zato pozivam Komisijo in prihodnje predsedstvo, naj predstavita pravi program skupnega ukrepanja, ki bo preprečil povečanje brezposelnosti v Evropi in padec gospodarske rasti Unije.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Gospod predsednik, predsednik Sarkozy, to je predsedstvo, ki bo izstopalo. Uspeti, da Evropa govori enotno, ni majhna mojstrovina, toda na področju človekovih pravic ste nas razočarali in šokirali.

Njihovo zadnje nepriznavanje zadeva politično nadgradnjo Izraela, izvedeno v Svetu s polno hitrostjo. Kot veste, niti evropska pomoč ne pride več do Gaze. Veste, da komisar Michel govori o skupinskem kaznovanju. Na stotine elektronske pošte je bilo poslano Evropskemu parlamentu, v kateri so ga rotili, naj nadgradnjo pogoji s spoštovanjem mednarodnega prava. Odlašamo z našim glasovanjem, toda kaj delate vi? Vsiljujete brezpogojen „da“, opravičilo, ki ga navajate, pa je, da bo to pomenilo, da bomo imeli večji vpliv na Izrael. Ali sanjam? Od julija je Izrael imel načelni dogovor in je poleg tega podpredsedoval Uniji za Sredozemlje.

Ali je zamrznil naseljevanje, zmanjšal število kontrolnih točk ali sprostil svoj čvrsti prijem Gaze? Ne. Da bi dali volilni zagon gospe Livni, posledično brez razmisleka pozabljate na človekove pravice in krepite tiste v obeh taborih, ki verjamejo, da se izplačata samo zločin in nasilje, in ki si želijo spopada. Gospod Sarkozy, to ni več *realpolitik*, ampak bodisi slepota bodisi nesprejemljiv cinizem.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Gospod predsednik, francosko predsedstvo občudujem zaradi njegovega odločnega vodenja. To je potrebno tudi za zoperstavljanje težnjam militantnega iranskega režima, ki že leta terorizira svoj lastni narod in množično izvaža terorizem – in, bojim se, da v prihodnosti tudi orožje za množično uničevanje. Ironično Svet EU še naprej ohranja edino resno opozicijsko silo na seznamu domnevnih terorističnih organizacij. To je PMOI, katere cilj je vzpostavitev svobodomiselnega in demokratičnega Irana z nenasilnimi sredstvi.

4. decembra 2008 je Sodišče Evropskih skupnosti izreklo tretjo sodbo, v kateri je julijsko odločitev Evropskega sveta, da PMOI obdrži na tem seznamu, razglasilo za neveljavno in neupravičeno. Zanašam se na modrost francoskega predsedstva, da bo spoštovalo sodbe evropskega sodstva in iranski opoziciji dalo priložnost, da uvede resnične spremembe.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gospod predsednik, docela podpiram zadnjo izjavo Tunneja Kelama.

Bil je pomemben vrh s pomembnim dnevnim redom. Francoskemu predsedstvu bi rada izrekla priznanje in se mu zahvalila za njegovo neutrudno delo na svežnju za oživitev gospodarstva ter podnebnem in energetskem svežnju. Zdaj pa bi se rada osredotočila na tretjo pomembno točko dnevnega reda.

Prejšnji teden sta na vrhu naš predsednik vlade in minister za zunanje zadeve zagotovila pozitiven odgovor vseh drugih voditeljev vlad glede zaskrbljenosti, ki jo je 12. junija 2008 izrazila večina irskih volivcev, ko so na vprašanje o ratifikaciji Lizbonske pogodbe odgovorili z „ne“. Tistim državam članicam, ki so dvomile v vidike tistega, za kar smo si prizadevali, kot je izjavil naš minister Martin, se zahvaljujem za prizadevanja, da nam ugodijo s komisarjem in pravnimi jamstvi o obdavčenju, nevtralnosti, pravici do življenja, izobrazbe in družine. Še vedno bodo obstajali tisti, ki so proti drugemu referendumu. Vendar pa večina Ircev še naprej priznava in zelo ceni naše članstvo v EU, še posebno v tem obdobju neprimerljivih svetovnih gospodarskih težav, ko marginalizacija in izguba vpliva za nas ne more biti prava izbira in ko je neomejen dostop do enotnega trga 500 milijonov potrošnikov bistven za irski izvoz – mimogrede, vključno z našo svinjino –, da lahko s trgovino najdemo pot nazaj v rast.

Obstaja „toda“ in ta je, da bo naša vse bolj nesrečna vlada, ki je izgubila smer, morala storiti tisto, česar ni storila junija, in sicer, s skupnimi močmi si prizadevati za to, da razloži Pogodbo, njen namen in njene koristi. Če ne, bo morda spoznanje poslancev, da bodo drugače zamudili priložnost, prodrlo v njihovo zavest.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Gospod predsednik, čestitati želim francoskemu predsedstvu, ki je bilo zelo ambiciozno, zelo dosledno in zelo uspešno.

Prvič, pozdravljam vaše ukrepanje, namenjeno temu, da se finančno in gospodarsko krizo spravi pod nadzor. Osebnostno bi se rad zahvalil gospodu Sarkozyju in gospodu Barroso v imenu Madžarov za pomoč, ki sta jo namenila moji državi.

Drugič, čestitati vam želim za pristop na področju kmetijstva. Sprejetje pregleda stanja in začetek obdobja premisleka sta zelo pozitivni pobudi. Z njima je treba nadaljevati s francosko podporo.

Tretjič, energetski in podnebni paket je rezultat zgodovinskega kompromisa. Odškodnina, odobrena novim državam članicam, ne more v celoti izbrisati našega občutka, da smo bili diskriminirani.

Nazadnje, obravnavanje krize med Gruzijo in Rusijo je bilo zelo pozitivno in je omogočilo, da smo se izognili ohladitvi odnosov med Rusijo in Evropsko unijo.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prosim, sporočite predsedniku Sarkozyju, da se Carlo Fatuzzo stoddotno strinja s tem, kar je francosko predsedstvo naredilo v zadnjih šestih mesecih.

Prosim, povejte mu tudi, da sem prišel v Parlament ravno takrat, ko je predsednik Sarkozy rekel, da zavezanost velikim projektom spodbuja soglasje in jih je zaradi tega lažje doseči. Želel bi se mu zahvaliti, ker me je opogumil, da uresničim svoj velik projekt, velik projekt kot predstavnik upokojencev, drugič izvoljen v ta Parlament, in to je, da bi morali biti evropski državljani kot upokojenci, kot starejši ljudje, v boljšem položaju kot takrat, ko so bili delavci. Imeti bi morali več denarja, več spoštovanja in več dostojanstva, ko se upokojijo. To je velik projekt, toda opogumile so me besede, ki sem jih danes slišal od predsednika Sarkozyja.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, povedati želim samo, da mora predsednik Sarkozy odgovarjati za marsikaj, saj danes *Irish Times* poroča, da se šestmesečna vihra njegovega predsedovanja EU končuje, diplomati in novinarji pa nujno potrebujejo dopust! Naj dodam še, da zdaj, ko se približuje božič, vsi potrebujemo dopust, nenazadnje tisti med nami, ki se bližamo evropskim volitvam in drugemu referendumu o Lizbonski pogodbi. O tem vprašanju se bo v prihodnosti še veliko razpravljalo.

Problema za Irsko ne predstavlja toliko vsebina Pogodbe – to vemo iz prvega glasovanja –, kot pa obravnavanje vprašanj, ki skrbijo ljudi, Svet pa je to storil. Tisto, česar Svet ne more storiti za Irsko, je prepričati javnost, ki je trenutno nezadovoljna s svojo vlado, naj podpre Pogodbo. Zato je naloga nas, ki popolnoma podpiramo Pogodbo in pravno ureditev, za katero upamo, da bo vzpostavljena, da se potegujemo za vrednote, ki so v Pogodbi, in da vprašanja, ki so nacionalne narave, od tistih na evropski ravni. To bo težko delo, mislim, da to veste, vendar ga je mogoče opraviti s podporo tega Parlamenta.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Najprej bi želel čestitati francoskemu predsedstvu za njegovo zgodovinsko pomembno delo. Načrt gospodarskih spodbud v višini 200 milijard EUR, poenostavitev predpisov in racionalizacija institucionalnega sistema so učinkovite spremembe. To so dosežki, ki lahko pomagajo spodbujati evropsko gospodarstvo.

Vendar pa pomanjkanje socialnega ravnotežja za Evropo predstavlja resen problem. Učinki te krize socialne neenakosti v mnogih državah potiskajo do skrajnega roba. Sprejeti moramo zgledne in učinkovite ukrepe v imenu najbolj ranljivih državljanov, se spopasti z nadaljnjimi socialnimi napetostmi in preprečiti širjenje agresije. Veseli me, da je mogoče obnovo socialnih stanovanj razširiti na stanovanja ljudi z nizkimi prihodki v stolpnica, vendar pa ne smemo pozabiti, da obstajajo nekatera podeželska, revna naselja, ki so nastala tam, kjer bi bilo napačno nadgrajevati, zato moramo omogočiti zaprtje teh ločenih naselij. Končati moramo izjemno revščino, drugače ima lahko gospodarska kriza nevarne socialne posledice.

Bruno Le Maire, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospa Wallström, gospe in gospodje, v veliko čast mi je, da prvič govorim Evropskemu parlamentu. Veste, da prihajam iz francoskega nacionalnega parlamenta, templja francoske demokracije, zato mi je v veliko čast govoriti templju evropske demokracije.

Kot ste dejali, gospod predsednik, pozno je, zato se bom omejil na štiri točke štirih glavnih vrst pripomb, ki so bile podane v zvezi z gospodarstvom, podnebnim svežnjem, političnimi vprašanji in nazadnje pogodbo.

Glede gospodarstva menim, da je Evropska unija pokazala, da je zmožna prevzeti svojo odgovornost in soočena s pomembno gospodarsko krizo, ki vpliva na vse naše državljane, izvajati načrt za oživitev gospodarstva, ki ščiti delavce, našo industrijo in nam omogoča spopasti se s krizo.

(DE) nekaj besed bi namenil gospe Koch-Mehrin: podpirati moramo evropsko industrijo in pokazati moramo tudi solidarnost med evropskimi državami. To je zelo pomembno.

(FR) Glede finančne krize je gospod Goebbels zelo dobro povedal, da potrebujemo boljše gospodarsko usklajevanje, toda tudi zanesljivejša pravila o ureditvi bančništva. Menim, da bomo morali naslednje leto napredovati v tej smeri.

Nekaj pripomb sta imela tudi predvsem gospa Berès in pravkar tudi gospod Schulz. „Ali je bilo prepozno?“, se glasi vprašanje.

Menim, da je najbolj pomembno to, da smo se uspeli odzvati. Leta 2007 je le malo opazovalcev videlo, da se približuje kriza. Morda bi bilo bolje, če bi ukrepali prej. Toda ključna točka, gospa Berès, je, da smo ukrepali.

Glede strogo finančnega odziva, ki sta ga izpostavila gospod Titley in gospod Duff, se popolnoma strinjam z njima.

Finančna kriza še ni za nami in ne smemo pozabiti, da ne bo rešeno nič, dokler ne bo rešeno vse.

(FR) Menim, da moramo za naslednje leto ostati zelo previdni; ohraniti moramo pobudo in uvesti potrebna finančna pravila.

Podnebnemu svežnju se bom posvetil samo na kratko, ker vam bo francoski minister Jean-Louis Borloo, ki je s svojo državno sekretarko Nathalie Kosciusko-Morizet opravil odlično delo, o tem povedal več danes popoldne, toda zahvaliti se želim Sudre, gospodu Krastsu, gospodu Langnu, gospodu Szejni in gospe Doyle, ki so pomembno prispevali k delu na tem podnebnem načrtu. Zahvaliti se jim želim za pozitivne povratne informacije o načrtu.

Menim, da je ta podnebni načrt najpomembnejši vse od Kjota in bo predvsem zagotovil, da bo evropska celina dala svetel zgled pred konferenco v Københavnu.

Glede političnih vprašanj, predvsem vprašanja Rusije in Gruzije, je res, da ni bilo rešeno vse. Vendar pa mislim, da zahtevamo veliko, če pričakujemo, da bo Evropska unija rešila vse v regiji, ki je ena izmed najbolj zapletenih svetovnih regij, na Kavkazu. Bistveno vprašanje je bilo rešeno. Mir je bistveno vprašanje. Je bistveno vprašanje za to regijo in je bistveno vprašanje za Evropsko unijo, saj je *raison d'être* Evropske unije mir.

Povedati moram tudi, da sem kot evropski državljani še posebno ponosen, da je predsednik republike, francosko predsedstvo, prevzelo pobudo skupaj z vsemi evropskimi državami, da uvede mir, kjer bi lahko bila vojna. Da se odzovem na to, kar sta dejala gospod Cavada in gospa Andriksen, to se mi zdi zelo pomembno, prav tako kot se mi zdi pomembno, da bi morala evropska stabilizacijska sila zdaj v Gruziji polno igrati svojo vlogo in ne dovoliti, da se posega v njene odgovornosti.

To me je pripeljalo do druge točke, ki je bila načeta prej, predvsem s strani gospoda Saryusz-Wolskega, in to je vprašanje evropske obrambe. Menim, da smo dosegli dobre rezultate v smislu evropske obrambe, in sicer iz dveh razlogov. Prvič, to so konkretni rezultati. Niso samo rezultati na papirju, ampak vojaki na mestu, ki tam dejansko zagotavljajo stabilizacijo področja.

To so dobri rezultati tudi zato, ker so bili doseženi v tesnem sodelovanju z Natom. Nehati moramo evropsko obrambo obračati proti Natu. Dopolnjujeta se: potrebujemo neodvisno evropsko obrambo, prav tako pa potrebujemo, da Nato popolnoma odigra svojo vlogo.

Glede vprašanja Turčije, ki ga je načel gospod Swoboda, proces poteka naravno v skladu s tistim, kar je določeno glede na evropska pravila. V petek bo v zvezi s tem zasedal Sveta za splošne zadeve in bo preučil zadevna poglavja. Menim, da vse to poteka v skladu s tem, kar so sprejele vse evropske države.

Vprašanje o Bližnjem vzhodu so načeli mnogi govorniki, predvsem gospa Hybášková in gospa De Keyser. To je hud spor. Verjetno je izvor vsega nasilja na Bližnjem vzhodu, Evropska unija pa mora prevzeti odgovornost, saj je glavni donator, glavni dobavitelj pomoči palestinskim območjem in mora posledično sprejeti svojo odgovornost.

Menim, da bomo, če se lahko premaknemo naprej v to smer z vsemi evropskimi državami, izpolnili vse, kar lahko Bližnji vzhod, Izrael in palestinska območja pričakujejo od nas, in če lahko vzpostavimo mir in stabilnost, kjer je nasilje, je Evropa odigrala svojo vlogo.

Glede vprašanja Pogodbe, da zaključim s tem vprašanjem, je gospa Sinnott dobro povedala: Irsko potrebujemo v Evropi. Prav tako moramo spoštovati demokratično izbiro Ircev in zagotoviti drugo priložnost za demokratično izražanje. Ne obstaja drug način za sprejetje Pogodbe. Gospod Brok je dejal, da potrebujemo Lizbonsko pogodbo.

„Potrebujemo Lizbonsko pogodbo. O tem ni nobenega dvoma.“

O tem sem trdno prepričan.

Napredovati moramo zelo metodično, zelo odprto in z veliko dialoga, da bi Ircem omogočili, da se odloči. To se mi zdi resnično nujno potrebno. Gospod Corbett in gospod Burke, izrazila sta nekatere dvome v zvezi s tem, kar je normalno. Referendum je vedno igra na srečo.

In prav imate: ne smemo podcenjevati političnih težav. Toda po drugi strani ne smemo podcenjevati naše pripravljenosti pomagati Ircem, saj bo na koncu izbira v njihovih rokah.

(FR) Glede števila komisarjev, vprašanja, ki ga je med drugim načel gospod Leinen, se bomo sestali danes popoldne, da ponovno razpravljamo o tem. Mislim, da to ni najpomembnejše vprašanje.

Najpomembnejše vprašanje je dvojno. Prvič, vsak narod bi moral imeti občutek, da je ustrezno zastopan v tej Komisiji, in če moramo karkoli spremeniti, da bi to dosegli, pač spremenimo. Menim, da je bila sprejeta odločitev pravilna.

Druga pomembna stvar je seveda, kot je nekajkrat dejal predsednik republike, da bi bilo Komisijo treba voditi s potrebno trdnostjo in da bi morala imeti močnega predsednika, saj je to nekaj, kar bo zagotovilo legitimnost Komisije.

„To moramo storiti zdaj.“

Mislim, da je to prej rekel gospod Burke. Vsekakor se moramo premakniti v to smer.

To je vse, kar sem želel povedati v odgovor na govore. To priložnost bi rad izkoristil za to, da vam povem, da je zame velika čast imeti to odgovornost, ki mi jo je poveril predsednik republike. Povedati želim, da sem vam kadarkoli na razpolago za delo z roko v roki z Evropskim parlamentom, ki ima zdaj ključno mesto ne samo v naših institucijah, ampak tudi v srcih naših državljanih. Evropsko demokracijo bomo gradili z vami.

(Aplavz)

Margot Wallström, *podpredsednica Komisije*. – Gospod predsednik, zahvaliti se želim za to zelo zanimivo razpravo – vsaj večino časa se mi je zdela zelo zanimiva – in mislim, da smo slišali najpomembnejše argumente. Omejila se bom na nekaj hitrih pripomb in omenila nekaj stvari, ki jih nisem slišala v razpravi.

Prvič, povedala bi rada, da Komisija ni sekretariat Sveta. Zanimam, da je tako. Ne zamenjajte dejstva, da smo tesno sodelovali s francoskim predsedstvom – naše sodelovanje s francoskim predsedstvom je bilo dobro – s tem, da smo sekretariat. S tem, ko smo predložili energetske sveženj, podnebni sveženj, načrt za oživitve gospodarstva, bili ambiciozni in prevzeli pobudo, smo dokazali, da nismo sekretariat, ampak Komisija s pravico do pobude, in tako bomo delovali še naprej.

Glede Lizbonske pogodbe: k tu predstavljenim argumentom lahko dodam, da menim, da je bil Svet – seveda skupaj s Komisijo – soočen z dolgim seznamom problematičnih vprašanj za Irce, tako da lahko upoštevamo skrb Ircev. To smo lahko podrobno preučili. Skupaj smo preučevali rešitve, Svet pa se je zdaj, kot veste, dogovoril, da sprejme odločitev o številu komisarjev. Vedno sem se zavzemala za enega komisarja na državo članico, čeprav sem bila zvesta stališču Komisije. Povedano enostavno, menim, da lahko tisto, kar boste morda izgubili pri učinkovitosti – in nisem prepričana, da boste sploh kaj izgubili pri učinkovitosti, mislim, da ima francoska vlada okoli 33 članov –, pridobili pri legitimnosti. Legitimnost potrebujemo bolj kot kdajkoli prej in zelo pomembno je, da obdržimo enega komisarja na državo članico. Pozdravljam to odločitev. Vendar pa smo se prebili tudi skozi preostali seznam skrbi in obstajajo načini, da jih obravnavamo.

Tisto, kar bomo prispevali, je zagotovilo, da bomo čim prej lahko podpisali memorandum o soglasju z irsko vlado o tem, kako zagotoviti boljše informacije. To vključuje zagotavljanje, da lahko mladi ljudje in ženske na Irskem oblikujejo svoje mnenje in da lahko rečejo, da so vsaj imeli priložnost dobiti vse potrebne informacije. To bomo prispevali v bližnji prihodnosti.

Nisem slišala argumentov o tem, da energetske sveženj nudi številne priložnosti za Evropo. Menim, da naložbe v energetske učinkovitejšo industrijo ali električno omrežje nudi izjemne priložnosti ne samo za oblikovanje delovnih mest in premostitev recesije, ampak tudi za trajnostni razvoj. Menim, da tega ni mogoče dovolj pogosto ponoviti. Mi bi morali biti tisti, ki opozarjajo na evropsko dodano vrednost skupnega ukrepanja.

Nekateri izmed vas so omenili revne države in svet v razvoju, saj ne smemo pozabiti, da so prve žrtve in najbolj prizadeti zaradi tega. Ne smemo se odpovedati našim ciljem za izvajanje razvojnih ciljev tisočletja in ne smemo izgubiti izpred oči preostalega sveta, ko se trudimo boriti proti recesiji in problemom, izhajajočim iz gospodarske krize.

Naj dodam, da je bil med francoskim predsedovanjem napisan majhen del zgodovine. S podpredsednikom Vidal-Quadrasom in gospodom Jouyetom smo lahko podpisali partnerstvo za komuniciranje, dogovor o partnerskem komuniciranju z državami članicami, Evropskim parlamentom in Komisijo. To bo dragoceno orodje in uporabiti ga moramo predvsem za zagotavljanje, da mobiliziramo volivce zdaj, ko se bližajo evropske volitve. Povedati moram, kako zelo cenim delo z gospodom Vidal-Quadrasom in gospodom Jouyetom, in prepričana sem, da bomo tudi v prihodnje dobro sodelovali.

Menim, da je vse hvaljenje francoskega predsedstva posledica dejstva, da cenimo pravo vodstvo, predano vodstvo, ko ga vidimo. Čeprav nismo člani iste politične družine, imamo raje ljudi, ki jasno povedo, kakšne

so njihove vrednote, ki so pripravljeni vložiti veliko energije in svojih lastnih zamisli v razpravo o Evropi, in v vsem tem vidimo nekoga, ki brani Evropo. To je tisto, kar cenimo in spoštujemo.

Naj vam nazadnje vsem zaželim vesel božič in srečno novo leto.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 142)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Najprej bi rad povedal, kako ponosen sem, da sem Francoz ob koncu francoskega predsedovanja Evropski uniji, ki ga je izvajala Francija s svojim predsednikom Nicolasom Sarkozyjem. Naj so to evrosredozemski odnosi, vojna na Kavkazu, prizadevanja za boj proti svetovni finančni in gospodarski krizi ali pomembna vprašanja, kot so predpisi (energetski/podnebni sveženj), katerih cilj je gospodarstvo brez ogljika v 21. stoletju, priseljevanje, kmetijstvo in tako dalje, vse to kaže kakovost francoskega predsedstva Unije in njegove uprave ter izjemno ukrepanje ministrov, ki so predsedovali Svetu, predvsem Jean-Pierra Jouyeta. To predsedstvo kaže tisto, kar zdaj najbolj potrebujemo, in sicer kako zelo glede na današnje svetovne izzive potrebujemo stabilno predsedstvo Evropske unije in kako zelo zato potrebujemo ratifikacijo Lizbonske pogodbe, in pozdravljam modrost voditeljev držav in vlad, ki so dosegli dober dogovor z našimi irskimi prijatelji. Iskreno upam, da bo češko predsedstvo kos evropskim izzivom in bo pokazalo svojo zavezanost Uniji s tem, da bo za začetek ratificiralo Lizbonsko pogodbo v Češki republiki.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Trenutna gospodarska kriza zahteva izredne ukrepe v času, ko se naraščajoče število Evropejcev sooča z brezposelnostjo in finančno recesijo. Dvig zgornje meje jamstev bančnih vlog za splošno prebivalstvo je dobrodošel ukrep, ki bo ohranil zaupanje v bančni sistem. Prvotna zgornja meja v višini 50 000 EUR in dodatna v višini 100 000 EUR sta več kot primerni za države, katerih bančni sistemi nimajo dolge tradicije, kot je na primer v Romuniji in drugih nekdanjih komunističnih državah. Trenutno je pomembno, da vsaka država sprejme ta ukrep, saj drugače obstaja tveganje panike med prebivalstvom. Romunija ni ena izmed držav z velikim številom vlog, ki presegajo 50 000 EUR. V psihološkem smislu pa ima lahko dvig zajamčenega zneska samo pozitiven vpliv glede na to, da so se vloge prebivalstva v primerjavi s septembrom samo v Bukarešti zmanjšale za 6 %. To pomeni, da je bilo v samo nekaj tednih črpanih okoli 600 milijonov EUR, kar je neprimerljivo z zadnjimi leti.

Po drugi strani pa bi kot poslanec EP pozornost rad pritegnil k temu, da je treba ta ukrep dopolniti s pregledom politik za odobritev posojila in stopnje prevzemanja tveganja.

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Najprej moram čestitati francoskemu predsedstvu za način, na katerega mu je uspelo obvladati to celotno težko obdobje, skozi katerega je šla Evropska unija. Model, ki ga puščate za seboj, bo postal izhodišče za vsa prihodnja predsedstva Evropske unije, temelječ na hitrem odzivanju, prožnosti in prilagajanju težkim notranjim in zunanjim situacijam. Obravnavanje notranjih problemov, povezanih z dinamičnostjo evropskega povezovanja, trajnostno gospodarstvo EU in socialni razvoj ter zunanja politika, osnovana na temelju Evropske unije za spodbujanje miru, so koristni za prihodnost Evrope. Sočasno ohranja temeljna načela evropskega povezovanja.

Drugič, poudaril bi rad pomembnost naslednjih treh stvari: komuniciranja, sodelovanja in sklepanja kompromisov, ki so bistveni elementi v evropski politiki. Vsi izmed njih so bili med francoskim predsedovanjem uporabljeni v največji možni meri ob upoštevanju težkega obdobja, s katerim smo bili soočeni, v smislu odnosov z najbolj demokratičnimi institucijami EU: Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti.

Genowefa Grabowska (PSE), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, gospe in gospodje, predsedniku bi se rada zahvalila za uspešno francosko predsedstvo. S tem mislim njegov uspeh na mednarodnem prizorišču, ob tem pa imam v mislih krizo v Gruziji, in njegov uspeh v zvezi z vprašanji, pomembnimi za navadne državljane. Osebnostno sem vesela, da je francosko predsedstvo zaključilo delo glede ureditve čezmejnih plačil preživitve v Evropski uniji. Sama se dolgo in trdo delala na tej ureditvi. Zato sem vesela, da bomo v skladu z odobritvijo Sveta lahko končno zagotovili ustrezno finančno podporo za tiste otroke, za katere se zdi, da je nanje eden od staršev enostavno pozabil, ko ta starš prebiva v tujini.

Po drugi strani sem kot članica Odbora za ustavne zadeve zaskrbljena zaradi popuščanja in institucionalnih obljub Irski, ki predstavljajo vračanje k načelu en komisar na državo. Pričakuje se nadaljnja širitev Evropske unije, ki bo tako združevala 30 držav članic ali več. Enako število komisarjev bi imelo za posledico nadaljnjo birokratizacijo dela Evropske komisije. Pristojnosti imenovanih komisarjev bi bile razdeljene. Sama Komisija bi postala dražja, manj učinkovita in težje obvladljiva. Upam tudi, da bo razprava pred nadaljnjim

referendumom na Irskem potekala v duhu evropske solidarnosti, upoštevajoč bistveno vsebino Lizbonske pogodbe, jasno razloženo, z vključenimi institucionalnimi spremembami. Te zadeve so pomembne za irske državljane in tudi za delovanje celotne Evropske unije.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Sklepi Evropskega sveta – če odmislite vso retoriko in demagogijo, ki jih vedno spremljata – razkrivajo prave cilje in politike EU.

Potem ko je vsem drugim preprečil, da bi izrazili svoje mnenje na referendumu, zdaj vsiljuje nov referendum tistim ljudem, ki so suvereno in demokratično zavrnilo to predlagano Pogodbo.

Še več, Irci bodo soočeni z referendumom o isti Pogodbi (vsebina), ki jo bo spremljala „politična zaveza“, ki jo je treba pravno izpolniti ob prihodnjem pristopu Hrvaške v letu 2010 ali 2011.

Na ta način poskuša vsiliti kakovosten preskok v neoliberalizem, federalizem in militarizem, ki jih predstavlja ta predlagana Pogodba, v interesu velikih podjetij in glavnih sil.

Isti Evropski svet drvi proti novi stopnji militarizacije EU in mednarodnih odnosov in se pripravlja na naslednji vrh Nato (aprila 2009) ter utrjuje EU kot svoj evropski steber.

Kot smo predhodno poudarili, takšne odločitve jasno kažejo protidemokratsko naravo EU, ki je ni mogoče ločiti od stališč, ki jih zavzema kot imperialistični blok.

Glede „ponovnega zagona evropskega gospodarstva“ to vključuje povsem enako politiko, saj bo prednostna naloga odzvati se v interesu glavnih sil in finančnega kapitala.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), v pisni obliki. – (FI) Vesela sem, da so voditelji držav ali vlad našli razumno in dejansko edino ustrezno rešitev glede vprašanja komisarjev. Moj komisar je kontakt s Komisijo, kar je še posebno pomembno za manjše države članice.

V Franciji živi vsaj 60 milijonov ljudi, francoska vlada pa ima 38 ministrov. V EU živi skoraj 500 milijonov ljudi. Kako je mogoče, da Komisija nima prostora za komisarja iz vsake države, čeprav se nam bo morda pridružilo še več držav članic?

Hvala!

Livia Járóka (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Decembra 2007 je Evropski svet pozval Evropsko komisijo, naj oceni orodja, na razpolago za socialno vključevanje Romov. V nasprotju s pričakovanji se je objavljeni delovni dokument omejil na oceno obstoječih politik Skupnosti. Septembra je potekal prvi evropski vrh o Romih, ki pa ni sestavil nobenih konkretnih priporočil ali časovnega razporeda. 8. decembra je Svet za splošne zadeve pozval Komisijo, naj do začetka leta 2010 predloži poročilo o doseženem napredku.

Oblikovanje progresivne strategije Skupnosti bi moralo temeljiti na najširšem možnem forumu, na pobudah, ki se nanašajo na romsko in neromsko civilno družbo, na znanstvenih dognanjih in na sodelovanju predstavnikov cerkev in gospodarskega življenja. Potrebujemo veliko več kot uvedbo najboljših praks, ki so bile ocenjene vse preveč pozitivno. Potrebna je globalna strategija, ki sočasno obravnava vse vidike, ki zadevajo Rome, in ki daje jasno sliko tega, kako se na kraju samem uresničuje pobude Skupnosti, kako uspevajo pri spodbujanju in podpori lokalnih politik, ki so najbolj pomembne za socialno vključevanje. Državam članicam moramo zagotoviti načrt, osnovan na izvršljivih pravnih temeljih in ki lahko zagotovi izpolnitev jasnih in merljivih ciljev tudi s sankcijami, če je potrebno. Strategija se mora poleg tega dotakniti vprašanj, tesno povezanih s socialnim vključevanjem Romov, kot so varstvo okolja, zdravstveno varstvo, različne oblike diskriminacije ali protiromskih stališč, izraženih v medijih in na drugih področjih družbe.

Thomas Mann (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Gospod predsednik, „Evropa je delovala enotno“. To je bilo glavno sporočilo pregleda francoskega predsedstva s strani predsednika Sarkozyja, ki smo ga pravkar slišali. Nedvomno je določal hitrost dinamičnosti, ki je jasno prispevala k uspehu teh zadnjih šestih mesecev.

Pozdravljam dejstvo, da se je kot predsednik Sveta na srečanju dobitnikov Nobelove nagrade v Gdansk na Poljskem sestal z dalajlamo. V Evropskem parlamentu smo imeli pred dvema tednoma v Bruslju čast gostiti Njegovo svetost dalajlamo, ki je govoril na plenarnem zasedanju. S postom, ki se mu je pridružilo več kot 500 ljudi, in s tibetanskimi šali smo pokazali našo solidarnost z dalajlamo in tibetanskim ljudstvom. Podprli smo njegovo srednjo pot, njegovo pripravljenost začeti dialog in njegovo neomajno zavezanost nenasilju. Vedno je govoril v prid tibetanski avtonomiji, namesto da bi zagovarjal separatizem, kot trdijo Kitajci.

Zadnji meseci so pokazali, da se Svet, Komisija in Parlament strinjajo, da je to edina pot. Vedeti bi želel, kaj bo zdaj glede na to, da je Peking odpovedal uradne pogovore med EU in Kitajsko, storila Evropa? Kako naj Svetu končno uspe Kitajsko vključiti v uresničevanje človekovih pravic? Vlada v Peking v resnici poskuša odpraviti človekove pravice kot „zahodne vrednote“, namesto da bi jih vključila v svojo politiko.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Govorniki v današnji razpravi, ki so ocenjevali francosko predsedstvo, sodijo v tri skupine. Prva samo nekritično hvali predsedstvo. Druga kritizira, tretja pa molči. Ne glede na to, v katero izmed teh skupin sodimo danes, bomo odgovarjali za prihodnjo usodo narodov Evrope.

Zato smo odgovorni tudi za francosko predsedstvo. Kljub intenzivnim dejavnostim in širokem oglaševanju mu dejansko ni uspelo proizvesti kakršnih koli pozitivnih rezultatov. Še huje, predsednik Sarkozy je brezobzirno poteptal duh demokracije, za katerega trdi, da ga zagovarja. To je storil z izvajanjem pritiska na irske oblasti in voditelje drugih suverenih držav in narodov, vztrajajoč pri priznanju Lizbonske pogodbe, ki jo je irski narod zavrnil.

Pomanjkanje demokratičnosti Evropske unije ima očiten negativen vpliv na podnebni sveženj. Slednji ob rob potiska razvijajoča se gospodarstva, vključno z gospodarstvom Poljske, da bi tako rešil gospodarstva starih držav članic, ki jih ogroža trenutna kriza. Predsednik Sarkozy je cinično pozabil omeniti, da so ljudje odgovorni za majhen delež emisij CO₂, sama Evropa pa za 10 % do 20 % teh. Zato ne bo mogoče doseči ničesar, če ne bodo vključene države in celine, vključno s Kitajsko in Indijo, kot je že postalo očitno. Vse kar bo, je plačevanje več davkov. Za nove države članice, vključno s Poljsko, bo to pomenilo kazen za pridružitve Evropi.

Za zaključek bi želel opozoriti, da gre v demokraciji za sprejemanje odločitev na podlagi dejstev. Vsiljevanje škodljivih rešitev svobodni državi spominja na totalitarizem, ki nas ne bo pripeljal nikamor.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) V naši oceni mandata francoskega predsedstva lahko brez obotavljanja potrdimo, da je bilo zelo uspešno. Njegov akcijski program je uspešno združil politično odločnost, pragmatizem in prefinjeno diplomacijo, ki so nujno potrebni za to, da premagamo krizo, do katere je prišlo.

Njegova navodila za ukrepanje so bila zelo ambiciozna in so nam omogočila sprejeti nekatere pomembne odločitve na ravni EU: evropski sporazum o priseljevanju in azilu, sporazum o energetskem in podnebnem svežnju Unijo za Sredozemlje in novi sporazum o skupni kmetijski politiki. Prišlo je do treh nepredvidenih dogodkov, ki so se pomembno odražali na agendi, vendar pa so pokazali učinkovitost delovne skupine, ki jo je mogoče uporabiti v korist EU: zavrnitev Lizbonske pogodbe s strani državljanov Irske, spor v Gruziji (8. avgust) in zlom banke Lehman Brothers, ki so zaznamovali začetek trenutne finančne in gospodarske krize (15. september).

Francoskemu predsedstvu čestitam za ta uspešen mandat. Uspešno je obravnavalo posledice irskega „ne“ (na zasedanju Evropskega sveta 11. in 12. decembra se je Irska zavezala, da bo poskušala pred koncem leta 2009 še enkrat doseči ratifikacijo Lizbonske pogodbe) in vodilo posredovalno misijo med Moskvo in Tbilisijem, ki je bila diplomatski uspeh, vendar pa je pozornost ponovno osredotočila na potrebo po učinkoviti in usklajeni skupni zunanji in varnostni politiki na ravni EU. Nenazadnje je tudi uspešno pridobilo soglasje držav članic glede vrste pomembnih projektov Skupnosti, kot so tisti na področju varstva okolja in priseljevanja.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) V zvezi z gospodarstvom so bili glavni izzivi, s katerimi se je Evropska unija soočila med francoskim predsedovanjem, ukrepi, povezani s podnebnim in energetskim svežnjem in finančno krizo.

Evropa je po svoji veliki širitvi postala še bolj raznolika in zajema številna različna področja, od katerih ima vsako svoje posebne značilnosti. Razlike so bolj zaskrbljujoče kot stopnja gospodarskega razvoja držav članic. Zato je tako težko najti posamezne instrumente, s katerimi bi rešili različne probleme, s katerimi se soočajo posamezna gospodarstva držav članic.

Ukrepi za boj proti krizi morajo zato vključevati sveženj različnih instrumentov za uporabo med krizo. V mislih imam na primer zmanjšanje stopnje DDV ali odpravo nekaterih pogojev Pakta za stabilnost in rast.

Podnebni in energetski sveženj je treba prilagoditi okoliščinam in značilnostim posameznih gospodarstev in njihovih sektorjev. Menim, da vrsta ukrepov v okviru svežnja ni primerna za trenutno situacijo.

Popuščanje in koristi, ki jih bodo pridobile posamezne države članice, ne bo uspelo izravnati njihovih razlik v razvoju, ker se izhodiščne točke tako zelo razlikujejo. Zato zagovarjam sistematičen pregled tega svežnja in analizo njegovega stanja in napredka. Ta bi moral služiti kot osnova za uvedbo bistvenih sprememb.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Francoskemu predsedstvu bi rada čestitala za delo, ki ga je opravilo in ki nam je omogočilo doseči sprejemljiv kompromis glede energetskega in podnebnega svežnja. Zaradi sprejetja tega svežnja je Evropska unija na podlagi zgleda, ki ga je dala, in zaveze, ki jo je sprejela, postala številka ena v boju proti podnebnim spremembam. V Københavnu bo imela Evropska unija argumente, ki jih bo lahko uporabila za pogajanja z drugimi državami po svetu, tako da bomo lahko na svetovni ravni s skupnimi prizadevanji prispevali k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov.

Francoskemu predsedstvu čestitam tudi zaradi njegove udeležnosti pri sprejetju tretjega svežnja o pomorski varnosti „Erika III“ z usklajevanjem. Na podlagi tega, kar se je naučila iz pomorskih nesreč v zadnjih letih, je EU zaostila predpise o varnosti pomorskega prometa in sestavila posebne ukrepe in jasne rešitve za obravnavanje pomorskih nesreč. Dosežen je bil tudi napredek, čeprav nezadosten, na področju trajnostnega prevoza, enotnega evropskega neba in varnosti v cestnem prometu. Želela bi si, da bi med francoskim predsedovanjem dosegli napredek tudi glede svežnja o cestnem prometu, energetskega svežnja in telekomunikacijskega svežnja.

Poleg tega so razprave v Parlamentu in Svetu o vplivu dviga cen energije in hrane državljanom Evrope pokazale, da je socialna agenda ena izmed najpomembnejših prednostnih nalog Evropske unije.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, ko pregledujemo dosežke francoskega predsedstva, bi želel pozornost pritegniti k številnim vprašanjem, ki vplivajo na splošno oceno tega obdobja. Res je, da je posredovanje predsednika Sarkozyja v avgustu glede situacije v Gruziji imelo za posledico prekinitev vojaških akcij. Dejansko so bili za prekinitev vojaških akcij bolj zaslužni gospodarski interesi Rusije in njeni odnosi s Francijo, kot pa resnična želja po rešitvi problemov, ki so povzročili vojno.

Naslednje vprašanje, ki ga želim omeniti, se nanaša na prihodnji razvoj in upravljanje Evropske unije. Zadeva pristop k ratifikaciji Lizbonske pogodbe. V primeru Irske se organizira zaporedne referendumne, dokler se ne bo dobilo rezultata, ki služi interesom največjih držav članic Unije. To kaže, da lahko interesi Nemčije, Francije in nekaterih drugih držav prevladajo nad sprejetimi načeli in demokratično razpravo. Poleg tega dejstvo, da se irsko javnost pridobiva z izvzetji iz pogodbe, kaže, da je mogoče vsako državo v Evropski uniji obravnavati drugače in podkupiti. Ta odločitev potrjuje, da je prirojeno zakonodaje postalo vse pogostejša praksa v institucijah Skupnosti.

Parlament bi spomnil, da je bila pod tem predsedstvom sprejeta odločitev Evropske unije o zaprtju določenih poljskih ladjedelnice. Ta odločitev je bila sprejeta v istem času, ko se industrijo in banke drugod v Skupnosti ponovno nacionalizira, kot na primer v vaši državi, gospod. Pod vašim vodenjem se predsedstvo tudi ni strinjalo s povišanjem kmetijskih subvencij na enako raven. Francosko predsedstvo jih je držalo na ravni, ki zelo škodi novim državam članicam.

Gospod predsednik, osredotočili ste se na uresničevanje interesov Francije, namesto interesov vseh držav članic Evropske unije.

(Seja je bila prekinjena ob 14.10 in se je nadaljevala ob 15.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

7. Program Erasmus Mundus (2009–2013) (podpis akta)

Predsednik. – Zdaj bomo skupaj s Svetom podpisali pravne akte, ki se nanašajo na akcijski program Erasmus Mundus za izboljšanje kakovosti visokošolskega izobraževanja in spodbujanje medkulturnega razumevanja s sodelovanjem s tretjimi državami.

Državni sekretar za evropske zadeve, minister Le Maire, komisar Figel' – prvotni oče celotnega programa Erasmus – gospe in gospodje, v veliko zadovoljstvo mi je, da lahko danes skupaj s Svetom podpišem pomembno odločitev, ki omogoča razširitev programa Erasmus Mundus. To je vrhunec pomembnega dela, ki smo ga opravili v sodelovanju s Svetom in Komisijo. Želel bi se ponovno zahvaliti predvsem komisarju

Figel'u, ki je spodbujal napredovanje tega programa, s čimer nam je nazadnje omogočil, da danes skupaj, Svet in Parlament, zapečatimo program s podpisom.

To javno podpisovanje nam bo pomagalo prenesti pomen evropskih pravnih določb evropskim državljanom. Program Erasmus Mundus bo razširil prvotni program Komisije, ki smo ga vzpostavili pred 21 leti. Program študentom po vsem svetu omogoča študirati v Evropski uniji in igra pomembno vlogo pri spodbujanju evropskega visokošolskega izobraževanja kot simbola vrhunskih akademskih uspehov.

S povečanim financiranjem – skoraj 950 milijonov EUR za pet let – lahko Evropska unija sedaj zadosti povečanemu povpraševanju po programu Erasmus Mundus. To nam omogoča še naprej podpirati skupne programe v Evropi s subvencioniranjem najbolj nadarjenih študentov in profesorjev iz tretjih držav. Poleg tega bomo razširili obseg programa, da bo vključeval tudi doktorske študijske programe, evropskim študentom pa bomo lahko ponudili še večjo finančno podporo.

Zaradi tega programa bodo udeleženci, predvsem pa študenti, postali pravi ambasadorji odprtosti in medkulturnega dialoga. Pomagali bodo uresničiti boljše sodelovanje in medsebojno razumevanje po vsem svetu.

Dovolite mi, da se na koncu zahvalim francoskemu predsedstvu, Komisiji in vsem članom Odbora za kulturo in izobraževanje – veseli me, da je predsednica odbora gospa Batzeli danes tu z nami – ter poročevalki gospe De Sarnez, ki so vsi intenzivno delali na tem pomembnem zakonodajnem ukrepu.

Ministra Le Maira bom zdaj prosil, da z mano podpiše dokument, komisarja Figel'a pa, da to nadzoruje, če lahko temu rečem tako.

(Predsednika sta podpisala pravne akte).

(Aplavz)

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

8. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

*

* *

Nigel Farage (IND/DEM). - Gospa predsednica, glede osebnih izjav sem v razpravi, ki smo jo imeli danes zjutraj z gospodom Sarkozyjem, imel številne pripombe glede odnosa Evropske unije do demokracije. Govoril sem predvsem o tem, da je voditelj Skupine socialdemokratov v razpravi junija letos podal nekaj podcenjujočih in poniževalnih pripomb. Predsednik, gospod Pöttering, mu je dovolil, da vstane in pove, da so moje pripombe neresnične in da nikoli na noben način ni rekel, da je mogoče stran, ki je proti, v prihodnosti povezati s fašizmom. Prosim, rad bi razčistil zadevo.

18. junija je tu, ko je govoril o glasovanju proti na Irskem, gospod Schulz rekel prav to. Rekel je: „Preselila [strast] se je na drugo, desno stran, ki nasprotuje Evropi. Preselila se je k tistim, ki Evropi nasprotujejo le zato, ker jih je strah. Zaradi poslabšanja razmer in strahu se je v preteklosti v Evropi pojavil fašizem.“

Gospodu Schulzu morda ne bo všeč, kar bom povedal. Morda se globoko ne strinja s tem, kar pravim. Vendar pa vam moram povedati, gospod Schulz, da ko tu vstanem, vedno dobro preučim, kaj bom rekel. Nikoli ne stojim tu in lažem. Prepričan sem bil, da je to, kar sem povedal, čista resnica. Ne prosim za opravičilo ali kaj podobnega. To delam, da razčistim stvari, in obžalujem, da se je naš predsednik gospod Pöttering odločil uporabiti člen 145 poslovnika, da je gospodu Schulzu omogočil govoriti danes zjutraj, kar je bil v bistvu tudi smisel mojega govora danes zjutraj. V Evropski uniji ni enakih pogojev. Zdi se, kot da ste dober človek, če ste za Pogodbo, in slab človek, če nasprotujete pogodbi. To se mi ne zdi preveč demokratično.

Predsednica. – Gospod Farage, vaše pripombe bodo vnesene v zapisnik.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Gospa predsednica, gospod Farage je danes zjutraj trdil, da sem v tem Parlamentu rekel, da „bo negativni izid referenduma vodil v fašizem“. „V preteklih časih je Martin Schulz vstal in rekel, da bo negativni izid referenduma vodil v fašizem“. Tega nisem nikoli rekel – nikoli! – in rad bi to pojasnil enkrat za vselej.

Nisem mnenja, da glasovanje proti katerega koli prebivalstva – kot je na primer irsko prebivalstvo – vodi k fašizmu. To ni moje prepričanje. To je zdaj jasno enkrat za vselej. Vendar pa vsekakor menim, da se moramo vsi zavedati, da je igranje s čustvi ljudi, ki jih pesti strah, da bi izgubili socialni položaj, vedno nevarno, če pride v roke požigalcev. Ne vem, ali je katerega koli izmed vas mogoče šteti za požigalca. Upam, da ne. Vendar pa se zelo dobro zavedam, da takšni požigalci obstajajo.

Lahko pa ste prepričani glede nečesa, gospod Farage, in to je, da se bom boril proti ljudem kot ste vi in vaši politiki, dokler bom fizično zmožen!

Predsednica. – Obe strani sta podali obrazložitev in zdaj bomo prešli k naslednji točki.

9. Podnebne spremembe in energija (začetek)

Predsednica. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o o podnebnih spremembah in energiji.

Jean-Louis Borloo, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, komisar, predsedniki skupin, predsedniki, poročevalci, gospe in gospodje.

Spet sem z vami nekaj tednov – res nekaj tednov – po naši zadnji razpravi in predvsem po pomembnem trenutku, ko je bil med Parlamentom in Svetom sklenjen pakt zaupanja pod budnim očesom Komisije, da bi soglasno poiskali, kot je danes zjutraj dejal predsednik Sarkozy, vrsto mehanizmov, ki bodo gospodarstva 27 držav zavezali trajnostnemu gospodarstvu, zmanjšanju emisij CO₂, pripravi na Københaven in izboljšanju in pripravi konkurenčnosti naših gospodarstev na prihodnje stoletje.

Spet sem z vami po zasedanju Evropskega sveta, ki je doseglo soglasno odločitev, in mislim, da nismo izdali tega pakta zaupanja, sklenjenega med nami, zaradi številnih in različnih dialogov, ki so bili bolj ali manj brez primere; mislim na dialog konec prejšnjega tedna o številnih direktivah. Mislim tudi, da je v primerjavi s položajem, ko smo se srečali pred mesecem dni, razhajanja zelo lahko opredeliti.

Ni razhajanja, če je Københaven uspešen. Obstaja dodana vrednost, če Københaven ne bo uspešen, z drugimi besedami, če je zavezana samo Evropa. Prizadevanja, ki se jih zahteva od industrije, vključujejo tudi zahtevo, da se okoljsko najučinkovitejše tehnologije naredi bolj konkurenčne.

Drugo področje dodane vrednosti zadeva solidarnost in tretje energijo. Energija in dodeljevanje sredstev energiji sta eni izmed glavnih načel tega svežnja, skupaj z obnovljivimi viri energije, avtomobili in tako dalje.

Glede te teme menim, da lahko vsi v svojih srcih sprejememo prehodno obdobje za gospodarstva, ki imajo največ premoga, glede na to, da vemo, kako zapleteni so prehodi s socialnega vidika. Glede na to, da smo jih doživeli v številnih naših državah – v Belgiji, na območju Nord-Pas-de Calais v Franciji –, vemo, da so zapleteni. Glede osnov se ni nič spremenilo. Obstaja prehodno obdobje, to prehodno obdobje pa financira povečanje solidarnosti.

Prav zares, edina prava razprava v Svetu prejšnji teden sploh ni zadevala tistega, kar berem in poslušam tu, ampak v bistvu dejstvo, da sta bila 2 % solidarnosti dodeljena strogo in neposredno državam, ki so se zadnje pridružile Uniji, z drugimi besedami tistim, od katerih se zahteva, da naredijo največji energetski prehod. Ta del solidarnosti je najbolj izstopal.

Glede ostalega poznate besedila, ki so bile predložena že nekaj časa nazaj, zahvaljujoč delu različnih odborov in poročevalcev. Glede kakovosti goriv je besedilo bolj ambiciozno kot besedilo Komisije. Glede obnovljivih virov energije je na splošno skladno z besedilom Komisije. Glede skupnih prizadevanj je razen nekaterih podrobnosti identično. Glede emisij CO₂ iz avtomobilov je dolgoročno nekoliko bolj restriktivno.

V bistvu je splošno ravnotežje med svežnjem, kot je bilo predložen, in ambicijami, načrtovanimi za Evropski svet marca, končno popolnoma spoštovano. Smo v obdobju globalnih pogovorov. Evropska skupina, evropski kontinent ali vsaj Unija je prva svetovna organizacija, ki je vzpostavila sistem jasno izračunanih ciljev, metod uporabe in zmogljivost za ocenjevanje leto za leto, sektor za sektorjem, direktive za direktivo resničnosti sprememb, ki se odvijajo v skladu z našimi direktivami, z drugimi besedami, pod nadzorom Komisije na eni strani in Sodiščem Evropskih skupnosti na drugi strani.

Menim, da imamo načrt za korenite spremembe, ki jih je mogoče oceniti, je zavezujoč in v skladu z našimi cilji in našimi ambicijami. Menim, da je zaradi dialoga točka, ki smo jo dosegli prejšnji teden v Svetu, v skladu z ambicijami Evrope. Na Evropi bo, da vodi razpravo v Københavnu in da se zdaj pod Komisijo na eni strani

in Češko republiko in Švedsko na drugi strani, skupaj z državo gostiteljico Dansko, začne pripravljati za to pomembno konferenco, to veliko srečanje človeštva.

To sem vam, gospe in gospodje, hotel povedati v uvodu, in naj dodam še, da je bilo delo Parlamenta resnično ključni prispevek, ne kot edini način za izvajanje pritiska na vlade, kot sem slišal govoriti, ampak povsem enostavno zaradi njegove splošne kakovosti.

Za konec, verjetno ste opazili, da je Svet na primer glede zajemanja in shranjevanja ogljika v zadnjih urah uvedel nekaj sprememb, da bi se čim bolj približal željam, ki so bile izražene.

To je delo, ki je bilo opravljeno. Tu je šest besedil, ki so predložena v razpravo. Seveda smo vam na razpolago, če boste potrebovali nadaljnja pojasnila.

Stavros Dimas, član Komisije. – Gospa predsednica, danes in jutri bosta eni izmed tistih redkih priložnosti, ko lahko politiki pišejo zgodovino. Energetski in podnebni sveženj, o katerem boste glasovali jutri, predstavlja mejnik zakonodaje, ki je pomembna ne samo za Evropsko unijo, ampak tudi za mednarodna prizadevanja za obravnavanje podnebnih sprememb, in bo imela posledice znotraj Evropske unije in mednarodno.

Francoskemu predsedstvu bi se rad zahvalil za njegovo predanost in delo, ki ga je opravilo za doseg kompromisa, predvsem pa bi se rad iskreno zahvalil in izrazil spoštovanje Evropskemu parlamentu za delo, ki ga je opravljal ves ta čas, vsem političnim skupinam in poročevalcem. Vsi so konstruktivno prispevali k temu, da se je kompromis pomaknil do stopnje, ko jutrišnje glasovanje mnogo obeta.

Menim, da kljub temu, da je bilo izraženih mnogo skrbi – bilo je veliko predlogov in mnogi izmed njih so bili sprejeti – in je vsaj nekoliko nezadovoljen, to ne pomeni, da sveženj ni uravnotežen in ni ambiciozen. Je ambiciozen, uravnotežen, pošten in bo pomagal doseči okoljski cilj, ki smo ga določili, z zmanjšanjem emisije toplogrednih plinov v Evropski uniji za 20 % do leta 2020. Arhitektura svežnja ostaja takšna, kot je bila v našem predlogu, ohranjeni pa sta bili tudi okoljska celovitost svežnja in poštena delitev prizadevanj med različnimi stranmi.

Sveženj, ki je pred vami, vsebuje vrsto ukrepov, ki je najbolj ambiciozna na svetu. Nedavno so nekateri glasovi po svetu trdili, da bodo posnemali naš sveženj, to pa je zelo ohrabrujoče.

Evropska unija vodi svet glede podnebnih sprememb, s sprejetjem tega svežnja z vašim glasovanjem jutri pa bomo potrdili našo mednarodno vlogo pri vodenju sveta pri obravnavanju podnebnih sprememb, hkrati pa bomo zagotovili, da bo resnično prišlo do koristi za naše države zaradi zgodnjega prehoda h gospodarstvu z nizkimi emisijami ogljika.

Evropska unija je prva regija na svetu, ki je zmanjšala emisije. Zagotovili bomo naše cilje Kjotskega protokola kot EU-15 in kot EU-27, dosegli bomo 8-odstotni cilj zmanjševanja; zaradi prizadevanj novih držav članic bomo kot EU-27 celo presegli 8-odstotni cilj zmanjševanja.

Smo edina regija na svetu, ki ima sistem trgovanja z emisijami, ki dobro deluje, in kjer smo določili ceno ogljika. Evropska unija je svetovna regije, ki največ vlaga v države v razvoju, v projekte čistega razvoja, ki so koristni ne samo zato, ker se nam pripisuje zasluge za naložbe v te države, ampak tudi zato, ker zmanjšujemo svetovne emisije toplogrednih plinov in pomagamo pri prenosu tehnologij v te države v razvoju, vlaganju vanje in ustvarjanju delovnih mest.

Evropska unija je svetovna regija, ki največ vlaga v raziskave, z našim svežnjem in z določbo, ki jo je prej omenil gospod Borloo, o naložbi dohodka od dražbe 300 milijonov ton ogljikovega dioksida do leta 2015, ki bi lahko znašal okoli 9 milijard, pa bomo v raziskave vložili še več. Evropska unija je tudi edina regija na svetu, ki bo s sprejetjem tega svežnja jutri določila 20-odstotni enostranski cilj, naši voditelji pa so ponovno potrdili 30-odstotno zmanjšanje, ki je potrebno za uspešen boj proti podnebnim spremembam (v skladu z najnovejšimi znanstvenimi podatki morda ne bo zadostovalo niti teh 30 %).

S sprejetjem tega svežnja jutri ne bi storili samo koraka naprej, ampak ogromen korak v boju proti podnebnim spremembam, in bili tudi vzor drugim državam, drugim regijam sveta, ki bi nam sledile. Nekatere so to že storile. Včeraj je Avstralija napovedala sveženj za boj proti podnebnim spremembam. Ni tako ambiciozen kot naš, vendar še vedno zelo pomemben. Določila je enostranski cilj, uvaža sistem omejevanja emisij in trgovanja z njimi ter je zelo ambiciozna glede srednjeročnih in dolgoročnih ciljev. Poudarila je svojo pripravljenost sodelovati z nami pri sklenitvi mednarodnega sporazuma v Københavnu. Zdaj vsi vedo, kaj je izvoljeni predsednik Obama določil za prednostno nalogo – energetsko varnost, podnebne spremembe –, in to je ponovil včeraj.

Evropska unija vodi pri pripravi različnih dokumentov in študij, ki bodo zelo koristne v naših pogajanjih naslednje leto. Prejšnji teden v Poznańu je bilo jasno, da so države sveta odločene trdo delati naslednje leto, da bi zagotovile ambiciozen mednarodni sporazum v Københavnu, Evropska unija pa bo prispevala k temu cilju s pripravo dokumentov o tem, kakšen bi moral biti ta sporazum, kakšna bi morala biti struktura in tudi, kako lahko financiramo ta sporazum.

Ko smo razpravljali o tem svežnju, so bile izražene različne skrbi: skrbi glede selitve virov CO₂, ki se nanašajo na to, ali se bodo ogljično intenzivne industrije zaradi sistema trgovanja z emisijami in predvsem zaradi dražb preselile v države brez omejitev ogljika in bodo nadaljevale z izpuščanjem ogljikovega dioksida v teh državah, ki nimajo nobenih omejitev (kar bi bilo tudi v škodo Evropske unije, ker bi izgubili delovna mesta).

Nekatere države članice, ki so močno odvisne od premoga, so izrazile zaskrbljenost zaradi dražb v energetskega sektorju, nekatere druge države pa so izrazile zaskrbljenost glede prožnosti predloga o skupnih prizadevanjih. Z doseženim kompromisom bo poskrbljeno za vse te skrbi. Za industrijo je bila zagotovljena dolgoročna predvidljivost, dana bodo brezplačna dovoljenja in poskrbljeno bo za vprašanje konkurenčnosti. Hkrati je treba poudariti, da bodo te industrije še vedno pošteno prispevale k zmanjšanju emisij v Evropski uniji, ker niso samo predmet omejevanja v sistemu trgovanja z emisijami, ampak morajo izpolnjevati tudi merilo najboljših razpoložljivih tehnologij. Tako bodo tudi te industrije prispevale k zmanjšanju.

Naj se posvetim dražbam v energetskega sektorju, saj sem slišal številne pritožbe in nezadovoljstva, da smo nekaterim državam članicam dovolili odstopanje glede tega sektorja. Prvič, poudariti je treba, da je to možnost za države članice, ker so bile zelo zaskrbljene glede socialnega vpliva našega predloga. Prisluhniti moramo tem skrbem in smo prisluhnili. Vendar pa po mojem mnenju, ko bo prišel čas, ne bodo uporabile tega odstopanja iz preprostega razloga – predvsem tiste države, v katerih je energetski sektor v zasebni lasti in cene niso urejene –, da se bodo znašle v dilemi, ali denar dati ministrstvu za finance – državi –, da se uporabi za dober namen, ali pa zasebnemu sektorju dovoliti, da ima nepričakovan dobiček, dobiček brez razloga. To bomo še videli; v prihodnosti bi lahko postalo politično vprašanje. Zato bi zdaj tistim, ki nasprotujejo našemu sporazumu, rekel, da imajo možnost v svojih državah prepričati vlado, naj ne uporabi te možnosti, ko bo prišel čas. Hkrati pa lahko te države članice, če menijo, da je pomembno zaradi socialnih ali drugih razlogov uporabiti odstopanje, to tudi storijo.

Glede prožnosti CDM in skupnih prizadevanj pri tem: prvič, kroži veliko števil glede tega, koliko prizadevanj bo treba vložiti v zmanjšanje emisij doma in koliko bo dovoljeno storiti v tujini. Poudariti moram, da se vse te primerjave nanašajo na leto 2005. Dejanska zmanjšanja, ki bi jih bilo treba izvesti doma, so precej večja, ker jih je treba primerjati z letom 2020 in običajnim poslovanjem. Dejanska zmanjšanja bodo v Evropski uniji precej večja. Svoje službe sem prosil, naj mi zagotovijo analizo, in za vsa skupna prizadevanja in ETS bodo prizadevanja znotraj Evropske unije okoli 60 %, 41 % bi bila lahko v tujini, v državah v razvoju.

Ne pozabimo, da potrebujemo naložbe v države v razvoju. To je ena izmed tistih tem, ki jo nenehno načenjajo naši mednarodni partnerji in tudi tu v Evropski uniji vsi tisti, ki jih zanimajo prenos tehnologije in naložbe in zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida v državah v razvoju.

Zakaj je to slabo? Imeti moramo ravnotežje, ker bi drugače, če bomo vložili preveč prizadevanj v tujini in ne doma, to pomenilo, da bodo vse koristi za naša podjetja in industrijo v Evropski uniji izgubljene, saj pri našem svežnju ne gre samo za boj proti podnebnim spremembam, ampak tudi za ustvarjanje učinkovitejšega gospodarstva. Zagotovili bomo pobude, da bodo naša podjetja in industrija bolj učinkovito uporabljala vire in bodo energetske učinkovitejša, energetske učinkovito poslovanje, poslovanje, ki učinkoviteje uporablja vire, pa pomeni gospodarsko učinkovitejše poslovanje – konkurenčnejše poslovanje –, ki spet pomeni inovativnost v Evropski uniji. Zato v Evropski uniji potrebujemo večja prizadevanja. To je nekaj, kar moramo poskusiti storiti.

Naj ponovim, da za tiste, ki se pritožujejo čez to točko sporazuma, obstaja čudovita možnost: pojdite v svoje države in prosite vlade Avstrije, Švedske Danske, Finske in drugih držav – navedenih jih je 12 –, ki so prosile za ta dodatni odstotek, recite jim, naj ne uporabijo CDM, ki so dovoljeni v skladu s tem sporazumom. Vi se odločite. Storite to tam, ne tu. Tu bi morali glasovati za sveženj. Sveženj je celota: ne gre za en predlog tu in enega tam; eden vpliva na drugega. Torej ne naredite napake. Če imate pomisleke, naredite to v svoji državi, naredite to v državah, ki imajo to možnost, da dobijo en odstotek dodatnega CDM.

Ne bom govoril o četrty zadevi, ki je bila solidarnost. Gospod Borloo je dal odgovor in rešitev, ki jo je doseglo francosko predsedstvo, je bila zelo modra.

Nočem več porabljati časa, saj sem že preveč govoril. Zdaj je pomembno gledati naprej. Pričakovati moramo Köbenhaven. Pred nami je leto težkih pogajanj. Sodelujmo – Evropski parlament, Svet in Komisija –, da bi prepričali naše mednarodne partnerje, da dosežemo sporazum v Köbenhavnu. Trideset odstotkov je najmanj, kar se moramo dogovoriti v Köbenhavnu, da bi se učinkovito spopadli s podnebnimi spremembami. Zdaj moramo začeti delati. Hkrati pa moramo še naprej skrbeti za naše industrije.

Če se vrnem k vprašanju selitve virov CO₂, to ni samo vprašanje ohranitve naših delovnih mest, zaposlovanja in konkurenčnosti, ampak tudi okoljsko vprašanje. Ne želim si, da bi se podjetja preseljevala in izpuščala emisije v državah brez omejitev ogljika. Zato je to okoljsko, socialno in gospodarsko vprašanje, naš kompromis pa uravnoteža vsa ta vprašanja: socialno vprašanje, gospodarsko vprašanje in okoljsko vprašanje. Menim, da moramo nadaljevati po tej poti. Z izvajanjem tega svežnja moramo tudi nadaljevati naše sodelovanje, seveda s Svetom, seveda z Evropskim parlamentom, toda v to razpravo moramo vključiti tudi socialne partnerje. Sodelovati moramo, ker je to zelo pomembno za Evropo; je zelo pomembno za svet.

(Aplavz)

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospa predsednica, predlogi, o katerih bomo razpravljali danes, bodo povzročili revolucionarno spremembo v načinu, kako proizvajamo in porabljamo energijo. Manj emisij CO₂ pomeni tudi večjo energetske učinkovitost in bolj trajnostne energetske vire. Trgu prijazen ETS bo glavna gonilna sila sprememb v tehnologiji v naslednjih letih. Cilji CO₂ v sektorjih izven sistema za trgovanje s pravicami do emisije CO₂ so v resnici zavezujoči cilji za energetske učinkovitost v državah članicah. Direktiva o CCS, pravzaprav o geološkem shranjevanju CO₂ pomeni, da se ne bo zapostavljalo nobenega energetskega vira, dokler bo v skladu z interesi družbe.

Omejitve emisij CO₂ iz avtomobilov bodo pravzaprav omejile našo naraščajočo odvisnost od nafte. Dvajset odstotkov obnovljivih virov energije leta 2020 v končni porabi energije pomeni, da bomo lahko rekli, da imamo nove vire energije – ne samo pri električni energiji, ampak tudi pri ogrevanju in hlajenju ter prevozu. Nikoli ne smemo pozabiti energetskega izziva, s katerim se soočamo. Mednarodna agencija za energijo že štiri leta govori, da smo na morebiti netrajnostni poti v energetske sektorju gospodarsko, globalno, okoljsko in socialno. To izvira iz tveganega ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem. Na ravni cen nas ne sme zavesti cena nafte, ki jo imamo danes in ki je odvisna od gospodarskega nazadovanja; nikoli ne smemo pozabiti, kje je bila cena pred samo nekaj meseci.

Najpomembnejša zadeva, ki izhaja iz zadnjega poročila, je gibanje premoženja. Če bogastvo zapusti Evropsko unijo, jo bodo tudi delovna mesta. Zato je zelo pomembno videti, da je globalno okolje tako zahtevno v energetske sektorju, da se moramo odzvati nanj. Za EU je to poseben izziv, saj se bo naša odvisnost od uvoza brez ukrepanja povečala s 50 % na 70 %. Za nafto in plin bo blizu 90 % ali celo 100 %. To pomeni, da bomo soočeni z izzivom varnosti oskrbe in, jasno, izgube delovnih mest. Predloženi sveženj pomeni temeljito spremembo, zaradi katere bo naša odvisnost od uvoza še sprejemljiva, okoli 50 % leta 2030, in Evropski uniji prinaša konkurenčne napredne tehnologije za proizvodno ali porabo energije. Omogočila nam bo tudi pomagati trajnostnemu razvoju sveta. Ne moremo si predstavljati, glede na hlapnost ogljikovodikov, ki jih imamo danes, dobrega in zdravega razvoja v današnjih najrevnejših regijah. To je edina sprememba, ki je mogoča.

Menim, da so ukrepi, ki jih moramo sprejeti, težki. Ni enostavno uvesti spremembe v energetske sektorju in vedno traja nekaj let. Vendar pa nimamo nikakršne izbire, saj nas krepi ne samo pričakovanje političnih voditeljev, ampak tudi to, da smo naše predloge utemeljili na znanstvenih dokazih in na dokazih svetovnih institucij, ki spremljajo naš položaj na svetovnih trgih nafte.

Zahvaliti se želim Parlamentu, predvsem poročevalcem, in francoskemu predsedstvu, ki v zelo težkih pogajanjih ni zmanjšalo naših ambicij, ampak je izboljšalo naš predlog, tako da je bolj uravnotežen in močnejši. Menim, da smo lahko ponosni na rezultate, ki smo jih dosegli v obliki dialoga. Zato bi se želel še enkrat zahvaliti poročevalcem, ki so resnično opravili veliko delo s predložitvijo mnenja Parlamenta in pridobivanjem soglasja predsedstva, s pomočjo Komisije, o najbolj ambicioznem sklopu predlogov, ki bodo temeljito spremenili energetske sektor.

Predsednica. – Hvala, komisar.

10. Energija iz obnovljivih virov (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0369/2008) Clauda Turmesa v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energijo o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov [KOM(2008)0019 - C6-0046/2008 - 2008/0016(COD)].

Claude Turmes, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, direktiva o energiji iz obnovljivih virov je mejnik v evropski energetski politiki. Ta direktiva ne bo zagotovila samo okolju prijaznejše električne energije, toplotne energije in prometa, ampak bo ti tudi naša domača energija in bodo delovna mesta in denar ostali v Evropi. Zgradili bomo vodilni trg in prevzeli tehnološko vodstvo ter zaščitili naše izvozne trge. Lahko naredimo še kaj boljšega v tem obdobju krize?

Ta uspeh je skupni uspeh: skupni uspeh tistih, ki jih tukaj nihče ne vidi – Lise, Arisa, Hansa, Paula, Michela, Freda –, vsega osebja v ozadju. Je uspeh tega Parlamenta. Še enkrat bi se rad zahvalil Fioni Hall, Britti Thomsen, Umbertu Guidoniju, Wernerju Langnu in Andersu Wijkmanu za zaupanje, ki so mi ga izkazali pri pogajanjih. Posebej se želim zahvaliti še nekomu, Jean-Louisu Borloolu. Brez njegovega osebnega prispevka, prispevka njegove pisarne in tudi francoskega predsedstva, si ne bi mogli na primer prejšnji teden prisvojiti gospoda Berlusconija za celotni konec tedna in te direktive pripeljati do konca. Je torej skupni uspeh, in to je točno to, kar lahko doseže Evropa!

Na kratko se bom posvetil vsebini. Prvič, direktiva prinaša varnost naložb, saj imamo zavezujoče cilje v višini najmanj 20 %. Imamo zavezujoče nacionalne cilje, zelo podrobne nacionalne akcijske načrte in vmesne cilje, ki jih bo pozorno spremljala Komisija. To bo izvajalo dovolj pritiska na 27 držav članic, da se pozorno osredotočijo na veter, sonce, vodo in biomaso.

Klavzula o pregledu leta 2014 je ohlapna. Ta klavzula o pregledu ne postavlja pod vprašaj ciljev, prav tako pa ne bo postavila pod vprašaj mehanizmov sodelovanja. Italijanska industrija energije iz obnovljivih virov se mi danes zahvaljuje, da lahko z Evropo dosežemo napredek glede energije iz obnovljivih virov tudi v državi kot je Italija.

Te nacionalne cilje – 34 % za Avstrijo, 17 % za Italijo, 23 % za Francijo – je mogoče doseči tudi z mehanizmi sodelovanja. To je bila ena izmed točk, ki smo jo morali spremeniti v predlogu Komisije. Hočemo sodelovanje in ne špekulacij o trgu energije iz obnovljivih virov. Zato smo nasprotovali predlogu o trgovanju s temi potrdili o izvoru.

Obnovljiva je tudi infrastruktura. Poskrbeli smo, da bo električno omrežje odprto, plinovodi odprti, za velike naložbe v omrežja za ogrevanje in da bodo stavbe, na primer strehe javnih ustanov, v prihodnje izkoriščale energijo iz obnovljivih virov.

Kot poročevalec sem najmanj zadovoljen z delom o energiji iz obnovljivih virov v prometnem sektorju. Naš planet ima omejitve. Imamo omejene vire nafte, imamo pa tudi omejeno količino kmetijskih površin. Zato moramo zaustaviti mit o „velikih luksuznih avtomobilih in avtomobilih s pogonom na vsa štiri kolesa z lažno okolju neškodljivim bencinom“.

Osredotočili se bomo tudi na elektromobilnost in natančneje bomo preučili biomaso v smislu trajnosti. Skupaj z gibanjem za okolje in razvoj se bo skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze odslej borila proti priходу na trg nesmiselnih agrogoriv!

(Aplavz)

Jean-Louis Borloo, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ponovil bi zahvalo poročevalca različnim ljudem, kar je resnično več kot samo stvar spoštovanja, in povedal, da je bilo opravljeno delo resnično odlično.

Seveda so obstajale točke, ki so bile na začetku nezadovoljive. Deloma so bile popravljene v zvezi z vključitvijo goriv, če povem poenostavljeno, in nekoliko spremenjene glede dodelitve zemljišč. Glede ostalega razlika v prizadevanjih, ki se zahtevajo od različnih držav, kar ni bila prava tema razprav – ali kot sem hotel reči, predmet pravih nasprotovanj –, dokazuje, kaj je pravzaprav evropska solidarnost.

V smislu energije iz obnovljivih virov morajo nekatere storiti veliko več, ker to zmorejo. Druge si prizadevajo na drugih področjih prehoda. Menim, da je to resnično izjemna direktiva.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospa predsednica, začeti želim z zahvalo poročevalcu gospodu Turmesu, poročevalcem v senci in vsem tistim ljudem, ki so se borili za energijo iz obnovljivih virov. Še vedno se spominjam razprave o energiji iz obnovljivih virov, ogrevanju in hlajenju in vseh vprašanj, o katerih smo razpravljali. Mislim, da smo sestavili odlično direktivo, ki je pred nami. Zavezujoča narava cilja bo pomenila, da bodo ukrepi in programi podpore za države članice, ki uporabljajo energijo iz obnovljivih virov, predvidljivi in dolgoročni. To bo omogočilo prodor na trg novim tehnologijam, ki tako ne bodo potisnjene ob rob. Predlagamo korenito spremembo.

Res je, da imajo različne države različne cilje, vendar pa bi omenil še en poseben vidik, ki se je pojavil v Svetu. Z izjemo ene države so vse države razumele, da lahko dosežejo ta cilj in da imajo za to na razpolago dva dodatna instrumenta. Prvič, veliko bi morali vlagati v energetske učinkovitost, ker pripomore tudi k doseganju ciljev energije iz obnovljivih virov. Drugič, ne smemo pozabiti na nobenega izmed sektorjev, saj bi radi naslovili vse sektorje, ne samo elektrike, ampak tudi ogrevanje in hlajenje ter promet. Iz tega razloga menim, da se lahko s pripravljenostjo držav članic optimistično zazremo proti tem ciljem.

Menim, da predlagani mehanizmi prožnosti morda niso najpopolnejši. Toda strinjam se s Parlamentom in Svetom, da moramo na tej stopnji vlagati v številne tehnologije. Najhujša stvar, ki se lahko zgodi, je, da oviramo razvoj kakšne posebne tehnologije, na primer sončne energije, ki je danes v primerjavi z vetrno tehnologijo dražja. Menim, da je pravi pristop, da zagotavljamo programe podpore, hkrati pa državam članicam omogočamo, da sodelujejo. Omenil bi naložbo češkega podjetja v vetrno energijo v Romuniji. To pričakujemo. Pričakujemo velike naložbe, kjer je ceneje, vendar to ne pomeni nujno, da je treba izključiti katero koli tehnologijo.

Menim, da je pomembno, da so pripravljeni spremljajoči ukrepi in omogočen dostop do obravnavanja dogovorjenih upravnih ovir, prav tako pa še nekateri drugi ukrepi, ki so nedvomno potrebni za uspeh na tem področju.

Glede prometa sem bolj pozitiven kot poročevalec, ker menim, da je zelo pomembno, da obravnavamo merila trajnosti. Imamo merila trajnosti glede toplogrednih plinov. Nekateri bi rekli, da morajo biti višja; sam menim, da so visoka in zelo spodbudna. Drugič, opredelili smo nemogoča področja. Nazadnje, obravnavamo tudi vprašanja, ki vključujejo posredne in neposredne spremembe namembnosti zemljišč. Vemo, da znanstveni dokazi še ne zadostujejo, da bi sprejeli jasno odločitev glede tega, vendar pa predstavljajo pot k doseganju zavezujočih ureditev tudi na teh področjih. Menim, da je celo ta del direktive velik uspeh, ker je prvič, da so opredeljena merila trajnosti in to v obliki, ki se jo bo izvajalo. Menim, da prometni sektor potrebuje obnovljive vire energije, ne samo ogrevanja in hlajenja ter elektrike.

Zelo sem ponosen na delo, ki so ga naši poročevalci opravili skupaj s Svetom in francoskim predsedstvom. Prepričan sem, da ne bomo imeli samo 20 % energije iz obnovljivih virov pri porabi leta 2020, ampak veliko, veliko več. Zato smo danes lahko prepričani, leta 2020 pa bomo precej srečni.

Béla Glattfelder, pripravljač mnenja Odbora za mednarodno trgovino. – (HU) Odbor za mednarodno trgovino je bil zaskrbljen predvsem zaradi vprašanja biogoriv, saj so ta pomembna za mednarodno trgovino. Odbor za mednarodno trgovino meni, da mednarodna trgovina z biogorivi – ki tozadevno v bistvu pomeni uvoze iz tretjih držav – na svetovni ravni ne sme voditi k uničevanju okolja ali povečanju lakote. Zato Odbor za mednarodno trgovino meni, da se državam članicam ne bi smelo dovoliti, da pri izpolnjevanju ciljev glede biogoriv upoštevajo tista uvožena biogoriva, ki so povezana – posredno ali neposredno – s krčenjem gozdov ali pa uvožena iz držav, ki prejemajo mednarodno pomoč v hrani ali ki nalagajo izvozne dajatve ali druge izvozne omejitve za kmetijske proizvode. Po mojem mnenju je tudi Evropa zmožna proizvajati biogoriva, našo odvisnost od energije pa nam bo uspelo zmanjšati šele, ko bomo začeli uporabljati biogoriva, proizvedena v Evropi.

Mariela Veličkova Baeva, pripravljalica mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. – (BG) Poročevalcu želim čestitati za odlične rezultate. Da bi dosegli cilje direktive o energiji iz obnovljivih virov, moramo ustvariti zakonodajni okvir za jamčenje dolgoročnih naložbenih odločitev.

Predvidljivo povpraševanje po energiji iz obnovljivih virov in biogorivih bo odprlo številne priložnosti, vključno na primer z jamčenjem tveganega kapitala za mala in srednje velika podjetja za uvedbo novih tehnologij na trg.

Finančne institucije morajo odigrati ključno vlogo tudi v tem trenutno težkem obdobju z oblikovanjem instrumentov in trgovanjem z njimi s ciljem financiranja projektov za spodbujanje energije iz obnovljivih virov, energetske učinkovitosti in drugih ciljev. To je mogoče doseči z vzpostavitvijo regulativnega okvira

z dolgoročno vizijo na ravni Skupnosti in nacionalni ravni, z osredotočanjem na vlogo lokalnih in regionalnih oblasti pri vplivanju na politike, ki spodbujajo uporabo energije iz obnovljivih virov.

Anders Wijkman, pripravljač mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – Gospa predsednica, strinjam se, da je ta direktiva o energiji iz obnovljivih virov najboljši del energetskega in podnebnega svežnja. Še zlasti sem vesel, ker jim je uspelo izredno izboljšati merila trajnosti za biogoriva. Menim, da je poročevalec opravil odlično delo.

Čestitati si moramo za to direktivo, saj so drugi deli svežnja daleč od zelenega. Če je popolna dražba odložena do leta 2027 – eno generacijo – in je mogoče več kot 60 % zmanjšanja emisij doseči v tretjih državah, kje je potrebna spodbuda in kje so potrebne pobude za preoblikovanje proizvodnje energije, prevoza, industrijske proizvodnje itd.? To je velikega pomena za naša dolgoročna prizadevanja za zmanjšanje emisij, toda tudi za industrijo. Potrebujemo inovacije. Če bi bil vi, komisar, bi bil nekoliko zaskrbljen zaradi tveganja sesutja trga ETS kot združenega učinka nizkih zahtev za domače ukrepanje in recesije.

Menim, da je ta direktiva o energiji iz obnovljivih virov izvrsten zgled. Dala bo potrebne spodbude za razvoj tehnologije, ustvarila nova delovna mesta in zmanjšala odvisnost od zunanjega sveta, vse od naštetega pa resnično potrebujemo.

Inés Ayala Sender, pripravljalica mnenja Odbora za promet in turizem. – (ES) Gospa predsednica, tudi jaz pozdravljam zaključkom teh pogajanj o direktivi o energiji iz obnovljivih virov. Menimo, da je bila zdaj z vidika prometa jasno začrtana pot. Industrija je to zahtevala zaradi pravne gotovosti. V to pot nam je uspelo uvesti tudi zadostne pogoje in raznolikost, tako da ne samo biogoriva, ampak tudi drugi dejavniki, kot so vodik ali elektrika iz obnovljivih virov, tvorijo del mešanice, potrebne za to, da dosežemo 20-odstotni cilj in 10-odstotni cilj znotraj teh 20 %.

Ključna točka, za katero menim, da je izredno pomembna, je uvedba meril trajnosti. Ta morajo seveda vključevati okoljska merila, kot je na primer namembnost zemljišč in njene posledice v tretjih državah, menim pa tudi, da so ključna tudi socialna merila. Pozivam Komisijo, naj bo še posebej pozorna glede tega, saj so socialna merila točno tisto, kar od nas zahtevajo ljudje v tem obdobju recesije in velike negotovosti.

Glede klavzul o reviziji menim, da lahko pomagamo razviti in izboljšati to pot med drugim z novimi zakonodajnimi predlogi. Skupna oblika bo tudi pomagala državam članicam, da s svojimi nacionalnimi akcijskimi načrti dosežejo cilje, ki smo jih določili.

Nazadnje bi želela vprašati Komisijo, kakšne načrte ima za distribucijsko infrastrukturo in logistiko ter ...

(Predsednica je prekinila govornico)

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Samuli Pohjamo, pripravljač mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (FI) Gospod predsednik, poročevalcu se želim zahvaliti za veliko delo, ki ga je opravil.

Trajnostna in vse večja uporaba obnovljivih virov energije je pozitivna rešitev za regije. Ustvarila bo nova delovna mesta, izboljšala samozadostnost v energiji in hkrati pomembno prispevala k nadzoru podnebnih sprememb. Poleg tega bo spodbujala svetovni trg s stroji in opremo, ki se uporabljajo pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov.

V svojem mnenju je Odbor za regionalni razvoj poudaril velik pomen regij in tega, da se lokalna raven osredotoči na izvajanje te direktive. Na tem področju je potrebno veliko sodelovanja. Potrebujemo tudi izmenjavo dobrih izkušenj ter raziskave, razvoj proizvodov in pilotne projekte.

Pogoji in podnebni dejavniki se med državami članicami in regijami zelo razlikujejo. To je razvidno tudi iz kompromisnega predloga, ki bi našemu odboru omogočil, da na primer predlaga trajnostno, vendar majhno uporabo šote v proizvodnem procesu.

Pomembno je, da lahko sprejmemo kompromis, dosežen glede te direktive, kot del zgodovinskega podnebnega in energetskega svežnja.

Csaba Sándor Tabajdi, pripravljač mnenja Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja. – (HU) Najprej bi želel čestitati poročevalcu gospodu Turmesu, saj je to izredno pomembna direktiva. Odbor za kmetijstvo in razvoj

podeželja je vesel, da je Evropska komisija držala dano besedo, saj smo se pred letom dni, ko je Parlament sprejel moje poročilo o bioplinu, z gospod Fischer-Boel dogovorili, da ne bo ločene direktive o biomasi, ampak da bomo vprašanje biomase obravnavali v okviru obnovljivih virov energije. Zahvaljujem se Evropski komisiji, da je spoštovala to odločitev. Odbor za kmetijstvo meni, da imata biomasa in bioplin ključno vlogo med obnovljivimi viri energije; v primeru biomase je nesprejemljivo, če obsega uničevanje gozdov ali uporabo zemljišča, ki je primerno za proizvodnjo hrane. Biogoriva, proizvodnja biomase na noben način ne sme iti na račun proizvodnje hrane. Ameriški program v zvezi z bioetanolom je negativen primer obsega, v katerem je imel ta program, ki temelji na koruzi, učinek na povišanje cen. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Werner Langen, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da se skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov strinja z izpogajanim kompromisom. Pogajanja so bila težka, Claude Turmes pa jim je posvetil veliko dela. V Odboru za industrijo, raziskave in energetiko smo morali obravnavati 1 500 sprememb na podlagi mnenj, bogastvo idej pa je bilo tako veliko, da so bili vedno znova podani novi predlogi. Kljub temu smo zadevo uspešno zaključili, zahvaliti pa bi se želel predvsem glavnemu pogajalcu, francoskemu stalnemu predstavniku gospodu Léglise-Costi, ki je ohranil potrebno umirjenost in zadržanost preko celotnih izredno težkih pogajanj, ki so potekala v vsaj desetih krogih. Claude Turmes je nazadnje dosegel kompromis, ki ga lahko v celoti podpremo, saj odpira vse priložnosti za namensko uporabo obnovljivih virov energije.

Komisar Dimas je rekel: „Da, soglašajte s celotnim svežnjem, čeprav je na kakšnem mestu kaj takega, kar vam ni všeč“. Predlog, ki je prišel s strani Piebalga, je bil resnično koristen. V zvezi s tem smo se lahko pogajali na trdnih temeljih in nam v nasprotju z nekaterimi drugimi vprašanji, o katerih moramo še razpravljati, ni bilo treba veliko spreminjati. Na tej podlagi lahko skupaj napredujemo glede energije iz obnovljivih virov, države članice pripravimo do tega, da opravijo svojo dolžnost in razvijejo moderne tehnologije, ter tako dosežemo naš skupni cilj najmanj 20 % energije iz obnovljivih virov do leta 2020.

Žal je v celotnem kompromisu ena točka, za katero menim, da ni ravno najboljša, to pa je predlog Komisije o uvedbi prožnih mehanizmov. Tu sta Parlament in Svet odnehala. Z mojega stališča bi bilo bolje, če bi zagotovili nove priložnosti v državah članicah. Toda kljub tem zadržkom glede ene same točke moja skupina popolnoma soglaša s tem svežnjem. Zahvaliti se želim Claudu Turmesu, francoskemu predsedstvu in Komisiji.

Britta Thomsen, v imenu skupine PSE. – (DA) Hvala, gospod predsednik. Pred dvaindvajsetimi meseci ni bilo mnogo ljudi, ki bi verjeli, da se bo EU zavezala temu, da bo leta 2020 20 % njene porabe energije prihajalo iz obnovljivih virov energije. To ni nič manj kot najpomembnejša svetovna zakonodaja o energetiki, ki jo bomo jutri sprejeli tu v Evropskem parlamentu. S tem lahko končno vidimo konec večstoletne odvisnosti od nafte in plina, odvisnosti, ki je škodovala našemu podnebjju in povzročila vojne, nemire in neenakosti po vsem svetu. Pot do tu je bila polna lukenj in ovir, toda danes tu stojimo zato, ker smo priznali, da ne moremo več dopustiti, da gredo stvari svojo pot. Moramo ukrepati, s to direktivo o energiji iz obnovljivih virov pa delamo prvi korak k čistejšemu in boljšemu svetu.

Naša poraba energije je mejnik, ko govorimo o tem, da je treba nekaj storiti glede podnebnih sprememb, kajti če nam uspe našo porabo energije preoblikovati in prenehamo uporabljati fosilna goriva, bomo nekaj storili tudi proti podnebnim spremembam. Dogovor, ki smo ga dosegli s Svetom, je dober rezultat s stališča Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, saj smo ohranili ključne zavezujoče cilje in bo ne glede na to, koliko dvoumnih strategij so se domislile nekatere države, 20 % porabe energije EU v letu 2020 izhajalo iz zelene energije. Zagotovili smo zavezujoče cilje, da mora najmanj 10 % porabe energije v prometu izvirati iz obnovljivih virov energije, zagotovili pa smo tudi, da se bo biogoriva proizvajalo na odgovoren in trajnosten način, v Skupini socialdemokratov pa smo tudi poudarili potrebo po socialni trajnosti. Veseli nas tudi, da je druga generacija biogoriv dvojno učinkovita, tako da obstaja spodbuda za razvoj novih energetske tehnologij. Nazadnje, zagotovili smo osnovo za industrijo z dvema milijonoma novih delovnih mest v Evropi in raziskavami zelenih energetske tehnologij, zato sem danes upravičeno ponosen. Ponosen, da je Evropski parlament pokazal, da je zmožen ukrepati, in zadovoljen, da je imela Skupina socialdemokratov odločilen vpliv, tako da lahko jutri podpremo to zakonodajo. Zahvaliti se želim vsem svojim kolegom za njihovo izjemno sodelovanje pri tem vprašanju.

Fiona Hall, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, razočarana sem, da je prišlo do omilitve zahtev za zmanjšanje emisij v delu podnebnega svežnja. EU mora trdno začrtati svojo pot k nizkoogljični prihodnosti; drugače jo bodo prehiteli druge države, ki si zdaj prizadevajo nadoknaditi zamujen čas. Menim, da bomo nekoč obžalovali to izpuščeno priložnost, da stvari pri nas uredimo pred ostalim svetom.

Toda glede direktive o energiji iz obnovljivih virov je Parlamentu uspelo prepričati države članice, naj sprejmejo potrebo po radikalni spremembi načina pridobivanja energije. Zahvaliti se želim Claudu Turmesu: njegova odločnost je omogočila ta uspešen izid.

Za industrijo energije iz obnovljivih virov ta direktiva ponuja pravno gotovost in odpravo ovir za napredek kot je povezava na omrežje. O obnovljivih virih energije v prometu je industrija določila stroga merila za biogoriva, kar pozdravljam. Z olajšanjem ugotavljam, da končno besedilo ščiti zemljišča z veliko biotsko raznovrstnostjo in zalogo ogljika ter da je bila zahteva o prihranku toplogrednih plinov povišana s 35 % v prvotnem predlogu Komisije na 60 % za nove obrate od leta 2017 dalje. Ključnega pomena je, da bodo zdaj učinki posredne spremembe namembnosti zemljišča upoštevani v izračunu prihranka toplogrednih plinov, biogoriva brez tveganja neželenih učinkov pa bodo dobila bonus. Učinke cen hrane se bo nadzorovalo in se z njimi spopadalo z rednim poročanjem in pregledom leta 2014.

Če bi se uveljavil Parlament, bi bili nekateri ukrepi močnejši in bolj neposredni. Kljub temu je to končno besedilo, ki si zasluži podporo tega Parlamenta.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poročevalcu za njegovo poročilo. Parlament bi spomnil, da je bil pred zasedanjem Sveta dosežen kompromis o treh od šestih poročil v energetskem in podnebnem svežnju. Kompromis ni bil razumen. Takrat je bil, bi lahko rekli, ko smo se dogovorili o skupnem stališču glede polovice direktive, kozarec energije in industrije Evrope napol poln. Kljub temu pa bi skeptik poudaril, da je omenjeni kozarec ostal napol prazen. Po vrhu pa je kozarec Unije zdaj do roba poln.

Kompromis ni enostaven. Zavezuje države članice, vključno z novimi, k velikim gospodarskim prizadevanjem ne glede na okoliščine. Standardi v kompromisni različici so bili dvignjeni in za našo regijo določena visoka raven. Ne smemo pozabiti, da bodo vse te številke in kazalci, ki jih je tako lahko spraviti na papir, določali dejanska opredmetena sredstva, zbrana z našimi davki. Odločili bodo o usodi delovnih mest, ki so ogrožena.

Umberto Guidoni, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, smo pred pomembnim kompromisom za Evropo, čeprav je moral Parlament ugrizniti v kislno jabolko.

Besedilo o obnovljivih virih energije, ki je izšlo iz dialoga, vsebuje jasno opredelitev ciljev, predvsem pa navaja, da so obvezni. Klavzulo o pregledu leta 2014 je treba videti kot ključ do večje prožnosti pri doseganju cilja zmanjšanja, ki ostaja 20 %, če bodo pogoji ustrezni, pa ga je mogoče povišati na 30 % do leta 2020. Opozoriti je treba, da je najmočnejši in gospodarsko najugodnejši način za uvedbo prožnosti za države članice določitev nacionalne cilje za učinkovitost za gradbeni, prometni in industrijski sektor in za boljšo rabo električne energije.

Obvezni 10-odstotni cilj za biogoriva je treba natančneje določiti z zahtevami za učinkovitost za proizvodne procese s spremljanjem okoljskih in socialnih meril trajnosti. Uporaba biomase bi morala biti usmerjena k nespornim področjem in k učinkovitejšim tehnologijam pretvorbe ob upoštevanju prve in druge generacije biogoriv. Dogovor, dosežen v Svetu, in volja Evropskega parlamenta pošiljata pozitivno sporočilo: ne moremo se spopasti s to hudo gospodarsko krizo, ne da bi spremenili našo strategijo. Izkazalo se je, da so se tisti, ki so se kot gospod Berlusconi posmehovali evropski direktivi o „treh vetrovih“ in jo imenovali zanesenjaški načrt, motili.

Sveženj, za katerega se ta Parlament prosi, naj ga sprejme, gre kljub temu, da je omiljen zaradi sebičnosti držav članic, precej daleč pri zagotavljanju inovativnih rešitev za ublažitev vpliva podnebnih sprememb. Če ne moremo ukrepati hitro, bo ta problem še bolj obremenil evropsko gospodarstvo, predvsem pa življenja evropskih državljanov.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Direktiva, o kateri razpravljamo, je namenjena spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov in tvori del energetskega in podnebnega svežnja. Jutri bom glasovala proti temu svežnju, saj sem trdno prepričana, da je zakonodaja, ki nam je predstavljena kot težko dosežen dogovor med 27 voditelji držav in vlad, nerazumljiva, nepotrebna in potencialno nevarna. Upam, da se je nikoli ne bo v celoti izvajalo.

Oblikovanje celotnega podnebnega svežnja in proces pogajanja o njem sta še najbolj spominjala na pravljico Hansa Christiana Andersena „Cesarjeva nova oblačila“. Vladni ministri, ki so končno soglasno odobrili to zbirko zmedenih predpisov, navodil, kazni in glob v Bruslju, v svojih državah pogosto kažejo povsem drugačno mnenje. V zasebnih pogovorih so celo izračunavali negativni vpliv okolju prijazne norosti in priznali, da bo ta zeleni balon škodoval njihovim nacionalnim gospodarstvom. Vendar pa so se bali uporabiti

svojo pravico veta, da bi zavrnili zakonodajo, ki EU ne bo prinesla nič drugega kot nadaljnjo izgubo konkurenčnosti.

Noben izmed politikov ni odgovorno govoril o tem, kako bodo nova direktiva in predpisi dvignili stroške ogrevanja in električne energije. Zakaj potrebujemo nove registre in letna poročila, da bi zagotovili potrdila o izvoru? Zakaj bi imela kilovatna ura energije, neredno pridobljene iz vetra, v distribucijskem omrežju prednost pred zanesljivo kilovatno uro jedrske energije? Kateri izmed naših poslancev EP je sposoben izračunati na primer normalizacijsko pravilo za upoštevanje energije, proizvedene v hidroelektrarnah? Parlament hoče jutri uporabiti to pravilo z zapleteno formulo, da bi ukazoval vsem hidroelektrarnam v Uniji. Kdo razen poročevalca in nekaterih uradnikov sploh ve, o čem govorim?

Če hočemo delati v interesu naših državljanov in zagotoviti trajnostni razvoj, ne moremo pregnati vse industrijske proizvodnje iz Unije, pozdraviti vetra in dežja, ustaviti jedrske energije in neskončno dvigovati cen energije z neuporabnimi birokratskimi ukrepi. Zato moramo jutri zavrniti celotni podnebni sveženj.

Alejo Vidal-Quadras (PPE-DE). – (ES) Priznati moramo, gospe in gospodje, da imata današnja razprava in jutrišnje glasovanje v tem Parlamentu grenko sladek priokus, svetlo in temno plat.

Temna plat je, da se zaradi intenzivnosti in hitrosti tega postopka mnogi poslanci tega Parlamenta počutijo odrezane in izključene iz večine razprave o svežnju ukrepov, za katerega vsi vemo, da je vsekakor najpomembnejši v tem parlamentarnem mandatu.

Svetla stran je, da sem prepričan, da lahko končno rečemo, da je izid teh maratonskih pogajanj zadovoljiv.

To je skupna razprava o celotnem svežnju, prav zdaj pa govorimo o direktivi o energiji iz obnovljivih virov, in želel bi osvetliti nekatere točke te teme.

Prvič, upravičeno ohranja delež biogoriv pri 10 %, kajti če bomo imeli težave v Evropi, bodo to težave z oskrbo.

Nacionalni načrti podpore, ki se prav tako nadaljujejo, so bili v določenih državah članicah zelo uspešni, še zlasti v Španiji. Dejstvo, da se jih ohranja, je tako po mojem mnenju zelo dobra novica.

Mehanizmi prožnosti so namenjeni pomoči državam članicam z manj potenciala za sodelovanje v tem ambicioznem projektu za zagon obnovljivih virov energije, in sicer tako, da združijo moči s tistimi državami članicami, ki imajo velik potencial. Tudi to je zelo pozitiven prispevek.

Poleg tega ta direktiva o energiji iz obnovljivih virov evropskim industrijam zagotovo pošilja zelo močno, jasno sporočilo, ki jih bo opogumilo, da samozavestno in odločno ukrepajo. To bo odprlo velike poslovne priložnosti in priložnosti za ustvarjanje delovnih mest v Evropi in po svetu.

Na kratko, ta zakonodajni sveženj začenja novo obdobje zavezanosti okoljski kakovosti takšne velikosti in obsega ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Mechtild Rothe (PSE). – (DE) Gospod predsednik, naj najprej čestitam poročevalcu za izjemno delo. Dragi Claude, iskrena hvala! Te smernice nam zdaj ponujajo veliko priložnost, da nadaljujemo z novim zagonom z energetskimi spremembami, ki jih Evropa potrebuje.

Vemo, da podnebne spremembe, ki dramatično napredujejo, zahtevajo jasno osredotočenost na obnovljive vire in energetske učinkovitost. Kar nam je bilo danes predstavljeno kot kompromis s Svetom, je zelo dober rezultat. Grožnja, ki jo trgovanje s certifikati, ki ga predlaga Komisija, predstavlja za uspešne nacionalne programe pomoči, je bila odpravljena. Prožnost, ki je ključnega pomena, če naj skupaj dosežemo in upam, da tudi presežemo cilj 20 %, zagotavljajo mehanizmi sodelovanja. Poleg tega so bili nacionalni akcijski načrti, ki so določili strategijo za povečanje obnovljivih virov, pomembno zaostreni.

Po eni strani je Evropski parlament znatno izboljšal ekološka merila za biogoriva, in po drugi strani je dodal socialna merila. Zato se zahvaljujem poročevalcu in celotni delegaciji za ta izid.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Hvala, gospod predsednik. Najprej bi se želel za doseženi dogovor zahvaliti gospodu Turmesu in vsem članom trialoga. Po mojem mnenju je kompromis o direktivi o energiji iz obnovljivih virov pomemben, saj se nismo odmaknili od ciljev in obvez, ki so bili določeni v preteklosti, ne glede na finančno in gospodarsko krizo ter dejstvo, da kratkoročno cene fosilnih goriv padajo. Glede prometa

bi resnično želel povedati, da je dobro za ta merila trajnosti, da se jih uveljavi, in da je bil vzpostavljen tudi program za spodbujanje biogoriv nove generacije, kar po mojem mnenju predstavlja dober kompromis za to kritično situacijo, ki vključuje proizvodnjo hrane in biogoriva. Nazadnje, zadovoljen sem tudi, da se je prisluhnilo mnenju tako majhne evropske države kot je Latvija; da je bil cilj za Latvijo, ki ima še posebno visok delež energije iz obnovljivih virov, že tako najvišji v Evropski uniji, dosežen in zmanjšan. To kaže zaupanje v razumevanje Evrope tudi za položaj majhne države. Hvala.

Roger Helmer (NI). - Gospod predsednik, v teh dneh, ko smo vsi zaskrbljeni zaradi energetske varnosti, je seveda prav, da si prizadevamo za energijo iz obnovljivih virov, da pa mora biti energija iz obnovljivih virov okoljsko in gospodarsko trajna. V okviru tega sem zelo zaskrbljen zaradi hitrega drvenja za vetrno energijo, še zlasti v moji državi, kjer smo določili pretirano optimistične in povsem nedosegljive cilje za veter. Ni jasno, da veter izpolnjuje ta merila, je zelo drag in že dviguje stroške električne energije za družine in podjetja, ki so pod hudim pritiskom.

Veliko energije je vložene v izdelavo, gradnjo, prevoz in postavitve vetrnih turbin. Pri izkopavanju temeljev, gradnji infrastrukture, cest in polaganju kablov se sproščajo znatne količine CO₂. Toda, gospod predsednik, moja glavna skrb danes niso ta vprašanja, ampak vpliv na lokalne skupnosti: prošnje za vetrne elektrarne se v moji regiji Leicestershire in Northamptonshire se množijo; vetrne elektrarne so vizualno moteče, znižujejo vrednost zemljišč, uničujejo življenja, domove in skupnosti. Vse bolj smo zaskrbljeni zaradi učinkov na zdravje nizkofrekvenčnega zvoka, še zlasti ponoči, ki moti spalni vzorec lokalnih prebivalcev. Prišel je čas, ko moramo zaščititi ljudi, ki jih zastopamo. Menim, da bi morali določiti obvezno najmanjšo razdaljo od novih vetrnih turbin do stanovanjskih objektov najmanj tri kilometre.

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Gospod predsednik, zahvaljujem se vsem poročevalcem.

Veliko se dogaja. Unija je bila udeležena pri ustavitvi vojne v Gruziji, poskusili smo nadzorovati obsežno finančno krizo, zdaj pa sestavljamo energetske sveženj, kar tudi ni majhna stvar.

Dogovorjeno je bilo, kateri industrijski sektorji bodo dobili pravice do emisij. Pomembno je, da ni naložbene krize in posledične brezposelnosti. Do tega bi prišlo poleg finančne krize, kar bi bila usodna kombinacija. Hkrati je zaposlovanje dobilo nov zagon, ker se industrija ne seli v druge države, energetska učinkovitost se povečuje, za vse to pa so potrebne tehnologije.

Vesel sem, da je bil sprejet naš predlog, naj se za naše osnovno referenčno obdobje vzame obdobje 2005–2007, saj to pomeni poštenost. Evropa zdaj vodi spremembo. Ta temelji na solidarnosti, ki zajema tudi tiste, ki tudi danes še niso preveč energetske učinkoviti.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, zahvaliti se želim poročevalcu in podpreti kompromis o predlogu direktive o energiji iz obnovljivih virov. To priložnost bi rad izrabil tudi za nekaj pripomb.

Ko omenjamo obnovljive vire energije, imamo v mislih izkoriščanje vetra, sončne energije, geotermalne energije, valov, rečne padce, biomaso in bioplin. Žal lahko obrati za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov negativno vplivajo na okolje ali omejijo proizvodnjo hrane, čeprav to ni neizogibno. Zato je pomembno, da dobro razmislimo o vseh naših ukrepih in izvedemo poglobljene študije. Prizadevati bi si morali tudi za zmanjšanje stroškov izkoriščanja energije iz obnovljivih virov z iskanjem inovativnih rešitev. Res ni treba, da je energija iz obnovljivih virov draga. Poleg tega moramo izračunati dodatne stroške in pri tem upoštevati tudi okoljsko škodo, povzročeno zaradi izkoriščanja tradicionalnih virov energije.

V zvezi s tem bi želel poudariti potrebo po vključitvi lokalnih oblasti, predvsem v mestnih območjih. Družbi moramo tudi zagotoviti celovite informacije o tej temi. Varčevanje z energijo in njena racionalna uporaba sta še dva zelo pomembna ukrepa. Ne smemo razsipavati z bogastvi matere zemlje.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naj najprej povem, da sem navdušen nad zanimivimi argumenti v tej razpravi o enem izmed temeljnih kamnov evropskih politik o podnebnih spremembah in energiji.

V tem času krize naših gospodarstev moram prav občudovati, kako se je poskušalo francosko predsedstvo – skupaj s predsednikom Berlusconiem, ki si za to zasluži zahvalo in priznanje – spopasti s področjem, ki priznava prispeva k uničenju in onesnaževanju planeta, in hkrati zagotoviti razumne pogoje za preživetje naših industrij, poročilo gospoda Turmesa bistveno povečuje naše obete, saj ni nobenega dvoma, da bomo potrebovali energijo iz obnovljivih virov.

Strinjam se s splošno usmeritvijo poročila in s spremembami, predvsem spremembami 1, 2, 4, 5 in 7, in glasovati nameravam za poročilo, čeprav si želim, da bi bili določeni instrumenti za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov ocenjeni drugače glede na to, da je treba njihov vpliv še ovrednotiti in razpravljati o njem. Vendar pa morajo predlagani cilji upoštevati socialno in okoljsko trajnost ter s tem, če želite, trajnost vseh vidikov naših proizvodnih industrij.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Gospod predsednik, to poročilo nedvomno predstavlja pomemben korak k varnejšemu, bolj konkurenčnemu in bolj trajnostnemu energetskega sistema. Zato bi rada čestitala poročevalcu za njegovo odlično delo, ki je Parlamentu omogočilo, da igra vodilno vlogo v tem procesu.

Vendar pa obžalujem, da je bila ohranjena klavzula o pregledu leta 2014. Seveda so bili uvedeni določeni varnostni ukrepi, da bi zagotovili, da ne vpliva na 20-odstotni cilj niti na nadzor držav članic nad njihovimi nacionalnimi podpornimi sistemi, vendar pa se mi ne zdijo zadostni.

Glede na trenutno besedilo bi se lahko nekatere države članice pritoževale, da je bilo ponovno uvedeno trgovanje s certifikati energije iz obnovljivih virov, nevarnost, ki smo se ji tako trudili izogniti med pogajanjem o tej direktivi.

Naša dolžnost kot Parlament je, da smo pozorni na to, da ne pride do omilitve pri doseganju ciljev, in tudi, da spodbudimo Unijo k pospešitvi ogromnega potenciala obnovljivih virov drugje po svetu.

Zato pozdravljamo pobudo vzpostavitve mednarodne agencije za energijo iz obnovljivih virov, da bi spodbujali obnovljive vire tudi zunaj Evrope.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Gospe in gospodje, po mojem mnenju je zelo dobrodošlo dejstvo, da je bil dogovor o podnebnem svežnju sprejet soglasno, saj je jasno, da se bomo lahko učinkovito premaknili naprej samo, če bo vladala enotnost. Prvič, naj vas spomnim, da je bila v besedilu kompromisa rešitev za tiste države članice, ki so svoje emisije v obdobju od leta 1990 do leta 2005 zmanjšale za vsaj 20 %. Rešitev pa bi morala biti še drznejša, saj je zmanjšanje v primeru moje države Latvije od leta 1990 do leta 2005 že znašalo 57 %, skupno financiranje od dražb, ki je na razpolago za izvajanje svežnja, pa je bilo precej zmanjšano. Da bi dosegli cilje za leto 2020, moramo vzpostaviti učinkovit sistem spodbud po vsej EU, ki bo podpiral podjetja in posameznike, ki uporabljajo ali uvajajo obnovljive vire energije. To bi lahko storili tako, da bi poravnali del stroškov uvajanja sprememb. Državam članicam, ki na razpolago nimajo ustreznih proračunskih sredstev, bi bilo drugače to nalogo nemogoče izpolniti. Evropska komisija bi morala več prizadevanj nameniti iskanju virov za proizvodnjo učinkovitejših in cenejših tehnologij za energijo iz obnovljivih virov. Da bi izboljšali podnebno situacijo po vsem svetu, je treba te tehnologije zagotoviti po sprejemljivih cenah ...

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Dvajset odstotkov porabljene energije mora do leta 2020 izvirati iz obnovljivih virov. To je glede na trenutno situacijo v Evropi zelo visoko zastavljen cilj. Trenutno energija iz obnovljivih virov predstavlja 8,5 % vse porabljene energije. Vsaka država bi morala poiskati vire, ki jih bo lahko najbolje izkoriščala na svojem ozemlju.

Vredno je omeniti, da so lokalne oblasti vse bolj pripravljene izkoriščati energijo iz obnovljivih virov. Menim, da je prihodnost sektorja dejansko odvisna od lokalnih pobud. Slednje lahko računajo na močno nacionalno in evropsko podporo, vključno s finančno podporo.

Zato je pomembno spodbujati takšne ukrepe, da bi pokazali koristi, ki jih bodo prinesli, in da bi podprli že začete pobude. Koristi so obsežne: več delovnih mest, prihodki, davčni prihodki in predvsem obnovljivi viri energije.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospod predsednik, komisarji, gospe in gospodje, to poročilo je nesporen dosežek za Evropski parlament. Dejstvo je, da moramo uravnovesiti dvoje: po eni strani proizvodnjo energije iz vseh mogočih virov, vključno z obnovljivimi in alternativnimi, po drugi strani pa proizvodnjo energije in porabo ter varstvo okolja.

Ta direktiva je pomemben instrument za doseg tega. Pomembno je uvesti gospodarsko učinkovite politike in ukrepe, da bi kar najbolj zmanjšali obremenitev porabnikov energije in v korist družbi. Vendar pa podporo direktivi zaznamuje tudi podpora tehnologijam, ki so se običajno uporabljale za proizvodnjo energije, če so varne, trajne in zanesljive, kar je na primer pomemben dejavnik v primeru jedrskih virov energije. To pomeni, da potrebujemo prožnost.

Zato hočem pozornost ponovno pritegniti k problemu jedrskih reaktorjev, ki so bili zaprti v jedrski elektrarni v Bolgariji, ki mora dobiti ustrezno odškodnino, da bi država lahko še naprej učinkovito sodelovala ...

(Predsednik je prekinil govnico)

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Spoštovani kolegi, pretekli teden sem se lahko v Poznańu tudi sama prepričala, kako veliko upanje predstavlja Evropska unija za ostali svet. Spodbujali so nas, naj ohranimo vodilno vlogo na področju podnebnih sprememb. Dobili smo glasove iz Združenih držav Amerike, iz Avstralije, da bodo krenili po podobni poti kot stopamo sedaj mi.

To pa je seveda velika odgovornost za nas. Odgovornost, da sprejemamo dobro zakonodajo in da jo tudi uresničimo. In še posebej velika odgovornost zaradi tega, ker v zakonodajnem dokumentu nismo predvideli kazni. Zaradi tega pozivam nacionalne vlade in tudi poslance, da bodo skrbno pazili, da bomo cilje res uresničili.

Poudariti želim še dvoje: da je poleg vlaganja v proizvodne kapacitete na področju obnovljivih virov energije, potrebno vlagati tudi v transportna omrežja. Tu je izredno velik pomen pametnih omrežij, ki omogočajo decentralizirano proizvodnjo elektrike. In druga stvar, pospešujemo uporabo biomase ...

(Predsednik je prekinil govnico)

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rada bi čestitala poročevalcu, gospodu Turmesu. Spodbujanje energije iz obnovljivih virov zahteva trdno zavezo držav članic, da bodo modernizirale svojo infrastrukturo za oskrbo z električno energijo, vzpostavile delujoče ločevanje in povezale različna omrežja za oskrbo z električno energijo v Evropi, tako da bodo proizvajalci energije iz obnovljivih virov imeli dostop do omrežja za prenos in distribucijo energije.

Evropski načrt za oživitve gospodarstva zagotavlja precejšnje zneske za energetske učinkovitost, energijo iz obnovljivih virov, povezovanje različnih omrežij za oskrbo z električno energijo in dvig energetske učinkovitosti. To torej pomeni, da lahko spodbujanje energije iz obnovljivih virov ustvarja nova delovna mesta in pripomore h gospodarskemu razvoju.

Potrebne so obsežne naložbe, da bi postopno zmanjšali odvisnost od fosilnih goriv ter modernizirali obstoječe obrate za proizvodnjo energije ter jih naredili učinkovitejše. Glede biogoriv mora EU vlagati v raziskave druge generacije biogoriv ...

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Rad bi z vami delil nekaj misli o biogorivih. Vemo, da je to zelo sporna oblika energije, saj obstaja, če jo uvažamo iz sveta v razvoj, nevarnost uničevanja deževnih gozdov ali povzročanja lakote na mnogih območjih. Hkrati je tretja generacija biogoriv lahko koristna za naše splošno energetske ravnotežje, zato menim, da bi morali proizvajati biogoriva iz domačih, to je naših lastnih virov; z drugimi besedami, za ta namen bi bilo treba uporabiti presežek zmogljivosti evropskega kmetijstva. Če navedem le en primer: na Madžarskem je skoraj 1 milijon hektarjev neizkoriščen. Če bi to površino lahko na inovativen način uporabili za proizvodnjo biogoriv, hkrati pa ohranili njeno naravno kakovost – z drugimi besedami, se ne bi lotili intenzivne pridelave –, bi sočasno delali za okolje in cilje, ki jih je omenil gospod Turmes, in večinoma izkoriščali naše lastne vire, v Evropi, da bi pridobili ...

Claude Turmes, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, hvala vsem in hvala tudi za pohvale; bilo mi je v zadovoljstvo delati z vami. Podal bi samo dve ali tri manjše pripombe.

Prvič, Andris, komisar, imate popolnoma prav. Tu govorimo o 20 %, vendar pa 20 % vidim kot minimum. Prepričan sem, da bomo leta 2020 dosegli več kot 20 %, saj se bodo zmanjšali stroški za tehnologijo in ker bosta celotni sistem in celotno gospodarstvo zgrajena okoli obnovljivih virov energije.

Poglejte električno energijo: šli bomo z današnjih 15 % zelene električne energije na 35 % leta 2020. Kaj bi nas lahko ustavilo, da med leti 2025 in 2030 dosežemo 50 %? Ta direktiva torej od jutri dalje začneja revolucijo zelene energije in menim, da jo bomo morali drugo leto podpreti z dvema ukrepoma. Prvič, več denarja iz Evropske investicijske banke.

Drugič, ko bo Komisija drugo leto predložila akcijski načrt za energijo iz obnovljivih virov, bi bilo treba natančno razmisliti o regionalnem sodelovanju: sodelovanju med Severnim morjem in Baltiškim morjem, regionalno sodelovanje glede načrta za sončno energijo, ki ga je začela Francija, pa tudi o regionalnem sodelovanju v zvezi z biomaso. Zakaj ne bi ustanovili centra odličnosti na Poljskem, da bi pospešili uporabo biomase v celotni vzhodni Evropi v kombinaciji z ogrevalnimi omrežji?

Zelena revolucija se je torej začela. Zdaj se lahko osredotočimo na energetske učinkovitost. Številke 20 % energetske učinkovitosti se v zadnjih mesecih ni dovolj pogosto omenjalo. Nismo mogli narediti vsega. To

torej pomeni, da morajo biti energetska učinkovitost, stavbe, logistika tovarnega prometa, elektronika, električni motorji, vse te stvari morajo biti zdaj v središču naše pozornosti v letih 2009 in 2010. Švedska, Španija in Belgija, ki bodo prevzele predsedovanje EU, morajo v sodelovanju s Parlamentom in Komisijo iz energetske učinkovitosti narediti še eno „zgodbo o uspehu“ Evropske unije, tako da bomo na pravi poti.

Hvala vsem. Bilo mi je v resnično zadovoljstvo. Na nek način je bila to življenjska ambicija, sanje, ki sem jih lahko uresničil, zato se vam zahvaljujem za vse zadovoljstvo, ki ste mi ga omogočili doživeti s tem projektom.

Predsednik. – Hvala, gospod Turmes, in čestitke za uspeh, ki je bil dosežen v tej razpravi in ki bo dosežen jutri z glasovanjem.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropski svet je nedavno razpravljal o zakonodajnem svežnju o energiji in podnebjju. Glavna skrb je bila finančna in gospodarska kriza. Vendar pa ne moremo spregledati krize na področju hrane, povezane s tem. Dandanes je v Evropi gospodarsko uspešno kmetijstvo zahteva za zagotavljanje varnosti oskrbe s hrano za njeno prebivalstvo.

Razumem zaskrbljenost mojega kolega poslanca gospoda Turmesa glede biogoriv in njegovo nasprotovanje cilju, da se ta goriva uporabi kot 10 % celotne porabe goriv, kar podpira Komisija. Obstajajo tisti, ki mislijo, da so energetske pridelke odgovorni za krizo s hrano in povišanje cen hrane. Vendar pa ti pridelki ne predstavljajo več kot 2 % trenutne evropske kmetijske proizvodnje.

Obstaja tveganje, da bo neupravičeno povečanje proizvodnje biogoriv konkuriralo s proizvodnjo hrane. Tveganje je mogoče preprečiti z jasno opredeljeno zakonodajo in z določitvijo natančnih ciljev v nacionalnih akcijskih načrtih.

Ne smemo prezreti koristi uporabe biogoriv, kot sta zmanjšanje odvisnosti od fosilnih goriv in emisij toplogrednih plinov. V državah s precejšnjim kmetijskim potencialom, kot so Romunija, Bolgarija ali Poljska, predstavlja uporaba biogoriv uspešno družbenoekonomsko alternativo za razvoj podeželja in spodbujanje varstva okolja z izkoriščanjem potenciala, ki ga ponujata energetska učinkovitost in obnovljivi viri energije.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Sprejetje te direktive bo spodbudilo večje zaupanje vlagateljev in vzpostavilo regulativni okvir, ki je ključnega pomena za načrtovanje prihodnjih naložb, namenjenih doseganju ambicioznih ciljev do leta 2020. Direktiva o energiji iz obnovljivih virov nudi gospodarske priložnosti za razvoj novih industrijskih sektorjev in približno 2 milijonov delovnih mest, ki bodo ustvarjena do leta 2020. Glede na trenutno finančno in gospodarsko krizo je to zelo pomembna naloga.

Predlog direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov določa obvezne pravne cilje za vsako državo članico v smislu uporabe splošnega deleža energije. Posledično se pričakuje, da bo Romunija povečala svojo uporabo energije iz obnovljivih virov kot delež njene skupne končne porabe energije s 17,8 % leta 2005 na 24 % leta 2020. 11 % bruto domače porabe države bodo leta 2020 zagotavljali obnovljivi viri.

V naslednjem obdobju bo izpolnjen nacionalni cilj, določen za uporabo obnovljivih virov energije pri proizvodnji električne energije, če se sprejme naslednje ukrepe:

- spodbujanje vlaganj v izboljšanje energetske učinkovitosti skozi celotno verigo, vključno z viri, proizvodnjo, prevozom, distribucijo in porabo;
- spodbujanje uporabe tekočih biogoriv, bioplina in geotermalne energije;
- podpora dejavnosti, ki vključujejo raziskave in razvoj, in razširjanje rezultatov pomembnih raziskav.

11. Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0406/2008) gospe Doyle v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov [KOM(2008)0016 – C6-0043/2008 – 2008/0013(COD)].

Avril Doyle, poročevalka. – Gospod predsednik, stroški zmanjšanja emisij ogljika in ločevanja naših gospodarstev od naše odvisnosti od fosilnih goriv bodo znašali okoli 1 % BDP, če ukrepamo in ukrepamo odločno v naslednjih desetih letih.

Če odložimo odločitve, za katere so nam znanstveniki za medsebojni pregled povedali, da so nujne, če naj dosežemo največji dvig svetovne temperature za 2 °C, bodo stroški znašali vsaj 10 % BDP do leta 2020 in se strmo zviševali, saj bodo okoljskim prelomnim točkam sledile finančne.

Da, energetske učinkovite industrije in industrije z učinkovito uporabo virov so tudi gospodarsko učinkovite, in da, revolucionarna sprememba v energetske sektorju je tisto, kar potrebujemo. Glede tega nimamo nobene izbire. EU je edina regija na svetu, ki ima trenutno delujoč sistem za trgovanje z emisijami in ki je določila ceno ogljika in ki je zavezana 20-odstotnemu enostranskemu zmanjšanju naših emisij CO₂.

Bili smo uspešen pilotni projekt za preostali svet, za druge regije. Te druge regije so razvijale svoje sisteme omejevanja in trgovanja z emisijami in veselim se predloga nove administracije ZDA, ki temelji na volilnem manifestu izvoljenega predsednika Obame, kmalu po novem letu. Prejšnji teden nam je senator John Kerry v Poznańu zatrdil, da se predlog ne bo zavlekel.

Pozdravljam tudi današnji osnutek predloga avstralske vlade o ETS, ki kot predlogo uporablja naš ETS, in jim iskreno želim uspeh.

Pozdravljam odločitev in namen Kitajcev, Indijcev in še mnogih drugih držav v industrializiranih in manj razvitih delih sveta, da dosežejo cilj močnega zmanjšanja emisij ogljikovega dioksida za razliko od običajnega poslovanja.

Preteklo je skoraj eno leto, odkar je Komisija sprejela podnebni in energetski sveženj, in v teh 11 mesecih smo prehodili dolgo pot. Francosko predsedstvo je julija razglasilo, da bo ta sveženj njegova prednostna naloga, in zelo smo si prizadevali do konca tega leta izpeljati dogovor.

Ciljna črta je pred nami. V izrednih okoliščinah so bili potrebni izredni ukrepi. Vsi tisti, ki so udeleženi v institucijah EU, so jasno razumeli potrebo Evrope, da nadaljuje s tem procesom in ga pravočasno dokonča do 15. zasedanja konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja naslednje leto v Københavnu.

Sporazumi na prvi obravnavi, predvsem glede tako zapletenih in tehničnih vprašanj, ne smejo postati običaj. Sočustvujem s kolegi, ki kritizirajo časovni razpored, ki se tako razlikuje od tistega, kar delamo. Prepričana sem, da bi se, če bi bila tema drugačna, verjetno strinjala z njimi glede marsičesa, kar pravijo. Toda zdaj vsi vemo zakaj. Nimamo izbire; vemo, zakaj je časovni razpored takšen, kakršen je.

Priprave na sklenitev pomembnega mednarodnega dogovora so se že začele in odobritev tega podnebnega svežnja bi ponovno potrdila močno zavezanost EU svojim ciljem in izpolnitev njene odgovornosti razvitemu svetu.

Francoskemu predsedstvu sem večkrat ponovila in med nami je vedno vladalo jasno razumevanje, da Parlamenta nikoli ne bomo postavili pred izvršeno dejstvo evropskega vrha. To je jasno vodilo k temu. Kot poročevalka o pregledu sistema za trgovanje z emisijami Evropske unije bi rada potrdila, da sta francosko predsedstvo in izvrstna ekipa, ki jo je vodil ambasador Lélise-Costa, to razumela od prvega dne. Vprašanja, ki so na vrh odšla v oglatih oklepajih, so bila znotraj parametrov sitega, kar bi bilo sprejemljivo za Evropski parlament in mene kot poročevalko za glavni odbor, Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane.

Zato naj kolegom, ki dvomijo o tem, da je bilo spoštovano soodločanje, ne samo v duhu zakona, ampak po črki zakona, zagotovim, da v tem, kar je prišlo nazaj z vrha ni bilo nobenih presenečenj, saj smo vsa vprašanja in parametre podrobno pretresli v petih ali šestih dialogih pred vrhom.

Jean-Louis Borloo, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dovolite mi, da povem, da je delo glede te direktive, ki so ga opravili gospa Doyle in vsi poslanci EP in ki je bilo objektivno težko, resnično potrebno in ključnega pomena. Da, gospa Doyle, mislim, da smo spoštovali pakt zaupanja. Obstajali sta dve resnično ključni vprašanji.

Prvo vprašanje je bilo: imamo še vedno postopek soodločanja glede na časovni razpored? Potrjujem, da smo v resničnem postopku soodločanja. Časa je bilo malo za vse zaradi mednarodnih dogodkov, za katere ni kriv nihče, ne Parlament, ne Svet, ne Komisija, ampak so stvar Københavna in evropskega demokratičnega tempa.

Če sem odkrit, nisem prepričan, da bi opravili veliko bolje, če bi imeli več časa. Obstaja čas, ko ti hitrost omogoči lažje manevrirati. To je resnica, ki jo dobro poznajo smučarji, in menim, poročevalka, da ste našli način, da ste v trialoge vnesli moč Parlamenta, predvsem glede bistvenega vprašanja druge faze. Vse ostalo je v besedilu.

Pravo vprašanje je 20 % do 30 % in komitologija ali soodločanje v času, ko mora biti Evropa sposobna manevrirati v pogajanjih. Verjetno bomo morali iznajti nekoliko neformalen potujoč proces trialoga okoli Københavna, nekaj pred in nekaj po njem, tako da bo København pravi mednarodni uspeh in bodo obstajali pravi pogoji za spremembo.

Vsekakor veste, da smo na tej točki komitologijo zamenjali s soodločanjem, za kar mislim, da je ključnega pomena za to poročilo in za to direktivo.

Še zadnja točka: tako kot mi tudi vi želite, da bi imelo dodeljevanje sredstev držav pomembnejšo vsebino v okviru trialogov, za kar imamo nenazadnje jasno podporo Komisije. Medtem smo naše zmožnosti za uporabo teh dražb povečali z 20 % na 50 % v izjavah držav članic

V nekaj besedah je to vse, kar sem hotel povedati. Menim, da časovni razpored nikoli na noben način ni vplival na sam postopek soodločanja, ki je bil prav toliko pomemben kot soglasje, ki ni bilo obvezno, za Svet in voditelje držav in vlad.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospod predsednik, sklepi Evropskega sveta glede predloga o pregledu sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov so zelo zadovoljivi, še posebno, če pomislimo, kako zapleten in tehničen je ta sistem. Ko je Komisija pred enim letom podala svoj predlog, je bil njegov cilj izboljšati in razširiti sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov, da bi lahko pomembno prispeval k ciljem zmanjšanja emisij ogljikovega dioksida v Evropski uniji ter postal jedro, standard za druge sisteme za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov po svetu.

Kompromisni sporazum vsebuje vse relativno pomembne točke predloga, predvsem skupno zgornjo mejo za emisije ogljikovega dioksida z linearnim znižanjem, da bi dosegli skupni cilj 20-odstotnega zmanjšanja. Vsebuje tudi postopno sprejetje popolne dražbe. Poudariti želim, da je bil v prvem in drugem trgovalnem obdobju skupni odstotek draženja približno 5 %. Zdaj, ko se bo leta 2013 začelo tretje obdobje, se bo trgovalo z najmanj 50 % pravic, to pa se bo leto za leto povečevalo. Poleg tega so kot posledica kompromisnega predloga usklajena pravila o dodeljevanju, tako da ima vsak enake zmožljivosti, in tudi to je pomemben dosežek. Kompromisni predlog popolnoma ščiti okoljsko celovitost in cilj varstva ter obravnava skrbi in strahove industrije z zagotavljanjem gotovosti na dolgoročni osnovi in vključitvijo posebnih določb za tiste industrije, ki so v nevarnosti, da se preselijo zaradi tega, ker noben mednarodni sporazum ne omejuje emisij ogljikovega dioksida in drugih toplogrednih plinov.

Sistem Evropske unije za trgovanje je že največji na svetu, s problemi, ki smo jih opredelili in popravili v tem predlogu, pa bo seveda postal še bolj učinkovit in zmožen povezovanja z različnimi drugimi sistemi, ki se jih vzpostavlja mednarodno. Še enkrat bi se želel zahvaliti francoskemu predsedstvu za njegova izredna prizadevanja in še posebno poročevalki gospe Doyle za njen pomemben prispevek z oblikovanjem kompromisnega sporazuma ter seveda vsem vam, ki ste glasovali za predlog.

Corien Wortmann-Kool, pripravljalnica mnenja Odbora za mednarodno trgovino. – (NL) Gospod predsednik, tudi jaz bi želela začeti z zahvalo naši poročevalki, Komisiji in nenazadnje tudi predsedstvu Sveta za dosežene rezultate. Medtem ko so ambicije in cilji ostali nespremenjeni, je linija napada precej pametnejša.

Pravzaprav smo v Odboru za mednarodno trgovino prosili, da se temu posveti pozornost. Če bi evropski industriji, ki mora tekMOVati na globalnem trgu, naložili težko breme, bi se zgodilo to, da bi se nekaj naše industrije odmaknilo od Evrope. To je v nasprotju s tistim, kar si prizadevamo doseči, namreč čistejšo proizvodnjo v Evropi in zunaj nje. Zato je treba pozdraviti, da je program dražb v velikem obsegu utrl pot merilom. Čestitke za končni rezultat, saj se je za to zavzemal tudi Odbor za mednarodno trgovino.

Drugič, vaša pozornost bi rada pritegnila k prizadevanjem in zavezanosti po svetu. V Poznánu je bil napredek dosežen le stežka. Resnično moramo združiti moči z novim predsednikom Združenih držav, da bi dosegli mednarodni sporazum, saj brez tega ne bomo mogli doseči naših svetovnih ciljev.

Elisa Ferreira, pripravljalnica mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. – (PT) Gospod predsednik, kljub gospodarski in finančni krizi Evropska unija ni omahovala pri svojih zavezah glede podnebnih sprememb. Izjave predsednika Združenih držav in vedenje Kitajske, Brazilije, Mehike in drugih v Poznánu kažejo, da začenja vodilna vloga Evrope glede podnebja prinašati rezultate. Ta Parlament je vsekakor dodal vrednost

predlogu Komisije in zahvaljujem se poročevalki gospe Doyle, da je bila tako odprta za predloge Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. Parlamentu je predlagala razumne rešitve problema selitve CO₂ industriji, uvedla je merila kakovosti in 50-odstotno mejo uporabe mehanizmov nadomestil in čistega razvoja in prizadevala si je ohraniti svobodo držav članic, da uporabijo prihodke, zbrane z dražbo pravic, pri 50 %.

Še vedno je treba narediti veliko in upam, da bomo to dosegli z aktivno udeležbo tega Parlamenta. Predvsem moramo natančneje opredeliti merila za razvrstitev v praksi tistih sektorjev, na katere vpliva selitev virov CO₂, ter tudi posledice za gospodarstvo in državljane, ki bi jih imele povišane cene energije. Še zlasti pa moramo uporabiti vso diplomacijo Evrope, da zagotovimo, da so okoljske zaveze naših glavnih partnerjev resnične, merljive in enake našim. Sektorski sporazumi bodo morda predstavljali temeljni element v tem procesu. Vendar pa smo še vedno na pravi poti in menim, da smo opravili dobro delo.

Lena Ek, pripravljavka mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (SV) sistem za trgovanje s pravicami do emisij smo v Evropi imeli že od leta 2005. V teh pogajanjih je šlo za izboljšanje pravil. Kljub temu je bil občutek, kot da sodelujemo v filmu *Polja smrti*, z ognjem in protiognjem iz vseh smeri.

Veliko pogajanj se je izvedlo v Odboru za industrijo, raziskave in energetiko, omenila pa bi rada predvsem nekatere stvari, vključene v končne rezultate pogajanj. Določanje prednostnih nalog za svetovni sporazum je zelo pomembno. Dejstvo, da bomo po Københavnu imeli seznam konkurenčnih industrij, je zelo pomembno. Uspelo nam je doseči sprejetje poenostavljenih pravil in zmanjšane birokracije za mala podjetja. Sistem je postal bolj odprt in pregleden s prepovedjo trgovanja z notranjimi informacijami, to pa zagotavlja verodostojnost in učinkovitost. Uvedli smo spodbude za industrijo, da uporablja presežek plina in ogrevanja v soproizvodnji toplotne in električne energije. Vključili smo več ladijskega prevoza in imamo priložnost pogajati se z državami okoli nas glede trgovanja z emisijami.

Struktura je na voljo, okoljski cilji so določeni, toda orodja so z ukrepi držav članic postala šibkejša. Menim, da je to vredno obžalovanja, vendar pa bom kljub temu priporočila, da glasujete za predlog, saj bi bili stroški, če ne bi imeli podnebne svežnja, neskončno višji. Hvala, gospod predsednik.

John Bowis, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, francoskemu predsedstvu smo upravičeno pošiljali šopke za njegovo delo. Tam spodaj je Jean-Louis *le Roi-Soleil* in upam, da bo del tega naslova delil z našo poročevalko v zvezi s tem dokumentom Avril Doyle. Izmed vseh dokumentov podnebnega svežnja – in podpiram vse – je bil ta najtrši oreh. Menim, da je imela najtrše delo. V Poznańu prejšnji teden je bil ta vprašljiv, vendar nam je uspelo; rezultati so posledica zaupanja in trdega dela.

Nekateri menijo, da gremo tu in pri drugih delih svežnja predaleč, prehitro in nas to preveč stane. Drugi, vključno z mojo stranko, menijo, da bi glede marsičesa lahko šli še dlje. Mi in naše Britansko združenje britanske industrije smo hoteli drznejšo politiko glede dražb. Hoteli smo rezervacijo prihodkov za ekološke inovacije in nove tehnologije. Hoteli smo podpreti države z nizkimi prihodki. Hoteli smo prihodke za zaščito in izboljšanje gozdov in hoteli smo jasne standarde za nove elektrarne, tako da ne bi bilo mogoče odpreti nobene termoelektrarne, ki ne bi imela tehnologije za zajem CO₂.

Toda dosegli smo financiranje za demonstracijske projekte CCS. Dosegli smo stroga merila za biogoriva. Zaščitili smo majhna podjetja, izvzeli smo bolnišnice in industriji dali tisto gotovost, ki jo je hotela, ko se je začela soočati z izzivi, ki smo ji jih določili. Do Københavna je 12 mesecev. Mi smo začeli. København pa mora nadaljevati.

Linda McAvan, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, začeti želim z zahvalo. Zahvaliti se želim komisarju Dimasu, njegovi ekipi in Josu Delbekeju. Opravili so dobro delo; podali so nam dober predlog. Zahvaljujem se Avril Doyle, ki je vztrajna, zanesljiva in odločna. Ni bilo lahko, kot je pravkar povedal John Bowis. Zahvaljujem se vsem poročevalcem v senci, ki so sodelovali z nami, Virpi Köykkä iz sekretariata odbora, Ulrike Schöner iz Skupine socialdemokratov in Elizabeth Colebourn, moji pomočnici. Ti ljudje so opravili nečloveško količino dela v zadnjih nekaj tednih, da bi omogočili jutrišnje glasovanje – in skoraj vse so ženske! Imeli smo tudi nekaj moških, ki so nam pomagali na poti. Imeli smo dobro ekipo in dobro sodelovali. Zahvaljujem se ministru, njegovi ekipi in gospodu Légi-Costi, ker bomo jutri imeli dober sveženj.

Kaj smo dosegli? John Bowis je rekel „nekaj“. Vendar pa je dosežek, da smo danes tu in bomo jutri glasovali. To ni bilo lahko, saj so v tem Parlamentu nekateri, ki niso hoteli, da jutri glasujemo – ki sploh niso hoteli, da glasujemo pred volitvami. Glasovali bomo o svežnju, ki je uravnotežen, ki uravnoveša okolje z delovnimi mesti. Da, pri dražbah smo nekoliko popustili, toda dražbe so „kako“ – in ne „ali“ – se bomo spopadli s podnebnimi spremembami. Imamo zajem in zmanjšanje, to pa sta ključni stvari, ki nam bosta omogočili doseči cilj 20/20/20.

Nočem, da bi kdo v četrtek zapustil Parlament in rekel, da smo industriji pogledali skozi prste – to ni res. To so zahtevni cilji za industrijo in smo, kot je dejala Komisija, prva skupina držav na svetu, ki ima tako celovit sistem za trgovanje z emisijami. Imel bo podporo moje politične skupine in upam, da bo imel jutri podporo celotnega Parlamenta.

Na začetku tega procesa sem dejala, da je Evropa pod nemškim predsedstvom govorila tisto, kar misli, zdaj pa moramo z dejanji dokazati te težke odločitve o tej zakonodaji in preostanku svežnja. Upam, da bomo jutri sprejeli to odločitev, začeli pot proti Københavnu, po poti pa se nam bodo pridružili še drugi ter bomo na koncu sprejeli podnebni sveženj, ki je vreden truda, ki so ga vanj vložili vsi v tem Parlamentu.

PREDSEDSTVO: Diana WALLIS

podpredsednica

Lena Ek, v imenu skupine ALDE. – (SV) Švedska pisateljica in Nobelova nagrajenka Selma Lagerlöf enega izmed svojih najbolj znanih romanov začelja z vzklikom „Končno!“, in to je verjetno točno tisto, kar lahko rečemo vsi, ki smo delali na teh različnih vprašanjih v podnebnem svežnju. Velika zahvala je seveda namenjena francoskemu predsedstvu, Komisiji in komisarju Dimasu, ki je osebno opravil toliko dela na tem, seveda gospe Doyle in vsem mojim kolegom ter nenazadnje osebjem, ki je tako trdo delalo.

Mnogi izmed nas bi želeli iti dlje, toda spomnimo se, da je hkrati veliko ljudi, ki ne verjamejo v učinke na podnebje, ki nočejo odločitve in ki bi z veseljem odložili kakršno koli ukrepanje, upravljanje in predvsem glasovanje, ki nas čaka jutri. Primerjavo bi morali narediti s tem položajem. V popolnem svetu bi si želela več zmanjšanj emisij v Evropi in manj brezplačnih pravic do emisij, hkrati pa lahko poudarim, da nam je uspelo uveljaviti vrsto pozitivnih stvari, kot so večja odprtost, enostavnejša pravila, izjeme za mala podjetja, nagrade, spodbude za energetske učinkovitost v industriji in najnižjo raven pomoči za države v razvoju. Ladijski prevoz bo vključen v sistem čez nekaj let. Jasno je, da se bo več pravic emisij prodalo na dražbi. Žal nič od prihodkov ni bilo namenjeno za pomembne naložbe in projekte. Vendar pa so države članice obljubile, da bodo s svojo preglednostjo pokazale, da je bila vsaj polovica prihodkov uporabljena za pomoč državam v razvoju in naložbe v gozdove, nove raziskave in novo tehnologijo. To je obljuba, ki jo morajo države članice izpolniti. S stališča Parlamenta jih bomo nadzorovali in odločno preganjali tiste, ki bodo prelomili obljube, ki so jih dali tu.

Sporazum, o katerem bomo glasovali jutri, ni popoln, če pa glasujemo proti, pa bomo sočasno glasovali za to, da ne storimo ničesar. Potem ne bomo imeli izhodiščnih točk za pogajanja decembra v Københavnu. Če ne bomo začeli z delom zdaj, bodo stroški ogromni, tisto, kar moramo storiti zdaj, pa je jutri pri glasovanju prevzeti odgovornost za okolje, industrijo in prebivalstvo Evrope. Skupina zaveznikov liberalcev in demokratov za Evropo bo podprla vse predloge, vključene v sveženj. Hvala, gospe predsednica.

Caroline Lucas, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospe predsednica, najlepša hvala gospe Doyle za vse njeno trdo delo. Danes zjutraj je predsednik Sarkozy dejal, da je sklepanje kompromisov duh Evrope. Žal ne mislim, da bo to mišljenje v tolažbo čez samo nekaj desetletij, ko se bodo ljudje ozrli na leto 2008 in se vprašali, kaj za vraga so mislili politiki. Vedoč, kar so takrat, zakaj, hudiča, niso storili več, da bi nas vse rešili pred neznosnimi vplivi planeta, ki se segreva? Zakaj niso nujno in odločno ukrepali?

Menim, da je to vprašanje, ki bi si ga morali zastaviti, saj je znanost zelo jasna: 20-odstotno zmanjšanje emisij do leta 2020 enostavno ni dovolj ambiciozno, da bi bilo verjetno, da se nam bo uspelo izogniti dvigu temperature za največ 2 °C. Če bi kritično pregledali celotni sveženj, bi lahko več kot polovico teh nadvse neprimernih zmanjšanj emisij prenesli na države v razvoju. To ni samo znanstveno nerazumno, je tudi etično nepravilno.

Medtem je bil sistem za trgovanje z emisijami spremenjen v stroj za nepričakovan dobiček industrij v Evropi, ki najbolj onesnažujejo. Namesto da bi se naučili iz prvih faz ETS, se zdi, da ustvarjamo zakonodajo, ki bi subvencionirali te industrije in še bolj odložile naš prehod na trajnejše gospodarstvo. Zato se bojim, da ne morem skupaj z gospodom Sarkozijem praznovati kompromisa, še posebno ne, če je ta kompromis sestavljen iz neštetihih skupnih popuščanj, ki dobiček industrije dobesedno postavljajo pred ustreznostjo tega planeta za življenje. Ne, če ta kompromis pomeni, da se bo sektorjem, ki predstavljajo polnih 96 % industrijskih emisij, 100 % brezplačna dovoljenja. Ne, če to pomeni, da bo cena ogljika tako zelo padla, da ne bo obstajala potrebna spodbuda za naložbe v zelene energetske alternative.

To ni dan za praznovanje: je dan za razmislek o tem, koliko je še potrebno za to, da zberemo politično voljo in se imamo možnost izogniti najhujšemu podnebnemu kaosu. In dan za razmislek o tem, da je bila žal zamujena še ena priložnost za pravo spremembo.

Salvatore Tatarella, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, nisem tako pesimističen kot gospa Lucas, ki je govorila pred menoj. Zahvaliti se želim komisarju Dimasu in francoskemu predsedstvu, saj je to nedvomno še en uspeh v njegovem mandatu.

Menim, da je odobritev podnebnega in energetskega svežnja ter te direktive zelo pozitivna stvar. Evropa se zdaj lahko imenuje vodilna svetovna sila v boju proti podnebnim spremembam. Imamo prava priporočila, da gremo lahko naslednje leto v Köbenhaven kot strokovnjaki in zavzamemo prevladujoč položaj ter lahko od drugih držav sveta zahtevamo, naj storijo enako kot Evropa.

Predvsem bi rad izpostavil pozitivno vlogo Italije in to ni protislovje: Italija ni želela umakniti ali ovirati ambicioznih ciljev, ki smo jih skupaj določili, toda sočasno smo bili dolžni zaščititi naš nacionalni sistem proizvodnje. Kot je danes zjutraj dejal predsednik Sarkozy, Evrope ni mogoče oblikovati v nasprotju z državami članicami in nacionalnimi interesi; kompromis je bil potreben in prepričani smo, da smo ga dosegli.

Jens Holm, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Emisije naraščajo s hitrostjo, ki še ni bila videna. Porast v višini 2,2 ppm ogljikovega dioksida letno je najhitrejši porast emisij ogljikovega dioksida v 650 000 letih. To moramo ustaviti. Ravni moramo znižati na nič več kot 350 ppm ogljikovega dioksida v ozračju. Sistem za trgovanje z emisijami je najpomembnejše orodje, ki ga ima EU za zmanjšanje emisij. Zato je ključno, kako oblikujemo sistem.

Posledično sem razočaran, da bo več kot polovica zmanjšanj emisij EU izvedena v drugih državah s tako imenovanimi prožnimi mehanizmi. To nikoli ni bil namen Komisije za podnebne spremembe in razvoj, ki je o prožnih mehanizmi govorila samo kot o dopolnilnih ukrepih. Razočaran sem tudi, da tako dolgo traja, da bo začel veljati postopek dražb in da bodo finančno močna podjetja dobila brezplačna dovoljenja, če bodo zgradila eksperimentalne obrate za zajemanje in shranjevanje ogljika ali CCS, kot se imenuje.

Kljub temu bom skupaj s Konfederalno skupino Evropske združene levice/Zelene nordijske levice podprl predlog. Posledica predloga bo v vsakem primeru izboljšanje slabo delujočega sistema, ki ga imamo trenutno. Uvedli smo zgornjo mejo za projekte CDM ali mehanizma čistega razvoja in merila kakovosti zanje. Dražba pravic do emisije bo potemtakem ostala prevladujoče načelo. Zgornja meja za emisije se bo prav tako postopno zniževala. To pomeni, da se bodo morale emisije v Evropi ves čas zniževati.

Da zaključim, to je korak v pravo smer, vendar pa sem si želel, da bi dosegli več. Kot običajno so industrijski lobisti in konzervativne države članice uspeli s svojimi prizadevanji za omilitev naših podnebnih ciljev. To je na kratko EU. Veliko se govori, vendar malo ukrepa, ko je res potrebno. Hvala.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospa predsednica, najprej bi se rad iskreno zahvalil poročevalki gospe Doyle za njeno vztrajnost in rezultat, ki je bil na koncu dosežen med pogajanja. Vendar pa je to rezultat, s katerim ne moremo biti povsem zadovoljni. Čeprav menim, da bi bilo treba vse pravice do emisij dati na dražbo že leta 2013, je kompromis, ki je pred nami, še vedno sprejemljiv.

Zadovoljen sem s tem, da je bilo odločeno, da se bo na razpolago 300 milijonov pravic do emisij za demonstracijske projekte za zajemanje in shranjevanje ogljika (CSS). To nas bo spodbudilo, da preizkusimo to prehodno tehnologijo. Prav tako iskreno upam, da bodo države članice dejansko porabile velik del svojih prihodkov od dražb za podnebne cilje. To je mogoče storiti s skladi, kot je na primer sklad ZN za prilagajanje, ali pa s posredno preusmeritvijo denarja v industrijo s spodbujanjem inovacij in raziskav.

Glede na vse bom jutri glasoval za sedanjí sporazum. Je korak v pravo smer. Gospod Borloo je moral prepeljati samokolnico, napolnjeno s 26 žabami, ne da bi katera skočila ven, medtem ko je bila naloga gospe Doyle, da prepelje samokolnico z na stotine grizočih žab. Tudi njej je uspelo. Dobro opravljeno.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, zdaj imamo kompromis, to priložnost pa bi želela izkoristiti za to, da čestitam poročevalki gospe Doyle. Potemtakem se Evropi v Köbenhavnu ne bodo posmehovali. Kljub temu bom nekoliko zadrževala dih do jutri v upanju, da bodo naši kolegi poslanci pravilno glasovali. Ponovno obsojam dejstvo, da nekateri izmed njih kritizirajo postopek, ki je bil uporabljen. Menim, da je to žaljenje poročevalke in samega Parlamenta.

Poudarila bi rada tudi, da je po vrhu Sveta potekal dialog z Evropskim parlamentom v soboto in da so se takrat spremenile številne stvari. To je dokaz, da ima Parlament svoje pravo mesto v postopku soodločanja.

Zato prosim kolege poslance, naj ostanejo objektivni. V letu ali dveh ne bomo dosegli boljšega dogovora. Prav tako nimamo na razpolago razkošja, da bi si od danes do leta 2013 vzeli čas. Industrija hoče načrtovati zdaj, hoče se organizirati zdaj.

Vse potrebne prilagoditve so tu. Omogočile nam bodo podpirati raziskave in inovacije ter našim podjetjem in našemu gospodarstvu pomagale, da se skozi to prehodno obdobje prebijejo na najbolj neboleč način. Omogočile nam bodo tudi bolje se pripraviti glede na gospodarsko krizo, ne da bi tvegali cilj 20-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov.

Zato prosim tiste med mojimi kolegi poslanci, ki se še vedno obotavljajo videti smisel, in jim pravim, da si ne morem predstavljati, kako nesmiselno bi bilo, če bi imeli Evropski parlament, ki ne bi bil sposoben doseči sporazuma in bi kljub temu hotel drugo leto v Københavnu prepričati, da ima prav. Kar se je zgodilo v petek, je bilo zgodovinskega pomena. Na svetu ni celine, ki bi vzpostavila pravila, ki so tako zavezujoča kot tista, ki jih je soglasno sprejel Svet in so bila potrjena v dialogih. Zdaj je na potezi Evropa, saj je našla, kar ji je primanjkovalo: močno politično voljo.

Zato se ne omejimo samo na institucionalne preudarke. Dvignimo se nad vse to. Evropska unija je na pobudo francoskega predsedstva pravkar preoblikovala svoje gospodarstvo in prihodnost energije s ponovno potrditvijo svojega mednarodnega statusa kot voditeljica v boju proti podnebnim spremembam. Ni bilo enostavno. Zbrati za mizo 27 držav in jih pripraviti do tega, da soglašajo glede zavezujočih pravil, je bil resničen izziv. Zato čestitke francoskemu predsedstvu in srečno v Københavnu.

María Sornosa Martínez (PSE). – (ES) Gospa predsednica, gospod Dimas, gospod Borloo, gospe in gospodje, čas je, da ukrepamo. Zakonodajni sveženj, o katerem razpravljamo, nam to omogoča. Čeprav izid tega svežnja ni izjemen, bi morali biti precej zadovoljni.

Če bo jutri sprejet, bo poslal jasen signal drugim državam, da je Evropska unija zavezana in vodi boj proti podnebnim spremembam.

Obravnavanje podnebnih sprememb in prehod na družbo z nizko potrošnjo, nizkoogljično družbo sta ključni svetovni prednostni nalogi. Ta zakonodaja nam bo omogočila načrtovati prihodnje naložbe za zmanjšanje emisij, predvsem z energetske učinkovitostjo in postopno odpravo tistih zastarelih obratov z ogromnimi emisijami CO₂.

Zahvaliti se želim vsem – predvsem gospe Doyle –, ki so nam omogočili, da smo danes tu, zadovoljni, ker imamo sveženj zakonodaje, ki ga bomo, upam, jutri sprejeli.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, spoštovanja okolja in konkurenčnosti ne bi smeli ločevati. Skupaj data učinek. Žal bo mehanizem, ki ga je predložil Parlament, ostal kompromis, ki bo morda neučinkovit, saj nima dveh stvari.

Nima vzpostavljenih odškodninskih pravic na mejah. Brez tega ključnega elementa se naših zahtev ne bo nadomestilo na globalni ravni. Postale bodo dodatni proizvodni stroški, ovira širitvi, pospeševalci selitve virov CO₂, uvozi pa bodo uničili naša delovna mesta. Brez pravic do odškodnine na mejah Unije so naše odlike v nevarnosti, da postanejo pomanjkljivosti.

Manjka mu tudi pogumne politike za dodeljevanje pravic emisij ogljika gozdovom in lesni industriji. To bi povečalo vrednost gozdov v državah v razvoju, omejilo emisije CO₂ in spodbujalo najbolj prvoten vir ogljika.

Ti dve razumni pripombi pomenita, da bi lahko bilo to poročilo, ki je polno dobrih namenov, samo velika izguba energije.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, komisar, ta predlog je podala Komisija pred več kot enim letom z nekaterimi resnično ambicioznimi cilji. Medtem je po svetu prišlo do finančnih pretresov, za katere se je zdelo, da bodo pokopali te ukrepe. Na koncu je bil dosežen uravnotežen sporazum. Skorajda nikogar ne zadovolji popolnoma, vendar pa je dober sporazum, ki ohranja končne cilje in hkrati podjetjem daje boljši dostop do sredstev za njihovo doseg.

Zato se moramo iskreno zahvaliti in čestitati poročevalki gospe Doyle, poročevalcem v senci iz drugih političnih skupin in predvsem tudi francoskemu predsedstvu, ker nam je njegovo delo omogočilo doseči dober izid za vse.

Prepričana sem, da nam bodo okoliščine v bližnji prihodnosti omogočile, da smo precej bolj ambiciozni, in da se bodo druge države pridružile križarski vojni proti podnebnim spremembam, ki bi jo tako radi izvedli v Evropi.

Atanas Papanizov (PSE). – (BG) Gospa predsednica, predstavniki Evropske komisije in predsedstvo, dovolite mi, da najprej izrazim podporo sporazumu, doseženemu v okviru Evropskega sveta in trilogu o energetskem in podnebnem svežnju.

To potrjuje vlogo Evropske unije kot gonilne sile v boju proti podnebnim spremembam. Hkrati upošteva potrebo, da Evropa ostane konkurenčna in ohrani delovna mesta v obdobju globoke svetovne gospodarske krize.

Ko gre za trgovanje z emisijami, je sporazum, dosežen s solidarnostjo z novimi državami članicami iz srednje in vzhodne Evrope in z upoštevanjem prizadevanj v obdobju po letu 1990, dokaz uspešnosti evropskih vrednot, ki so Evropo naredila privlačno za mnogo narodov.

Glede zajemanja in shranjevanja ogljikovega dioksida bi rad pozval Evropsko komisijo, naj spoštuje doseženi sporazum glede 300 milijonov ton pravic do emisij ogljika, in predlagal sofinanciranje iz odlične bilance proračuna za leto 2008 in ugodna posojila Evropske investicijske banke.

Upam, gospa predsednica, da bo podnebni sveženj postal podlaga za pozitivno spremembo v prihodnosti glede podnebnega in gospodarskega razvoja v državah kot je moja, Bolgarija, in v drugih državah srednje in vzhodne Evrope.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Gospa predsednica, celotni sistem za zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida temelji na nedokazanih hipotezah. Ne bo izboljšal okolja in pogojev za ljudi. Namen dokumenta je postal doseči največje zmanjšanje ogljikovega dioksida in uveljaviti tehnologijo CCS (zajemanje in shranjevanje ogljika). Slednja je nevarna in ni opravičljiva z okoljskega stališča.

Ne želimo škodovati okolju z uporabo geoloških formacij kot smetišč. To ni smiselno. Prav tako ne želimo škodovati gospodarstvu, ki bodo postala manj konkurenčna kot tretje države in tako še globlje zapadla v krizo. Naš poljski sveženj bo stal najmanj 500 milijard PLN. Predlagani sistem dražb pravic do emisij je izredno drag.

Poleg tega se bo sistem za trgovanje z emisijami, ko se bo razširil na nadaljnje sektorje gospodarstev držav članic, izkazal za koristno orodje v smislu usmerjanja teh gospodarstev k prevzemu pristojnosti s strani oblasti držav članic na področju davčne politike. To se bo doseglo s postopnim odpravljanjem davkov, ki se jih plačuje danes, in njihovo nadomestitvijo z okoljskimi davki, določenimi na samovoljen način.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, v skladu s predlogom Evropske komisije bi morala velika industrijska podjetja in elektrarne, ki v ozračje izpuščajo ogljikov dioksid, nabaviti dovoljenja za to na posebnih dražbah. Če bi bil uveden načrtani sistem, bi sledil val stečajev. Izkazalo se je, da je mogoče preprečiti nastanek takšne katastrofalne situacije in najti rešitev. Slednja bo vključevala povišanje stroškov energije, vendar ne tako drastično.

Pomembno je sprejeti celovit pristop k energetskemu vprašanju. Zato je Parlament predhodno predlagal imenovanje visokega uradnika za obravnavanje vprašanja energije v okviru zunanje politike. Imenovani bi bil odgovoren za usklajevanje vseh političnih strategij, ki vključujejo zunanje vidike energetske varnosti, kot so energija, okolje, trgovina, promet in konkurenca.

Zdaj se zastavlja vprašanje vloge Evropske komisije. Slednja je svoj predlog sestavila na popolnoma pristranski način in ni upoštevala situacije držav, katerih industrija energije temelji na premogu. Te države skupaj predstavljajo tretjino držav Evropske unije. Zato menim, da je povsem primerno vprašati predsednika Parlamenta, ali je skupna Evropa Evropa *diktats* ali Evropa sporazumov. Po mojem mnenju komisar Dimas ni opravil testa. Komisar ni imel česa prispevati, ko so bila pogajanja na kritični točki. Ponovil je samo na splošno razumne izjave, ki niso predstavljale osnove kompromisa. S tem je spodkopaval verodostojnost pristopa Skupnosti k evropskim problemom. Francosko predsedstvo je bilo tisto, ki je rešilo skupni pristop k vprašanju podnebnih sprememb. Francosko predsedstvo je bilo tisto, ki je omogočilo, da je bil dosežen sporazum o energiji, in za to bi se rad zahvalil gospodu Borlooju in gospe Kosciuszko-Morizet.

Zdaj je potrebna podpora vladam držav članic, da bi jim omogočili uporabo najnovejših tehnoloških dosežkov na področju energije. Nedavno ustanovljeni Evropski institut za tehnologijo, ki ima sedež v Budimpešti, bi moral pomagati pri tem.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Gospa predsednica, kompromis o sistemu za trgovanje z emisijami, o katerem bomo glasovali jutri, nosi očiten podpis Evropskega parlamenta. Za to sta si prizadevala poročevalka in poročevalec v senci. Za to bi se jima rad iskreno zahvalil.

Revizija sistema za trgovanje z emisijami in celotni podnebni sveženj tvorita najbolj ambiciozen in daljnosežen obrambni sveženj za globalno podnebje, ki je bil kdaj koli začet. Na to smo lahko ponosni. Prav tako ne smemo podcenjevati uspeha; nasprotno, ustaviti se moramo in globoko vdihniti.

Vendar pa se ne smemo zadovoljiti s tem, kar smo dosegli, o čemer bomo jutri glasovali. Namesto tega moramo pozorno spremljati razvoj podnebja in kakšne gospodarske posledice bo ta razvoj imel za nas. Iz tega razloga Komisijo prosim, naj pripravi nekakšno Sternovo poročilo za Evropsko unijo, tako da lahko natančno preučimo, kakšne finančne posledice bodo podnebne spremembe imele za Evropsko unijo in kakšne ukrepe moramo sprejeti v prihodnje, da bi obvladali to svetovno krizo.

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, menim, da nismo bili posebno uspešni pri pojasnjevanju pravega pomena, ki ga je treba pripisati temu celotnemu paketu. Mnogi mislijo, da hočemo kaznovati industrijsko politiko. To pa se v resnici nanaša na politiko CO₂ in trajnostno politiko po svetu. Za to potrebujemo vires! Morda je boleče, toda če nimamo teh virov, ne moremo obravnavati velikih svetovnih ponorov ogljika, saj obstajajo in jih ni mogoče odpraviti z razlagami. Za to imamo mehanizme, glede katerih prav tako nisem preveč vesel, prav tako kot nisem vesel izida. Vendar pa bom kljub temu glasoval za.

Selitev virov CO₂ je vstopna točka nekakšne osvoboditve. To je še vedno daleč od tega, da bi pomenilo, da bo industrijo, za katero menimo, da bo osvobodjena, dejansko osvobodila Komisija. Enako velja za izhodiščni sistem. Minister, z vsem dolžnim spoštovanjem, in tudi vam, gospa Doyle, biti moramo izjemno pazljivi, če naj naša Komisija v prihodnosti postane vladarica gospodarske politike v Evropi. To nikoli ne bi smelo biti v pristojnosti samo ene institucije! Zato me tarejo dvomi, vendar pa bom na koncu kljub temu glasoval za poročilo, saj to ne zadeva samo CO₂, ampak tudi trajnost. Požigamo vires naših otrok z neverjetno hitrostjo in s tem ogrožamo naš planet. To mora spremeniti nova politika za industrijsko družbo. To je naša priložnost!

Ko se pritožujemo, da Parlament ni mogel obravnavati z zadostnimi pristojnostmi, je to pravilno. Toda, moji dragi prijatelji socialni demokrati, na konferenci predsednikov ste z večino glasovali za to naglico, ko smo mi glasovali proti. Hoteli smo drug postopek, takšnega, ki bi ga Komisija zagotovo lahko obvladala. Ko se pritožujete, se torej pritožujete na pravem mestu.

Ne morem si predstavljati, da obstaja modrejši predlog, ki bi dobil ustrezno večino. Zaradi tega moramo glasovati za.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Gospa predsednica, dosežen je bil sporazum o podnebnem svežnju in vsi smo si oddahnili.

Vendar pa mi dovolite, da nekoliko pogasim navdušenje, ki ga nekateri kažejo glede tega svežnja. Sporazum je bil potrebna zahteva, da bi videli, kaj bi se zgodilo po Kjotu, vendar ne zadostna, da bi lahko rekli, da smo zdaj v položaju, ko se lahko spoprimemo z izzivom podnebnih sprememb.

Menim tudi, da ima to poročilo več šibkih točk. Prvič, zdi se mi obžalovanja vredno, da je bila raven za dražbe znižana na 70 % v letu 2020, medtem ko je bil prvotni predlog 100 %.

Drugič, s sprejetjem tega, da lahko 50 % prizadevanj za zmanjšanje nadomestijo projekti v državah v razvoju, pomembno znižujemo odgovornost Evropske unije v smislu podnebnih sprememb.

Tretji primer je nizka raven prihodkov in pomanjkanje trdnih zavez za vlaganje v boj proti podnebnim spremembam bodisi znotraj Evropske unije ali v korist držav v razvoju.

Dvomi, da bodo te določbe, in širše tiste v energetskem in podnebnem svežnju, spodbudile evropsko gospodarstvo, naj sprejme potrebne spremembe Evropsko unijo postavi na pot proti družni, ki je varčno v smislu ogljika.

Kljub temu bomo glasovali za celotno besedilo, vendar pa menim, da bomo potrebovali nadaljnje spodbude, da evropskim zavezam damo večjo težo.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, sporazum, dosežen glede podnebnega in energetskega svežnja, je po mojem mnenju ambiciozen, saj po eni strani spoštuje cilje, določene v smislu varstva okolja, sočasno pa nakazuje načine, kako jih tesno povezati z gospodarsko

trajnostjo. Na to gledam tudi kot na italijansko zgodbo o uspehu, saj se je Italija pogajala o številnih kritičnih točkah svežnja in je bil izid pozitiven.

Dogovorjeno besedilo je v bistvu veliko izboljšanje različice, ki jo je sestavil Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane, in je precej bližje stališčem naše politične skupine. Klavzula, ki določa pregled leta 2010, tudi glede na rezultate konference v Københavnu, ki je bila dogovorjena na predlog predsednika Berlusconi, je ključna točka, dejstvo, da je bila sprejeta soglasno, pa je po mojem mnenju dober znak njenega občutka za industrijo. Na enak način je pomembno, da je bilo sprejeto postopno uvajanje sistema dražb v industrijskih sektorjih, ki niso izpostavljeni mednarodni konkurenci. Poleg tega bodo tisti, ki so izpostavljeni tveganju selitve virov CO₂, imeli koristi od brezplačnega dodeljevanja.

To ne pomeni, da bo enostavno, saj bo ta sveženj kljub temu povzročil znaten porast stroškov sistema po vsej državi. Število brezplačnih dodelitev je povezano tudi z ambicioznimi merili, ki jih določajo zadevne direktive, zato tveganje preselitve ne bo popolnoma odpravljeno. Iz tega razloga se vračamo k pomembnosti klavzule o pregledu: to bo priložnost, da ocenimo, ali sistem plačuje preveč, ter uvedemo popravke in uskladimo naša prizadevanja.

Parlament mora po mojem mnenju nadzorovati izvajanje tega sporazuma in kako se odvijajo dražbe; te bodo po mojem mnenju prava preizkušnja. Od realnega gospodarstva zahtevamo veliko in, kot smo vedno zatrjevali, nočemo, da bi se ta prizadevanja spremenila v pretirano financiacijo, ločeno od realnega gospodarstva.

Caroline Jackson (PPE-DE). - Gospa predsednica, hvala in čestitke gospe Doyle, toda menim, da bo jutri žalosten dan za demokracijo v Evropskem parlamentu.

Sprejeti moramo sporazum, dogovorjen s Svetom za zaprtimi vrati. Zavestno smo se odpovedali naši priložnosti, da natančno preučimo stališče Sveta v celotnem postopku soodločanja. Ne vidim smisla v tem, da Parlament hoče več, nova pooblastila, če nismo pripravljeni izvajati tistih, ki jih imamo.

Ker smo hiteli v skladu z netočnim časovnim razporedom, smo zanemarili našo odgovornost, da zagotovimo celovito oceno vpliva podnebne svežnja s strani nepristranskih organov. Pred kratkim sem bila na primer poročevalka o okvirni direktivi o odpadkih. Spodbuja zamisel energetske učinkovitih obratov za soproizvodnjo toplote in električne energije, vendar pa se takšne obrate po revidirani ETS lahko kaznuje. Se je razpravljalo o tej pomembni točki? Kaj se je zgodilo z njo?

Povedano na splošno smo sprejeli, kar so povedale države, ki so najbolj vznemirjene zaradi svežnja. Nismo vzpostavili trdnega aparata za oceno vpliva za EU in zdaj plačujemo za to. Prav tako nimamo niti najmanjše ideje, ali bodo cilji, določeni v svežnju, resnično doseženi. Smo prepričani, da bo nadzor izvajanja dovolj natančen, kljub temu, kar je rekel gospod Dimas, in da se bo hitro ukrepalo proti državam, ki ne bodo izvajale niti tega omiljenega svežnja?

Kako bomo nadzorovali vse projekte skupnih prizadevanj v državah v razvoju? Če so podnebne spremembe tako pomembne, potrebujemo aktivnejši pristop k izvajanju, kot pa je bil doslej uporabljen v primeru okoljskih politik, o tem pa nismo slišali nič. Če bo iz tega izšlo karkoli dobrega, mora biti to nova odločitev, da zagotovimo zanesljiva jamstva in standardiziran sistem nepristranske ocene vpliva, kot ga imajo v ameriškem Kongresu.

Nekdo je dejal, da se na ta prenatrjeni sporazum na prvi obravnavi ne sme gledati kot na zgled pripravljenosti Parlamenta, da popusti Svetu in zapravi svoja pooblastila, pooblastila, ki jih ima v skladu s soodločanjem. Vendar bo, gospod Borloo, kajne? In prihodnji parlament bo to obžaloval.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, minister, komisar, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov pozdravlja sporazum Sveta in Parlamenta v dialogu, naj se novih pravil za revizijo splošnega sistema za trgovanje z emisijami (ETS) ne razširi na zračni promet, ampak se to uredi z novimi, še neobjavljenimi posebnimi pravili za zračni promet.

Posebna pravila ETS za zračni promet, o katerih sta se Parlament in Svet dogovorila letos poleti in ki bodo začela veljati 1. januarja 2012, so prva svetovna pravila, ki v sistem za trgovanje z emisijami vključujejo zračni promet in tako od letalskih družb zahtevajo, naj omejijo vpliv zračnega prometa na okolje. To je prav. Posledice, namreč stroški letalskih družb, letališč in nenazadnje potnikov, ki se nahajajo v svetovni konkurenci, so komajda znosne zaradi predpisov, o katerih smo se dogovorili poleti.

Strožja pravila z novimi splošnimi pravili ETS ne bi bila samo neupravičena, ampak bi evropske letalske družbe spravila v izredne finančne težave. Glede tega smo vam hvaležni, Parlament in Svet. Prav je tudi zato, ker nam posebna pravila ETS za zračni promet dajejo priložnost, da se pogajamo o povsem enakovrednih pravilih s tretjimi državami in se tako izognemo svetovnim konfliktom, saj bi ti lahko vodili k povračilnim ukrepom proti evropskim letalskim družbam. Čisto odkrito, svetovne rešitve ali vsaj delne rešitve, namenjene varstvu okolja v zvezi z letalskim prometom po svetu, so vedno boljše kot pretirano strogi predpisi, ki veljajo samo v EU. V zvezi s tem smo zelo zadovoljni. Veste, da bodo leta 2014 kljub temu ponovno ocenjena posebna pravila za ETS za zračni promet.

Zato sem hvaležen poročevalki gospe Doyle in francoskemu predsedstvu – če bi poslušalo –, da sta izključila zračni promet. To je bila pravilna odločitev, ki nam bo omogočila, da napredujemo. Hvala lepa!

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, ne bom izgubljal časa s čestitkami francoskemu predsedstvu za ta uspešna pogajanja. Vendar pa ostaja grenak priokus, da Evropski parlament ni bil ustrezno udeležen. Škoda, še posebno glede na to vprašanje. Ne morem povsem razumeti naglice, ki se je kazala tu, saj so bile skoraj vse države članice pozne pri izpolnjevanju zavez, ki so jih že prevzele v skladu s Kjotskim protokolom.

Vedno smo zelo dobri, ko gre za dogovarjanje o ciljih, ki ležijo daleč v prihodnosti. Sistem za trgovanje z emisijami (EST) začne delovati 1. januarja 2013. Odločili smo se o zavezah za to obdobje in naprej do leta 2020 ter v daljni prihodnosti. Bolje bi bilo, če bi države članice spoštovale svoje obstoječe zaveze in če bi ustrezno vključili Evropski Parlament v pošten, pravilen in demokratičen postopek oblikovanja politike.

Poleg tega menim, da je Komisija zdaj soočena z velikimi izzivi, saj smo se dogovorili o splošnem okviru. Predvsem ko gre za opredelitev posameznih točk, kot je uporaba mehanizmov prožnosti, bo vse zelo odvisno od tega, kako bo Komisija določila prevladujoče pogoje. Tudi tu moram reči, da se lahko v sektorju ETS približno 50 % prenese na druge regije sveta; s skupnimi prizadevanji je ta številka 70 %. Tu so si države članice ustrezno pomagale. Tudi tu bi prosil Komisijo in komisarja Dimasa, naj zelo pozorno spremljata izpolnjevanje in države članice spomnita na odgovornost, ki so jo prevzele v zvezi s pomočjo svetovnemu podnebj.

Nadalje, zagotovo imamo še vedno problem z natančno opredelitvijo selitve virov CO₂. Prav je, da se za nekatere sektorje dovoli izjeme, vendar nihče ne ve, kateri so ti zadevni sektorji. Zato bo morala Komisija oblikovati pregleden postopek, da bi lahko zagotovila sprejetje s strani industrije in držav članic, saj imamo tu opraviti z zelo obsežnimi zneski. Pomembno je, da najdemo dobro osnovo s preglednim postopkom.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Gospa predsednica, zahvaliti se želim vsem tistim tu v Parlamentu, ki so tako pomembno prispevali k podnebnemu svežnju. Še posebej bi rada pohvalila sekretariat, katerega trdo delo je bilo pomembno in katerega obsega dela ne bi mogli opraviti v mejah zakonodaje o delovnem času.

Zdaj imamo pred seboj zelo zadovoljiv in okoljsko ambiciozen rezultat, za to pa se moramo, kot se občasno zgodi, zahvaliti Svetu in ne Parlamentu. Svet je bil tisti, ki je rešil nekaj resnih problemov, ki so se skrivali v predlogu Komisije. V bistvu je še marsikaj ostalo nerešeno, ostalo pa bo pokazal čas.

Naša skupina je imela pomemben vpliv na izid, čeprav to ni bilo mogoče razbrati iz stališča Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. Vendar pa je to mogoče razbrati zdaj iz stališča Sveta in v končnem rezultatu. Naš alternativni model za trgovanje z emisijami je omogočal podajanje mnenj in svobodno razpravo. Zato smo Svetu pomagali in ga spodbujali, naj svojo politiko usmeri proti primerjalni metodi.

Zato se želim zahvaliti državam članicam, vključno z mojo državo, Finsko, da so zelo pozorno sledile obsežnim mnenjem Parlamenta in spremljale spremembo, do katere je prišlo tu. Prizadevanja Sveta so dobila veliko več podpore, kot se je zdelo sprva.

Glavni cilj podnebne politike je vzpostaviti usklajen, splošen sporazum. Ni druge okoljsko odgovorne izhodiščne točke. Na ta način lahko zagotovimo, da posledica zmanjšanj tu ne bo povečanje druge, saj bi bilo drugače žrtvovanje zama.

Žal v okoljskem gibanju obstajajo takšni, ki bi bili pripravljeni iti po tej poti. Vendar pa so izkušnje pokazale, da okolje ne nagrajuje enostranske odločnosti in podnebnega puritanstva, ker to ne prinaša rezultatov. Oblikovati moramo obsežno področje delovanja in imeti poštena pravila. Potrebujemo zakonodajo, ki bo lahko spodbudila podjetja, da se pridružijo tekmi za tehnologijo, ki proizvaja najmanj emisij in ki jo za to nagraduje in ne kaznuje.

Predvsem želim povedati, kako zelo zadovoljna sem, da bomo vztrajali pri cilju 20-odstotnega zmanjšanja emisij, tako da bi lahko rekli, da Parlament in Svet nista ničesar omilila.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Gospa predsednica, povedati moram, da sem se v letih, odkar sem v Evropskem parlamentu, naučil, da se ne izteče vedno tako, kot bi si želeli. Vse je zgrajeno na kompromisih, vendar pa na koncu kljub temu izpade dokaj dobro. Trenutno se pritožuje mnogo ljudi, tako tisti, ki menijo, da bi morali sprejeti bolj ambiciozna pravila, kot tudi tisti, ki menijo, da so ta pravila preveč ambiciozna. Vendar pa menim, da bi morali v bistvu biti izredno zadovoljni, da nam je sploh uspelo doseči kompromis. To je korak v pravo smer in je korak, zaradi katerega sem ponosen. Ponosen sem, da to potrjuje, da je Švedska še vedno država, ki prevzema največ odgovornosti v Evropi, toda tudi, da je Evropa del sveta, ki na splošno prevzema največ odgovornosti. Kot švedski konzervativci smo trdo delali v Svetu in tu v Parlamentu, da bi dosegli ta kompromis.

O tej temi je mogoče veliko povedati, toda če naj komentiram samo tisto, s čimer sem najbolj zadovoljen, bi poudaril tisto, kar smo naredili z avtomobili, da upoštevamo okoljske koristi avtomobilov, toda tudi, da dajemo proizvajalcem avtomobilov dovolj časa, da razvijejo nove modele. Kot je že bilo povedano, se ne smemo pustiti zmotno prepričati, da je to konec procesa. To je samo uvod k pomembnemu delu, ki ga je treba opraviti v Københavnu. Prepričan sem, da smo postavili dobre temelje za to. Najlepša hvala.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, po mojem mnenju je ta direktiva primer dobrega in učinkovitega dialoga znotraj Evropske unije. Verjetno je bila to najtežja direktiva v tem parlamentarnem mandatu. Predložene spremembe niso bile vsem jasne. Na koncu smo prisluhnili drug drugemu, najprej v Parlamentu, nato pa je, to moram priznati, francosko predsedstvo pokazalo izredno skrbnost v svojem pristopu k zadevi. Komisarju Dimasu in komisarju Piebalgs se želim zahvaliti za sodelovanje v razpravi.

Zdaj se zahteva, da zagotovimo izvajanje te direktive. Emisije toplogrednih plinov moramo do leta 2020 zmanjšati za 20 %. 20-odstotno zmanjšanje je minimum! Na ta način smo ustvarili skupno podnebno politiko Evropske unije. To še ni bilo povedano s toliko besedami, toda direktiva se nanaša na našo skupno politiko. Tako kot pri vsaki skupni politiki bodo tudi tu potrebni sistematično ukrepanje, spremljanje in medsebojno preverjanje. Financirati moramo tudi program o energetski tehnologiji. To je odgovor na oceno emisij CO₂. To bo skupni začetek naše skupne energetske politike. To potrebuje Evropska unija.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Edina možnost, ki jo imamo, ni, da proizvajamo manj, ampak da naredimo našo proizvodnjo pametnejšo in bolj ekološko. Pomembno je, da zmanjšamo emisije onesnaževal, vendar pa moramo zagotoviti tudi gospodarski razvoj in ohraniti delovna mesta.

V primerjavi z 8-odstotnim zmanjšanjem, določenim v Kjotskem protokolu, je Romunija v letih 1990 do 2005 svoje emisije toplogrednih plinov zmanjšala za 43 %. To je bilo žal doseženo s postopki prestrukturiranja, ki so jih izvajala podjetja težke industrije, in kljub odvisnosti od fosilnih goriv. Čeprav bi bilo ugodneje, če bi kot referenčno leto določili leto 1990, pozdravljam prožnost in solidarnost, ki je bila izražena državam članicam v obliki prehodnega obdobja, potrebnega za velike naložbe, da bi podjetja učinkoviteje delovala.

S spremembami smo dobili dodelitev brezplačnih pravic do emisij za daljinsko ogrevanje stanovanj in za sisteme za ogrevanje ali hlajenje, ki temeljijo na učinkoviti soproizvodnji, zagotavljanje podpore za družine z nižjimi prihodki iz prihodkov, zbranih od dražb pravic do emisij, in izvzete bolnišnice in majhnih obratov iz sistema za trgovanje s certifikati za emisije. Hvala lepa.

Chris Davies (ALDE). - Gospa predsednica, eden izmed dosežkov teh pogajanj je bila vzpostavitev mehanizma financiranja za demonstracijske projekte zajemanja in shranjevanja ogljika, temu pa se bom posvetil kasneje. Vendar pa kot pogajalec za CCS, poročevalec, vem, da smo uspeh dosegli z revizijo direktive ETS. Bil sem sopotnik na zadnjem sedežu. Včasih potrebuješ srečo in mislim, da sem imel srečo, da sem imel Lindo McAvan, Leno Ek in druge – poročevalce v senci – pri direktivi ETS. Menim, da sem bil srečen, da sem imel predsedstvo, ki je bilo odprto za nove zamisli, še posebno srečo pa sem imel, da sem lahko delal z Avril Doyle, poročevalko za to zakonodajo, ki je dosegla ogromno. Izpostavil bi samo eno stvar, gospa predsednica, in sicer, da v zgodovini tega Parlamenta ni bilo veliko poročevalcev, ki bi podali prvotni predlog, ki bi v najboljšem primeru zbral 1,5 milijard EUR sredstev in se končal s svežnjem, vrednim petkrat ali šestkrat toliko.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Gospa predsednica, cilj zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za 20 % do leta 2020 je bil ohranjen. Vendar pa se ne smemo slepiti. Že ta cilj ni bil zadosten. Znanost nam govori, da se moramo odločiti za zmanjšanje v višini 25 % ali celo 40 %. Obžalujem, da je bil sistem dražb spodkopan

v neelektričnem sektorju. Leta 2020 bomo še vedno razdajali 30 % brezplačnih pravic do emisij, medtem ko 100-odstotna dražba ne bo resničnost do leta 2027.

To pošilja zelo slab znak tistim, ki bodo v Københavnu razpravljali o svetovnem podnebni sporazumu, čeprav je najboljši odgovor na selitev virov CO₂ dejansko svetovni sporazum. Če ne bomo imeli svetovnega sporazuma, to pomeni, da se bo sistem dražb še naprej spodkopavalo na račun dejstva, da se bo brezplačne pravice do emisij še naprej dodeljevalo 96 % podjetij. Manjši prihodki od dražb s pravicami pomenijo manjše naložbe v trajnostno energijo ter v raziskave in razvoj.

Gospe Doyle želim zastaviti naslednje vprašanje: imate morda vpogled v to, kakšen bo pričakovani upad prihodka od dražb zdaj, ko je bil ta sistem povsem spodkopan?

Predsednica. – Zelo mi je žal, vendar zaradi časovne omejitve ne morem sprejeti nobenega govornika več. Zato se bomo zdaj vrnili k poročevalki, zelo hvaljeni gospe Doyle.

Avril Doyle, poročevalka. – Gospa predsednica, rada bi na hitro izpostavila še nekaj točk.

Okoljska celovitost odličnega prvotnega predloga je vzdržala, še zlasti glede scenarija zmanjšanja za 30 %. Nima smisla, da hodimo v Københaven z našo zakonodajo, če je naslednje leto decembra ne bodo spremljala precejšnja sredstva – to prepuščamo vam, Komisija.

Sporazum CCS o 300 milijonih pravic je morda spremenljiv v tej celotni razpravi o zmanjšanju emisij ogljikovega dioksida, če se bo tehnologija izkazala v 12 zadevnih obratih.

Sporazum, ki ga imamo pred sabo, zdaj EU daje jasno pooblastilo za pogajanja s tretjimi državami v pripravi na sporazum naslednje leto. Ne moremo si privoščiti, da nam ne bi uspelo, saj nas bo prst zgodovine obtožil, da smo zanemarili svoje odgovornosti kot generacija političnih voditeljev, ki so poznali problem, ki so poznali strokovne znanstvene izsledke, vendar niso ukrepali.

Za nekatere gre moje končno poročilo predaleč; za druge ne gre dovolj daleč. Toda tudi s pravicami brez meril ciljno zmanjšanje ne bo lahko za industrijo. Ne naredimo najboljših sovražnikov dobrega. To je, če upoštevamo vse, dober rezultat. Je najboljši na svetu, saj je tudi edini ETS, ki danes obstaja v svetu. ZDA in Avstralijo pozivam, naj naredita bolje in naj nas osramotita v EU in naj naslednje leto v Københavnu presežeta našo igro.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri, v sredo, 17. decembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Jorgo Chatzimarkakis, Wolf Klinz, Holger Krahmer, Alexander Graf Lambsdorff in Willem Schuth (ALDE), v pisni obliki. – (DE) Gospa predsednica, sporazum o podnebni sveznji je zmeren rezultat.

EU je določila 20-odstotni cilj zmanjšanja emisij v primerjavi z letom 1990. Emisije nam je doslej že uspelo zmanjšati za polovico. Ključna beseda je širitev na vzhod, kjer so emisije glede na skupno število manjše, kar pušča še cilj zmanjšanja za 12 % v primerjavi z letom 1990.

EU bi morala doseči 3 % do 4 % zmanjšanja v državah v razvoju, s čimer bi ostalo še 9 %. Cilje je mogoče zgrešiti za do 5 %. Tako ostanejo 4 %.

Običajno bi na tej točki rekli, dobro, kakšna sreča, da se je EU odločila, da ne izvozi vsega gospodarstva v Azijo. Kompromis je vsekakor cenejši kot predlog Komisije. Zaradi tega se nemška Svobodna demokratska stranka (FDP) lahko strinja z njim.

Toda zdaj EU izigrava svoje države članice drugo proti drugi in zaradi energetske mešanice, pravil odstopanja in premetenih pogajanj imajo zdaj nekatere države članice prednost pred drugimi. Kmalu bi lahko videli, kako nemški dobavitelji energije proizvajajo električno energijo na Poljskem namesto v Nemčiji, razen če je ne bodo kupili od Francozov.

Dejstvo, da so države članice EU vpletene v takšne nečiste posle, dopušča malo upanja na svetovni sporazum, zastavlja pa se tudi vprašanje učinkovitosti virov.

Vlade, Svet in Komisijo EU se poziva, naj zagotovijo učinkovitost varstva okolja ter gospodarstva in rasti.

Magor Imre Csibi (ALDE), v pisni obliki. – Prejšnji teden so Svet in pogajalci EP dosegli zgodovinski sporazum o podnebnem svežnju. Kompromis pozdravljam z nekoliko težkim srcem, saj je bil sveženj znatno omiljen v primerjavi s prvotnim predlogom Komisije in glasovanjem odborov EP. V času, ko je potrebno hitro in dosledno ukrepanje za boj proti podnebnim spremembam, se je Evropa odločila za počasen prehod na nizkoogljično gospodarstvo z odstopanji in brezplačnimi pravicami do emisij ogljika. Kljub tem pomanjkljivostim je kompromis pomemben preboj, ki bo postavil temelje bolj trajnostnega gospodarstva. Največji dosežek je dejstvo, da so cilji in načela izvajanja zapisani v zakonodaji in so vsi priznali potrebo po tem, da je treba izbrati čistejšo pot razvoja. Poleg tega se lahko boj proti podnebnim spremembam odvija učinkovito samo, če so vsi za stvar, ta kompromis pa daje EU več pogajalske moči, da pridobi mednarodne partnerje. Sporazum bom podprl, ker sem resnično prepričan, da to ni kompromis praznih besed, ampak kompromis, ki ga je dejansko mogoče doseči.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Izid pogajanj o podnebnem svežnju med tremi institucijami predstavlja uravnotežen kompromis, ki bo Evropski uniji pomagal pomembno prispevati k ukrepi za boj proti globalnemu segrevanju glede na to, da je to prva skupina držav, ki je to zavezo prevzela kot pravno zavezujočo. Trenutno se soočamo s svetovno finančno krizo, ki je vzbudila strah v večini držav članic v zvezi s ciljem zmanjšanja emisij ogljika. Vendar pa je izid, ki smo ga dosegli po vrhu, uravnotežen sporazum med potrebo po varstvu podnebja in potrebo po tem, da premagamo to gospodarsko mrtvilo. Po mojem mnenju argumenti, povezani s to krizo, ne morejo preprečiti sprejetja svežnja. Upam, da bodo vse politične skupine v Parlamentu glasovale zanj. Hvaležna sem, da se je državam, ki so svoje ravni emisij zmanjšale v obdobju od leta 1990 do leta 2005, vključno z Romunijo, priznalo njihova prizadevanja s spremembo sheme za razdeljevanje prihodkov, zbranih z dražbami, ne da bi se spremenila splošna struktura svežnja. Hkrati menim, da je bila ustrezno obravnavana večina vprašanj iz direktive o trgovanju z emisijami, ki so državam članicam povzročila največje probleme, in da je bil končni rezultat pošten in bo Evropski uniji omogočil lotiti se prave misije za boj proti podnebnim spremembam.

Esko Seppänen (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FI) Direktiva Parlamenta o trgovanju z emisijami je kapitalistična lažna prijaznost do okolja in kljub temu ni nič več kot igralniški kapitalizem in legalizirana goljufija. Ker je bil prvotni predlog Komisije zabeležen na takšen način, da evropski industriji ne bo treba plačati za špekulacije, razen v smislu cen električne energije, bom glasoval zanj, čeprav nasprotujem trgovanju z emisijami. Podpiram cilje za zmanjšanje emisij, vendar pa bi jih morali doseči z davki in ne špekulacijami.

12. Skupna prizadevanja za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo Satu Hassi v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo obveznosti Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov [KOM(2008)0017 - C6-0041/2008 - 2008/0014(COD)] (A6-0411/2008).

Satu Hassi, poročevalka. – (FI) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zahvaljujem se poročevalcem v senci za njuno odlično sodelovanje. Zahvaliti se želim tudi Komisiji in francoskemu predsedstvu Sveta Evropske unije za vsa njihova prizadevanja.

Vendar pa moram povedati, da nisem povsem zadovoljna. EU bi bila morala pokazati močno svetovno vodenje s tem podnebnim svežnjem. Žal je vodenje precej oslabevalo, ko je francosko predsedstvo odločitev prepustilo konsenzu držav članic. Skoraj vsak predsednik vlade je na vrh odšel z namenom, da na podlagi nacionalnih interesov omili podnebni sveženj, to pa mu je tudi uspelo. Izid je seveda korak naprej, toda precej manjši korak, kot nam svetuje znanost.

Največji problem s sklepom o skupnih prizadevanjih je, da se državam članicam vse preveč omogoča, da zanemarjajo zmanjšanje emisij doma in to nadomeščajo s financiranjem projektov v državah v razvoju. V najslabšem primeru lahko to vodi k stabilizaciji emisij doma in bodo stvari ostale kot so.

Izid pogajanj kljub temu ohranja zdravo strukturo predloga Komisije: linearni razvoj pri zmanjšanju emisij in zavezujoče letne zgornje meje za emisije, kar je prvič v zakonodaji EU.

Poleg tega je Parlament odobril številna pomembna izboljšanja, ki so temeljila na skoraj soglasnem poročilu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. Naj jih nekaj navedem. Cilj 30-odstotnega zmanjšanja emisij bo zdaj zabeležen v pravnem besedilu po sklenitvi mednarodnega sporazuma. Države članice bodo morale takoj začeti načrtovati drastične ukrepe za zmanjšanje emisij in bodo morale o njih tudi poročati. Države članice bodo dobile jasno spodbudo, da ostanejo znotraj svojih pravnih omejitev za emisije, saj bo

prekoračitev meje imela za posledico povečano zmanjšanje kvote naslednje leto. Merila kakovosti za dobropise mehanizma čistega razvoja (CDM) bodo zaostrena. Po sklenitvi mednarodnega sporazuma se bo EU zavezala pomoči državam v razvoju, da bi te zmanjšale svoje emisije na takšen način, da se podnebne spremembe omejijo na manj kot dve stopinji. Obstajala bo časovna omejitev za omejevanje emisij iz ladijskega prevoza. Če Mednarodna pomorska organizacija (MPO) mednarodnega sporazuma ne sklene do leta 2011, bo EU sprejela svoje zakonodajne ukrepe.

To so velike izboljšave in temeljijo na zahtevah Parlamenta. V skladu s tem priporočam podporo celotnega svežnja v končnem glasovanju, čeprav po drugi strani podpiram tudi spremembe moje skupine in Konfederalne skupine Evropske združene levice/Zelene nordijske levice o zmanjšanju kvot dobropisov CDM na način, ki bo zagotavljal, da do večine zmanjšanja emisij pride v Evropi.

Ta odločba ne glede na njene dobre in slabe vidike pomeni, da ne bo negotovosti glede tega, ali naj EU zmanjša emisije na način, ki priznava sporočilo podnebnih raziskav, in to stori šele po mednarodnih pogovorih o sporazumu. Drugič, ta odločba pomeni, da je politična odgovornost držav članic, kakšen naj bo obseg zmanjšanja emisij v Evropi.

Pozivam države članice, naj večine zmanjšanj emisij ne dosežejo v državah v razvoju, ampak naj doma ekološko vlagajo v javni prevoz, železnice in energetske učinkovitejše stavbe, sočasno pa v Evropi ustvarijo zelena delovna mesta.

Zapomniti si moramo, da zemlja ne sklepa kompromisov. Ultimati planeta so dokončni in najdražja možnost izmed vseh je omiliti in odložiti zmanjšanje emisij.

Jean-Louis Borloo, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej bi se želel resnično zahvaliti gospe Hassi za težko delo, ki ga je opravila, in, zakaj ne bi rekel, za njeno zavezanost, ki nam je omogočila približati se tistemu, kar je najpomembnejše.

Vsi se zavedamo, da je morda glede nekaterih vprašanj hotela, da bi bil sistem strožji, vendar pa menim, da smo s tem dialogom in postopkom soočanja prispeli do nečesa, kar je zdaj resnično popolno.

Izpostavil bi dve točki, najprej o načrtu v smislu zmanjšanj, prožnosti in kazni, o čemer se je razpravljalo med dialogom ob koncu tedna. Prožnost je bila za določene države članice potrebna. Parlament je hotel, da jo spremlja okrepitev popravnih mehanizmov, in menim, da smo to dosegli.

Drugič, uporaba mehanizma čistega razvoja se je nekoliko spremenila, samo za nekatere države in samo v nekaterih primerih, predvsem v zvezi s številom ozemelj, ki so resnično v procesu razvoja: najmanj razvita ozemlja ali majhni otoki. Razprava bo po mojem mnenju ostala odprta v vsaki državi, občutek pa imam, da je vprašljiva splošna razprava o mehanizmu čistega razvoja in zmožnost prevzema in usmerjanja v dobrih pogojih, neodvisno od tega besedila.

Nazadnje bi rad poudaril, da bo po Københavnu odločitev o prehodu k višji stopnji zavezanosti stvar postopka soočanja. Zato menim, gospa Hassi, da tveganje, da se znajdemo v situaciji, v kateri se besedilo popravlja navzdol, ni mogoče.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, rad bi se zahvalil gospe Hassi in ji čestital za izjemno delo in njena prizadevanja, da ohrani osnovna načela in arhitekturo prvotnega predloga Komisije; menim, da so bili ohranjeni v kompromisnem sporazumu o sklepu o skupnih prizadevanjih. Ponovno moram poudariti, da bo okoljski cilj zmanjšanja emisij ogljikovega dioksida v Evropski uniji za 20 % do leta 2020 dosežen s svežnjem in seveda bo ta sklep pripomogel k dosegu našega cilja. Nismo sklepali kompromisov o doseganju ciljev.

Nekdo je prej dejal, da je to sveženj dveh strani. Lahko ga ločimo v okoljske cilje – kjer ni bilo sprememb in ki bodo doseženi kot je načrtovano – in vse druge zadeve, vključno z dražbami ali tem, ali je mogoče vlagati v države izven Evropske unije, kjer so bile narejene določene spremembe, ne da bi spremenili osnovno arhitekturo svežnja ali okoljske cilje.

Glede odločbe so bili nacionalni cilji za države članice, ki so določeni v predlogu, ohranjeni v obliki, kot jih je predlagala Komisija. Države članice se bo pozvalo, naj omejijo emisije toplogrednih plinov v obdobju od leta 2013 do leta 2020 v skladu z linearno funkcijo z zavezujočimi letnimi cilji. To bo zagotovilo, da države članice pomagajo v vseh sektorjih gospodarstva na osnovi sorazmernosti, da bi dosegli cilj Evropske unije zmanjšanja za 20 % do leta 2020.

Eden izmed glavnih problemov razprav o skupnih prizadevanjih držav članic je bila potreba po doseganju ravnotežja med državami članicami glede doseganja njihovih ciljev z učinkovitimi ukrepi za spremljanje in skladnost, da bi zagotovili, da se zadevne cilje izvajajo. Kompromisni sporazum o skupnih prizadevanjih je uravnotežen. Državam članicam zagotavlja zadovoljivo raven prožnosti, da lahko dosežejo svoje cilje na finančno sprejemljiv način, sočasno pa uporabljajo močen sistem spremljanja in skladnosti. Poleg tega so bile ohranjene in okrepljene določbe, ki jih je predlagala Komisija, za spremljanje ukrepov držav članic in pomoči, ki jim je zagotovljena, ko se sprejmejo potrebni popravljalni ukrepi.

Ta kompromisni sporazum o sklepu o skupnih prizadevanjih je pomemben dosežek, ki ne bi bil mogoč brez vztrajnih prizadevanj Evropskega parlamenta, še zlasti poročevalke Satu Hassi. Zato vas vse pozivam, da jutri glasujete za sporazum.

Cornelis Visser, pripravljalavec mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. – (NL) Gospa predsednica, zadovoljni smo z rezultati podnebnega svežnja, saj jasno odraža stališče Nizozemskih krščanskih demokratov (CDA) in skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov. Pomembno je, da si Evropa določi cilj -20 % do leta 2020, ki se lahko povzpne celo do -30 %, če bo sklenjen mednarodni sporazum.

Kar bi morali storiti, je, da zagotovimo, da se v vseh državah članicah uvaja z enakimi ukrepi. Z drugimi besedami, zagotoviti moramo, da vse države članice izpolnjujejo cilj na skladen način. Zahteve za zmanjšanje so bile določene posamezno za vsako državo članico. Posledica tega je poštena porazdelitev, to pa je pomembno ohraniti. V nasprotnem primeru bodo države članice imele preveč svobode. Če ena država članica spoštuje sporazum in druga ne, obstaja tveganje izkrivljanja konkurence.

Potemtakem ne trpi samo podnebje. Negativno so prizadeti tudi konkurenčni pogoji za podjetja in industrije v različnih državah članicah. V poročilu odbora za ekonomske in monetarne zadeve sem pozval, naj se temu vidiku posveti posebno pozornost. Odbor mora pozorno spremljati skladnost in, kjer je to potrebno, določiti dodatne zahteve. V Parlamentu bomo temu pozorno sledili.

Sepp Kusstatscher, pripravljalavec mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – (DE) Gospa predsednica, Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve pozdravlja cilje in ukrepe, ki pomagajo upočasniti podnebne spremembe in ublažiti njihove učinke.

Omejil se bom na en vidik socialne politike: blaginja tako imenovanega prvega sveta, presežna proizvodnja in prekomerna poraba – predvsem promet z ogromno uporabo fosilnih goriv – so glavni vzroki za povečanje podnebnju škodljivih toplogrednih plinov. Po drugi strani pa so zaradi posledic podnebne katastrofe, ki preži v ozadju, prizadeti socialno šibki in revni. Nimajo sredstev za prilagajanje. Cene energije in hrane jih prizadenejo veliko bolj kot bogate. Lakota, ki že obstaja, se bo drastično poslabšala.

Zato potrebujemo svetovni boj proti lakoti v svetu. Zahtevamo, da se breme zmanjšanja emisij toplogrednih plinov razdeli na socialno sprejemljiv način.

PRESEDSTVO: GOSPOD MAURO

podpredsednik

Robert Goebbels, pripravljalavec mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (FR) Gospod predsednik, postopek, izbran za razpravo o energetskem in podnebnem svežnju, je Parlamentu onemogočil opraviti svoje delo na resnično demokratičen način.

Neformalni dialog je omogočil kompromis, ki ga bomo morali sprejeti. Prepričan sem, da bi prva obravnava omogočila Parlamentu podati boljše rešitve Svetu, še zlasti glede prenosa tehnologije v nerazvite države.

Zmanjšanje emisij mora biti globalno, kar pomeni sprejeti prispevek mehanizma čistega razvoja, ki je instrument, ki ga priznava Kjotski protokol.

Poročilo Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane je bilo nerazumno v mnogih pogledih in je izviralo iz fundamentalizma, ki ga je naznanil predsednik Sarkozy. Poročevalka se je morala umakniti in se zadovoljiti z 20 uvodnimi izjavami. Poročilo Odbora za industrijo, raziskave in energetiko je bilo precej bližje končnemu rezultatu. Rezultat bi lahko izboljšali, če bi Parlament lahko delal z demokratično preglednostjo.

Energetski in podnebni sveženj v ustih pušča grenak priokus, saj se je o njem pogajalo v zakulisju brez prave javne razprave.

Antonio De Blasio, pripravljavec mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (HU) Parlamentarni Odbor za regionalni razvoj se je udeležil dolgih razprav o predlogu. Večina naših priporočil je usmerjena k priznanju, da se ta cilj dotika bistva gospodarske in socialne kohezije določenih regij, zato je zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida mogoče uspešno doseči samo tako, da se ga vključi v kohezijsko politiko EU. Preudarke glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov bi bilo treba vključiti tudi v vrsto pogojev za podporo, namenjeno strukturnemu razvoju. Čeprav zaveze Evropske unije zavezujejo vlade držav članic, pa nalagajo tudi precejšnje breme lokalnim in regionalnim vladam in drugim lokalnim in regionalnim predstavniškim forumom in organom znotraj držav članic. Ambiciozne cilje je mogoče doseči samo, če bo v teku usklajevanja in izvajanja nalog potekalo nenehno vertikalno sodelovanje med centralnimi vladami in lokalnimi regionalnimi organi ter horizontalno sodelovanje med različnimi lokalnimi regionalnimi telesi. Razlog za veselje je, da smo se premaknili v pravo smer, poleg skupnih razmišljanj pa moramo še povečati prizadevanja v vsaki državi članici EU.

Péter Olajos, v imenu skupine PPE-DE. – (HU) Zelo mi je žal, da ministra ni v dvorani, toda moja politična skupina pozdravlja in podpira novi podnebni in energetski sveženj Evropske unije ter predpise, ki jih vsebuje, v zvezi s skupnimi prizadevanji držav članic. Po mnenju skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov je to velik korak naprej, saj so s tem neurejena področja zdaj predmet zakonodaje, in tako bo od leta 2013 vsak vir emisij CO₂ podvržen meritvam in ureditvi. Največja odlika tega svežnja je, da bo obstajal sistem trgovanja tudi na področju skupnih prizadevanj, s čimer bo mogoče, tako kot v primeru sistema za trgovanje z emisijami (ETS), uporabiti tržne mehanizme za spodbujanje zmanjšanja ogljikovega dioksida tudi na tem področju.

Prednostni cilj skupine PPE-DE je povečati ekološke inovacije v Uniji, da bi bilo gospodarstvo EU najbolj konkurenčno v tehnologijah z nizkimi emisijami ogljika. Žal je bilo to samo delno uspešno, saj sta Svet in Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu vztrajala pri pretirani – na koncu 80-odstotni – uporabi mehanizma čistega razvoja (CDM). Ta količina CDM je skupaj z ETS vredna 63 milijard EUR, kar je po mojem mnenju pretirano. Prav tako je obžalovanja vredno, da v skladu z odločitvijo predsednikov vlad zakonodajni sveženj zahteva dvainpolkratno zmanjšanje emisij podjetij iz držav članic, kar ima v trenutnih gospodarskih težavah za posledico posebno neenako porazdelitev prizadevanj na škodo evropske industrije. Tudi države članice so bile neobjektivne druga do druge in niso nagradile tistih, ki so izpolnile zaveze, ali kaznovale tistih, ki so spodkopale verodostojnost Unije glede podnebnih vprašanj. Hkrati lahko trgovanje s kvotami zagotovi pomemben vir za države srednje in vzhodne Evrope, ki so že bile uspešne, in jim omogoči doseči nadaljnja zmanjšanja ogljikovega dioksida v domačem in prevoznem sektorju z morebitnimi velikimi prihranki. Gledano v celoti ta direktiva zapolnjuje vrzel in je kljub vsem svojim pomanjkljivostim izrednega pomena. Z njo se je Evropska unija lotila dolgega potovanja k evropski družbi z nizkimi emisijami ogljika, ki je trajnostna tudi s podnebnega vidika.

Edite Estrela, v imenu skupine PSE. – (PT) Naj začnem z iskrenimi čestitkami poročevalki gospe Hassi za težko delo, ki ga je opravila, in za odločnost, s katero je izpogajala kompromis. Zahvaliti se moram tudi Komisiji in Svetu za njuna prizadevanja. Odzvati se želim le na tisto, kar je rekel poročevalec v senci za skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov. Razumem, da se v svoji skupini počuti neprijetno, vendar pa Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu ne more biti grešni kozel.

To ni bil enostaven postopek, toda bil je vreden truda, če je mogoče doseči mednarodni dogovor o pravni zavezi držav članic, da dosežejo 30-odstotno zmanjšanje emisij CO₂. Tudi predlogi Parlamenta so izboljšali prvotno besedilo. Vključeni so bili dolgoročni cilji 50-odstotnega zmanjšanja emisij do leta 2035 in med 60 % in 80 % do leta 2050. Vključeno je bilo tudi sklicevanje na energetsko učinkovitost, kakovost projektov CDM (mehanizma čistega razvoja) in namera pomagati tretjim državam, da zmanjšajo svoje emisije in se prilagodijo na podnebne spremembe. Vključen je bil tudi mehanizem popravljanih ukrepov s faktorjem 1,08, da bi strožje kaznovali kršitelje. Sporazum bi nedvomno lahko bil boljši, vendar pa bi bil najslabši izid, če sploh ne bi dosegli sporazuma.

Podnebni in energetski sveženj je vprašanje največjega pomena za državljane, okolje in gospodarstvo. Posledično moramo pozdraviti sporazum, dosežen v Svetu. Evropska unija je dala izredno dober zgled, kot je v Poznańu priznal senator John Kerry. Evropska unija je s tem sporazumom svojim mednarodnim partnerjem vsekakor poslala zelo pozitiven znak. Pokazala je, da še naprej vodi v boju proti podnebnim spremembam in da enaka prizadevanja pričakuje od drugih strani. Upam, da bo Evropski parlament jutri sprejel ta sveženj, kot namerava tudi Skupina socialdemokratov.

Johannes Lebech, v imenu skupine ALDE. – (DA) Gospod predsednik, številni meseci, ki smo jih porabili za pogajanja o podnebnem svežnju, so bili dramatični in razburljivi, in rad bi se zahvalil gospe Hassi in poročevalcem v senci za njihovo konstruktivno in odprto sodelovanje. Dobro je, da smo dosegli rezultat, čeprav bi si s stališča Parlamenta želeli, da bi bil nekoliko bolj ambiciozen. Od samega začetka smo si prizadevali za ambiciozen podnebni sveženj, da bi bili v Københavnu verodostojni. Predvsem smo se borili proti temu, da se državam članicam omogoči pridobiti preveč zmanjšanj emisij CO₂ izven Evrope. Dobile so prožnost, da to storijo, vendar pa jim tega seveda ni treba storiti. Na mehanizme prožnosti naj bi se gledalo kot na nujne ukrepe in ne kot na sredstvo za doseganje ciljev. Želeli bi si tudi strožjih kazni za države članice, da bi zagotovili, da ne bodo leta 2019 nekatere države še vedno daleč od dosege svojih ciljev. Države članice morajo biti odgovorne in začeti načrtovati, kako bodo zmanjšale svoje emisije toplogrednih plinov zunaj sistema za trgovanje z emisijami. Ustvariti morajo potrebni okvir za majhno rast CO₂ s pomočjo učinkovitejša energije in bolj trajnostnih oblik energije. Jutrišnje glasovanje zaznamuje konec priprav evropskega podnebnega svežnja, vendar pa je samo en korak k boljši podnebni politiki za planet. Potrebno delo je bilo zdaj razdeljeno, sredstva za doseg ciljev so vzpostavljena in zdaj se morajo izkazati države članice. To zahteva politično voljo in vodenje. Zapomnite si: podnebni sveženj je izhodiščna točka za pogajanja, ki bodo potekala v Københavnu, kjer moramo vsekakor doseči mednarodni sporazum. Opomnil bi vas rad, da cilj za mednarodni sporazum ni znamenito 20-odstotno zmanjšanje, ampak 30-odstotno, ta ambiciozni cilj pa je zapisan tudi v sporazumu, ki ga bomo sprejeli jutri.

Liam Aylward, v imenu skupine UEN. – (GA) Gospod predsednik, vlade vseh držav članic so bile živčne, ko so delale na enotnem evropskem finančnem sistemu. To je bil obsežen predlog in bile so zaskrbljene glede delovnega postopka in rezultatov, ki jih bo imel. Zdaj 320 milijonov ljudi vsak dan uporablja evrski sistem. Preteklo je skoraj deset let od njegove uvedbe.

Zdaj se vse države članice pripravljajo na izvajanje drugega obsežnega predloga, da bi zaščitile prihodnost okolja. V tem predlogu bomo morali sodelovati vsi. Vsi moramo zagotoviti, da se med okoljem in gospodarstvom ohrani ravnotežje. Zaščititi je treba tudi podjetja, saj obstaja nevarnost, da se bodo selila iz države v državo.

Ta izziv nam daje priložnost razviti zeleni industrializem in povečati zaposlovanje. Odslej morajo vse države članice bolj poudarjati raziskave in razvoj. Zelo me veseli, da se je pozornost posvetilo potrebam Irske v zvezi s kmetijstvom. Ta posebna ureditev bo veljala tudi, če se sprejme druga mednarodna ureditev. Ta ureditev bo Irski omogočila izničiti svojo proizvodnjo emisij plina z razvojem gozdarskega načrta.

Ta nacionalni gozdarski načrt je zelo pomemben in je osrednji del Kjotskega protokola. Vendar pa bodo zaščiteni tudi kmetje in to je vsekakor zelo pomembno.

Roberto Musacchio, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, s svojim govorom v tem Parlamentu je predsednik Sarkozy podal odkrito mnenje o naravi kompromisa o podnebnem svežnju.

Skupna prizadevanja so del tega kompromisa. Smisel vsakega kompromisa je videti, kaj bo nastalo, v katero smer gre in ali se lahko sooči z izzivom. Ob pogledu na raven okoljske in gospodarske krize si ne moremo pomagati, da ne bi bili zaskrbljeni, da je bilo toliko omiljeno. Glede na to, kako se odvijajo zadeve, se zdi, če prisluhnemo na primer besedam italijanskega predsednika vlade gospoda Berlusconi, da je obstajala želja pustiti stvari, kot so bile, skorajda prevarati ljudi: to se skriva za tako imenovanim soglasjem držav, o katerem je govoril gospod Sarkozy. Vemo, da so bile besede gospoda Berlusconi propaganda, saj to ni realnost tega, kako delujejo stvari v zvezi s tem svežnjem. Nasprotno, veliko zaslug gre pripisati Parlamentu, ki ni bil samo bolj evropski, ampak tudi bolj napreden od Sveta in držav članic.

Vprašanje potemtakem ni samo ravnotežje med institucijami, ampak tudi dinamika med njimi. Parlamentu bi bilo treba dodeliti večjo vlogo prav zato, ker potrebujemo več demokracije. Zato bomo uporabili naše glasove, da pokažemo zvestobo parlamentarnim besedilom, in pred tem Parlamentom bi rad povedal, da je Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane odlično delal, da bi dosegel napredek, in da je bila glede tega, v nasprotju s tistim, kar pravi gospod Goebbels, gospa Hassi zelo vešča in učinkovita.

Riitta Myller (PSE). – (FI) Gospod predsednik, rada bi se zahvalila poročevalki gospe Hassi in vsem tistim, ki so bili udeleženi v pogovorih o tej težki direktivi.

Jasno je, da potrebujemo stroge, obvladljive cilje za sektorje, ki niso vključeni v trgovanje z emisijami, saj nam bodo ti pomagali veliko storiti, da zagotovimo oblikovanje energetske učinkovite družbe.

Ti sektorji, za katere velja direktiva, kot so gradbeništvo, promet, kmetijstvo in ravnanje z odpadki, so tisti, kjer imamo priložnost razviti nove spretnosti in strokovno znanje, ki dejansko v velikem obsegu že obstajajo. Ob ustrezni ureditvi lahko uporabimo tudi te spretnosti in strokovno znanje. V tem smislu je bilo dobro, da je Parlament lahko tej direktivi na zelo nedvoumen način dodal besedi „energetska učinkovitost“.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Gospod predsednik, pozdravljam sporazum, dosežen prejšnji teden glede podnebnega svežnja, in čestitam našim poročevalcem in francoskemu predsedstvu za njihovo učinkovitost.

Pomembno je bilo ohraniti naše ambiciozne cilje, vendar pa si v trenutnem gospodarskem pretresu nismo mogli privoščiti naši industriji naložiti nemogoče breme in ovirati evropsko konkurenčnost. Zato še posebno za sklep o skupnih prizadevanjih toplo pozdravljam prožnost, odobreno državam članicam, da bi dosegle svoje cilje ob uvajanju popravljalnih ukrepov namesto sankcij.

To je bilo vedno moje mnenje v Odboru za industrijo, vendar ga hočem ponoviti. Prožnost je potrebna in ima še bolj ključni pomen ob urejanju novih sektorjev, pred uvedbo strožjih določb pa potrebujemo oceno vpliva.

Zelo sem zadovoljna tudi, da je bilo v primeru višjega cilja zmanjšanja zagotovljeno soodločanje. Gre za načelo. Naši državljani nas niso poslali sem, da ne bi imeli besede pri tako pomembnih odločitvah.

Anni Podimata (PSE). - (EL) Gospod predsednik, komisarji, gospod predsednik Sveta, sveženj predlogov o energiji in podnebjju, o katerem razpravljamo danes, ne odraža natančno ambicioznih ciljev, ki jih je Evropska komisija predstavila pred enim letom na zahtevo Evropskega sveta. Manjkajo mu tudi priporočila, ki so jih zadevni parlamentarni odbori podali ob številnih priložnostih. Predlogi Parlamenta – in to priložnost bi rada izkoristila za čestitke poročevalki gospe Hassi in vsem, ki so prispevali k njim – so bili realni, prilagodljivi in hkrati ambiciozni ter so odražali zavezo Evropske unije, da ohrani in okrepi svojo vodilno vlogo v globalnih prizadevanjih za obravnavanje podnebnih sprememb. Ravnotežje ni enako v predlogih, o katerih razpravljamo danes, saj je kompromis omejil ambicioznost, ki je nujno potrebna za vse državljane Evropske unije. Glede mehanizma čistega razvoja dejstvo, da ta omogoča državam članicam, da večino zmanjšanj dosežejo z dobropisi v tretjih državah, pomeni, da obstaja tveganje, da bomo v pripravah na København poslali napačno sporočilo.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Čeprav je poročevalka predstavila svoje poročilo nekoliko pesimistično, menim, da je opravila odlično delo. Nenazadnje nam zdaj kompromis daje vedeti, koliko bodo morale posamezne države EU prispevati k obveznosti EU, da za eno petino zmanjša emisije toplogrednih plinov, ki povzročajo podnebne spremembe.

Tako kot druge države članice EU 21. stoletja, katerih BDP na prebivalca ni velik, bo imela Litva pravico povečati te emisije za 15 %. Vendar pa bo spoštovanje kvot zelo obremenilo nove in stare države EU. Zato ne pozabimo, da je najcenejša in najčistejša energija prihranjena energija. Direktive o stabilnih virih energije, kakovosti goriva in okoljski prijaznosti vozil je treba izvajati strožje in z več pozornosti glede kakovosti. Zelo pomembno je tudi, predvsem za države članice EU 21. stoletja, da povečamo sredstva, dodeljena s strani Evropske unije za povečanje energetske učinkovitosti v večstanovanjskih objektih.

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, izpostaviti želim samo, da je treba upoštevati različne situacije v državah članicah, vendar na podlagi bruto domačega proizvoda. V Nemčiji se na primer veliko oglja porabi za energijo, medtem ko je Francija zelo odvisna od jedrske energije. Potrebujemo varnostne standarde za jedrske elektrarne po vsej Evropi in neodvisnega regulatorja, ki bo izdajal tudi potrebne določbe.

Cilj izvzetja malih in srednje velikih podjetij, in sicer do 50 000 ton CO₂, še vedno ni bil dosežen. To je velik vzrok za zaskrbljenost, saj mala podjetja ne zmorejo birokratskih stroškov.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Zahvaliti se želim gospe Hassi, saj se je resnično izkazala, vendar pa Svet žal ni pripravljen sodelovati. Žal imamo Svet, ki si zatiska oči pred dejstvom, da moramo v Evropi prevzeti naš del odgovornosti za rešitev podnebnih problemov. Ne moremo 80 % naše odgovornosti za podnebje odložiti zunaj naših meja in najrevnejšim državam sveta dovoliti, da na svojem podnebnem trgu drago plačajo za svoje delo glede podnebja, medtem ko mi sprejemamo ukrepe, ki so enostavni in poceni. To je kolonializem v svoji najslabši obliki.

Naše emisije moramo zmanjšati za 70 % do 80 %, če naj dosežemo podnebne cilje. S to politiko se bomo morali namesto tega zadovoljiti s 7 % ali 8 %. To je povsem neprimerno in kaže popolno odsotnost

solidarnosti. Vprašanje je, ali prihodnje generacije ne bodo Sveta ministrov postavile pred Kazensko sodišče v Haagu za takšno neodgovorno politiko, ki ne vpliva samo na človeštvo, ampak tudi na planet. Hvala lepa.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospod predsednik, podnebni in energetski sveženj se še zlasti glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov hvali kot zmagoslaven korak in strinjam se, da ta prizadevanja odražajo močno voljo za spopad z vprašanjem podnebnih sprememb. Vendar pa se mojo državo in Novo Zelandijo kritizira zaradi visokih ravni emisij iz kmetijstva.

Obe imata majhno število prebivalstva in veliko število govedi, kar izkrivlja podatke v zvezi z emisijami. Ali se ne zavedamo, da irsko in novozelandsko kmetijstvo hrani svet prek svojih meja? Govoriti o tem, da se ti državi prisili zmanjšati svoje črede, je noro v smislu zanesljive preskrbe s hrano in podnebnih sprememb. To sta državi, ki svoje črede vzrejata kar najbolj trajno na podlagi trave. Namesto tega moramo spodbujati raziskave in razvoj, da se najde pot – drugačna krma, drugačni načrti rasti –, da zmanjšamo emisije zaradi živali, kjer to lahko storimo, ne pa, da jih pobijemo.

Charles Tannock (PPE-DE). - Gospod predsednik, evropski državljani so zelo zaskrbljeni zaradi učinkov podnebnih sprememb in podpirajo nizkoogljično, čisto oskrbo z energijo v prihodnosti. Zato je prav, da Svetu pošljemo močen signal glede naših skupnih zavez.

Toda ljudje, ki jih zastopamo, so resno zaskrbljeni tudi zaradi svetovne finančne krize. Zanje je varnost zaposlitve vsekakor postalo nujnejše vprašanje kot globalno segrevanje in energija iz obnovljivih virov, vsaj za zdaj. Ne moremo dovoliti, da stanje evropskih gospodarstev podnebne spremembe izrine z dnevnega reda. Podobno ne moremo še naprej s prenašanjem ukrepanjem spodkopavati naših ključnih industrij in trgov del.

Menim, da ta sveženj – podnebni sveženj „3x20“ – kot celota odraža dilemo in zmanjšuje tveganje, da se bodo morale evropske industrije preseliti v tujino v manj omejevalne jurisdikcije. Londonski City, ki ga zastopam, je prav tako zelo navdušen glede trgovanja z dovoljenji za emisije ogljika v skladu z ETS.

Skupni pristop k obravnavanju podnebnih sprememb je tudi v središču pristopa moje stranke k Evropski uniji pod Davidom Cameronom, ki je voditelj naše stranke in, upam, naslednji predsednik britanske vlade.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Gospod predsednik, v direktivi, o kateri zdaj razpravljamo, je velika šibka točka. Glede na omogočanje tako visoke ravni prožnosti z zmanjševanjem emisij v tretjih državah se sprašujem, kakšni bodo učinki. Stroškovna učinkovitost je pomembno načelo in kompromis, ki ga imamo pred seboj, bi bil v redu tako kot je, če bi bil cilj zmanjšati 20 % svetovnih emisij. Potem bi imelo smisel delati to, kar se zdaj predlaga.

Toda znanost nam govori, da moramo dolgoročno zmanjšati emisije za 80 % do 95 %. Ne razumem, kako bo to mogoče, če bomo večino naših prizadevanj odložili do leta 2020 in še dlje. Potrebujemo temeljito preoblikovanje prenosa energije v industrijski proizvodnji, gradbeništvu itd. To se ne bo zgodilo, če bomo dovolili 60 % do 80 % zmanjšanje v sektorju, ki ne spada v sistem trgovanje z emisijami, v drugih delih sveta.

Satu Hassi, poročevalka. – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, hvala za to razpravo.

Kot sem dejala, je ta odločitev korak v pravo smer, čeprav je to manjši korak kot bi si želela. Podpiram odločitev, čeprav sem podala pripombe glede največjega problema, ki se še vedno povezuje z njo, namreč prožnosti.

Zakaj je ta lepa beseda „prožnost“ problem? Zdi se, da mnoge vlade niso pravilno ocenile, kaj pomenijo smernice Mednarodnega odbora za podnebne spremembe (IPCC). Glede na Odbor Združenih narodov za podnebne spremembe (IPCC) morajo industrijske države svoje skupne emisije zmanjšati za 25 % do 40 % do leta 2020. Poleg tega morajo države v razvoju zmanjšati emisije za 15 % do 30 % v primerjavi z normalnimi ravni. Te številke se nanašajo na zmanjšanje emisij na ozemlju zadevnih držav.

Če več kot polovico naših zmanjšanj emisij prenesemo v države v razvoju, bomo tam zviševali obvezni obseg zmanjšanja emisij na raven, ki bo fizično nemogoča.

To zadeva veliko pomanjkanje razumevanja, povezano z mnenjem, da se prevoz z avtomobilom ne more večno povečevati, saj zelo visoko število emisij, ki jih zajema ta sklep o skupnih prizadevanjih, povzroča cestni promet.

Kot sem povedala v mojem uvodnem govoru, upam, da bodo vlade prevzele svoje odgovornosti v večjem obsegu, kot omogoča ta odločba, in vlagale v svoje države, da bi zmanjšale emisije. Na ta način bomo dosegli

trajna zmanjšanja emisij in ne takšna zmanjšanja, ki jih je treba vsako leto kupiti v tujini. Tudi ta način bo ustvarjal delovna mesta v naših državah.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 17. decembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

András Gyürk (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) S sprejetjem podnebnega in energetskega svežnja se je Evropska unija dejansko zavezala boju proti podnebnim spremembam. Za sporazum, ki je bil uspešno izdelan v teku nekaj mesecev, je mogoče nedvomno smatrati, da ima zgodovinski pomen. Hkrati moramo omeniti tudi, da je kompromis v številnih točkah nedosleden.

Medtem ko je bil podnebni sveženj predmet znatnih sprememb odkar je Komisija podala predlog, rešitev ni bila najdena za najočitnejše nasprotje. Direktiva, ki jo je sprejel Svet, nepravilno določa izhodiščno leto in zato zmanjšuje pomen prizadevanj držav članic v zvezi s škodljivimi emisijami. Vse to pošilja sporočilo, da dosedanja dosežki ne štejejo nič; nova zakonodaja bo vsem omogočila, da začnejo na novo. To ne zagotavlja spodbude nosilcem odločanja, da sprejmejo potrebne ukrepe, ampak da namesto tega spreminjajo pravila.

Zdi se nam nesprejemljivo, da obstoječi predlog enako obravnava tiste, ki so pomembno zmanjšali svoje emisije, in tiste, ki so jim dovolili celo, da se povečajo. Naše mnenje je, da Evropska unija škoduje svoji verodostojnosti, če sprejme predpise, ki ne upoštevajo izpolnitve kjotskih zavez.

Menimo, da je vključitev ambicioznih ciljev Evropske unije za varstvo podnebja v zakonodajo napreden korak. Vendar pa bi bilo naše veselje popolnejše, če se sporazum ne bi bil spremenil v še en primer dvojnih standardov in nedoslednosti.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, v okviru razprave o ukrepih za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov bi rad pozornost usmeril k naslednjemu:

1. S tem, ko so države članice sprejele leto 2005 kot izhodiščno leto za ugotovitev zmanjšanja ogljikovega dioksida, so se nove države članice strinjale, da se ne upošteva zmanjšanj ogljikovega dioksida, doseženih z nenehnim industrijskim prestrukturiranjem od leta 1990. V primeru Poljske je zmanjšanje ogljikovega dioksida v letih od 1990 do 2005 znašalo 30 %. To se je povezovalo z ogromnimi socialnimi stroški, saj je bila stopnja brezposelnosti več kot 20 %.

2. Zavezanost nadaljnjemu 20-odstotnemu zmanjšanju do leta 2020 in pridobitvi 30 % pravic do emisij do leta 2013 s postopnim povečanjem do 100 % leta 2020 bo imela za posledico znaten porast cen toplotne in električne energije za prebivalstvo. Pomenila bo tudi znaten porast cen energije za industrijo. Mnoga energetska intenzivna področja proizvodnje, kot so na primer jeklarstvo, industrija cementa, apnena in umetna gnojila, lahko zaradi takšnih dvigov cen prenehajo obstajati v teh državah z negativnimi posledicami za družbo.

3. Če ZDA in jugovzhodna Azija v programu ne bosta sodelovali pod enakimi pogoji kot EU v programu o emisijah ogljikovega dioksida, ki je bil razvit, velika finančna in gospodarska prizadevanja EU ne bodo služila ničemur. EU ima 14 % svetovnih emisij ogljikovega dioksida, medtem ko več kot 80 % teh emisij odpade na ZDA in jugovzhodno Azijo.

13. Geološko shranjevanje ogljikovega dioksida (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0414/2008) gospoda Daviesa v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS, 96/61/ES, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES in Uredbe (ES) št. 1013/2006 [KOM(2008)0018 - C6-0040/2008 - 2008/0015(COD)].

Chris Davies, poročevalec. – Gospod predsednik, možnosti tehnologije za zajemanje in shranjevanje ogljika, da ustvari veliko zmanjšanje emisij CO₂ v ozračje, so nekaj, kar preprosto moramo izkoristiti. Moram reči, da zamisel, da bi CO₂ za vedno shranjevali pod zemljo, ni moja najljubša možnost. Želim si, da bi stopili naravnost naprej v naslednjo dobo, v kateri naša elektrika prihaja iz obnovljivih, čistih in zelenih oblik energije. Vendar pa dejstev, povezanih s premogom, ne moremo prezreti. Kitajska pridobi iz premoga 80 %

svoje električne energije. Kljub visokoletnim programom obnovljive energije teden za tednom razširja svoje termoelektrarne.

V moji državi je veliko prerekanj glede gradnje nove termoelektrarne v Kingsnorthu. Emisije CO₂ iz samo te ene elektrarne bodo enake emisijam, ki jih prihranijo vse vetrne elektrarne, ki jih imamo. Ljudje bodo rekli: zakaj bi se ukvarjali z vsemi temi obnovljivimi viri, zakaj bi se ukvarjali z vsemi temi drugimi stvarmi, če še vedno na ta način gradite termoelektrarne?

Razviti moramo tehnologijo za zajemanje in shranjevanje ogljika (CCS). Mednarodna agencija za energijo pravi, da bi do leta 2050 lahko prispevala do 50-odstotno zmanjšanje emisij, do katerih bi sicer prišlo, če bi ravnali kot običajno.

Ko smo zdaj delali na tej zakonodaji, smo najprej morali obravnavati vprašanja varnosti. Z nekaterimi pomisleki bi bilo mogoče zlahka pretiravati. Navsezadnje je CO₂ naraven: vdihujemo ga in ga izdihujemo. V svoje domove spuščamo eksplozivni plin, kot je metan, kjer ga prižigamo. Torej je treba CO₂ pogledati v pravi luči. Vendar smo v tem poročilu poskušali obravnavati vprašanje uhajanja in jasno poudariti, da je uhajanje povsem nesprejemljivo, če obstaja tveganje za zdravje ljudi.

Uredbo smo poskušali izboljšati z uvedbo pojasnil, da bi se izognili protislovjem, ter pospešiti postopek predložitve vlog, obenem pa poudariti, da so države članice tiste, ki na koncu krojijo svojo usodo. One se namreč odločajo, ali bo CO₂ shranjen na njihovem ozemlju ali ne.

Prvotni predlogi Komisije so bili dobri. Upam, da so jih Svet, Komisija in Parlament skupaj še izboljšali. Vendar pa shranjevanje CO₂ – ali sestavljanje določb za shranjevanje CO₂ – nima nekega posebnega pomena, če ga ne bomo najprej zajemali. Zato smo v preteklih nekaj mesecih sprejeli izziv, da uvedemo finančne mehanizme za spodbujanje oblikovanja predstavitvenih projektov, ki so jih lani obljubili voditelji vlad.

Moram reči, da smo včasih imeli občutek, da smo sredi hudega boja. Ljudje so dvomili v predlog o uporabi pravic iz rezerv za nove udeležence sistema trgovanja z emisijami. Vendar smo na koncu prispeli tja, saj se je Svet prejšnji teden odločil, da dodeli 300 milijonov pravic. V kolikšni meri bo to zraslo, je odvisno od cen ogljika. Vendar pa mi je bilo rečeno, da gre lahko za kar koli od 6 milijard EUR do 9 milijard EUR pomoči za kapitalne naložbe.

To je pomemben korak naprej – eden izmed pravih dosežkov pri teh pogajanjih. Mislim, da bi morali vsi moji kolegi v tej dvorani biti zadovoljni, da ta predlog prihaja prav iz Parlamenta. Na dnevnem redu Sveta je bil zato, ker smo ga mi tja postavili. Predsedstvo ga je sprejelo in, četudi ne s prevelikim navdušenjem, vsaj priznalo, da nudi rešitev resničnega problema.

Zdaj pa nadaljujmo. Naj se za te predstavitvene projekte čim prej razpišejo javni razpisi. Naj se začne gradnja. Preskusimo to tehnologijo in molimo, da bo delovala.

Jean-Louis Borloo, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se želel zahvaliti poročevalcu, gospodu Daviesu, ki je s svojo vztrajnostjo po mojem mnenju preprosto dosegel uspeh.

Lahko rečemo, da je k temu pomembno prispeval Evropski parlament. Res je, da Svet na začetku ni bil enoglasen glede načela, kasneje pa tudi ne glede zneskov. Načelo so na koncu enoglasno sprejele države članice; s precej širokim soglasjem so podprle dodelitev približno 100 milijonov ton ali njihovega ustreznika ali ekvivalenta.

Nenazadnje imamo pri tej temi, ki, kot je rekel poročevalec, ni najpopolnejša ali najbolj idealna rešitev za vse čase, ki pa je po mnenju osmih vodilnih akademij znanosti verjetno neizogibna, soglasje za 300 milijonov ton ali vsaj enakovredno denarno vsoto, kar bi nam moralo omogočiti pripravo ducat predstavitvenih projektov, to pa sta želela tako gospod komisar Dimas kot tudi celotna Komisija. Mislim, da smo sredi postopka soodločanja, zbliževanja in soglasja.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospod predsednik, dosežen kompromisni sporazum o zajemanju in shranjevanju ogljikovega dioksida je izredno zadovoljiv. Lahko rečem, da se s tem izboljšuje prvotni predlog in ohranjajo ključne določbe predloga Komisije. Besedilo predvideva stroge obveznosti shranjevanja ogljikovega dioksida, da bi se ohranil visok standard varstva okolja in javnega zdravja brez posebej težkih upravnih ali finančnih bremen za podjetja.

Kar zadeva financiranje, kar je bil poseben razlog za skrb Evropskega parlamenta, kot je dejal Chris Davies, bo iz rezerv za nove udeležence na podlagi Direktive o trgovanju z emisijami na voljo do 300 milijonov

pravic do emisij, da bi se omogočili razvoj inovativnih tehnologij za zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida ter inovativni obnovljivi viri energije. Po pričakovanjih bi ta znesek moral zadostovati za načrtovano izgradnjo in obratovanje največ 12 obratov za zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida v Evropski uniji. Rezultat pogajanj o predlaganem pravnem okviru in financiranju obratov za zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida bo utrl pot okoljsko varni tehnologiji, ki bo lahko dala pomemben prispevek k zmanjšanju emisij CO₂.

Želel bi se še enkrat zahvaliti poročevalcu, gospodu Chrisu Daviesu, za njegov trud pri doseganju zadevnega kompromisnega sporazuma. Pozivam vas, da podprete ta predlog, k molitvi gospoda Daviesa pa bi dodal še to, kar so nekoč rekli stari Grki: Bog pomaga tistim, ki pomagajo sebi.

Françoise Grossetête, pripravljavka mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (FR) Gospod predsednik, v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko pozdravljam dosežen kompromis, ki postavlja temelje za razvoj tehnologij za zajemanje in shranjevanje CO₂, obenem pa opredeljuje nov ureditveni okvir, ki bo vzpostavil pravne pogoje za trajno in varno shranjevanje CO₂ pod zemljo.

Smo na področju eksperimentiranja. Zato moramo izkoristiti vsako priložnost za eksperimentiranje s to tehnologijo in da pokažemo, kako zanesljiva je. Uspeli smo zagotoviti finančna sredstva, ki so bila potrebna za izgradnjo 12 predstavitev projektov po Evropi.

Zato pozdravljam sporazum o pridobljenih 300 milijonih pravicah do emisij, to priložnost pa bi želela še izkoristiti, da se zahvalim poročevalcem, gospodu Daviesu in gospe Doyle. Doseženi rezultat je omogočila prav dobra usklajenost med njima.

Če tehnologija za zajemanje in shranjevanje postane komercialno uporabna, bi jo lahko predlagali tudi tretjim državam, kot so Kitajska, Indija in druge, ta tehnologija pa bi morala tudi Evropski uniji omogočiti vodilno mesto na svetovni ravni v širokem obsegu čiste, učinkovite tehnologije z nizkimi emisijami ogljika.

Ko enkrat preučimo vso potrebno v zvezi z eksperimentalnimi raziskavami, bomo lahko zahtevali obvezno uporabo te tehnologije v številnih elektrarnah.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, celotna razprava in poročilo o zajemanju in shranjevanju ogljika (CCS) v okviru podnebnega svežnja nimata posebnega pomena, a sta kljub temu zelo pomembna, saj se CCS lahko uporablja kot prehodna tehnologija v naslednjih 50 do 80 letih. Rezultati glasovanja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane so bili v celoti pozitivni. Chris Davies je predložil dobro poročilo, naše stališče pa je bilo v dialogu zelo dobro predstavljeno.

A že od samega začetka nasprotovala temu, da bi se mejne vrednosti emisij določile že leta 2015, in prav to je bilo zdaj odločeno. To bi povzročilo obvezno zmanjšanje CCS, še preden bi bili sploh predstavljeni rezultati predstavitvenega projekta. Če bi to storili, potem bi namesto termoelektrarn imeli plinske elektrarne.

Uvedba tehnologije CCS, kot smo že slišali, je odvisna od finančnih sredstev. Avril Doyle je tukaj bojevito nastopila. Nimam nobene želje, da bi ponovno navajala številke; te so že bile večkrat navedene. Vprašanje seveda je, kdaj lahko začnemo, saj se mora sistem trgovanja z emisijami začeti takrat, ko je to določeno; ne more se začeti takoj. Mislim, da je za visoko učinkovite obrate z zmogljivostjo CCS zelo pomembno, da jih države članice do leta 2016 spodbujajo s 50 % skupnih naložb.

Prenos odgovornosti po zaprtju obratov za shranjevanje je zdaj določen na 20 let, kar je tudi zelo pozitivno. Kot smo pravkar slišali, smo s Kitajsko dobili dejavnik, ki naj bi po predvidevanjih še vsaj približno 50 let uporabljal premog za najmanj 60 % potreb po energiji. Kar zadeva nadaljne tehnološke dosežke, to tehnologijo želijo uporabiti tudi Indija, Južna Afrika, Avstralija, Amerika in Rusija. To daje Evropi priložnost, da vlaga v to tehnologijo in jo še naprej razvija, kar bo dobro za zajemanje in shranjevanje CO₂.

Evangelia Tzampazi, v imenu skupine PSE. – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, tehnologija za zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida v geoloških formacijah je orodje za boj proti podnebnim spremembam. V teku pogajanj si je skupina Socialdemokratov v Evropskem parlamentu prizadevala za izboljšave in dodatke k predlogu Sveta, kar je tudi dosegla. Naš cilj je celovit zakonodajni okvir za okoljsko varno uporabo tehnologije za zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida, da bi preprečili negativen vpliv na javno zdravje ali okolje. Naša temeljna politična prednostna naloga je in mora še naprej biti povečanje energetske učinkovitosti in okrepitev obnovljivih virov energije. Sporazum, ki smo ga dosegli, je srednjeročna možnost. Vse kolege poslance pozivam, da ga podprejo.

Osnovne točke sporazuma so, predvsem, zaveza za pregled uvedbe omejitev emisij ogljikovega dioksida v vseh novih elektrarnah med prvim pregledom direktive, sprejem mehanizma za financiranje stroškov spremljanja in odprave morebitne škode, obvezno mnenje Evropske komisije o dovoljenjih za shranjevanje, analiza tveganja in vrednotenje čiste električne energije, poostrene zahteve glede spremljanja v obratih za shranjevanje, predložitev poročil, popravilo morebitnega uhajanja in nenazadnje oblikovanje jasnega okvira odgovornosti za upravljavce med obratovanjem obrata v času prenosa odgovornosti na nacionalne organe. Svojo del naloge smo torej opravili, zdaj pa je vse v božjih rokah.

Anne Laperrouze, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, kolikor podpiram zamisel, da bi Evropska unija morala spodbujati razvoj predstavitvenih obratov za zajemanje in shranjevanje CO₂, toliko tudi dvomim, da bo z razvojem teh tehnologij mogoče v velikem obsegu premagati podnebne spremembe. Predvsem sem zaskrbljen zaradi precejšnjega razvoja termoelektrarn na temelju dolgoročne predpostavke, da se bomo naučili zajemati in shranjevati CO₂.

Po mojem mnenju moramo ostati zelo previdni. Moja nezadovoljiva ocena energetskega in podnebnega svežnja mojo zaskrbljenost še pogloblja. Potrdili smo velikopotezne cilje, da bi celemu svetu pokazali, da je Evropa vključena v velikopotezen boj proti pomembnim spremembam. A ko pregledami vsebino, z drugimi besedami orodja, ki nam bodo omogočila, da zmanjšamo emisije toplogrednih plinov, se mi zdi, da do leta 2020 ne bo mogoče doseči ciljev zaradi na primer popuščanja pri emisijah iz vozil in predvsem odstopanj za proizvajalce energije.

Kateri cilji so še ostali za leto 2020? Shranjevanje ogljika, razvoj novih čistih tehnologij? Prekmalu. Na srečo imamo še vedno vključenost evropskih podjetij in državljanov, ki so zagotovo bolj pripravljeni od politikov, ki jim govorijo, naj si prizadevajo za shranjevanje energije z uporabo zelene energije in uporabo novih vrst prevoza. Še vedno jim moramo zagotavljati sredstva, da bodo to počeli.

Kathalijne Maria Buitenweg, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, moja skupina je začela pogajanja z velikim navdušenjem, ker je hotela zagotoviti dobre pogoje za zajemanje in shranjevanje ogljika. Bolje je, če je CO₂ pod zemljo kot v ozračju. Vprašanje je, ali bo sedanji rezultat pogajanj koristen za okolje. Menimo, da ne bo.

Škoda, da gospod Davies ni bil poročevalec za Direktivo o trgovanju z emisijami, kajti v tem primeru bi njegova vztrajnost v zvezi z ukrepi finančnega spodbujanja bila ustrezna. Ko pa se je končno odločil, da se pridruži partiji šaha v zvezi s pravicami do emisij, je bil videti pripravljen, da žrtvuje veliko kmetov, na koncu pa tudi lastnega kralja.

Zato tudi ni bilo nikakršnega dogovora o najvišji mejni vrednosti emisij CO₂ za nove elektrarne. Rečeno pa je bilo, da morajo biti elektrarne pripravljene na zajemanje. Kaj to pomeni? Navsezadnje potrebujemo samo prostor velikosti nogometnega igrišča. Zaključek tega poročila je, da niti ena sama omejitev ne bo zaustavila razvoja čedalje bolj onesnažujočih in izjemno onesnažujočih termoelektrarn, v tem primeru pa nogometno igrišče predstavlja figov list za daljno prihodnost.

Kljub temu pa bi želela čestitati poročevalcu za uvedbo 20-letnega obdobja odgovornosti in sklada, iz katerega se bo 30 let financiralo spremljanje zaprtih obratov. Vendar pa je to posledica dejstva, da ta direktiva dejansko dovoljuje, da se CO₂ včrpava v tla, da bi se lahko načrpalo več plina in nafte: ta proces je znan kot izboljšano črpanje nafte. To je zelo nenavaden element podnebnega svežnja, saj ta proces seveda omogoča več emisij CO₂. Zahvaljujoč Daviesovemu skladu bodo torej spodbujevalni ukrepi za zajemanje in shranjevanje ogljika (CCS) koristili naftnim podjetjem, ki bodo lahko dalj časa uporabljali in izčrpavali svoja naftna polja.

Shell bo zadovoljen, okolje pa ne. Zato bo moja skupina glasovala „proti“.

Bairbre de Brún, v imenu skupine GUE/NGL. – (GA) To je pomembna točka v boju proti podnebnim spremembam. Zdaj imamo pravni okvir, ki naj bi državam pomagal, da odpravijo umazano gospodarstvo in se obrnejo proti čistejši prihodnosti. Ne glede na to, katere so napake nekaterih vidikov svežnja, je prišel čas, da se Evropska unija loti dela.

Zajemanja in shranjevanja ogljika ne moremo razumeti kot „čarobne palice“, ki bo dosegla podnebne cilje. Prednost je treba vedno dajati obnovljivi energiji. Tehnologija še ni v celoti oblikovana, vendar obstaja veliko možnosti, da bomo morali biti odvisni od nje, saj bo postala del našega usklajenega boja proti emisijam ogljika.

Poročilo Chrisa Daviesa pozdravljam in se mu zahvaljujem za delo, ki ga je opravil. Poročilo določa pravila, ki so v marsičem trdnejša in jasnejša od pravil, ki jih je priporočila Komisija, kljub temu da nismo dobili vsega, kar potrebujemo.

Z veseljem ga bom podpisala v imenu Konfederalne skupine Evropske združene levice/Zelene nordijske levice in svoje kolege prosim, da ga podprejo.

Hanne Dahl, v imenu skupine IND/DEM. – (DA) Gospod predsednik, škoda je, da je podnebni načrt po zasedanju Sveta prejšnji teden tako močno razvođen. Zdaj še najbolj spominja na sanjski načrt industrije. Dal bo priložnost za izražanje dobrih namer na simbolični ravni, na praktični ravni pa se ne bo zgodilo skoraj nič. Zamisel o shranjevanju CO₂ pod zemljo je popoln nesmisel. CO₂ je onesnaževalo, ne glede na to ali je v zraku ali pod zemljo. Svojih prizadevanj za zaščito podnebja ne moremo utemeljevati na skrivanju onesnaženja pred prihodnjimi generacijami. Predlog, ki je pred nami, temelji celo na neobstoječi tehnologiji. Negotove napovedi kažejo, da ne bo razvita prej kot pred letom 2015, mogoče celo leta 2020, in poleg tega ta tehnologija zmanjšuje energetske učinkovitost, kar je ravno nasprotno od splošnih ciljev podnebnega načrta. Premostitvena tehnologija v tem okviru pomeni, da bo denar vložen v nekaj, kar nima nikakršne prihodnosti, ta denar pa bi lahko uporabili za razvoj sektorja obnovljive energije. Upam, da tega ne bomo podprli.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, CO₂ ni strupen in tudi ni eksploziven, vendar pa ima eno neprijetno lastnost: če pride v velikih količinah v ozračje, spreminja naše podnebje, in prav zato je tehnologija za zajemanje in shranjevanje ogljika (CCS) pomembna premostitvena tehnologija.

V tem smislu ima gospod Hoppenstedt prav; gre za most za naslednjih 50 do 80 let. Ne gre za to, da ne obstaja nič boljšega, vendar je to del rešitve naših problemov. Mislim, da smo dobili dober kompromis, vsaj v smislu povezave s sistemom trgovanja z emisijami. Slednji zagotavlja, da bodo sredstva na voljo za CCS, CCS pa, da bomo dosegli napredek pri zmanjšanju CO₂ in izpolnili naše cilje.

Mislim, da morajo poleg industrije, ki si prizadeva za izgradnjo tega predstavitvenega obrata, tudi države članice vložiti nekaj truda in sprožiti prenos te direktive v nacionalno zakonodajo. Predvsem si moramo vsi prizadevati za jasnost, tako za javno mnenje kot za industrijo, da bi odpravili strah ljudi, povezan s CCS. CCS ni nevarna, temveč je koristna tehnologija.

Jill Evans (Verts/ALE). – Gospod predsednik, zajemanje in shranjevanje ogljika je postalo osrednja nit te razprave o boju proti podnebnim spremembam in seveda podpiram tudi preiskovanje in razvoj te tehnologije. Če bo uspešna, bo nekega dne igrala pomembno vlogo, mi pa zagotovo potrebujemo močan pravni okvir, da bi poskrbeli, da bo ustrezno urejena.

Vendar pa se tehnologije CCS ne sme izkoriščati kot izgovor za nadaljnjo izgradnjo še večjega števila umazanih termoelektrarn, ki bodo ustvarile še več CO₂. Edini način, da se premaknemo naprej na področju raziskav CCS, ne da bi to dovolili, je sprejetje jasnega standarda o emisijah, in prav zato je skupina Verts/ALE vložila predlog spremembe za namen nadzora ravni emisij iz novih elektrarn na fosilna goriva. Z drugimi besedami, graditi bi bilo mogoče samo učinkovite elektrarne, ne glede na gorivo, in prav vključitev te klavzule je bila glavni razlog, da je naša skupina na odboru to tudi podprla.

Razočarani smo, da so bile številne druge točke, ki so bile vključene na odboru, med pogajanjem izgubljene, vključno z večjo odgovornostjo in spremljanjem, prevozom in izključitvijo izboljšane črpanja nafte.

Priča smo ogromnemu pritisku, da o tem sprejmemo sklep, vendar pa mora biti ta pravi, za nas pa to zagotovo pomeni vključitev standarda o emisijah.

Adam Gierak (PSE). – (PL) Gospod predsednik, uvedba enotnih mejnih vrednosti emisij po letu 2015 za vse elektrarne na fosilna goriva je napaka. V primeru termoelektrarn je omejitev 500 g CO₂/kWh dejansko tehnično nedosegljiva. Gre za edinstven moratorij o gradnji novih termoelektrarn. Mogoče pa je šlo prav za to, zaradi česar je prišlo do zavrtnitve primerjalne metode. Vlagatelji so nestrpni, ker je za novo gradbeno konstrukcijo potrebnih veliko let in ker je ta zelo draga. Države, ki so najbolj odvisne od premoga, bi zato morale nujno začeti pridobivati izkušnje na področju zajemanja in shranjevanja ogljika (CCS).

To zahteva takojšnjo finančno podporo, zato imam za gospoda komisarja v tej zvezi prošnjo, glede na to da bo prihodek iz trgovanja z emisijami prispel prepozno. Na ozemlju Poljske bi bilo treba nemudoma zgraditi dva ali tri eksperimentalne obrate CCS. To vključuje celovito pretvorbo premoga, energije iz premoga,

v električno energijo, povezano s hkratno proizvodnjo elektrike in toplote ter proizvodnjo ogljikovodikov, čemur po potrebi sledi geološko shranjevanje CO₂. Samo takrat bo moder cilj 3x20 dosežen.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Pri temi o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida govorimo o možnosti preskušanja nove tehnologije v teku začetne faze.

Komisija namerava v teku začetne faze izvesti 12 pilotnih projektov. Svet je predlagal dodelitev 300 000 000 pravic do emisij za namen financiranja predstavitvenih projektov. Parlament je pozval k zmanjšanju tveganja za okolje in zdravje ljudi, ki ga povzroča uporaba te nove tehnologije, k oblikovanju strožjega pravnega okvira za preskušanje in spodbujanje projektov, ki vključujejo geološko shranjevanje ogljikovega dioksida, in k zagotovitvi finančnih sredstev za predstavitvene projekte.

Mislim, da je varnost teh obratov za shranjevanje izredno pomembna. Vendar pa je prav tako pomembna tudi raven varnosti pri prevozu ogljikovega dioksida v te obrate. Pristojni organi v vsaki državi članici morajo izvajati načrte za evakuacijo v izrednih primerih, če bi prišlo do uhajanja ogljikovega dioksida. Poleg tega pa je treba sprejeti in financirati tudi posebne ukrepe, ko se takšni obrati zaprejo.

Avril Doyle. – Gospod predsednik, strinjam se, da ne moremo prezreti dejstev, povezanih s premogom, ter obsega rezerv in odvisnosti od premoga v številnih državah članicah in drugod po svetu: v Rusiji, na Kitajskem, v Avstraliji in Združenih državah. Medtem ko upravljamo obnovljive tehnologije, morajo z njimi v korak stopati tudi tehnologije za shranjevanje ogljika.

Predlog Komisije izpred dveh let za največ 12 obratov CCS, je do danes čakal na finančna sredstva. Zelo sem bila zadovoljna s sporazumom v zvezi z mojim poročilom o 300 milijonih pravicah za spodbujanje potenciala te tehnologije. Moj izvirni, dokaj skromni predlog o uporabi velikodušne rezerve za nove obrate, so gospod Davies in drugi kolegi tako navdušeno podprli, da sem svoje lastno poročilo spremenila in mu dodala precej višje število.

Hvala predsedstvu, hvala Svetu, hvala gospodu Daviesu, gospe McAvan in kolegom za podporo pri tem vprašanju.

Medtem ko hitro izčrpavamo zmogljivost našega planeta, da vsrka CO₂ z biološkim shranjevanjem, od naše lastne iznajdljivosti pričakujemo nove tehnologije shranjevanja, zlasti potencialno spreminjajočo tehnologijo CCS, če se s temi 12 projekti dokaže okoljska celovitost in komercialna uspešnost teh procesov.

Claude Turmes (Verts/ALE). - Gospod predsednik, obstaja nevarnost, da bo to shranjevanje ogljika postalo nekakšen poltergajst pri prizadevanju, da bi javnost ponovno sprejela gradnjo umazanih termoelektrarn. Zakaj? Prvič, ali se zavedate, da bo najboljša elektrarna CCS, ki jo obnavljamo, imela približno 150 do 200 g CO₂? To je več, kot imajo danes obstoječe plinske elektrarne SPTE; več kot ima obstoječa tehnologija za SPTE na plin. Drugič – in gospod Davies, to je dejansko nekaj, o čemer morate presoditi sami – v stališču Parlamenta smo imeli omejitev za emisije CO₂, ki smo jo izgubili.

Torej smo zdaj v položaju, v katerem nimamo več omejitve, imamo pa 15 % subvencijo v okviru sistema trgovanja z emisijami za nove termoelektrarne, na primer v Nemčiji, za obdobje od leta 2013 do leta 2016. S tem ostaja ekonomika gradnje konvencionalnih termoelektrarn sprejemljiva in ne vem, kako se to ujema z vztrajnim bojem proti podnebnim spremembam.

Vladimir Urutchev (PPE-DE). – (BG) Tudi jaz bi želel za dobro opravljeno delo čestitati poročevalcema, pogajalcem in številnim drugim ljudem iz ozadja, ki so dali svoj prispevek, da bi danes lahko imeli zaključno razpravo o energiji in podnebnih spremembah.

Nobenega dvoma ni, da bo ta sveženj vplival ne samo na energetske sektor v Evropski uniji, temveč tudi na industrijo v celoti in promet. Ti sektorji morajo doseči še nižje emisije ogljika, vendar se čas za to izteka. Zahvaljujoč prizadevanjem francoskega predsedstva smo dosegli potrebne kompromise.

Ne morem končati, ne da bi poudaril pravičnost, s katero so bili upoštevani interesi držav srednje in vzhodne Evrope. Komisiji bi želel predlagati, naj bo eden izmed 12 projektov tudi v Bolgariji.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, v okviru izvajanja velikopotezne vsebine energetskega in podnebnega svežnja se poziva k iskanju učinkovitih in inovativnih rešitev.

Menim da je ta trenutek tehnologija za zajemanje in shranjevanje ogljika (CCS) ustrezen način, da nevtraliziramo učinek tople grede v sorazmerno kratkem času. Vendar pa obenem ne smemo spregledati

potencialnih tveganj, povezanih s CCS. Na primer, pokazalo se je, da lahko nepravilno skladiščen plin eksplodira. Poleg tega obstaja nevarnost, da bi uhajanje plina iz zabojnikov za skladiščenje povzročilo kislost podtalne vode, kar bi ogrozilo zdravje ljudi. Zato je zelo pomembno, da sprejmemo ukrepe za odpravo ali vsaj zmanjšanje tovrstnih nevarnosti pri načrtovanju in izvajanju takšnih dejanj.

Prepričan sem, da je sistem geološkega shranjevanja ogljikovega dioksida verjetno najboljša rešitev v trenutnem okviru. Toda da bi bilo ta sistem uspešen, je treba države, ki povzročajo največ škode, prepričati, da ga sprejmejo. S tem mislim na primer na Združene države, Kitajsko in Indijo. Ne samo da te države ne zapirajo termoelektrarn, ampak tudi z zaskrbljujočo hitrostjo gradijo nove.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, na tem mestu bi želela spomniti Parlament na vprašanje, ki je bilo odprto na mednarodni konferenci o podnebnih spremembah v Poznánu, ker se mi zavzetost, s katero se preiskuje tehnologija, ki niti še ne deluje, zdi smešna. Hkrati pa je treba reči, da bi v primeru doslednega ukrepanja proti ogromnemu krčenju gozdov v državah na jugu imeli ogromno možnosti za zajemanje CO₂, ki bi bile veliko večje, ki bi jih lahko kdaj koli dosegli z zajemanjem in skladiščenjem ogljika (CCS). Če želimo zajemati CO₂, potem bi si morali za zaustavitev krčenja gozdov in sečnje pragozdov prizadevati z veliko več zavzetosti, kot jo trenutno kažemo za to evrocentrično razpravo o CCS.

Chris Davies, poročevalec. – Gospod predsednik, ko sem postal poročevalec Parlamenta, sem se odločil, da bom šel dlje od svojega poročila in poskusil pospešiti razvoj tehnologije za zajemanje in shranjevanje ogljika. Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane je sprejel dvotirni pristop: z enim naj bi se sprejeli finančni mehanizmi za podporo gradnje predstavitevniških projektov, z drugim pa naj bi se uvedla regulativna sredstva za preprečevanje gradnje najbolj umazanih elektrarn v skladu s standardom za emisije. Komisija in Svet sta na začetku nasprotovala obema predlogoma.

Dober razlog proti uvedbi standardov za emisije v tem trenutku je, da je treba tehnologijo CCS najprej preskusiti in dokazati.

Mislim, da je Parlament lahko zadovoljen, da je končno naredil en velik korak v smeri proti vzpostavitvi finančnega mehanizma, ki bo podprl predstavitvene projekte. Ostajam prepričan, da bomo standard za emisije nekega dne vendarle potrebovali.

Zahvaljujem pa se gospe Grossetête in poročevalcem v senci za pomoč, ki so mi jo ponudili pri doseganju ustvarjenega napredka. Kritikom tehnologije za zajemanje in shranjevanje ogljika lahko rečem: bodite realni! Poglejte si svet, kakršen je, pogledajte si ogromne količine premoga, ki se ga uporablja, in dejstvo, da Mednarodna agencija za energijo napoveduje 70-odstotno povečanje porabe premoga v naslednjih 20 letih.

To tehnologijo moramo razviti. Sam si je ne želim – to ni moja najljubša rešitev –, vendar moramo razviti nekaj, kar se bo lahko spopadlo z emisijami v takšnem ogromnem obsegu.

Tehnologija CCS nam lahko zagotovi veliko orožje, ki nam bo pomagalo, da zmagamo v boju proti globalnemu segrevanju. Moramo jo razvijati. Ne moremo si privoščiti, da bi za hip zanemarili njen potencial.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 17. decembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Gyula Hegyi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Geološko shranjevanje ogljikovega dioksida je nedvomno vznemirljiv tehnološki izziv. Vendar pa ne smemo pozabiti, da bomo zaradi varstva okolja in zaustavitve podnebnih sprememb morali na koncu zmanjšati emisije toplogrednih plinov. Namesto da iščemo druge načine shranjevanja emisij pod zemljo, moramo torej omejiti uporabo fosilnih goriv. Tehnologija za shranjevanje je poleg vsega tudi precej draga. Do zdaj jo je samo Norveška uspela vpeljati na industrijski ravni, v skladu z ocenami pa bi takšno shranjevanje lahko stalo tja do 100 EUR na tono. Ta znesek bi bilo nedvomno mogoče koristneje porabiti, na primer za podpiranje obnovljive energije. Posebej neprimerno bi bilo, če bi se skladi Skupnosti uporabljali za financiranje raziskav, ki jih opravljajo najbogatejše države članice. Če bi geološko shranjevanje ogljikovega dioksida res bila tako dobra rešitev, kot to trdijo njegovi zagovorniki, potem bi morala biti sposobna preživeti na trgu ob odprti konkurenci.

14. Spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe goriv (cestni promet in plovba po celinskih plovnihih poteh) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0496/2007) gospe Corbey v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 98/70/ES glede specifikacij motornega bencina, dizelskega goriva in plinskega olja ter o uvedbi mehanizma za spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe goriv za cestni promet ter o spremembi Direktive Sveta 1999/32/ES glede specifikacij goriva, ki ga uporabljajo plovila za plovbo po celinskih plovnihih poteh, in o razveljavitvi Direktive 93/12/EGS [KOM(2007)0018 - C6-0061/2007 - 2007/0019(COD)].

Dorette Corbey, poročevalka. – (NL) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, jutrišnji dan označuje konec dolgega procesa. Iskreno se zahvaljujem poročevalcem v senci, vsem članom osebja, Komisiji in francoskemu predsedstvu za njihova prizadevanja, njihovo delo in njihovo pripravljenost za sodelovanje.

Jutri bomo lahko potrdili dogovor v prvi obravnavi in s tem dali zeleno luč posebni direktivi. Zahteve v zvezi s CO₂ bodo prvič povezane s proizvodom in proizvodnim postopkom. Parlament se je zavezal, da bo direktivo še izboljšal.

Direktiva bo pozitivno spodbudila uporabo zelenih in sprejemljivih biogoriv in uporabo električne energije v cestnem prometu – nekaj, kar lahko povzroči ogromen prihranek učinkovitosti – ter preprečila prakso izgorevanja metana. To so odlični rezultati, ki dokazujejo, da gre Evropa po trajnostni poti.

A vrnimo se na začetek. Direktiva o kakovosti goriva ima dva cilja: kakovost zraka in zmanjšanje emisij CO₂. Kar zadeva kakovost zraka, imamo tri izboljšave prvotnega predloga. Prvič, čistejša goriva bodo prej uvedena v ladijski promet. Kar zadeva drugo točko, izjemo za etanol, je Komisija predlagala povečanje najvišjega parnega tlaka, če je primešan etanol. To je bil tudi predmet obsežnih razprav. Predvsem južne države si želijo izjem za primesi etanola, vendar pa so prav te južne države tiste, ki se spopadajo s problemom škodljivega ozona. Dosežen kompromis je, da bo izjema dovoljena le, če so izpolnjene zahteve v zvezi s kakovostjo zraka.

Tretja točka zadeva metilciklopentadienil mangan trikarbonil (MMT), dodatek gorivu, ki je škodljiv tako za zdravje kot za avtomobile. Človek bi pomislil, da bi ga bilo treba prepovedati. Na žalost pa to zaradi pravil Svetovne trgovinske organizacije ni preprosto. Zato je bila zdaj določena mejna vrednost, ki jasno koristi zdravju in pomaga zmanjševati nevrotoksične snovi.

Želela bi spregovoriti še o drugem ključnem cilju, in sicer o zmanjšanju emisij toplogrednih plinov. Kot sem pravkar povedala, je zakonodaja tu precej izboljšana. Posebne zahteve za CO₂ bodo prvič povezane s proizvodnim procesom. V naslednjih nekaj letih bo naftna industrija morala poročati o ravni emisij toplogrednih plinov, ki jih povzročajo črpanje nafte, prevoz, distribucija, rafiniranje in uporaba dizelskega goriva ali motornega bencina. Na podlagi te analize „od vira do kolesa“ bo nato opredeljena standardna vrednost. Poleg tega bo do leta 2020 celotna veriga morala znižati emisije za 10 %.

Ni treba reči, da smo o tem cilju 10 % zelo podrobno razpravljali. Šest odstotkov tega je zavezujočih, del pa je mogoče doseči z izboljšanjem učinkovitosti celotne verige, z manj izgorevanja, učinkovitejšimi rafinerijami in odpravo uhajanj. Drug del se lahko doseže z uporabo biogoriv pod pogojem, da se uporablja najučinkovitejša vrsta. Gojenje rastlin za biogoriva, ki so samo nekoliko boljša, nam nič ne pomeni. Če bi porušili tropske gozdove, da bi lahko gojili rastline za biogoriva, bi naredili ogromen korak nazaj.

Zato moramo sprejeti stroge zahteve glede trajnosti. Te zahteve so zdaj vključene v direktivo. Pokrivajo učinkovitost CO₂, biotsko raznovrstnost, vendar tudi družbeno merilo. Preostali 4 % od 10 % na začetku niso zavezujoči. Te 4 % sestavljata dva dela. Prvi del zadeva projekte mehanizma čistega razvoja (CDM) v verigi. Izgorevanje manjše količine plina je eden izmed najučinkovitejših načinov zmanjšanja toplogrednih plinov, vendar ga ni vedno mogoče odkriti v motornem bencinu ali dizelskem gorivu, ki je dan v promet v Evropi. Zato so dovoljeni projekti CDM na podlagi preverjanja.

Druga 2 % se nanašata na nove tehnologije, na primer na zajemanje in shranjevanje ogljika (CCS) in tudi električno energijo v cestnem prometu. Električna energija je obetavna, vendar mora tehnologija dokazati svojo vrednost, še preden bi jo bilo mogoče uporabljati komercialno v velikem obsegu. To bi moralo biti pojasnjeno do leta 2014, ko bodo okvirni cilji postali lahko postali zavezujoči.

Na splošno sem mnenja, da bo ta direktiva dala precejšen prispevek k zmanjšanju CO₂ iz cestnega prometa. Dobro je vedeti, da je to v skladu z izbirami, ki jih trenutno opravljajo Združene države. Kalifornijski standard za gorivo z nizkimi emisijami ogljika prevzemajo po vseh Združenih državah.

Še enkrat vi se želela zahvaliti poročevalcem v senci za njihov prispevek in odlično skupinsko prizadevanje; razprave se veselim.

Jean-Louis Borloo, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želel bi čestitati poročevalki, gospe Corbey, za njeno delo, ki je s tehničnega vidika zelo kompleksno, a obenem v celoti bistveno za prihodnost emisij.

Preprosto povedano, dosežen je kompromis o 6+4. Šest takoj zavezujočih in štiri v okviru klavzule o rednih pregledih. Obstaja tudi nekaj novosti, zlasti v zvezi s trajnostjo biogoriv v sami direktivi o obnovljivi energiji, ki so bile po našem mnenju bistvene in minimalne. Vendar pa menim, da smo dosegli zelo dober kompromis, za katerega bi se želel zahvaliti tudi Komisiji.

Stavros Dimas, *član Komisije*. – (EL) Gospod predsednik, Komisija pozdravlja dogovor o direktivi o kakovosti goriva, ki ohranja glavne elemente predloga Komisije in obenem predstavlja pomemben korak naprej proti v okoljevarstvenem sektorju. Zato bi se želel zahvaliti poročevalki, gospe Dorette Corbey, za njen prispevek k doseganju končnega sporazuma. Osnovni element kompromisnega sporazuma je obveznost dobaviteljev energije do omejitve emisij toplogrednih plinov v teku celotnega življenjskega cikla goriv. To je pomemben prispevek k naši podnebni politiki. Spodbujal bo tehnološki napredek, hkrati pa gre za prvega izmed odobrenih dopolnilnih ukrepov, ki je predviden v okviru spremenjene strategije v zvezi z emisijami ogljikovega dioksida iz avtomobilov.

Z vključevanjem trajnostnega merila za biogoriva, ne bomo samo spodbudili uporabe biogoriv, ki so najbolj učinkovita v smislu emisij toplogrednih plinov, temveč bomo obenem tudi preprečili resne nevarnosti za okolje, povezane z njihovo proizvodnjo. Poleg tega bo kompromisni sporazum omogočil zmanjšanje emisij onesnaževal, v glavnem s sprejetjem nižjih mejnih vrednosti za žveplo in policiklične aromatske ogljikovodike, olajšal bo uporabo etanola, izboljšal informacije za potrošnike in uvedel sorazmerno omejitev za dodatek MMT (metilciklopentadienil mangan trikarbonil). Če povzamem, kompromisni sporazum spada v okvir naše tradicionalne politike nadzorovanja emisij onesnaževal v ozračje in predstavlja pomemben korak naprej na področju naše podnebne politike. Zato vas pozivam, da ga jutri podprete.

Pilar Ayuso, *v imenu skupine PPE-DE*. – (ES) Gospod predsednik, gospod komisar, predlog v obliki, v kakršni ga je dala Komisija, je bil dober ne samo zaradi zmanjšanja žvepla, temveč tudi zaradi novega člena 7a, ki je zahteval postopno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov od dobaviteljev, in zato, ker je rešil star problem parnega tlaka v primeru mešanic motornega bencina in bioetanola v državah brez poletja, kakršna je na primer moja.

Vse to je bilo na skrb mnogih izmed nas izloženo na glasovanju v Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane.

Danes imamo pred seboj sporazum, ki je omilil uporabo člena 7a in ponovno odpravil parni tlak, obenem pa seveda poostрил pogoje za uporabo odstopanja. S tem seveda ne bodo v celoti zadovoljni vsi, kar velja tudi za preostali del podnebnega svežnja, vendar pa je to še vedno nekaj, kar lahko vsi sprejmejo.

Gospe Corbey bi se želel zahvaliti za odločno delo in dovezetnost pri reševanju problemov, zahvalil pa bi se rad tudi gospodu Tumesu in seveda francoskemu predsedstvu, ki je pokazalo izredno učinkovitost tudi na tem področju.

Marios Matsakis, *v imenu skupine ALDE*. – Gospod predsednik, mnogi izmed nas končno začnemo dojemati, da naš planet ni neuničljiv in da dejansko ima rok trajanja, ki ga ljudje s svojimi ne ravno pametnimi dejanji, močno krajšamo. Seveda imamo še nekaj nejevnih Tomažev, nenazadnje tudi v našem Parlamentu, a to število se hitro manjša, ko presežejo meje samovsiljenega skrajnega dogmatizma ali ko se osvobodijo manipulacij s strani tretjih oseb, ki so včasih sumljive.

EU bi morala imeti in tudi ima vodilno vlogo v boju za reševanje našega okolja, kar dokazuje niz zakonov, katerih cilj je boriti se proti podnebnim spremembam in o katerih trenutno razpravlja Parlament. Da pa bi bili zares koristni, morajo ti zakoni imeti vsebino in treba jih je učinkovito in pravočasno izvršiti. Kot vedno je treba sprejeti tudi nekaj kompromisov, kar se je zgodilo tudi pri poročilu gospe Corbey o spremljanju in zmanjševanju emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe goriv.

Povedati je treba, da se je poročevalka z zelo zavirljivo in vztrajno močjo borila, da bi preprečila vpliv stališč Sveta, usmerjenih k razvodenitvi, in mislim, da je bila pri tem v veliki meri uspešna. Za to ji čestitam. Povedati je treba, da je poročevalka v teku napornih pogajanj redno in v celoti obveščala poročevalce v senci, s tem pa ustvarila sodelovanje, ki ji je omogočilo, da je lahko pri pogajalski mizi nastopila s trdo roko.

Dosežen kompromisni sveženj, ki ga moja skupina podpira, dovolj zadovoljivo glede na okoliščine obravnava večino spornih vprašanj, kot so biogoriva, kovinski dodatki ter vsebnost žvepla v nekaterih vrstah goriv.

Neil Parish (PPE-DE). - Gospod predsednik, najprej bi se želel zahvaliti poročevalki, gospe Corbey, ter francoskemu predsedstvu za njuna ogromna prizadevanja, da bi dobili sporazum o tem naprednem dokumentu, ki je del boja proti podnebnim spremembam. Želim izraziti tudi priznanje Josephu Daulu, ki ga trenutno nadomeščam, za njegovo trdno delo pri sestavi mnenja Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o tem poročilu gospe Corbey o kakovosti goriva.

Sporazum, ki smo ga dosegli o tem poročilu, ter tesno povezano poročilo gospoda Turmes o obnovljivi energiji, sta torej dokumenta, s katerima smo ljudje iz sveta kmetijstva lahko zelo zadovoljni. Mislim, da ima trajnostna proizvodnja biogoriv prihodnost in da navedeni direktivi zagotavljata potreben pravni okvir za razvoj industrije, da bi se v prihodnosti omogočil prehod na več biogoriv druge generacije. Pozdravljam dejstvo, da smo sprejeli cilj 20-odstotnega deleža obnovljive energije v celotni mešanici energetskih virov v EU. To poročilo torej močno pozdravljam.

Claude Turmes (Verts/ALE). - Gospod predsednik, najprej čestitke gospe Dorette Corbey. Kot poročevalcu za Direktivo o obnovljivih virih energije mi je bilo zelo pomembno, da smo trajnostna merila s tako tesnim sodelovanjem zagotovili, in zagotovili smo jih na enak način, z obema direktivama. Zahvaljujoč bojevitosti gospe Corbey, smo na koncu zagotovili, da se v Direktivi o kakovosti goriva v celoti ponovijo vse podrobnosti trajnostnih meril, to pa je pomembno za čitljivost in vidnost zakonodaje EU.

Mislim, da smo pri tem vprašanju o trajnostnih merilih zdaj dobili pomembne izboljšave tega, kar je predlagala Komisija. Ogljikov odtis je zdaj zelo dobro opredeljen, ne samo za neposredno, temveč tudi posredno rabo tal. To je pomembno za prihodnost. Mislim, da smo tudi zagotovili, da bodo strokovnjaki za okolje in energetiko – GD za energetiko in promet in GD za okolje na ravni Komisije, pa tudi nacionalni strokovnjaki iz sektorjev za okolje in energetiko – pri teh trajnostnih merilih dobro sodelovali, to pa je tudi pomembno.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospod predsednik, trenutno je veliko pozornosti usmerjeno na tehnološki vidik blažitve vplivov podnebnih sprememb s pomočjo razvoja alternativnih goriv. Želela bi čestitati za ta prizadevanja in tudi sama prispevati k tej razpravi.

Opozorila bi na olje alg, ki se ga lahko pretvori v gorivo in uporabi namesto fosilnih goriv. Lahko ga štejemo za vrsto goriva, ki je najboljša za vse, saj v teku svoje proizvodnje vsrkava CO₂ in ga tako spreminja v vir energije, pozitiven z ogljikom. Poleg tega v nasprotju s čedalje večjim obsegom spornih biogoriv ne izpodrinja pridelave hrane. Dejansko ga je mogoče pridobivati v naravnih ali umetnih jezerih. To je najboljša rešitev za vse tudi zato, ker je predvsem ustrezna za pridelavo v obalnih skupnostih, kjer težave z ribiško industrijo kažejo na potrebo po iskanju novih oblik industrije.

Na podlagi teh dejstev pozivam Komisijo, da zelo resno preuči možnost olja alg. Njegova prednost je tudi v tem, da je visokoenergijsko in lahko gorivo ter eno od redkih, ki obeta, da bi z njim lahko zamenjali raketna in letalska goriva.

Dorette Corbey, poročevalka. - (NL) Gospod predsednik, predstavniki Komisije in Sveta, gospe in gospodje, hvala vam za vaše prijazne besede. Prepričana sem, da so ta rezultat omogočili dobri delovni odnosi med vsemi nami. Močni smo samo, če združimo svoje moči, in v tem primeru se je to tudi pokazalo. Pomembno je, da Direktivo o kakovosti goriva pogledamo v okviru celotnega podnebnega sveženja.

V tem okviru je seveda predvsem pomembno poročilo gospoda Turmesa o Direktivi o obnovljivih virih energije. Naša trajnostna merila so enaka in bodo po mojem mnenju dala zelo pomemben prispevek vsemu svetu. Mislim, da je izredno pomembno, da jutri to določimo vsi skupaj.

Strinjam se z gospo Sinnott glede olja alg. Pravzaprav sem dejansko tako navdušena, kot je tudi sama. Lepota te direktive o kakovosti goriva je v tem, da je velika spodbuda dana prav tem novim tehnologijam, kar bi lahko pomenilo pravo podporo razvoju tehnologije alg. Načeloma je med proizvodnjo olja alg veliko manj CO₂ in prav zaradi tega je tako privlačno za naftna podjetja in druge, ki vlagajo prav v te tehnologije.

V okviru podnebne svežnje je tudi zelo pomembno, da se ustvari povezava z naslednjim poročilom, poročilom gospoda Sacconija o novih osebnih vozilih. Posebej smo se borili, da bi se v to direktivo vključila tudi električna energija. Električni avtomobili so prihodnost. Električna energija v cestnem prometu je pogosto učinkovitejša od motornega bencina ali dizelskega goriva. Zato bi se prav res morali usmeriti v to.

Opažam, da poročilo gospoda Sacconija vsebuje številne spodbude v tej smeri in na ta način lahko rešimo problem kokeži in jajca. Treba je dati prave spodbude tako avtomobilskemu sektorju kot sektorju goriv, da bi dejansko dobili čistejši cestni promet in čistejša goriva. Upam, da bomo s temi deli prometnega in podnebne svežnje lahko vsaj dali pozitiven prispevek k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov. Še enkrat bi se želela zahvaliti vsem za sodelovanje.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 17. decembra 2008.

15. Standardi emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0419/2008) gospoda Sacconija v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil [KOM(2007)0856 - C6-0022/2008 - 2007/0297(COD)].

Guido Sacconi, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot pravijo, smo „najboljše pustili za konec“. To poročilo bi se moralo končati prvo, točno pred dvema tednoma, in zanimivo je, da o njem razpravljamo nazadnje.

Najprej bi se želel iskreno zahvaliti vsem, ki so delali na tem poročilu, izmed mnogih zlasti delegaciji francoskega predsedstva. Omenil bi rad gospoda Léglise-Costo, ki je to pobudo vodil z veliko profesionalnostjo. Skupaj smo našli pametno rešitev za problem v najbrž najtežjih mogočih časih, torej v trenutku, ko se je avtomobilska industrija znašla v mukah zaradi strašne krize.

Če pogledamo od blizu, ta rezultat še zdaleč ni bil očiten, sploh če pomislimo, da se je pot tega poročila pričela s polemikami, ko je lani decembra Komisija sprejela z njim povezan predlog. Vendar smo ga uspeli rešiti iz težkega položaja in hkrati istočasno doseči tri stvari: pospešili smo naša prizadevanja, okrepili smo našo strategijo in uvedli večjo prožnost.

Pravim, da smo pospešili naša prizadevanja, saj je bila, kot veste, prednostna naloga, ki jo je predlagal Parlament, sprejeta; to pomeni, da je vključen dolgoročni cilj zmanjšanja, torej 95 gramov CO₂ na kilometer do leta 2020. To je očitno pomembno zato, ker se s tem sektor usklajuje z drugimi, ki jih pokrivajo drugi zakonodajni instrumenti, kot je sistem trgovanje z emisijami, a tudi in predvsem zato, ker omogoča podjetjem, da temu ustrezno načrtujejo svoje naložbe, inovacije in raziskave, kar je po mojem mnenju v teh težkih časih zelo pomembno.

Drugič, pravim, da smo okrepili našo strategijo in sicer iz razlogov, ki jih je malo prej pojasnila gospa Corbey: dejansko smo pomagali oblikovati prihodnost s spodbujanjem ekoloških inovacij in s tem, da smo jih podvrgli strogemu nadzoru; spodbudili smo raziskave novih motorjev ali, lahko rečemo, novih goriv; in uvedli smo sistem zelo ugodnih posojil za vozila z izredno nizkimi emisijami. S tem se odpira strateški vidik, ki bo seveda odvisen od pregleda preskusnih sistemov v letu 2015, ki se uporabljajo za natančno in verodostojno merjenje tega, v kolikšni meri različne tehnologije pomagajo zmanjševati emisije.

In nenazadnje, uvedli smo, kot sem dejal, tudi večjo prožnost, saj je bilo s tem, ko smo uspeli okrepiti uredbo, možno, razumno in pošteno podjetjem omogočiti, da nove ukrepe vpeljejo postopoma v obdobju od leta 2012 do leta 2015. Obenem smo, kot boste videli, preoblikovali postopke tako, da nam bodo še naprej omogočali, da podjetja prepričamo v naložbe, s katerimi bodo lahko izpolnili svoje posebne cilje glede zmanjševanja ter obenem pospešili prehod na nov sistem.

Še enkrat bi želel povedati, da sem s tem predlogom zelo zadovoljen; po mojem mnenju predstavlja izvrstno delo industrijske politike. Škoda je, da nimamo moči ali orodij, ki bi nam omogočili, da posežemo z drugimi instrumenti ali drugimi vzvodi, upam pa, da bodo z usklajevanjem s strani Komisije vse države članice sprejele pametne politike za spodbujanje povpraševanja, na primer z uporabo ekološkega obdavčenja, kot je to storila francoska vlada, da bi preprečila morebitno izkrivljanje konkurence. To bi bil izredno koristen dodaten

ukrep za zamenjavo obstoječih zastarelih vozil, hkrati pa bi se omogočilo dajanje učinkovitejših avtomobil v promet v večjem obsegu.

Upam, da bomo danes imeli zadovoljstvo slišati mnenje Komisije o tem kompromisu, saj ga do zdaj uradno še ni podala.

Jean-Louis Borloo, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, iskreno bi se želel zahvaliti gospodu Sacconiju, saj gre za težko vprašanje, trenutna resnična in huda industrijska in družbena kriza v Evropi pa zmanjšala njegove resnosti.

Poleg tega imamo opravka z nečim, kar je v resnici dokaj značilno za naš urban način življenja, za način našega gibanja, našega življenja, za našo industrijo in našo družbo. To je bila poleg vsega torej tudi nemogoča naložba v temo, v okviru katere imamo v resnici veliko potrošniških držav, vendar zelo malo proizvajalcev. To je bilo torej zelo zapleteno.

Komisija je že na začetku opravila to zelo težko nalogo po svojih najboljših močeh. Poročevalec in Parlament sta prilagodila področje verjetnosti in mislim, da je proizvajalcem z možnostjo 95 gramov, katere podrobnosti bodo ponovno opredeljene leta 2013, ki pa so že zdaj jasno določene, zdaj zagotovljena vidnost in da bodo lahko vključili tehnologijo, da bi dosegli ta cilj do leta 2020.

Ta trenutek nismo prepričani, kakšne so emisije iz obstoječega voznega parka. Vemo samo za vozni park, ki je bil prodan, in ki verjetno dosega 160 gramov. Cilj je 95 gramov, obstoječi vozni park pa verjetno dosega več kot 200 gramov. To je velikost izziva. Gre dejansko za zelo poseben korak naprej. Ne vem, kaj bo Komisija zdaj rekla, vendar glede na inteligentnost, strokovnost in spretnost, s katerimi je izvajala ta projekt vse od začetka, niti najmanj ne dvomim, da se bo vse to končalo s soglasjem.

Stavros Dimas, *član Komisije*. – (EL) Gospod predsednik, predlagana zakonodaja o ogljikovem dioksidu in avtomobilih bo prvič določila zavezujoče cilje glede emisij za avtomobilsko industrijo. Hkrati predstavlja tudi pomembno orodje, ki državam članicam pomaga, da dosežejo svoje cilje glede emisij v okviru predloga o skupnih prizadevanjih držav članic.

Dosežen kompromisni sporazum uvaja niz sprememb predloga Komisije. Te vključujejo postopno sprejemanje ciljev med letoma 2012 in 2015, nižje denarne kazni za prve 3 grame, s katerimi proizvajalci presežejo svoje cilje do leta 2018 in upoštevanje ekoloških inovacij, ki se pri merjenju emisij v teku preskusnih ciklusov danes zanemarjajo.

Te spremembe bi lahko razumeli tudi kot spremembe, ki slabijo predlog Komisije. Predlog za dolgoročen kompromis z opredelitvijo dolgoročnega cilja za emisije iz vseh novih vozil reda 95 gramov na kilometer do leta 2020, te izgube izravnava. Z vključitvijo zadevnega cilja bo zakonodaja dosegla približno eno tretjino zmanjšanja, potrebne v sektorjih, ki so zunaj sistema trgovanje z emisijami, kar je približno toliko, kolikor smo prvotno izračunali za leto 2020.

Dosežen kompromisni sporazum koristi tako okolju kot potrošnikom, ki bodo lahko prihranili denar zaradi nižjih računov za gorivo. Zagotovil bo tudi stabilnost v naložbah, proizvajalcem bo omogočil, da predvidijo gibanja, okrepi inovacije in spodbudi več naložb v raziskave in razvoj. Tako bo proizvajalcem ponudil prednost, ki jo prinaša pobuda za premik na svetovne trge, kjer naj bi se povpraševanje po ekoloških avtomobilih povečalo, s tem pa se bo izboljšala tudi konkurenčnost avtomobilske industrije v Evropi. Želel bi se zahvaliti poročevalcu, gospodu Guidu Sacconiju, za pomemben prispevek, ki ga je dal s tem sporazumom, in prepričan sem, da boste na jutrišnjem glasovanju kompromisni predlog podprli.

Werner Langen, *pripravljač mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko*. – (DE) Gospod predsednik, želel bi se zahvaliti poročevalcu, gospodu Guidu Sacconiju, v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. Vodil je dobro in pošteno pogajanje in mislim, da so rezultati vidni sami zase. Izid pogajanj v dialogu odraža nekatere osnovne točke, ki jih je zahteval Odbor za industrijo. Za leto 2020 smo zahtevali velikopotezne cilje, zahtevali smo počasno uvajanje, želimo pošteno razporeditev bremena in želimo ekološke inovacije; široko podporo je dobilo tudi priznanje ekoloških inovacij. Želeli bi posebej obravnavati vozila za tržne niše in majhne serije, edina točka, o kateri še vedno razpravljamo, pa je višina denarnih kazni. Prepričan sem, da bi slednje lahko še bolj zmanjšali in še vedno dosegli isti učinek. Prvič doslej imamo zavezujoče cilje in ti zavezujoči cilji bodo ustvarili potreben pritisk. Gre za velikopotezen program in zaslužen sporazum.

Če bi vse to sodili kot sodi skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, potem moramo reči, da želijo ubiti kravo, ki naj bi dajala mleko. Drugi jo želijo nenehno molsti, ne da bi jo hranili. Dosegli smo ustrezen kompromis in tako bi moralo ostati.

Martin Callanan, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, dovolite mi, da na začetku izkažem iskreno spoštovanje delu gospoda Guida Sacconija pri tem vprašanju. V veselje mi je bilo delati z njim. Nekega dne se bom mogoče celo naučil italijanščine in se bom lahko z njim normalno pogovarjal, čeprav naslednje leto zapušča Parlament. Pri tej uredbi je opravil odlično delo.

Posebej pomembna je evropska avtomobilska industrija. Pomembna je iz več razlogov: delovna mesta in vsakdanji kruh na milijonov ljudi v Evropi so odvisni od te zelo pomembne in v nekaterih vidikih najsodobnejše industrije. Zagotovo predstavlja večji delež našega proizvodnega izvoznega trga. Z različnimi ukrepi smo uspeli izvoziti večji del naše preostale proizvodne zmogljivosti izven Evrope. Moramo biti zelo previdni, da ne bomo tega storili tudi z avtomobilsko industrijo.

Reči moram, da sem mislil, da je prvotni predlog Komisije prestrog in da nalaga avtomobilski industriji preveč bremen, velik del predloga pa verjetno ne bi bil dosegljiv brez precejšnjih sprememb znotraj industrije.

Zdaj pa je pred nami zelo dober in sprejemljiv kompromis. Bilo je pomembno, da pustimo nekaj prostora tudi za korenčke in ne mahamo ves čas z veliko palico. Mislim, da smo to zdaj storili: proizvajalcem smo dali spodbudo, da razvijajo čistejšo in bolj zeleno tehnologijo, namesto da bi jim obenem ves čas grozili s hudimi kaznimi.

Nikoli ne smemo pozabiti pomembne vloge, ki jo bodo pri tem morale igrati države članice v smislu prilagoditve svojih davčnih sistemov, da bi spodbude h kupovanju čistejših in bolj zelenih avtomobilov postale privlačnejše.

To je zdaj dober predlog in moja skupina ga bo na jutrišnjem glasovanju podprla. Še enkrat se zahvaljujem Guidu Sacconiju za njegovo delo. Mislim, da smo po obsežnih pogajanjih in razpravah dosegli sprejemljiv kompromis in za to izrekam priznanje francoskemu predsedstvu. Sicer pa mislim, da je celoten proces prve obravnave zelo pomanjkljiv in upam, da tega ne bomo počeli pri prihodnjih zakonodajnih aktih.

Pierre Pribetich, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik: „Ko Evropa dobi dobro idejo, grede vsi skupaj okrog sveta.“ S temi besedami predsednika Mitterranda sem hotel poudariti, da je ta podnebni sveženj prava priložnost za razvoj našega ozemlja.

Ureditev CO₂ za nove avtomobile, ki je del tega pristopa, je rezultata kompromisa, kar je dejal tudi naš kolega, gospod Guido Sacconi, ki mu čestitam.

Kot velja za vsak kompromis, lahko tudi na tega gledamo kot na kozarec, ki je bodisi na pol prazen ali na pol poln. Vendar pa se cilj 95 gramov CO₂ na kilometer, ki naj bi ga dosegli do leta 2020, odlično ujema s tehnološko revolucijo, velikopoteznostjo in filozofijo, ki jih želimo v industrijskih politikah za sektor vozil, ki so ga krize resno prizadele, obenem pa omogoča, da si kompromis ogledamo s pravega vidika.

Za te razmere v industriji pa je potrebnih več sestavnih delov: finančna zmogljivost Unije, da opravlja naložbe, ustvari pravi evropski prilagoditveni sklad za brezogljično gospodarstvo, predvsem v sektorju raziskovanja vozil, in poveže zaposlene v zadevnih sektorjih s pomočjo svetovalnega odbora za vprašanja o podnebnih spremembah, da bi dala smernice socialnemu dialogu.

Krize in zahteve po boju proti podnebnim spremembam pomenijo, da moramo nujno oblikovati nove industrijske politike, ki temeljijo na tej zmožnosti predvidevanja, vodenja socialnega dialoga in razvoja zaposlovanja. „Moder človek pozdravi ambicijo z ambicijo“.

Poslanci Evropskega parlamenta iz skupine Socialdemokratov v Evropskem parlamentu so se torej spomnili...

(Predsednik je prekinil govornika)

Jorgo Chatzimarkakis, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, ta del podnebnih sprememb je eden izmed najpomembnejših delov, ker avtomobilska industrija leži v osrčju gospodarstva številnih naših držav članic. Zato je treba to poglavje zdaj zapreti, da bi se avtomobilska industrija lahko osredotočila na krizo, ki pustoši po njej, in da se ne bo morala več bojevati s tem, kakšne številke mora doseči ali kakšne številke lahko doseže.

Potrebujemo varnost načrtovanja in ta sveženj nam to tudi ponuja. Gre za sveženj, ki ga bomo sprejeli zdaj ali nikoli. To je tudi odločitev, ki jo bomo sprejeli zdaj ali nikoli, kajti če je ne sprejmemo zdaj, če bomo imeli še drugo obravnavo, potem ne bomo dobili ureditve o avtomobilih. Zaradi tega in ker gre za posebno znamenje, bi želel čestitati gospodu Guidu Sacconiju.

Ko je prevzel to nalogo kot poročevalec za ta zahteven del, ni bilo lahko doseči ravnovesja. Njemu je to uspelo. Moram reči, da izredno cenim vaše delo, ker ste v tem poročilu uspeli ustvariti spodbude za industrije, obenem pa uvesti denarne kazni, ki so, kot je dejal gospod Werner Langen, mogoče nekoliko visoke, ki pa vendarle dosegajo premik paradigme, to pa je točno tisto, kar potrebujemo tukaj.

Ne moremo ves čas mahati s pestmi nad avtomobilsko industrijo govoreč, da niste dosegli lastnih ciljev. Kako pojasnjujete primer, ko je avtomobilska industrija razvila avtomobile Smart, Lupo in A2 in jih ni nihče kupil? Avtomobili v razstavnih prostorih ne koristijo ničemur. Zdaj pa smo dosegli fazo, v kateri lahko zaradi gospodarskih razmer in zakonodaje, ki jo pripravljamo tukaj, dosežemo prehod v novo dobo mobilnosti.

Zato verjamem, da to ni samo razvođenje; gre za premik paradigme, ki ga imamo pred seboj in ki smo ga pomagali ustvariti, ta premik paradigme pa se bo v zgodovino zapisal skupaj z imenom Stavros Dimas. Gospodu Komisarju bi se želel zahvaliti za njegovo vztrajnost in trmoglavost, kajti prav to je na koncu ustvarilo ta rezultat.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz bi dodala nekaj v pohvalo gospodu Stavrosu Dimasu. Predložil je namreč zelo razumen predlog. Škoda je, da minister za okolje gospod Borloo ni dal gospodu Dimasu močne podpore proti nepopustljivim reakcionarnim voditeljem držav iz Nemčije in zlasti Italije. Prav gospod Berlusconi in gospa Merkel sta poskrbela, da imamo zdaj direktivo, ki bo leta 2012, ko bodo pravila iz te direktive izčrpana, povzročila višje povprečne emisije iz novega evropskega voznega parka, kot jih imamo zdaj. Kaj se je zgodilo z velikopoteznostjo?

Gospod Langen, zadnjič sem vas prosil, da mi predložite dokaz, da znate opraviti ta osnovni izračun. Jaz sem vsekakor v celoti gledano prišel do zaključka, da ta direktiva ne bo izvajala nobenega pritiska na inovacije, ker poleg tega, da brez velikopoteznosti določa mejne vrednosti, ne priznava nobenega kazenskega mehanizma, mejna vrednost za leto 2020 pa ni obvezujoča.

Trenutno krizo v avtomobilski industriji v Evropi je povzročila prav avtomobilska industrija. Prespala in presedela je več desetletij pritiska na inovacije. Ni se odzvala na potrebo po zaščiti podnebja ali na zahteve energetske krize in zdaj nam spet iz rok uhaja priložnost, da zagotovimo konstruktiven pritisk, ki bi segal globoko v naslednje desetletje.

Če jutri ne bo dosežen sporazum o zavezujočem dolgoročnem cilju, moja skupina te direktive ne bo mogla podpreti. Gospod Dimas, žal mi je, da je tako. Ta direktiva mora biti zgled. Vprašati se moramo, ali Evropejci mislijo resno s svojo željo po zaščiti podnebja, če ne morejo pokazati več drznosti pri svojih avtomobilih, ki kar požirajo bencin, ali avtomobilih kot statusnih simbolih, kot jo kažemo mi v tej direktivi.

Alessandro Foglietta, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želel bi čestitati poročevalcu, gospodu Sacconiju, za njegovo odlično delo na kompromisu, ki je bilo doseženo z odločnostjo in dejansko tudi z vztrajnostjo.

Poročilo o znižanju emisij CO₂ iz lahkih vozil je dodalo pomembno podrobnost: boj proti podnebnim spremembam. Prvič doslej smo dejansko uredili emisije CO₂ iz osebnih vozil z uvedbo velikopoteznega in zavezujočega dolgoročnega cilja 95 gramov CO₂ na kilometer, ki naj bi bil dosežen do leta 2020, to pa smo storili v času, ko resna finančna kriza in subvencije, dane avtomobilski industriji v državah, ki niso članice EU, skupaj postavljajo našo lastno industrijo pred resno preizkušnjo. Uspešno smo se borili, da bi vključili zmanjšanje kazni za manjša odstopanja od zastavljenih ciljev.

Menimo, da je metoda, ki jo je Komisija izbrala, da bi določila cilje zmanjšanja, ki temelji na teži povprečnega avtomobila, vprašljiva in neupravičeno z okoljskega vidika. Takšna določba prav res pelje v protislovje, v katerem so lažja in manjša vozila, ki tudi manj onesnažujejo, dejansko kaznovana. Kljub temu verjamem in upam, da bo to besedilo, ko bo ustrezno usklajeno, lahko dalo veliko spodbudo ciljnim prizadevanjem. Zato razumem to poročilo o zmanjšanju emisij CO₂ iz vozil kot pomemben rezultat in bom podprl njegovo sprejetje.

Jens Holm, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Od leta 1990 so se emisije iz evropske prometne industrije povečale za več kot 30 %. Komisija je že leta 1995 predlagala, da bi zahteve v zvezi z emisijami za evropska

vozila znašale 120 g na kilometer. Vendar pa je to, o čemer bomo glasovali danes, izgubljena priložnost. Ko bo ta zakon začel veljati leta 2012, bo 35 % avtomobilov izvzetih. S tako imenovanimi inovacijami, proizvajalci avtomobilov lahko ustvarjajo še več emisij. Kazni so tako nizke, da je ceneje ne meniti se za zakone, kot spremeniti proizvodnjo. Kaj se bo zgodilo z zahtevo Parlamenta po 95 g na kilometer do leta 2020? Nič!

Glasujte za predlog spremembe 50, ki sta ga predložili Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice in skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze. Potem bomo imeli prav res zavezujočo zahtevo za emisije iz avtomobilov: 95 g ogljikovega dioksida do leta 2020. Če bo to sprejeto, smo v skupini GUE/NGL pripravljeni to podpreti. Sicer pa ne.

Pravijo, da če dva direktorja podjetij zapremo v sobo, da se bosta takoj začela pogovarjati o tem, kako bosta razdelila trg med seboj in ustvarila kartel. Na žalost to velja tudi za dve veliki politični skupini v tem Parlamentu, skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter skupino Socialdemokratov v Evropskem parlamentu. Skupina PPE-DE in skupina PSE sta se spet odločili, da se bodo poživžgali na vse druge. Kdo so največji poraženci v vsem tem? No, zagotovo okolje in socialna demokracija. Kar zadeva okolje, je to izgubljena priložnost za prevzem nadzora nad emisijami iz avtomobilov. Kar zadeva skupino Socialdemokratov, ta sporazum kaže, da postajajo čedalje bolj podobni svojim okolju neprijaznim nasprotnikom iz skupine PPE-DE. To ne obeta nič dobrega.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, proizvajalci avtomobilov so že v 90. letih prejšnjega stoletja oblikovali prostovoljne sporazume o zmanjšanju emisij CO₂ iz avtomobilov. V skladu s temi sporazumi bi moralo biti do zdaj doseženo že precejšnje zmanjšanje emisij.

Vendar pa je o tem v praksi zelo malo dokazov. Povprečne emisije CO₂ iz avtomobilov danes niso dosti drugačne od tistih izpred 10 let. Zato moramo določiti stroga, zavezujoča pravila. Toda močan industrijski lobi je v precejšnji meri oslabil prvotni predlog Komisije, kar obžalujem.

Kljub temu je vanj vključen dolgoročen cilj 95 g/km, ki naj bi bil dosežen do leta 2020; to me veseli, vendar pa je ta cilj odvisen od razlage, v kolikšnem obsegu je bilo to učinkovito vključeno v to besedilo. Poleg tega so bili oslabljeni tudi kratkoročni sporazumi, kar je deloma posledica postopnega uvajanja tako obsega kot kazni, zaradi česar je bilo vložena manj truda.

Zaradi tega ne morem podpreti sedanjega sporazuma med Svetom in Parlamentom in žal mi je, da od predloga Komisije ni ostalo nič.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi sama sem si zelo želela dobiti besedo, da bi se lahko zahvalila za delo, ki ga je opravil predvsem gospod Sacconi, ki je do zdaj nabral toliko izkušenj, da lahko razreši tudi najtežje primere, ki pa so ga opravili seveda tudi francosko predsedstvo, Svet in Komisija. Njuna skupna prizadevanja so nam omogočila, da smo dokončali vse dokumente o podnebjju in zlasti to o avtomobilskem sektorju, ki je, kot so rekli že mnogi, vzbudil skrb zaradi trenutne gospodarske krize.

Mnogi današnji govorniki so povedali, da gre za velikopotezne cilje, do začetnih za leto 2012 do končnih za leto 2020, in da je bila odločitev o enotnem časovnem okviru modra, kar se nanaša tudi na druga poročila, ki jih bomo sprejeli v naslednjih nekaj dneh. Strinjam se tudi z odločitvijo o postopnem uvajanju prilagojenega sistema kazni ter možnostjo za upoštevanje znižanj, doseženih z uporabo ekoloških inovacij. Vse te stvari izvirajo iz dialoga med institucijami in so po mojem mnenju omogočile, da smo lahko našli rešitve, ki znižujejo gospodarske stroške za proizvajalce v tem občutljivem času, ne da bi prizadele splošne cilje. Primer za to je uvedba izredno ugodnih posojil za avtomobile, ki izpuščajo manj kot 50 g CO₂ na kilometer.

S tem bi želela poudariti še, da po vsej verjetnosti pristop, s katerim se bo mejna vrednost emisij večala v skladu s težo vozila, pomenil, da manjša vozila ne bodo upoštevala splošnega pravila „kdor več onesnažuje, naj več plača.“ Kljub temu smo zadovoljni z izidom in veseli, da bomo lahko to poročilo podprli.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Gospod predsednik, najprej bi se želela zahvaliti gospodu Sacconiju za njegovo ogromno potrpežljivost in modrost, ki nam je omogočila, da smo rešili ključno uredbo za okolje, gospodarstvo, zaposlovanje in industrijo, obenem pa tudi, da smo s to uredbo rešili celoten energetske in podnebni sveženj, ki je bil dejansko odvisen od tega filozofovega kamna.

Želela bi čestitati tako njemu kot nam, ker je dosegel pomembno ravnovesje med korenčki in palicami in ker je predvsem uspel pokazati korenčke, potrebne za sprejem tako zapletenega besedila.

Poročilo spodbuja ekološke inovacije, povezane z zmanjšanimi emisijami CO₂, podpira raziskave in inovacije na področju zmanjšanja emisij in spodbuja biogoriva in bencinske črpalke, ki so za to potrebne.

Opređeljuje tudi ocene za nov vozni park s pomočjo zahtevanih ciljev, skupaj s pregledom in predlogom, ki bi ga Komisija morala predstaviti leta 2014 in v katerem bo upoštevala tudi okvir.

Preučuje tudi vozila z nič emisijami in z zelo nizkimi emisijami ter njihov večstranski učinek; to pomaga industriji in ji ne daje samo korenčka, temveč tudi obveznost, potrošnikom pa zagotavlja boljši dostop do informacij.

Vse, kar lahko še rečem, je, da prosim gospoda Sacconija, naj stori vse, kar je v njegovi moči, da bi se vrnil v Parlament.

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, če upoštevate visoke cilje, ki smo jih imeli samo pred nekaj meseci v zvezi z zmanjšanjem emisij CO₂ iz avtomobilov, ti predlogi povzročajo veliko razočaranje. Na cedilu so pustili okolje, na cedilu so pustili voznike avtomobilov, ki bodo prisiljeni plačati več za uporabo vozil, ki uporabljajo prekomerne količine goriva, na cedilu pa so pustili tudi evropsko avtomobilsko industrijo, ki bo v nevarnosti, da jo prehitijo inovativnejši konkurenti.

Izgovor je, da je avtomobilska industrija v finančni krizi. A nič, kar naredimo, noben predlog, ki ga podamo, nobena zakonodaja, ki jo zdaj sprejmemo, ne bodo prav nič pomagali trenutnemu položaju industrije. Vse, kar bi storili, bi bilo, da bi oblikovalcem avtomobilov rekli, da se usedejo pred svoje računalnike in začnejo graditi in oblikovati avtomobile za prihodnost.

Ta zakonodaja je žalostna. Je slaba. In glede na to, da je Mednarodna agencija za energijo pravkar napovedala, da bodo naftne rezerve na svetu dosegle svoj vrhunec v 10 letih, lahko rečemo, da je popolnoma nora. Zato je ne bom podprl.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Gospod predsednik, želel bi se zahvaliti gospodu Guidu Sacconiju, ker je uspel narediti nemogoče. Če pogledate, kaj smo se dogovorili v poročilu gospoda Daviesa in poročilu CARS 21, kjer smo dejansko hoteli začeti oblikovati zakone leta 2015, je vsebina predloga Komisije v celoti zavarovana, imamo pa tudi ravnovesje med socialnim, ekološkim in gospodarskim merilom.

Kar zadeva inovacije, moram reči, da je gospod Guido Sacconi sprejel dober instrument z bonusom za inovacije, saj bodo proizvajalci avtomobilov, ki izpuščajo manj kot 50 gramov CO₂, nagrajeni, če bodo avtomobile prodali in ne, kot je dejal Jorgo Chatzimarkakis, če bodo samo sedeli v razstavnih prostorih ali se kazali na sejmišnih avtomobilov. Da bi prejeli bonus, morajo avtomobile prodati. S tem se bo na industrijo pritisnilo, da hitro spravijo te avtomobile do potrošnikov.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Gospod predsednik, o poročilu gospoda Groota smo razpravljali ravno včeraj. To je bilo zelo dobro poročilo in tudi povezano z avtomobilskim sektorjem, vendar se je nanašalo na težka tovorna vozila.

Danes je pred nami poročilo gospoda Sacconija. Imamo dober razlog, da jasno in glasno povemo, da kot Evropska unija, kot Parlament, počnemo vse, kar je v naši moči, da bi našim ljudem, torej našim državljanom, zagotovili, da jim bo čedalje višji življenjski standard, povezan z varstvom okolja, koristil. Zagotoviti moramo, da bo industrija dejansko lahko izvedla te ukrepe. To ne bo lahko, vendar se vsaj zdi mogoče.

Naslednje, kar želim poudariti, je, da moramo za nove proizvode, ki jih načrtujemo, imeti kupce. Delo gospoda Sacconija kaže, da imamo vse razloge, da upamo na uspeh v zvezi s temi pozitivnimi lastnostmi, v zvezi z varstvom okolja in možnostjo proizvodnje vozil te vrste, ki bodo potem sprejeti na trgu. Za to se mu želim zahvaliti.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Gospod predsednik, želel bi čestitati gospodu Sacconiju za opravljeno delo in dosežene rezultate.

Predlog, ki ga zdaj preučujemo, ima dva cilja: doseči omejitev 95 gramov na kilometer do leta 2020 s tehnološkimi izboljšavami v novih vozilih ter doseči dodatno zmanjšanje z izboljšanjem drugih sistemov ali sestavnih delov, kot so pnevmatike ali klimatske naprave, ter spodbujanjem varčnejših slogov vožnje.

Sporazum podpiramo, ker je usklajen. Pomaga doseči pomembno zmanjšanje emisij CO₂ in ohranja konkurenčnost evropske avtomobilске industrije.

Prizadevamo si za velikopotezni sporazum za 2020. Kar zahtevamo od avtomobilske industrije, je primerljivo s tem, kar smo zahtevali od drugih proizvodnih sektorjev, zdaj pa mora industrija sama oblikovati svojo strategijo, da bi dosegla zastavljene cilje.

Evropa zdaj proizvaja eno tretjino vseh avtomobilov na svetu. Če želimo ohraniti prednostni položaj, moramo zagotoviti, da bodo naši avtomobili najčistejši in najvarnejši od vseh. Zato bomo morali investirati v inovacije in spodbujanje prenove našega voznega parka.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) (na začetku je bil mikrofonski izključen) ... povzroča približno eno tretjino emisij toplogrednih plinov v ozračje. Nobenega dvoma ni, da je treba podpreti inovativne rešitve, s katerimi se želi uvesti okolju prijazno tehnologijo.

Na tem področju smo pred kratkim dosegli precejšen uspeh. Trajno večanje števila motornih vozil pa pomeni, da se pozitivni učinki še vedno ne občutijo v veliki meri. Zato se zdi pobuda Komisije za pospešitev sprememb korak v pravo smer.

Ne smemo pozabiti na izpolnitev cilja, zastavljenega na vrhu, in sicer na omejitve emisij škodljivih snovi. Kljub temu moramo upoštevati utemeljitve, ki so jih predložili proizvajalci vozil. Poudarjajo, da je evropska avtomobilska industrija eden izmed simbolov evropske gospodarske moči in da nudi zaposlitev več tisoč delavcem. S sprejemanjem prestroгих zahtev bi ta industrija lahko postala manj konkurenčna, in sicer zaradi višjih cen proizvedenih vozil. To bi nato povzročilo ogromne izgube delovnih mest.

Takšne skrbi so zagotovo upravičene, če pomislimo na negativne posledice gospodarske krize na sektor motornih vozil.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Želela bi čestitati gospodu Sacconiju za njegovo poročilo na področju, ki je zelo pomemben z gospodarskega in družbenega vidika, kar potrjuje tudi evropski načrt za oživitve gospodarstva. Ta cilj bo dosežen z izboljšavami v avtomobilski tehnologiji in tehnološkimi inovacijami.

Do leta 2012 emisije ogljikovega dioksida iz osebnih vozil ne bi smele presegati 130g/km. Proizvajalci vozil morajo v postopnem procesu zagotoviti, da bo do leta 2012 te zahteve izpolnjevalo 65 % novih avtomobilov, do leta 2015 pa vsi avtomobili. Sistem bonusov se bo uporabljal za avtomobile, katerih emisije bodo nižje od določene meje, medtem ko bodo proizvajalcem za avtomobile, katerih emisije presegajo to mejo, naložene kazni. Avtomobilska industrija torej mora vlagati v nove tehnologije, da bi lahko proizvajala zelene avtomobile. Hvala.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospod predsednik, močno občudujem gospoda Sacconija in se ponavlja tudi strinjam z njim, vendar ne tudi tokrat.

Cilj 95 g/km, ki naj bi bil dosežen v času 12 let, na žalost ni noben dosežek. Gre za veliko nazadovanje in zanima me, ali gre pri tej zakonodaji za reševanje okolja ali reševanje proizvajalcev avtomobilov.

Zdi se mi, da so v tem primeru okoljevarstveniki, vključno s komisarjem Dimasom, šli v boj, da bi rešili okolje, vendar so jih glavni proizvajalci avtomobilov porazili. To je zelo žalostno, ker smo imeli priložnost, da bi kaj storili, vendar smo jo izgubili.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Gospod predsednik, koga želimo zaščititi z uvedbo omejenih zahtev za avtomobilsko industrijo? Govorimo o vrzelih v zakonodaji. To niso vrzeli. To so prave avtoceste z izhodi v sili za avtomobilsko industrijo, ki se izogiba vsaki odgovornosti in vsem zahtevam. Kdo ima od tega korist? Ali bomo še naprej proizvajali avtomobile, ki jih nihče na svetu noče voziti? Ne. Večina avtomobilov se bo v prihodnosti prodajala v Indiji in na Kitajskem in drugih državah v razvoju, oni pa želijo avtomobile z nizko porabo. Naš planet želi avtomobile z nizko porabo in tudi evropski potrošniki želijo avtomobile z nizko porabo. Ali bomo torej dovolili avtomobilski industriji, da živi v domišljjskem svetu, kjer bo lahko še naprej proizvajala avtomobile, ki si jih nihče ne želi? Ne. To je slaba politika za okolje, za potrošnike, za gospodarstvo in za raziskave. Z drugimi besedami, popolna polomija. Zato tega predloga ne moremo podpreti.

Predsednik. – Gospod Sacconi, prišli smo do konca, vendar najbrž tudi ne do konca našega dogovora.

Guido Sacconi, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tukaj je preprost izračun, ki ga lahko vsak sam opravi s papirjem in svinčnikom. Če vzamemo, da so povprečne emisije CO₂ iz avtomobilov, prodanih leta 2005, znašale 159 gramov na kilometer, bomo na podlagi uredbe, ki za leto 2020 uvaža zavezujoč cilj 95 gramov na kilometer, do leta 2020 zmanjšali povprečne emisije iz prodanih avtomobilov

za 38 %. To je zelo preprosto izračunati in da bi dobili ta odgovor, ne potrebujete presoje vpliva. Mislim, da je to izjemno.

Opravičujem se vsem tistim, ki so me hvalili in se mi zahvaljevali za moje delo in ki podpirajo ta kompromis; zdi se mi, da vas je kar velika večina, a dovolite mi, da prek gospoda Daviesa spregovorim predvsem nasprotnikom in našim prijateljem iz Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, ki še enkrat kažejo svojo nesposobnost za prevzem odgovornosti. Zahtevajo čudovite cilje, toda ko pride čas odločitve, to odločanje prepustijo nam.

No, upam samo, da se ne začneja ista farsa, ki sem jo imel pri uredbi REACH (Uredba o kemikalijah in njihovi varni uporabi), saj so te iste skupine rekly, da je tudi uredba REACH popustljiva in da gre za izdajstvo. En mesec pozneje so na svojih spletiščih razglašali njen velik uspeh za okolje in Unijo in da EU postavlja na vodilno mesto, če lahko tako rečemo, na področju nadzora nad kemičnimi snovmi. Upam, da mi bo tokrat ta farsa prihranjena.

Hvala, gospod Borloo, in hvala tudi vam, gospod Dimas; mnenje, ki ste ga podali, je jasno in nam bo pomagalo, da to zahtevno delo na jutrišnjem glasovanju pripeljemo h koncu.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 17. decembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Ivo Belet (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) Danes zjutraj sem se udeležil konference o čisti mobilnosti na višji šoli v Limburgu. Glavna tema konference so bila električna vozila. Očitno je, da je prišel pravi čas, da začnemo uporabljati to okolju prijazno tehnologijo. Doba fosilnih goriv se je iztekla.

Trenutna kriza, s katero se sooča avtomobilska industrija, prav tako ponuja priložnosti za popoln obrat v drugo smer. Da bi dobili vladno podporo in zagotovila, morajo proizvajalci vlagati veliko več v to tehnologijo prihodnosti ali, z drugimi besedami, v cenovno dostopne akumulatorje večjega obsega.

Vlada mora pri tem podpirati ta prehod veliko odločneje, nenazadnje tudi z davčnimi ukrepi.

Vse od leta 2005 imamo predlog Komisije za reformo davka na avtomobile in uskladitev tega davka na evropski ravni. Ta predlog bi bilo treba ministrom ponovno predložiti. Davek na avtomobile je treba ponovno izračunati na podlagi meril za merjenje emisij. Tisti, ki vozijo električne avtomobile in ne izpuščajo skoraj nič CO₂ ali saj, če jih sploh, bi morali za to biti nagrajeni z davčnimi olajšavami.

Čas je za korenito spremembo! Inženirji so svojo nalogo opravili. Zdaj je čas, da še vlada potisne proizvajalce avtomobilov v pravo smer in da to stori hitro.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Trenutna razprava o tako imenovanem okoljskem svežnju potrjuje velikopotezne cilje, ki si jih je Evropa zastavila v zvezi z bojem proti podnebnim spremembam. Evropska avtomobilska industrija je sestavni del strategije, s katero želi Evropa do leta 2020 v primerjavi z letom 1990 doseči 20-odstotno znižanje pri toplogrednih plinih in manj energetske intenzivno gospodarstvo ter povečati delež energije iz obnovljivih virov.

To je zlasti pomembno v zvezi z zmanjšanjem emisij CO₂. V skladu s podatki EU osebni avtomobili ustvarijo 12 % vseh emisij CO₂ na ozemlju Skupnosti. Visoka raven emisij je v glavnem posledica naraščajočega števila avtomobilov in večje uporabe cestnega prometa, česar izboljšave pri konstrukciji motorjev ali znižanje teže vozil niso odtehtale.

Načrtovano je, da se do leta 2012 mejne vrednosti emisij CO₂ za osebne avtomobile zmanjšajo na 120 gramov na kilometer. Načrtovana je tudi določitev dolgoročne strategije za zmanjšanje te meje na 95 gramov na kilometer do leta 2020. To je v skladu z mnenjem Evropskega parlamenta, da za predstavitev novih vrst motornih vozil potrebujemo pet do sedem let. To seveda vpliva na razvoj in proizvodne cikle industrije motornih vozil.

Sprejeta načela so nedvomno velikopotezna z okoljskega vidika. Na drugi strani bo povečano vlaganje v raziskave in razvoj, ki ga zahtevajo novi standardi, spodbudilo znanstvene raziskave tehničnih rešitev za doseganje prihranka pri gorivu. S tem se viša raven inovacij v sektorju motornih vozil, kar bo spodbudilo konkurenčnost gospodarstva Evrope.

Martin Kastler (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Trenutna finančna in gospodarska kriza predstavlja ogromne izzive za avtomobilsko in dobavno industrijo. Prodajne številke padajo in številne tovarne so prekinile proizvodnjo do konca leta. V Nemčiji je vsako sedmo delovno mesto neposredno ali posredno odvisno od proizvodnje avtomobilov. Eden izmed pomembnih ciljev politike mora biti oblikovanje okvirnih pogojev za zaščito delovnih mest v Nemčiji tudi v času krize. Uredba je torej prišla v povsem napačnem času.

Žal mi je, da predloženo poročilo ne ustvarja spodbud za zavezitev emisij. To bi po mojem mnenju tudi v času gospodarske krize bil pravi pristop k boju proti podnebnim spremembam. Grožnja z ogromnimi kaznimi ni rešitev.

Zato menim, da se tukaj sledi nekim osebnim načrtom na škodo nemškega gospodarstva. Kar je pomembno zame, je spodbujanje zaščite podnebja, vendar ne na škodo posameznih držav članic EU. Ta uredba ne bo prizadela samo nemških proizvajalcev avtomobilov, temveč tudi in predvsem večinoma srednje velike dobavitelje, izmed katerih se mnogi nahajajo v vele mestnem območju Nürnberga. Kot nov poslanec Evropskega parlamenta za Nürnberg tega poročila torej ne morem podpreti.

16. Podnebne spremembe in energija (zaključek)

Predsednik. – Naslednja točka so sklepi Sveta in Komisije o podnebnih spremembah in energiji.

Jean-Louis Borloo, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, povedati moram tri glavne stvari.

Prva zadeva metodo, postopek in soddločanje. Tu in tam slišim, da se omenja zamisel, da ta sporazum v prvi obravnavi ne bi smel ustvarjati precedensa. Nihče si tega posebej ne želi. Mislím, da so posebne trenutne okoliščine med Københavnom in demokratičnim postopkom Parlamenta pomenile, da to moramo nujno končati v prvi obravnavi, sicer ne bo sporazuma, kar je bilo možno. Vendar pa menim, da sta poglobljeno delo na predlogu Komisije, ki je bil izredno izčrpen, ter delo Sveta na njegovih različnih energetskih in okoljskih načrtih pomenila, da je vse pripravljeno za doseganje sporazuma. Pakt zaupanja, sklenjen pred tremi tedni sredi trialogov, nam je na nek način omogočil, da dosežemo sklep.

Prav Parlament pa je tisti, ki bo na koncu, kot je običajno, dal odločilen glas, to pa se bo zgodilo jutri.

Moja druga pripomba zadeva vsa besedila. Vem, da se lahko na kateri koli točki vedno posebej osredotočimo na metodo. Kar pa je pomembno, niso metode, temveč zagotovilo, v vsej svoji iskrenosti, da si dajemo sredstva za doseganje ciljev.

Uporabil bom primer CO₂ iz avtomobilov, ki je bil predmet najbolj dokončne razprave. S temi stališči se ne strinjam, ker sami veste, da je, kar zadeva gradnjo vozil, potrebnih več let za oblikovanje in izdelavo avtomobilov. Gospod Davies, vi to veste. Gospa Harms je podprla predlog Komisije, ki ne govori o 95 gramih. V svoji osnovi pomeni soglasje, ki je bilo doseženo v okviru trialogov, do neke mere omilitve kratkoročnih ali takojšnjih kazni, kar ima malo vpliva na takojšnjo proizvodnjo, v zameno za potrjeno, pomembno strateško odločitev o 95 gramih in ne več 120 gramih.

Mogoče bi lahko imeli razpravo, kjer bi ugotovili, da bi lahko storili še več. Temu ne oporekam, vendar pa dvomim, da metode, sprejete v vseh šestih besedilih pomenijo umik, kar zadeva Komisijo.

Komisija je izdelala kompleksne predloge, ker je tudi položaj kompleksen, kompleksen je položaj držav članic, kompleksen je položaj naših industrij in socialnega ozračja, vendar menim, da imamo vsi sredstva, da dosežemo to prvo stopnjo energetskega in podnebnega svežnja.

Tretja stvar, ki jo moram povedati, se nanaša na zunanji izraz in dejansko na pripravo na Københaven. To govorim, kolikor je mogoče osebno, kar sem storil tudi pred tremi dnevi v Poznańu. Ne moremo imeti uspešnih pogajanj v Københavnu, če kot Evropejci nismo 100-odstotno ponosni na svojo prvo stopnjo. Če na zunaj izgubili vrednost, torej v odnosu do naših ameriških, kanadskih, avstralskih, kitajskih in ruskih partnerjev, če se torej razvrednotimo že na prvi stopnji temeljnega napredka, ne smemo biti presenečeni, če nas drugi na pogajanjih v Københavnu ne bodo jemali resno. Na svoji strani ne bodo imeli Sodišča Evropskih skupnosti, ki bi zagotovilo, da bodo zadevne direktive pravilno izvajane.

Zato prosim, imejmo notranjo razpravo; to je povsem običajno. Pred nami je seveda glasovanje, a verjemite mi, sporočilo je razumela celotna industrija. Evropski državljani so ga razumeli, ne glede na vse, in to nima

nobenega opravka ne z nami ne z našimi direktivami. Preprosto povedano, zdaj ko na ves svet posluša, ne smemo razvrednotiti izjemnega dosežka.

Stavros Dimas, član Komisije. – Gospod predsednik, vsem govornikom na današnji razpravi bi se želel zahvaliti za zelo konstruktivne prispevke in pozivam vas, da ta kompromisni sveženj, ki je danes pred nami, podprete. S sprejetjem tega kompromisnega sporazuma bo Evropska unija pokazala, da je z zadostno politično voljo možno sprejeti dejanske ukrepe, potrebne za boj proti podnebnim spremembam, in da je to mogoče storiti za primerno ceno. Če se 27 držav z zelo različnimi socialnimi in gospodarskimi okoliščinami lahko v sorazmerno kratkem času sporazume o zelo kompleksnem in daljnosežnem nizu ukrepov, zakaj podoben sporazum ne bi bil mogoč na mednarodni ravni? Med konferenco Združenih narodov, ki je prejšnji teden potekala v Poznańu, se je jasno pokazalo, da so oči sveta uprte v Evropo in da bodo naša dejanja imela odločilen in pozitiven vpliv na mednarodna pogajanja.

Želel bi dati nekaj kratkih pripomb o nekaterih točkah, o katerih se je nocoj veliko razpravljalo.

Prvič, glede avtomobilov: v okviru kompromisnega predloga bo naš prvi dosežek ta, da bomo imeli obvezne standarde za evropske proizvajalce avtomobilov, kar je zelo pomembno, tako da je že samo to razlog, da ta predlog, ki je del svežnja, dobi podporo. Prispeval je tudi k doseganju ciljev v sektorju, ki ne sodi v sistem trgovanje z emisijami, in sicer do približno ene tretjine, kot določa prvotni predlog Komisije, vendar bo še vedno prispeval k doseganju do približno ene četrtine, kot določa trenutni predlog, in če upoštevamo še dolgoročni cilj 95 g, bi lahko spet dosegli eno tretjino, kot smo si jo prvotno zastavili. Seveda – kot je rekel Chris Davies – je v interesu evropskih proizvajalcev avtomobilov, da se hitro obrnejo k tehnološkim inovacijam, da bi zmanjšali porabo goriva v avtomobilih, kajti na ta način bodo hitreje izkoristili prednosti družbenega obrata k čistejšim avtomobilom, s tem pa bodo ustvarili dobičke. In seveda bodo tudi potrošniki plačevali manjše račune za gorivo, proizvodnja čistejših avtomobilov pa bo koristila tudi okolju. Mislim, da bi predlog morali podpreti tudi v sedanji obliki in tudi kot del celotnega svežnja.

Drugič, trgovanje: veliko kritik je bilo na račun tega, zakaj naj bi zmanjšali trgovanje. A tudi v prvem in drugem obdobju trgovanja je bilo najvišje trgovanje 4-odstotno. Trgovalo se je s 4 % pravic. Zdaj dosegamo več kot 50 % tudi po zmanjšanjih. Trgovanje je zelo pomembno, saj predstavlja najboljši način za dodelitev pravic, deluje v skladu z načelom onesnaževalec plača, ne dovoljuje ustvarjanja nepričakovanih dobičkov in bo ustvarila sklade, ki so potrebi v boju proti podnebnim spremembam ter za druge zadeve. Še vedno pa ostaja ta spodbuda: imeli bomo več kot 50 %, ta odstotek pa se bo iz leta v leto večal. Če jih nekatere izmed držav, ki uveljavljajo odstopanje za energetske sektor, ne uporabljajo – to je moje mnenje – bo, ko pride čas za to, ta odstotek segel še dlje.

Kar zadeva nepričakovane dobičke, ki bi lahko nastali iz brezplačnih dodelitev, brezplačnih pravic: države članice, ki jih tako močno skrbi za to, imajo še vedno možnost, da te nepričakovane dobičke obdavčijo. Tako dobimo način za reševanje tega problema, če obstaja politična volja, vi, poslanci Evropskega parlamenta, vi pa imate tudi glas v svojih državah.

Kar zadeva uporabo zunanjih kreditov v sektorju, ki ne sodi v sistem trgovanje z emisijami, sektorju skupnih prizadevanj, me je nekaj današnjih utemeljitev zmedlo. Mar nismo za mehanizme čistega razvoja? Mar ne podpiramo prožnih mehanizmov iz Kjota? Ali jim bomo nasprotovali v mednarodnem sporazumu iz Köbenhavna? Ali mislite, da je zelo težak sporazum v Köbenhavnu brez teh prožnih mehanizmov mogoč?

Kakšno je torej vaše stališče? Jaz ga ne razumem. Ste proti tem prožnim mehanizmom, proti vlaganju v države v razvoj, prenosu tehnologije v te države in zmanjšanju emisij ter seveda lastitvi zaslug za to? Seveda moramo imeti ravnovesje, da večino njih ne bomo izvedli tam. Izvesti jih morami tukaj, v Evropski uniji, doma, saj je to bolje za naša gospodarstva, boljše je za prilagajanje potrebam z nizkim ogljikom v prihodnost, kar bo našemu podjetju in industriji dalo prednost prvega igralca. To bo spodbuda za razvijajoče se nove tehnologije, energetske učinkovitost in predstavitev obnovljivih virov energije.

Seveda moramo ohraniti ravnovesje in mislim, da tega ravnovesja ni preveč porušilo 10-odstotno povečanje uporabe zunanjih kreditov v sektorju, ki ne spada v sistem trgovanje z emisijami, danes pa govorimo prav o tem. In spet, v odgovor na pripombe članov Evropskega parlamenta iz držav, ki so prosile za to dostopanje, lahko rečem: prav, povejte svojim državam, naj ne uporabljajo tega odstopanja. Sami morate vplivati na javno mnenje in vlado v vaši državi, da se ne bo uporabljal ta dodatni 1 %.

Mislim, da na koncu, ker imamo tako veliko pogojev za dodaten 1 %, večina tega ne bo uporabljena. Naj vas spomnim, da bi se ta dodatni 1 % v projektih mehanizma trajne varnosti moral uporabljati v najmanj razvitih državah. Če se prav spomnim, je glavna pripomba na konferenci Združenih narodov v Poznańu, ki je prišla

s strani z držav v razvoju ta, da ne izvajamo veliko projektov v teh državah. Eno izmed vprašanj, o katerih smo razpravljali, je bilo, kako bi lahko bolj razširili te projekte med države v razvoju in zlasti najmanj razvite države. Seveda je zelo pomembno, da kakovost mehanizma trajne varnosti ostane visoka; o tem smo govorili na konferenci Združenih narodov v Poznańu in dosegli tudi nek napredek. Upam, da bomo do konference v Københavnu že končali razprave o izboljšanju in preglednosti mehanizmov trajne varnosti ter načela dodatnosti, ki je nujno potrebno.

Zadnje, kar bi želel poudariti, zadeva vprašanje, ali je ta sveženj grožnja, kajti slišal sem, da so nekateri kolegi rekli, da predstavlja grožnjo njihovim gospodarstvom, predvsem trgovanju. Toda spomniti vas moram, da bo prihodek iz trgovanja ostal v državah članicah; ta ne gre nikamor ven, v druge države, temveč ostane doma, na svojem ministrstvu za finance, uporablja pa se ga lahko za dobrodelne namene ali celo za reševanje socialnih vprašanj. Če pride do povečanja cene električne energije, če obstajajo energetska revna gospodinjstva, lahko povrnemo del povečanja cene električne energije. Zato tudi ne razumem „grožnje“, ki naj bi jo trgovanje povzročalo gospodarstvom teh držav: celoten sveženj je dosleden, kar zadeva obravnavanje gospodarske krize. Nimam več časa, da bi še razpravljaj o tem, ampak o tem smo tudi že imeli veliko razpravo, zato se ne nameravam vračati.

Dovolite mi, da se na koncu iskreno zahvalim Evropskemu parlamentu, predsedstvu in Svetu za odlično sodelovanje pri svežnju ter povezanih predlogih o ogljikovem dioksidu, avtomobilih in direktivi o kakovosti goriva. Predvsem cenim konstruktivno vlogo, ki jo je ta Parlament, zlasti pa poročevalci, odigral pri zagotavljanju sporazuma o tem pomembnem svežnju med institucijami. S sprejetjem tega svežnja boste zagotovili, da bo Evropska unija imela prave ukrepe za nadaljnje doseganje svojih zavez k zmanjšanju, ter ponovno potrdili vodilni položaj Evrope pri podnebnih spremembah v tem času, ki je tako ključnega pomena za mednarodna pogajanja. Večja kot bo večina, ki bo podprla te ukrepe, močnejši signal bomo poslali našim mednarodnim partnerjem o naši določenosti, da obravnavamo podnebne spremembe, ta signal pa bo še učinkovitejši pri prepričevanju partnerjev, naj sledijo našemu primeru. Zato vas močno prosim, da podprete ta kompromisni sveženj, ki je danes pred nami.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospod predsednik, v čast mi je, da lahko zaključim to konstruktivno razpravo. Gre za velik dosežek. Le kdo bi verjel, da se bomo lahko strinjali o tako zahtevnem svežnju ukrepov, ne samo s soglasjem v Svetu, temveč s sporazumom v prvi obravnavi na Parlamentu o zelo kompleksnih vprašanjih? To je res velik dosežek.

Želel bi omeniti samo, da je v teku tega sporazuma Komisija dala številne izjave. Te so bile izročene Parlamentu, ki naj bi jih priložil k zapisniku današnje razprave.

Skupaj smo dosegli velik sporazum in vesel sem, da vam ga lahko priporočim. Želim vam veliko uspeha na jutrišnjem glasovanju.

Izjave Komisije o energetske in podnebnem svežnju

Trgovanje z emisijami – Poročilo gospe Doyle

Izjava Komisije v zvezi s členom 10(3) spremenjene Direktive o sistemu trgovanje z emisijami

Med letoma 2013 in 2016 bodo države članice lahko tudi uporabljale prihodke, ustvarjene s trgovanjem pravic, za podporo gradnji visoko učinkovitih elektrarn, vključno z novimi elektrarnami, ki bodo pripravljene na uvedbo tehnologij za zajemanje in shranjevanje ogljika. Pri novih obratih, ki presega stopnjo učinkovitosti elektrarne iz priloge 1 k Odločbi Komisije z dne 21. decembra 2006 (2007/74/ES)⁽¹⁾, države članice lahko prispevajo do 15 % vseh stroškov investicije za nov obrat, ki bo pripravljen na uvedbo tehnologije za zajemanje in shranjevanje ogljika.

Izjava Komisije v zvezi s členom 10a(4a) o spremembi smernic Skupnosti o državni pomoči za varstvo okolja

Države članice lahko menijo, da je treba nekaterim obratom začasno nadomestiti stroške za CO₂, prenesene na ceno elektrike, če bi zaradi teh stroškov pri teh podjetjih obstajala nevarnost uhajanja CO₂. Ker ni mednarodnega sporazuma, se je Komisija po posvetovanju z državami članicami odločila spremeniti smernice Skupnosti o državni pomoči za varstvo okolja do konca leta 2010, da bi določila podrobno določbo, v skladu

⁽¹⁾ „Energetska izguba“ je izraz, ki označuje dejstvo, da obrat za zajemanje CO₂ ali mineralizacijo uporablja nekaj te energije za navedena procesa in tako potrebuje več energije kot obrat z isto količino proizvodov brez zajemanja/mineralizacije.

s katero bi države članice lahko dodeljevale državno pomoč za takšno podporo. Določbe bodo sledile načelom, ki so bile neuradno predstavljene Svetu 19. novembra 2008 (Priloga 2 15713/1/08).

Zajemanje in shranjevanje ogljika – Poročilo gospoda Daviesa

Izjava Komisije o najnovejšem napredku pri uvajanju tehnologij CCS

Od leta 2010 bo Komisija redno poročala o zadnjem napredku pri uvajanju tehnologij CCS v okviru svojih dejavnosti v zvezi z delovanjem omrežja predstavitvenih projektov CCS. Ta poročila bodo vključevala informacije o napredku uvajanja predstavitvenih obratov CCS, napredku pri razvoju tehnologij CCS, ocenah stroškov in razvoju infrastrukture prevoza in shranjevanja CO₂.

Izjava Komisije o osnutkih odločb o dovoljenjih in osnutkih odločb o prenosu v skladu s členoma 10(1) in 18(2) Direktive

Komisija bo objavila vsa mnenja o osnutkih določb o dovoljenjih v skladu s členom 10(1) direktive ter o osnutkih določb o prenosu v skladu s členom 18(2). Objavljena različica mnenj pa ne bo prikazovala nobenih informacij, katerih zaupnost je zagotovljena v okviru izjem za javni dostop do informacij na podlagi uredb (ES) št. 1049/2001 in 1367/2006 o javnem dostopu do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43) oziroma uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopa do pravnega varstva v okoljskih zadevah za institucije in organe Skupnosti (UL L 264, str. 13).

Izjava Komisije o tem, ali bi bilo treba v spremenjeni direktivi Seveso ogljikov dioksid imenovati za snov z ustreznimi mejnimi vrednostmi

CO₂ je navadna snov in trenutno ni opredeljena kot nevarna. Prevoz CO₂ in skladiščni prostori trenutno niso vključeni v Direktivo Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi (direktiva Seveso). Na podlagi predhodne analize dostopnih informacij za prevoz CO₂, ki jo je opravila Komisija, empirični in modelni dokaz glede cevovodnega transporta kažeta, da predstavljeno tveganje ni večje kot pri cevovodnem transportu zemeljskega plina. Enako naj bi veljalo za ladijski prevoz CO₂ v primerjavi z ladijskim prevozom utekočinjenega zemeljskega plina ali utekočinjenega naftnega plina. Ugotovljeno je bilo tudi, da nevarnost nesreč, ki jo predstavlja skladiščni prostor CO₂, bodisi zaradi zloma ob vbrizganju ali uhajanja po vbrizganju, ni velika. Vendar bo treba ob sprejemanju predlagane spremembe direktive ob koncu leta 2009 in začetku leta 2010 podrobneje preučiti, ali se CO₂ vključi kot določena snov v okvir „direktive Seveso“. Če bi se z oceno ugotovilo, da obstaja znatna možnost za nevarnost nesreč, bo Komisija predlagala, da se CO₂ kot določena snov z ustreznimi mejnimi vrednostmi vključi v spremenjeno „direktivo Seveso“. V tem primeru bo Komisija tudi predlagala spremembe Priloge III k Direktivi 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (Direktiva o okoljski odgovornosti), da se zagotovi, da so v direktivi o okoljski odgovornosti zajeti vsi obrati Seveso za ravnanje s superkritičnim CO₂.

Izjava Komisije o shranjevanju CO₂ z mineralizacijo

Shranjevanje CO₂ z mineralizacijo (vezanje CO₂ v obliki anorganskih karbonatov) je potencialna tehnologija za zmanjšanje učinkov na podnebje, ki bi jo načeloma lahko uporabljale iste kategorije industrijskih obratov, ki lahko uporabljajo geološko shranjevanje CO₂. Vendar je to trenutno še vedno v fazi razvoja. Poleg porabe energije (energy penalty)⁽²⁾ pri zajemanju CO₂ se trenutno porablja veliko energije za sam proces mineralizacije karbonatov, za kar bo treba najti rešitev, preden se začne s trženjem. Kot pri geološkem shranjevanju bo treba tudi tu vzpostaviti nadzor za zagotovitev, da bo tehnologija varna za okolje. Z ozirom na temeljne razlike med tehnologijama se bo ta nadzor verjetno zelo razlikoval od nadzora nad geološkim shranjevanjem. Z vidika teh ugotovitev bo Komisija tesno spremljala tehnični napredek pri shranjevanju CO₂ z mineralizacijo, da bi razvila pravni okvir za okolju varno shranjevanje CO₂ z mineralizacijo in njegovo priznanje v okviru sistema trgovanja z emisijami, ko bo tehnologija dosegla ustrezno stopnjo razvoja. Glede na zanimanje držav članic za tehnologijo in hitrost tehnoloških sprememb se bo prva ocena verjetno opravila približno okrog leta 2014 ali prej, če bodo to omogočale okoliščine.

Direktiva o kakovosti goriva – poročilo gospe Corbey

(2) „Energetska izguba“ je izraz, ki označuje dejstvo, da obrat za zajemanje CO₂ ali mineralizacijo uporablja nekaj te energije za navedena procesa in tako potrebuje več energije kot obrat z isto količino proizvodov brez zajemanja/mineralizacije.

Izjava Komisije, ki spremlja sprejetje nove direktive

Komisija potrjuje, da 2-odstotno zmanjšanje iz člena 7a(2)(b) in (c) ni zavezujoče in da bo pregled namenjen oceni neobveznega značaja.

CO₂ in avtomobili – Poročilo gospoda Sacconija

Komisija potrjuje, da namerava v letu 2009 predlagati spremembo Direktive 1999/94/ES o informacijah o ekonomičnosti porabe goriva in emisijah CO₂, ki so na voljo potrošnikom v zvezi s trženjem novih osebnih vozil. Tako bo zagotovljeno, da potrošniki prejmejo ustrezne informacije o emisijah CO₂ iz novih osebnih avtomobilov.

Komisija bo do leta 2010 pregledala direktivo 2007/46/ES, tako da bodo organi držav članic, pristojni za spremljanje in poročanje v skladu s to uredbo, lahko obveščeni o prisotnosti inovativnih tehnologij („ekološke inovacije“) v vozilu in njihovem vplivu na emisije CO₂, značilne za to vozilo.

Komisija bo preučila tudi možnost priprave in izvajanja zahtev, v skladu s katerimi naj bi avtomobili bili opremljeni s števci prihranka pri porabi goriva, kar je način za spodbujanje vožnje z varčnejšo porabo goriva. V tej zvezi bo Komisija preučila možnost, da bi do leta 2010 spremenili okvirno homologacijsko zakonodajo in sprejeli potrebne tehnične standarde.

Komisija pa je zavezana tudi izpolnjevanju ciljev svoje pobude za boljšo pravno ureditev in potrebi, da pripravlja predloge, ki temeljijo na celoviti presoji vpliva in koristi. Zaradi tega in v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti bo Komisija nadaljevala z ocenjevanjem potrebe po pripravi novih zakonodajnih predlogov, vendar si pridržuje pravico do odločanja o tem, če in kdaj bi jih bilo primerno predložiti.

*Spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov – poročilo gospoda Turmesa**Izjava Komisije v zvezi s členom 2(b)*

Komisija meni, da lahko v tej direktivi izraz „industrijski in komunalni odpadki“ vključuje odpadke, označene kot „komercialni odpadki“.

Izjava Komisije v zvezi s členom 20(6)(d)

Komisija meni, da se bo navedba 20-odstotnega cilja v drugi alineji drugega pododstavka člena 20(6) razlagala enako kot v členu 3(1) Direktive.

Izjava Komisije v zvezi s členom 20(6)(d), (7) in (8)

Komisija priznava, da so nekatere države članice že leta 2005 dosegle visok delež obnovljive energije na nacionalni ravni. Komisija bo pri pripravi poročil iz člena 20(8)(c), (7) in (10) kot del ocene najboljšega razmerja med stroški in koristmi upoštevala mejne stroške povečanja deleža obnovljivih virov energije, po potrebi pa bo v vse predloge, ki jih bo predložila v skladu z navedenim členom Direktive, vključila ustrezne rešitve tudi za te države članice.

Izjava Komisije v zvezi s Prilogo VIIb

Komisija si bo prizadevala za pospešitev priprave smernic iz Priloge VII k Direktivi do leta 2011 ter bo sodelovala z državami članicami pri razvoju podatkov in metodologij, potrebnih za oceno in spremljanje prispevka toplotnih črpalk k izpolnitvi ciljev Direktive.

V smernicah bodo določeni popravki vrednosti sezonskega faktorja učinkovitosti (SFU), ki se uporablja za oceno vključitve toplotnih črpalk, ki niso na električni pogon, da bo upoštevano dejstvo, da učinkovitost električnega omrežja ne vpliva na potrebe takšnih toplotnih črpalk po primarni energiji. Pri pripravljanju teh smernic bo Komisija ocenila tudi možnost, ali se zagotovi metodologija, v skladu s katero vrednost SFU, ki se uporablja za oceno vključitve katere koli toplotne črpalke, temelji na povprečnih podnebnih razmerah EU.

Marios Matsakis (ALDE). - Gospod predsednik, glede pravilnosti postopka, pogosto se pritožujemo zaradi neprimerne prisotnosti Sveta in Komisije na naših plenarnih razpravah. Čeprav imamo dva komisarja in enega ministra, je nocoj na tem plenarnem zasedanju samo približno pet poslancev. Mislim, da je to žalostno in da komisarjema in ministru dolgujemo opravičilo.

Predsednik. – Popolnoma se strinjam: to priča o profesionalnosti in dobri volji, s katerima Komisija in Svet opravljata svoje delo.

Želel bi vas obvestiti, da je gospa Karin Scheele ponudila svoj odstop z mesta poslanke Evropskega parlamenta, ki začne veljati 11. decembra 2008. Na podlagi člena 4(1) Poslovnika Parlament od navedenega datuma potrjuje sprostitev njenega sedeža. Po obvestili pristojnih avstrijskih organov bo z 11. decembrom 2008 gospo Scheele nadomestila gospa Maria Berger, ki je bila izvoljena v Evropski parlament.

V skladu s členom 3(2), dokler se ne preveri veljavnosti njenega mandata ali se ne odloči o morebitnem sporu, se gospa Berger polnopravno udeležuje sej Parlamenta in njegovih organov pod pogojem, da je podpisala navedeno pisno izjavo, da ne opravlja funkcije, ki ni združljiva s funkcijo poslanca Evropskega parlamenta.

17. Sestava parlamenta: glej zapisnik

(Seja, ki je bila prekinjena ob 20.20, se je nadaljevala ob 21.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

podpredsednik

18. Zakonodajni proces o 3. energetskega svežnju (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor Svetu o nadaljevanju in pravočasni sklenitvi zakonodajnega postopka o 3. energetskega svežnju, ki so ga postavili Hannes Swoboda, Reino Paasilinna, Eluned Morgan, Atanas Papanizov, Giles Chichester, Alejo Vidal-Quadras, Herbert Reul, Angelika Niebler, Gunnar Hökmark in Jerzy Buzek v imenu skupine Socialdemokratov v Evropskem parlamentu in skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov (O-0120/2008 - B6-0493/2008).

Atanas Papanizov, vlagatelj. – Gospod predsednik, 18. junija in 9. julija 2008 je Evropski parlament v prvi obravnavi sprejel zakonodajne resolucije o direktivah in uredbah o tretjem energetskega svežnju. Sveženj je zelo pomemben za oblikovanje evropskega notranjega trga električne energije in plina in za zagotovitev preglednega in jasnega ureditvenega okvira za naložbe v prenosna omrežja ter krepitev regionalnega in vseevropskega sodelovanja. Na tej podlagi energetski sveženj daje velik prispevek varnosti oskrbe z energijo držav članic EU.

Njegovo sprejetje bo pomenilo tudi pomemben prispevek k prizadevanjem za izvedbo velikopoteznega zakonodajnega energetskega in podnebne svežnja, ki ga bo Parlament jutri zagotovito sprejel.

V zvezi s tem bi želeli francosko predsedstvo prositi, naj nas obvesti o svoji nameri v glede predstavitve skupnega stališča Sveta o petih zakonodajnih predlogih pred Evropskim parlamentom. Želeli bi si tudi podrobnih informacij o tem, kakšne ukrepe Svet, predvsem pa češko predsedstvo, načrtuje za nadaljevanje in pravočasen zaključek zakonodajnega postopka o tretjem energetskega svežnju.

Evropski parlament je večkrat pokazal pripravljenost, da se vključi v konstruktiven dialog s Svetom. V znak svoje pripravljenosti so poročevalci Evropskega parlamenta dali pobudo za dopis, naslovljen na ministra Borlooja, z dne 17. julija, v katerem pozivamo predsedstvo, da prične neuradne pogovore med Svetom in Parlamentom v obdobju med splošnim političnim sporazumom in uradnim obvestilom o skupnem stališču Sveta. Poleg tega smo spodbudili Svet, da temu zakonodajnemu svežnju da prednost, in sicer z neuradnimi pogovori, ki naj bi se začeli že septembra 2008, saj smo bili prepričani, da bi to koristilo interesom treh institucij, francoskega predsedstva in državljani EU na splošno. Pozneje smo še večkrat opozorili na potrebo po začetku teh ustreznih pogajanj.

Želel bi izpostaviti resolucijo Evropskega parlamenta o rezultatu zasedanja Evropskega sveta v Bruslju 15. in 16. oktobra 2008, kjer smo Svet pozvali, naj začne pogajanja.

Po političnem sporazumu, sprejetem 10. oktobra, je predsednica Odbora za industrijo, raziskave in energetiko v dopisu z dne 7. novembra predlagala prvo zasedanje v obliki neuradnega dialoga, ki naj bi se začelo pred koncem tega leta. Obžalujemo, da do tega zasedanja še ni prišlo.

Kar zadeva nas, ko bomo prejeli skupno stališče Sveta, bomo pripravljeni, da začnemo dialog, da bi dosegli medinstitucionalni sporazum.

Danes smo se na zasedanju poročevalcev in predstavnikov vseh političnih skupin, ki ga je organizirala predsednica Odbora za industrijo, gospa Niebler, enoglasno dogovorili, da bomo zaradi časovnih omejitev predlagali čimprejšnji začetek dialoga, po možnosti v Strasbourgu v tednu po 12. januarju 2009. Upamo, da bo češko predsedstvo lahko sprejelo ta predlog.

Na tej ravni se zavedamo, da je Svet v svojem skupnem stališču zajel področja temeljnega političnega pomena, kot so ločevanje, klavzula o tretjih državah in enaki konkurenčni pogoji. Vendar pa ni obravnaval vprašanj, ki jih je v prvi obravnavi postavil Evropski parlament, kot so večja vloga regulativne agencije, varstvo potrošnikov, energetska revščina itd. Upamo, da bomo o teh pomembnih vprašanjih razpravljali v okviru intenzivnega dialoga v januarju in februarju.

Dovolite mi, da izrazim prepričanje, da se bo Svet hitro in konstruktivno odzval na vprašanja Evropskega parlamenta, ki zagotavljajo izvedbo svežnja in ščitijo interese več milijonov evropskih potrošnikov.

Gunnar Hökmark, *vlagatelj*. – (SV) Gospod predsednik, Parlament se bo jutri odločal o različnih delih podnebne svežnje. To pomeni, da bomo v kratkem času na pogajanjih opredelili našo nadaljnjo pot in sprejeli odločitve o pomembnih delih prihodnje evropske energetske in okoljske politike. Pomeni pa tudi, da bosta Parlament in Svet podnebni sveženj dokončala veliko prej, preden bomo kar koli storili na področju izvajanja in sprejemanja odločitev o energetskih trgih. V resnici bi moralo biti ravno obratno, kar pomeni, da bi morali dokončati odločanje v zvezi s trgi električne energije in plina ter čezmejnimi trgi veliko prej, preden bi se lotili te točke. Energetski trg, ki ga zdaj oblikujemo v okviru podnebne svežnje, zahteva pravilno delovanje energetskega trga prek vseh meja Evrope, pri čemer konkurenca ohranja nizke cene. Zagotoviti bi morali tudi, da bi lahko izkoristili prav vsak posamezen energetski vir, ki ga imamo v Evropi na razpolago. Sistem je postal nekoliko zmeden med svežnjem za trg in podnebnim svežnjem na tem področju.

Zdaj lahko samo zagotovimo, da bomo s pogajanjem čim prej dosegli napredek. Seveda je od češkega predsedstva odvisno, da čim prej začne s pogajanjem, mogoče, kot je prej predlagal eden izmed mojih kolegov poslancev, januarja v Strasbourgu. Vendar pa se bo jutri, ko bomo odločali o podnebnem svežnju, od francoskega predsedstva zahtevalo, na reši ta položaj in sproži postopek, ki bo omogočil čim prejšnji začetek pogajanj ter razprav o ločevanju, boljši konkurenci in čezmejnih povezavah, ki naj bi se tako čim prej začeli izvajati.

To je pomembno ne samo zaradi ohranjanja nizkih cen in spodbujanja konkurence, temveč tudi zato, da različnim državam članicam, ki so se zaradi podnebne svežnje mogoče znašle v občutljivem položaju, omogočimo, da ne postanejo izolirane. To je treba storiti in upam, da bo večji del tega opravljen pod češkim predsedstvom.

Vendar pa, gospod predsednik, gospod minister, francoskemu predsedstvu ne želimo dovoliti, da se v teh zadnjih dneh decembra 2008 izogne svoji odgovornosti. Najlepša hvala.

Jean-Louis Borloo, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, lahko vam zagotovim, da se nimamo nikakršnega namena izmikati svojim odgovornostim: ravno nasprotno.

Svet je velikokrat, tudi v teku tega šestmesečnega obdobja, poudaril velik pomen, ki ga pripisuje oblikovanju notranjega trga električne energije in plina, in zagotovil pregleden in jasen ureditveni okvir za naložbe in obratovanje prenosnih omrežij ter okrepil vlogo regulativnih organov in njihovega sodelovanja. Ta pomen bi bilo treba ponovno poudariti še zdaj, ko bomo, upam, sprejeli podnebni in energetski sveženj, poudariti pa ga je treba še zlasti zato, ker je dokončanje tega notranjega trga predpogoj za doseganje naših ciljev na tem področju.

Pomen, ki ga je francosko predsedstvo pripisalo uspešnemu zaključku tega svežnja, ki predstavlja temeljni element evropske energetske politike, zato ne more zbuja nobenega dvoma. Enako velja za pomen izpolnitve dogovorjenega roka, torej doseganja sporazuma še pred koncem tega zakonodajnega mandata. Zato si je na vso moč prizadevalo, da bi doseglo politični sporazum o vseh petih besedilih na zasedanju Sveta 10. oktobra.

Opozoriti vas moram, da sta kljub odličnemu in temeljitemu delu slovenskega predsedstva v besedilih ostali odprti še dve temeljni vprašanji, ki sta se spremenili v splošen pristop, ker Parlament na zasedanju Sveta 6. junija ni izrazil svojega mnenja. Ti vprašanji zadevata naložbe tretjih držav v energetski sektor ter pogoje poštene konkurence. Vložili smo ves trud in uspeli zagotoviti, da je bil na oktoborskem zasedanju Sveta

dosežen enoglasen sporazum. Poudaril bi, da je Komisija v veliki meri podprla določbe oktobrskega skupnega stališča.

Dan po tem sporazumu je francosko predsedstvo zadolžilo službe generalnega sekretariata Sveta, da opravijo tehnične in pravne naloge, potrebne za dokončanje 300 strani dolge zakonodaje v tem svežnju, da bi se lahko decembra skupno stališče posredovalo Parlamentu. Hiter zaključek tega dela je odvisen tako od služb Parlamenta kot tudi služb vseh držav članic.

V skladu z navedbami sekretariata odbora, odgovornega za usklajevanje del institucij in s soglasjem prihodnjega češkega predsedstva je bilo odločeno, da bo to skupno stališče posredovano Parlamentu v prihodnjih dneh v začetku januarja. Svet namerava 9. januarja zaključiti postopke za to sprejetje. Ni mi treba ponavljati, da smo se istočasno pogajali o številnih svežnjih, vključno s tem, o katerem smo govorili danes, kakor tudi o svežnju o pomorskem prometu, ki je resnično razvnel vse zadevne pogajalce.

Kljub fizični neizvedljivosti, da bi začeli pogajanja o navedenem svežnju, je francosko predsedstvo v dopisu z dne 17. novembra, ki ga je poslalo predsedniku Coreperja in predsednici Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, navedlo, da se lahko udeleži uvodnega zasedanja v obliki trialoga, kot ste prosili, da bi se začele nekatere začetne izmenjave. Pogoji so bili zdaj ustvarjeni, zato se lahko v celoti posvetimo preučitvi tega svežnja in upam, da bomo dosegli sporazum v drugi obravnavi naslednjega maja. To je v vsakem primeru tisto, na kar upa francosko predsedstvo.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se želel zahvaliti spoštovanim poslaneem za to zelo primerno vprašanje. Zelo pomembno je, da zaključimo razpravo o notranjem energetskem trgu še v tem zakonodajnem obdobju. Predlagan je bil zelo kompleksen sveženj ukrepov; razprava tokrat vodi v sporazum v drugi obravnavi in po pričakovanjih upošteva kompleksno naravo teh predlogov.

Kar zadeva pridobitve, bi rekel, da je zelo pomembno, da imamo zdaj v Svetu političen sporazum, skupna stališča pa bodo sprejeta na začetku januarja. Komisija bo na začetku januarja sestavila tudi svoje sporočilo Parlamentu o skupnem stališču, tako da bo vse nared za prvo delno zasedanje v januarju. S tega vidika smo torej pripravljeni, da nastopimo s skupnimi stališči pred Parlamentom, ki jih bo lahko upošteval in začel z uradnimi pogajanjmi.

Druga točka, ki bi jo rad poudaril, je, da prihodnje češko predsedstvo daje velik poudarek trdnemu delu, da bi rezultate dosegli že marca prej, če bo mogoče. Načrtujejo tudi trialoge. Bili bi veseli, če bi imeli vsak teden enega – zares so zelo prizadevni, saj so to opredelili kot svojo prvo prednostno nalogo.

Tretjič, želel bi se zahvaliti francoskemu predsedstvu, saj je ob vsej obremenjenosti z energetskim in podnebnim svežnjem, pri svežnju o notranjem trgu dejansko doseglo, kar je obljubilo. Ni bilo lahko doseči političnega sporazuma s Svetom; pod slovenskim predsedstvom smo se sicer dogovorili o nekih točkah, toda druge so še vedno nezanesljive. Zdaj imamo trden sporazum s Svetom in Svet je tudi pripravljen na pogajanja.

Zahvaliti bi se želel tudi Parlamentu. Želim se zahvaliti gospe Niebler za njeno potrpežljivost v trialogih, saj smo prvi sporazum dosegli deloma tudi zaradi njenih prizadevanj, zato se opravičujem in upam, da se te razprave o notranjem energetskem trgu ne bodo razvlekale v noč. Vendar pa menim, da imamo dobro podlago, na kateri lahko oblikujemo sporazum, saj so prav vsi poročevalci zelo tesno sodelovali. Upam torej, da se to ne bo zavleklo do jutranjih ur.

Kar zadeva Komisijo, obljubljam, da si bomo močno prizadevali za sprejemljiv kompromis, saj je z vidika Komisije ključno, da je Evropska unija močna na notranjem energetskem trgu. To zagotavlja varnost oskrbe, nizke cene za potrošnike, predvsem pa zagotavlja tudi, da bodo vsi ukrepi, ki bi jih radi predlagali prek sistema trgovanja z emisijami, učinkoviti. Komisija je v celoti zainteresirana za iskanje sporazuma in lažje poti do tega sporazuma med Evropskim parlamentom in Svetom.

Angelika Niebler, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, gospod Komisar, gospe in gospodje, danes smo ves dan razpravljali o tem podnebnem svežnju, glasovanje pa bo potekalo jutri. Napoveduje se široko strinjanje s tem podnebnim svežnjem, kar je vsekakor dobro.

Vendar pa so splošni podnebni sveženj ter plemeniti cilji v tem svežnju uresničljivi samo, če bomo naredili kvantni skok naprej proti zadevam kot so razširjena omrežja in razširjena infrastruktura. Zato sem vesela, da je Svet oktobra sestavil skupno stališče, da bomo lahko v Parlamentu, kot smo ves čas upali, hitro napredovali s pogajanjmi. Upam, da se bodo pogajanja začela kmalu. Vam, gospod predsednik Sveta, se zahvaljujem, da ste to že spravili v tek.

Na delovni ravni vidim, da so sekretariati že začeli sodelovati in delati priprave, da bi se pogajanja lahko začela januarja ali februarja pod češkim predsedstvom. Če bo Komisija kot že v mnogih primerih igrala vlogo poštenega posrednika, bomo na koncu dobili dobre kompromise.

Na vsebinski ravni obstajajo med stališčem Sveta in stališčem Evropskega parlamenta seveda precejšnje razlike v zvezi z nekaterimi temeljnimi točkami. Gospod Hökmark je že govoril o vprašanju ločevanja pravic do lastništva in o tem, ali obstaja kakšna druga možnost. Stališče Sveta se na tem mestu razlikuje od stališča Parlamenta tako v plinskem sektorju kot sektorju električne energije. Vprašanje o tem, kakšno vlogo bi morala igrati agencija, bo eno izmed ključnih vprašanj. Trenutno se mnenja Sveta in Parlamenta zelo razlikujejo. Obstajajo tudi različni poudarki v celotnem sklopu pravic potrošnikov.

Prepričana pa sem, da obstaja politična volja tudi za to, da se doseže sporazum o tem dokumentu. Če bomo sodelovali tako konstruktivno, kot smo pri podnebnem svežnju, potem bodo dosegli tudi to. Upam, da nam ne bo treba tukaj sedeti ves konec tedna; bilo je dovolj, da sem morala enkrat vstati v nedeljo zob 4.40 zjutraj, da bi prisostvovala na razpravi o podnebnem svežnju. S tega vidika se veselim dobrega sodelovanja.

Atanas Papanizov, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, najprej se moram zahvaliti gospodu Borlooju za njegov konstruktiven odnos in besede o pripravljenosti Sveta na dokončanje razprave o tem svežnju do konca tega zakonodajnega mandata.

Zelo sem hvaležen tudi v imenu svoje skupine za izjavo gospoda komisarja Piebalgsa, v kateri pravi, da bo podprl iskanje kompromisa, čeprav imamo zelo veliko vprašanj, ki se jih Svet še ni dotaknil in o katerih Komisija še ni dala svojega stališča.

Evropski parlament in predvsem mi iz skupine PSE vztrajamo na vprašanjih, kot so pravice potrošnikov in energetska revščina, za katere želimo, da bi bile vključene v končnem dokumentu. Želel bi vam zagotoviti, da mo pripravljeni sodelovati v tem dialogu od samega začetka v januarju in, kot je pravkar omenila gospa Niebler, da je to namera vseh poročevalcev in vseh političnih skupin. Bili bi zelo veseli, če se bo tudi češko predsedstvo pripravljeno pridružiti na začetku januarja, da bi lahko dokončali naše delo do konca marca in zaključili paket v teku aprila, verjetno na drugem delnem zasedanju v aprilu. To bi bila idealna rešitev.

Rad bi vam zagotovil, da bomo rudi mi pripravljeni za iskanje kompromisa in da bomo poskusili poiskati rešitev za oba svežnja, vendar mora to seveda biti postopek, ki bo vodil h konkurenčnejšemu trgu, večji preglednosti in uspešnosti vseh zainteresiranih strani, ki bodo tako lahko imeli tudi svojo besedo na prihodnjem energetske trgu. Prepričani smo, da se vloga agencije lahko izboljša v okviru zadeve Meroni in za to smo v Parlamentu oblikovali dobre predloge.

Upamo, da bo nas bo Komisija podprla in da bomo lahko ustvarili sveženj z akterji in kodeksi, ki se že izvajajo in ki bodo podprti z obvezujočimi odločitvami, namesto da bi se izvajali prostovoljno. Mislim, da bo to dobra rešitev za pravi tretji energetski sveženj, ki bo presešel drugega in ustvaril podlago za res delujoč konkurenčen trg.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, mislim, da je zdaj zelo dober čas, da ponovno razpravljamo o energetske svežnju, zato bi predvsem želela izkoristiti to priložnost, da spomnim Parlament, da je v zvezi z notranjim trgom električne energije Evropski parlament glasoval z zelo izrazito večino glasoval proti tretjemu načinu, o katerem sta se dogovorila Angela Merkel in Nicolas Sarkozy. Mislim, da tega na posvetovanjih, ki so pred nami, ne bi smeli spregledati.

Bila sem zelo nezadovoljna s tem, kako je francosko predsedstvo v zadnjih šestih mesecih obravnavalo to vprašanje kot vročo temo in kako je to vročo temo zdaj predalo češkemu predsedstvu. Na tak način se ne obravnava nobenega zelo pomembnega vprašanja, saj bi z ločevanjem, ki ga je Parlament tako dosledno zagovarjal, na evropskem notranjem trgu električne energije ustvarili veliko boljši konkurenčni položaj in bi po mojem mnenju zagotovili tudi to, da bi bile cene določene na bolj pravičen in bolj pregleden način.

Pogosto se slišijo trditve, da bi tako tudi energija postala cenejša. Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze tega ni nikoli trdila, vendar bomo z našim stališčem vedno povezovali tudi zahtevo po pravičnejšem določanju cen in konkurenci ter po tem, da bodo državljani vse skupaj bolje razumeli.

V imenu svoje skupine zdaj v celoti podpiram nadaljevanje nadaljnjih posvetovanj o tem svežnju o energetske trgu, ki naj bi se začela januarja – žal ne vem, kaj je bilo rečeno prej, ker sem prispela pozno – oziroma čim prej, ker menim, da celovita energetska in podnebna strategija ne more delovati ne more biti popolna, če trga ne razvijemo v skladu s političnimi cilji, ki smo jih opredelili v podnebnem in energetske svežnju.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, predvsem bi se želel zahvaliti gospodu Borlooju za njegovo odlično pripravo na pogajanja o podnebnem svežnju in vodenje teh pogajanj do njihovega konca.

Na žalost pa se stvari niso odvijale dobro pri tretjem energetske svežnju v času francoskega predsedstva. Želel pa bi izkoristiti to priložnost, da se zahvalim gospodu komisarju Piebalgsu za njegovo delo v prvi polovici tega dela. Tudi v Parlamentu smo v veliki meri uspeli odobriti tretji energetski sveženj, in sicer zahvaljujoč stalnim pogovorom s Komisijo in številnim predlogom sprememb, ki smo jih vložili.

Po mojem mnenju imamo v podnebnem svežnju problem z neupravičenimi nepričakovanimi dobički, ki so se pokazali. Glavni razlog za to vrsto dobičkov je ta, da nimamo niti pravega trga niti ustreznih rešitev. Na primer, težko si je predstavljati nepričakovane dobičke v zvezi s prodajo vozil, jabolk ali pomaranč, saj imamo v teh primerih pravi trg in bi takšni dobički bili nemogoči.

Zato moramo zdaj, ko smo v podnebnem svežnju naredili tako velik korak naprej v smeri proti zaščiti naravnega okolja, preučiti ukrepe, ki se nanašajo na trg. To je naša dolžnost. Skupni trg bi nam moral omogočiti večjo konkurenco in varnost oskrbe, kar potrošniki še posebej nestrpnost pričakujejo.

Francoskemu predsedstvu bi želel zastaviti eno vprašanje. Ali so posamezne države med razpravo o energetske in podnebnem svežnju spremenile svojo držo v zvezi s tretjim energetske svežnjem? To sprašujem zato, ker je zdaj dovolj jasno, da je treba nujno dokončati delo na tretjem energetske svežnju, preden začnemo izvajati podnebni sveženj.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, gospod komisar, med današnjo razpravo so bile nekajkrat povsem upravičeno omenjene povezave med energetske svežnjem in podnebnimi vprašanji. Mislim, da je ta povezava zapletena, in upam, da bomo s tem časovnim razporedom, ki je bil zdaj predložen, v naslednjih nekaj mesecih uspeli vzpostaviti pravo soglasje med evropskimi institucijami o vprašanju notranjega trga energije.

V zvezi s tem bi rad jasno povedal, da se mi ne zdi dobro, čeprav je bilo to danes nekajkrat pohvaljeno, da še naprej uporabljamo metodo bliskovitega odločanja, ki smo jo pravkar uporabili pri vprašanju o podnebnju. Sporazumi v prvi obravnavi so lahko zelo dobra stvar, a ko v resnici povzročijo, da se vsa večina spremeni in da se vse vloge in naloge posameznih institucij izkoristijo na zelo neuravnotežen način, potem to po mojem mnenju ni dobro.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Energetski sveženj mora poslati močan signal vlagateljem, zlasti v energetske sektorju. Na žalost podnebni sveženj ne bo dokončan, dokler se ne zaključi tudi energetski sveženj. To omenjam tudi zato, ker Evropska unija potrebuje naložbe v energetske infrastrukturo, kar potrjuje tudi evropski načrt za oživitev gospodarstva.

Vlagati moramo v povezovanje energetske infrastrukture Evropske unije. Želimo spodbuditi uporabo obnovljivih virov energije, toda da bi to dosegli, morajo proizvajalci obnovljive energije imeti možnost dostopa do električnega omrežja, da bi električna energija, ki izvira iz teh virov, lahko prišla do končnega potrošnika. Zato upam, da bodo sprejeti nujni ukrepi za potrditev tega svežnja v prihodnjem obdobju. Hvala lepa.

Jean-Louis Borloo, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, v zvezi s tem svežnjem moram odgovoriti gospe Harms, saj se zdi, da je med nama prišlo do problema z informacijami.

Ponovil bom, da sta kljub izvrstnemu delu slovenskega predsedstva ostali odprti dve pomembni vprašanji, ki jih ni obravnavala niti ena institucija razen Komisije. To sta vprašanji o prostem in pravičnem dostopu do trga ter o naložbah tretjih držav v energetske sektor EU.

Dovolite mi, da rečem, da to nista manjši težavi. Sta težavi, ki sta bili odloženi za poznejši čas, saj sta preveč zapleteni. Nista bili obravnavani in na zasedanju Sveta 6. junija 2008 sporazuma ni bilo mogoče doseči. Francosko predsedstvo je v celoti prepričano, da je notranji trg sestavni del vseh ukrepov, na katerih delamo in o katerih bo Parlament jutri, upam, glasoval.

Gospe Harms bi povedal, da smo na tem zasedanju Sveta v oktobru zaradi tako deljenih stališč porabili veliko težkih ur, da bi poskusili doseči enoglasen sporazum, kar ve tudi gospod komisar Piebalgs. Različni organi – generalni sekretariat Sveta, službe Komisije, sekretariat Odbora za industrijo, raziskave in energetiko – so se lahko potem lotili svojega dela.

Stvari so zdaj v teku, tako da si lahko začnemo prizadevati za zares dokončen napredek s češkim predsedstvom in poslanim dopisom o uskladitvi, januarja pa lahko začnemo delati na sporazumu, da bi ga dosegli še pred koncem zakonodajnega mandata, s čimer se bo za Evropski parlament zaključil pomemben zakonodajni mandat.

To sem imel priložnosti povedati pred nekaj trenutki v zvezi z vprašanjem gospoda Paparizova.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospod predsednik, želel bi se še enkrat zahvaliti francoskemu predsedstvu, ki je tudi opravilo dobro delo pri našem svežnju o notranjem energetskega trgu, kajti na Svetu za energijo smo dejansko imeli kar nekaj zelo napornih trenutkov. Poleg tega je bilo treba vsa besedila o političnem sporazumu in skupnem stališču prevesti, da bi jih bilo mogoče predložiti Parlamentu, kar je zahtevalo veliko dela. Želel bi poudariti tudi, da sta francosko predsedstvo in prihajajoče češko predsedstvo ves čas zelo tesno sodelovali. Mislim, da se dokument počasi predaja češkemu predsedstvu, katerega cilj je poiskati kompromise o vseh petih predlogih, če bosta Parlament in Svet pokazala svojo politično voljo. Mislim, da je to izvedljivo, Komisija pa bo storila vse, kar je v njeni moči, da to olajša.

Do takrat pa bi želel izpostaviti en poseben dogodek, ki je po mojem mnenju zelo pomemben. Kot je gospod Paparizov pravilno dejal o potrošnikih, smo jeseni z organizacijami potrošnikov pričeli energetske forum za državljane, ki združuje vse organizacije potrošnikov v razpravi o svežnji o energetskega trgu, zato moramo razširiti področje uporabe sporazuma, in sicer ne samo zaradi Parlamenta in Sveta, temveč tudi da bi evropski državljani v večji meri sprejeli energetske trg na splošno. Zelo pomembno je tudi, da v vseh teh procesih vidimo, da koristi ne bodo imela samo podjetja, temveč tudi državljani in industrije. Razprave so včasih zavajajoče, saj se vse to ločevanje v resnici dogaja zaradi potrošnikov. Mislim, da je to zelo pomembna točka in da bomo morali obravnavati vprašanje krepitve našega predloga v okviru dialoga, ki se bo pričel januarja. Prepričan sem, da bomo ta dialog imeli v prvem tedni, ko se bomo sestali tukaj. To je sicer odvisno od češkega predsedstva, vendar poznam njegove cilje in poznam pripravljenost Komisije na to, da se pomaknemo naprej. Zato upam, da bomo vse to lahko storili v Strasbourgu, in da bom lahko češkemu predsedstvu prenesel sporočilo o vaši želji in pripravljenosti na trdno delo na dokumentu.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

19. Čezmejni pregon na področju varnosti v cestnem prometu (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0371/2008) gospe Ayala Sender v imenu Odbora za promet in turizem o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o lažjem čezmejnem pregonu na področju varnosti v cestnem prometu [KOM(2008)0151 - C6-0149/2008 - 2008/0062(COD)].

Inés Ayala Sender, poročevalka. – (ES) Gospod predsednik, začela bom z dolgim seznamom zahval. Najprej se moram zahvaliti Komisiji za predložitev dokumenta, ki nam daje nujno potreben instrument. Komisiji, ki jo tukaj predstavlja podpredsednik Tajani, se moram torej zahvaliti, ker nam je naredila to uslugo in dala instrument, ki je zdaj, leta 2008, po zares slabem letu 2007, nujno potreben v smislu napredka na področju varnosti v cestnem prometu, ki je bil dosežen do tedaj. To je še posebej nujno, saj se zdaj že zelo bližamo roku – ki je samo še dve leti stran – za izpolnitev zaveze in cilja, ki so si ju zastavile vse države članice Evropske unije, in sicer, da bodo število smrtnih žrtev na cestah prepolovile. Komisiji se torej zahvaljujem za to.

Velika zahvala gre tudi francoskemu predsedstvu (čeprav so njegovi predstavniki ravnokar zapustili dvorano), saj nas je po mojem mnenju s prizadevnostjo in vztrajnostjo prepričalo, da je napredek na tem dokumentu mogoč. Na začetku se je pokazalo, da je zapleten zaradi svojih posledic, vendar so nas prepričali, da je vreden truda.

Vendar moram reči, da smo kasneje, glede na to da je bilo še nekaj drugih pomembnejših dokumentov, imeli nekaj težav pri razumevanju motivov pravne službe. Mislili smo, da bi ta morala vedno pomagati predsedstvu pri predlaganju svojih prednostnih nalog in ciljev, a v tem primeru smo ugotovili, da nam bolj malo koristi.

Na neki točki je Svet za pravosodje in zunanje zadeve z najboljšimi nameni predložil nekaj sklepov, vendar nam ti niso pomagali ohraniti strogega pristopa, v okviru katerega je to besedilo ali instrument, na katerem smo delali, izključno instrument za varnost v cestnem prometu, oblikovan za to, da bi preprečeval težave, nesreče in nekaznovanost voznikov v cestnem prometu

Nazadnje bi se posebej toplo zahvalila poročevalcem v senci, zlasti gospe Fouré, ki so delali ob meni in s katerimi smo oblikovali dober tim pri izboljšanju tega besedila, kakor tudi drugim kolegom članom odbora,

gospodu Cocilovu, gospe Lichtenberger in mojim drugim kolegom. Mislim, da smo skupaj končno uspeli izoblikovati boljše besedilo.

Mislim, da smo uspeli dokončati postopek ali sistem na tistih področjih, kjer so manjkale nekatere teme, kot je obravnava naknadnih upravnih prekrškov, potem ko bile izmenjane vse informacije in ko je bilo dano obvestilo. V primeru tistih držav članic, kjer so ti prekrški upravne narave, je manjkal dopolnilni postopek, zato mislim, da smo vsaj predlagali možno rešitev.

Pomembno je tudi to, da smo okrepili nadzor. Zavedamo se, da običajno nimamo priložnosti okrepiti nadzor v zadevah, ki se nanašajo na varnost v cestnem prometu, in v tem primeru nam je pomagala Komisija.

Treba je bilo tudi poskrbeti za varstvo osebnih podatkov, priznati delo, ki so ga opravile skupine za pomoč žrtvam, ter pojasniti, kako bi ta sistem moral vplivati na motoriste.

Zato ne razumemo, zakaj se je Svet odločil, da vztraja pri stališču in pravni podlagi, ki nam nikakor ne pomaga. Namesto tega ovira vsakršen napredek. V zvezi s tem moram poudariti, da smo v Parlamentu in Komisiji prepričani, da je pravo podlago predstavlja podlaga varnosti v cestnem prometu in da je to pomemben prvi korak proti izboljšanju prav tega področja, kar upajo vsi državljani Evrope. To mora torej ostati v okviru tretjega stebra. Vendar pa se bo tretji steber iztek, saj ga Lizbonska pogodba (ki so jo ratificirale države članice, ki zdaj zavlačujejo v Svetu) namerava odpraviti. Nekateri zdaj mislijo, da z njo lahko mahajo, da bi ustavili napredovanje tega besedila.

Upamo in verjamemo, da se bodo ti problemi, ki so nastali zaradi pravne podlage, rešili. (Ljudje ne razumejo, ko jim želimo pojasniti, zakaj jim ne moremo dati osnovnega instrumenta za izboljšanje varnosti v cestnem prometu in preprečitev nekaznovanosti tistih nerezidenčnih voznikov, ki se vozijo skozi države in kršijo zakon zato, ker mislijo, da ne morejo biti kaznovani.) Dejansko ne moremo razumeti, kako se lahko ti problemi nadaljujejo. Zato pozivamo prihodnje češko predsedstvo, da odpravi zadržke in naredi korak naprej v korist varnosti v cestnem prometu.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, na začetku bi se želel zahvaliti gospe Ayala Sender za zavzetost, ki jo je namenila temu delu, ki ga je prav res opravila z vsem srcem, vztrajnostjo in veliko objektivnostjo.

Prizadevanja Komisije torej – to moram povedati še enkrat – imajo en velik cilj, t.j. varnost v cestnem prometu. Kar zadeva vsebino, smo besedilo gospe Ayala Sender in predloge sprememb, ki jih je vložila, preučili in nanje nimamo nobenih pripomb; ravno nasprotno, Komisija meni, da gre to poročilo v isto smer kot predlog, ki smo ga vložili, in da celo v nekaterih vidikih pomaga izboljšati kakovost besedila.

Evropski parlament na primer razume elektronsko omrežje, ki je vzpostavljeno za namen izmenjave informacij, kot orodje, ki bo upravljano na ravni Skupnosti, da bi se zagotovila varnost osebnih podatkov evropskih državljanov. Lahko samo rečem, da podpiram te predloge sprememb, ki določajo in opredeljujejo obseg predloga. Prepričan sem tudi, da nekateri predlogi sprememb resnično krepijo predlog, ki smo ga vložili.

S tem mislim na tiste predloge sprememb, ki zagotavljajo nadaljnje spremljanje prometnih prekrškov znotraj jurisdikcij upravnih organov, ter predloge sprememb, ki določajo smernice o metodah in praksah spremljanja za države članice. Vse to so elementi, bistveni za zagotavljanje varnosti v cestnem prometu in doseganje našega cilja, da število smrtnih žrtev nesreč na evropskih cestah najmanj prepolovi. Želel bi vas spomniti, da vsako leto na cestah v Evropi umre več kot 40 000 ljudi; leta 2007 je ta številka znašala 42 500. Če upoštevamo, da je to bolj ali manj enakovredno strmoglavljenju enega letala na dan, potem je jasno, da gre za pogosto podcenjeno tragedijo. Očitno ne znamo razmišljati v tej smeri, da je ta problem zelo razširjen.

Seveda bi morali storiti veliko, veliko več. Zato pozdravljam hitro ukrepanje Parlamenta pri tej zadevi, želel pa bi se še enkrat zahvaliti gospe Ayala Sender ter Odboru za promet in turizem za delo, ki sta ga opravila, in za to, da sta razumela, za kaj gre: namreč za varstvo vseh evropskih državljanov. Parlament in Komisija sta o tem popolnoma usklajena, saj oba vztrajata na potrebi po nujni uvedbi zakonov, ki bodo resnično pomagali zmanjšati število prometnih nesreč.

Žal na zadnjem zasedanju Sveta ministrov nismo uspeli doseči soglasja med državami članicami. Francosko predsedstvo je sicer poskušalo posredovati, vendar smo se 9. decembra morali soočiti z dejstvom, da mnoge države članice kljub sporazumu o celoviti strategiji zmanjšanja števila smrtnih primerov, še vedno vztrajajo prvi vprašanju trtejšega stebra. Medtem ko se Komisija in Parlament strinjata v zvezi s prvim stebrom, mnoge države članice še vedno govorijo o potrebi po ureditvi vprašanja v okviru tretjega stebra.

To vidim kot popolno protislovje, zato želim to javno povedati v tem Parlamentu in ponoviti, kar sem rekel na Svetu ministrov. Ne moremo razumeti, kako se lahko Evropski svet odloči, da bo iskal sporazum o sprejetju Lizbonske pogodbe z novim referendumom na Irskem – kot vsi veste, Lizbonska pogodba odpravlja tretji steb – v istem trenutku, ko države članice govorijo, da moramo vse ukrepe o čezmejnem izvrševanju kazni urediti na podlagi tretjega stebra. To se mi zdi kot ogromno protislovje, ki ne more pripeljati do pozitivnega rezultata, zaradi pravnega pričkanja pa izgubljam čas in ne moremo sprejeti praktičnih ukrepov, da bi državljanom zagotovili praktično pomoč.

Prometne nesreče niso teoretična zadeva; so resničnost, ki lahko kadar koli prizadene vsako evropsko družino, vključno z našimi. Na cestah so naši otroci, ki se v soboto zvečer vračajo iz klubov ali ki se odpravljajo igrati nogomet ali ki so na poti na zabave. Tega ne bi smeli pozabiti; pri tem ne gre za pravno pričkanje, pa tudi časa za zapravljanje nimamo.

Žal mi je, da nocoj tu ni nikogar iz Sveta, saj imam še eno veliko prošnjo – in mislim, da jo lahko izrečem tudi v imenu Parlamenta – in sicer bi prosil Svet, da spremeni svoje stališče, Svet za promet pa pozivam, da ukrepa enako kot Evropski svet. Pogledati moramo v prihodnost, pogledati moramo v Lizbonsko pogodbo. Vsi skupaj upamo, da bo ta lahko začela kmalu veljati, saj mislim, da si ne moremo več privoščiti, da bi ves čas gledali nazaj, ko gre za vprašanje o zaščiti življenj vseh nas.

Brigitte Fouré, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, najprej se moram zahvaliti gospe Ayala Sender za njeno poročilo, saj je bilo naše delo dejansko zelo konstruktivno. Upoštevala je namreč večino predlogov sprememb, ki so jih predložili različni člani Odbora za promet in turizem, da bi dobili osnutek direktive, ki bi ga lahko Odbor za promet sprejel, če že ne enoglasno, pa vsaj z veliko večino.

Želela bi vas spomniti, kot je bilo že omenjeno, na cilj te direktive, to pa je varnost v cestnem prometu. Najprej je treba zmanjšati število smrtnih primerov in poškodb na cestah Evrope, saj je to zares velika katastrofa in tragedija, ki se vsako leto odvija pred našimi očmi. To je očitno tudi cilj vseh 27 držav članic in vseh poslancev Evropskega parlamenta in tega ni treba ponavljati. Cilj je torej rešiti življenja in obenem končati diskriminacijo, ki je do danes obstajala med domačimi vozniki in vozniki iz drugih držav članic. Ne more biti sprejemljivo, da se dva voznika obravnavata različno na cestah ene države. To je povsem nevzdržno in se ne sme nadaljevati, zlasti kadar – ponavljam – gre za življenja.

Zajeti prekrški so bili pravilno izbrani kot prekrški, ki povzročajo večino nesreč: prekoračitev dovoljene hitrosti, vožnja pod vplivom alkohola, vožnja skozi rdečo luč in neuporaba varnostnega pasu. Zato je ključnega pomena, da vztrajamo pri tej direktivi.

Na koncu vas želim spomniti, kar je ravno storil tudi gospod komisar, da je Svet ministrov izrekel zadržke v zvezi s tretjim stebrom in tako dalje. Vendar pa mislim, da moramo zaradi človeških življenj poiskati pravne rešitve in v tem smislu se mi včasih zdi, da so pravne besedne igre samo pretveza. Mislim, da je izziv prav to, da se odpravijo te resnične tragedije z naših cest, saj te za našo Evropo niso primerne. Evropa nam mora prav res pomagati, da zaščitimo ta človeška življenja, ki se končajo vsako leto.

To je izziv te direktive in upam, da bo Evropski parlament pokazal zelo veliko večino, če ne celo enoglasnost, da bi lahko zagotovili napredek pri tem vprašanju v času češkega predsedstva.

Silvia-Adriana Țicău, v imenu skupine PSE. – (RO) Najprej bi se želela zahvaliti gospe Ayala Sender za njeno poročilo o temi, ki je izredno pomembna. Na cestah Evrope izgubi življenje približno 43 000 državljanov, okrog 1 300 000 državljanov pa je udeleženih v nesrečah. 43 000 smrtnih žrtev na cestah Evrope je številka, enakovredna strmoglavljenju srednje velikega letala enkrat na teden. Mislim, da tega ne smemo več prenašati.

Želela bi omeniti, da se predlagana direktiva ne nanaša na kazenske sankcije ali sisteme točkovanja, kadar slednji že obstajajo v državah članicah. Pozivam k prenosu podatkov med državami članicami na način, ki zagotavlja njihovo tajnost in varnost. Sporočila med državami članicami bi morala vključevati tudi razpoložljive plačilne metode in valuto, v kateri bodo ta plačila izvršena.

Poleg tega, če se bodo osrednji organi v državi članici stalnega prebivališča odločili, da ne bodo izvršili denarnih kazni, ki jih nalaga država članica, v kateri je bil storjen prekršek, potem morajo to obvezno sporočiti Evropski komisiji. Mislim, da je ta direktiva izredno pomembna. Zato upam, da bo glas Evropskega parlamenta o tej zadevi pomagal tudi Evropskemu svetu, da naredi korak v pravo smer, z drugimi besedami, da to direktivo odobri. To je obvezno. Hvala lepa.

Bilyana Ilieva Raeva, v imenu skupine ALDE. – (BG) Gospa Ayala Sender, na začetku bi vam želela čestitati, ker ste enega izmed najbolj tragičnih socialnih problemov določili za našo skupno politično prednostno

nalogo. Kot ste rekli, gospod komisar, izguba človeških življenj danes močno presega številko, ki bi si jo želeli na splošni evropski ravni.

Imamo skoraj 70 standardov za različne rezervne dele za avtomobile, nimamo pa direktive, ki bi zmanjšala število ljudi, ki na cestah Evropske unije izgubijo svoje življenje. To je nesmisel. Varnost človeških življenj na naših cestah ni nič manj pomembna od okoljskih standardov, ki jih nalagamo državam članicam. V tem okviru moramo na glasovanju jutri zjutraj podpreti poročilo gospe Sender, ki predlaga obvezne čezmejne kazni za štiri glavne prekrške, ki povzročajo več kot 75 % smrtnih žrtev na cestah.

Izvajanje čezmejnih ukrepov proti tem prekrškom bo omejilo število resnih nesreč in nesreč s smrtnim izidom ter nas bo približalo 50-odstotnem zmanjšanju, ki ga želimo doseči do leta 2010. Splošna prometna politika temelji na splošni prometni zakonodaji Evropske unije in splošnih standardih, vendar ne vedno z uporabo istih meril. Govorimo o vožnji skozi rdečo luč in prekoračitvi dovoljene hitrosti, ne govorimo pa o delovanju semaforjev ali krožnih križišč ali o neuporabi mobilnih telefonov ali kajenju med vožnjo ali o tečajih vožnje v Evropski uniji ali splošnih kaznih, ki bi pretresle celo najbolj zakrknjene prekrškarje.

Če bi ta trenutek nek madžarski voznik smel prekršiti cestnoprometni zakonik v Nemčiji in če za to ne prejme nobene kazni, bi uvedba te direktive in vaši predlogi zagotovili, da bo kaznovan v svoji državi. Evropska unija potrebuje splošno evropsko politiko o varnosti v cestnem prometu, ki bo vzpostavila zadostno raven varnosti, da bi se zaščitila človeška življenja na naših cestah, od katere države članice ne bi smele odstopati.

Seveda se lahko zanesemo na Komisijo, da bo kaznovala tiste vlade, ki niso prav ravnale z odpadki, ki niso upoštevale Direktive o delovnem času ali ki so povzročile škodo okolju. Mar ne potrebujemo torej tudi mehanizmov, ki bodo zagotovili, da nacionalne številke smrtnih žrtev v prometu ne bodo presegle povprečnih evropskih vrednosti?

V tem okviru želim še enkrat poudariti, kako pomembno je, da splošno sprejete evropske kazalnike nesreč sprejmemo kot merilo. Gospa Ayala Sender, prepričana sem, da vaše poročilo ustvarja napredek proti oblikovanju celovite vseevropske politike varnosti v cestnem prometu. Ta direktiva bo zagotovila podlago za Evropo brez prometnih prekrškov, brez meja in brez vsakršne priložnosti za kršenje pravil.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, najprej se želim zahvaliti naši poročevalki. Na tem področju, ki se je nepričakovano spremenilo v sporno vprašanje, si je močno prizadevala, da bi dosegla soglasje, tudi s Svetom. Svet je izrazil zelo nelogično in zelo neevropsko stališče o tem vprašanju, saj je glavni cilj številnih vlad očitno, da zaščitijo svoje lastne hitre voznike, voznike, ki ne upoštevajo varnostne razdalje, ali vinjene voznike, ne glede na življenja, ki jih ogrožajo.

Kar se dogaja zdaj, je to, da ljudje upoštevajo omejitve v svoji državi, a takoj ko prečkajo mejo, dobijo težko nogo in ne morejo nehati pritiskati na plin, vse to pa prav zato, ker jim ni treba skrbeti, da bodo morali plačati kazen. Nekaj mora biti jasno: majhne države ali države z veliko turizma še posebej težko najdejo razumevanje pri svojih lastnih državljanih v zvezi s kaznimi, torej v zvezi z izvrševanje zakona, če so slednji popolnoma prepričani, da v praksi nekaterim drugim kazni sploh ne grozijo.

Torej, ko je za mano voznik, ki ne upošteva varnostne razdalje, na njegovem avtu pa je tablica iz druge države članice Evropske unije, se preprosto moram vprašati, ali to počne zato, ker je moje življenje vredno manj od življenja v njegovi državi, saj samo ljudem iz svoje države zagotavlja varnostno razdaljo. To ni prav, to ni evropsko in to zmanjšuje varnost v cestnem prometu.

Dobili smo dobro besedilo. Seveda pa nekaj še manjka: vprašanje o varstvu podatkov na primer ni bilo zadosti pojasnjeno. Vendar pa vas na koncu še prosim, da podprete moj predlog spremembe o omejitvi 70 EUR; šele takrat bomo razjasnili večji del razprave o neravnovesjih. Tu gre preprosto za to, da bi smiselno omejitev predstavljala premetena višina kazni.

Sebastiano (Nello) Musumeci, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospod Tajani, gospe in gospodje, 40 000 smrtnih primerov na leto je grozljiva statistika.

Če že ne katastrofa, so smrtne žrtve na cestah zagotovo izredno resen družbeni pojav, ob katerem države članice ne morejo storiti kaj več, kot voditi zaskrbljujoče evidence in sestavljati strašljive statistike. Nekateri bodo rekli, da je to posledica večje osebne mobilnosti; drugi, da je posledica čedalje večje mehanizacije. To je res, je pa tudi posledica počasne politike preprečevanja na eni strani in represije na drugi, tako s strani držav članic kot tudi dejansko s strani Evropske unije, ki do zdaj ni bila sposobna zagotoviti skupne politike varnosti v cestnem prometu.

Na podlagi nedavne raziskave, ki jo je izvedel italijanski statistični urad, je bilo ugotovljeno, da so v letu 2007 nesreče, ki so se zgodile v noči s petka na soboto, obsegale 44 % vseh prometnih nesreč v Italiji. Neodgovorno vedenje tistih, ki sedejo za volan, pa na žalost ni omejeno na samo eno državo, zato je zelo pomembno, da preučimo ta predlog direktive, ki želi odvrniti voznike avtomobilov do prometnih prekrškov, kjer koli se že nahajajo, da bi se do leta 2010 število smrtnih žrtev na cestah prepolovilo.

To je dobro, vendar so vsaj še v nekaterih primerih potrebne dodatne izboljšave. Naj vam navedem samo en primer: spremljanje prekrškov. Moje mnenje, gospod Tajani, je, da bi morali slediti švicarskemu zgledu. V Švici vsakega, ki zakrivi prometni prekršek, nekaj kilometrov kasneje ustavi prometna patrulja in zgodi se ena od dveh stvari: voznik bodisi takoj plača kazen ali pa mu zaplenijo avtomobil, dokler je ne plača.

Popolnoma se zavedam, da takšne politike ni lahko izvesti in da se mogoče zdi skrajna, vendar je nedvomno učinkovita, poleg tega pa vsi vemo, da raka ne moremo pozdraviti z aspirinom, mi pa imamo opravka z metastazami. Poročilo gospe Ayala Sender je kljub temu dobro poročilo in bo seveda prejelo mojo podporo.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, moj kolega Ari Vatanen, dobro znan prvak v avtomobilskem športu, pogosto pravi, da moramo nekega dne vsi umreti, vendar dodaja, da se to ne rabi zgoditi za volanom. Vendar pa se od leta 2005 število smrtnih žrtev v prometnih nesrečah ni zmanjšalo, kot bi se moralo. Zaradi števil iz leta 2007 smo še bolj zaskrbljeni. Prav ta nihanja so tista, ki najbolj kažejo, koliko moramo še storiti.

Vsi se zavedamo, da se kazni za mnoge prekrške, ki se zgodijo na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri ima voznik stalno prebivališče, najpogosteje ne izvršijo. Predlog direktive, o kateri razpravljamo, upravičeno opisuje sistem elektronske izmenjave podatkov, s katerim se želi olajšati čezmejni pregon denarnih prometnih kazni, pri tem pa se osredotoča na štiri najhujše prekrške, ki imajo posledice na človekovo življenje, v Evropi. Ta sistem je upravičen sam po sebi. Vendar pa je treba zaščititi tudi pravico državljanov do varstva njihovih osebnih podatkov.

Ocena Evropske komisije o izvajanju direktive je zato bistvenega pomena in bi jo bilo treba zelo natančno izpeljati. Še vedno obstaja problem različne pravne razvrstitve prekrškov po državah članicah, v katerih so storjeni. V nekaterih primerih so ti prekrški samo upravni, medtem ko gre v drugih za kazniva dejanja. V nekaterih primerih jih spremljajo dodatne kazni, kot je prepoved vožnje, v drugih se to ne zgodi. Zdaj ni čas za to, da bi se lotili tehničnih podrobnosti, je pa čas, da zahtevamo najboljše rešitve za preučitev izvajanja direktive v prihodnosti.

Poročevalka, ki ji moram čestitati, dejansko predlaga najboljše rešitve, ki vključujejo uskladitev tako določenih kazni kot tudi prakso in opremo nadzora varnosti v cestnem prometu. Po mojem mnenju obstajajo tudi dvomi v učinkovito pravico do pritožbe, kadar se voznik ne strinja z naloženo kaznijo. Ali bo ta pravica ustrezno zagotovljena, kadar se bo moral pritožnik pritožiti v jurisdikciji in na zakone, ki niso zakoni njegove države prebivališča? To je vprašanje, ki ga prepuščam v odgovor komisarju Tajaniju.

Vozniki morajo tudi biti ustrezno obveščeni o svojih novih pravicah in dolžnostih. Samo na ta način te pobude ne bodo razumeli kot represivnega instrumenta, temveč bolj kot način spodbujanja takšnega vedenja za volanom, ki je veliko varnejši in veliko bolj spoštljiv do življenja drugi ljudi in življenja samih voznikov.

Predsednik. – Hvala, gospod Queiró. Kar zadeva mene, bi vas rad potolažil. Moped uporabljam pogosteje kot avtomobil, a smrti bi se rad izognil tudi, ko sem na mopedu, ne samo, ko sem v svojem avtomobilu. .

Robert Evans (PSE). – Gospod predsednik, to je pomemben dokument in razočaran sem, da tukaj ni nikogar iz Sveta, ki igra zdaj ključno vlogo, saj je njegovo razmišljanje, če prav razumem, precej drugačno od razmišljanja tega Parlamenta.

Gospa Ayala Sender je govorila o zaskrbljenosti zaradi pravne podlage. Sicer podpiram načelo čezmejnega pregona, a ta mora biti pravno utemeljen in močnejši, kot je zdaj.

Prekrški, ki jih zajema ta predlog, so omejeni na prekoračitev dovoljene hitrosti, vožnjo pod vplivom alkohola, neuporabo varnostnega pasu in vožnjo skozi rdečo luč. Gospa Fouré je dejala, da tega ne smemo dopuščati, gospa Ayala Sender pa je govorila o ljudeh, ki se temu izmikajo. Upam, da bomo zdaj, ko se približujemo naslednji fazi razprave, obravnavali tudi za vidik izmikanja. Ljudje, ki se izmaknejo kazni zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prekoračitve dovoljene hitrosti ali vožnje skozi rdečo luč, so nevarni za druge državljane, vendar so to pogosto, in to trdim, isti ljudje, ki mislijo, da zanje ne veljajo tudi drugi prometni predpisi, bodisi da govorimo o prepovedi parkiranja, pristojbinah za zastoje ali, kot je rekla gospa Raeva, uporabi mobilnih telefonov med vožnjo. To so tudi tisti, ki se ne menijo za inovativne ukrepe, kot so območja z nizkimi

emisijami. Pri tem gre za zelo pomembna vprašanja, ki jih ne bi nihče smel zanemarjati. Čezmejni vseevropski pregon potrebujemo, da bi se borili proti vsem tem prekrškom.

Vsi ljudje, ki kršijo zakone, prispevajo k tistim 42 000 smrtnim žrtvam, o katerih je prej govoril gospod komisar. Če bi teh 42 000 smrtnih žrtev imeli na katerem koli drugem področju evropske dejavnosti, bi se okrog tega razburjali dan za dnem, teden za tednom, mesec za mesecem.

Kolegi, skupaj moramo ukrepati, da bi še drugič okrepili ta del zakonodaje za vse naše državljane v 27 državah članicah EU.

Predsednik. – Želim vas obvestiti, da je sekretariat Sveta prisoten in da v celoti upošteva vse, kar pravite. To govorim vsem, ki ste tukaj spregovorili, in zaradi vseh danih pripomb. Gospod Rack, dajem vam besedo; imate dve minuti časa.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, dobro je, da se končno strinjamo o skupnem preganjanju štirih pogostih prekrškov, a tisto, kar je res pomembno je, da se te prometne prekrške zares kaznuje, in ne da zgolj rečemo, da se strinjamo o tem, da je treba številne prekrške preganjati.

Glavni problem v resnici je, da številne države članice ne preganjajo tistega, kar je treba preganjati. Zaradi tega se mi zdi nerazumljivo – in to moramo povedati jasno in glasno –, da se nekatere države članice – ki so v prvi vrsti tudi tiste, ki ne želijo izvrševati kazni za prometne prekrške iz drugih držav članic – skrivajo za pravnim vprašanjem in navzkrižjem pristojnosti. Kar je pomembno tu, je, da vztrajamo na temeljnem stališču Lizbonske pogodbe.

V vsakem primeru pa je pomembno, da države članice ne ščitijo svojih državljanov pred tem, kar ušpičijo v drugi državi članici. Zardi tega mi je zelo žal, da moram pogrjati Komisijo – a to moram res storiti – in vprašati, zakaj ni nihče še nikoli pomislil na uvedbo ali vsaj zagrozil z uvedbo postopka za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki sistematično ne preganjajo nekaterih prekrškov.

Mislim, da bi to bil smiseln pristop, zelo jasen signal, da gre za res pravo zaskrbljenost s strani Evrope in Evropske skupnosti, zato bi to še posebej priporočil.

Druga točka, ki je po mojem mnenju pomembna je, zakaj v ta sistem ne vključimo tudi držav kandidat? Prihajam iz države, v kateri je veliko voznikov iz sosednjih držav, ki še niso ali so komaj postale države članice Evropske unije, in mislim, da je to, da so v naši državi nekaznovani, popolnoma neupravičeno.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Gospod predsednik, gospod komisar, želel bi čestitati gospe Ayala Sender za njeno odlično poročilo. Je zadnje od številnih zelo dobrih poročil, ki jih je pripravila ena izmed najboljših kolegic iz tega odbora.

Opredeljeni so bili štirje vzroki nesreč in štiri področja za ureditev na evropski ravni. To so prekoračitev dovoljene hitrosti, neuporaba varnostnega pasu, vožnja pod vplivom alkohola in vožnja skozi rdečo luč. Gre za res zelo pomembne dejavnike v zvezi z nesrečami.

Gospod komisar, vaše stališče glede Evropskega sveta je zvenelo zelo ostro. Skrajno hudo je, da naši ministri pristopajo k tako pomembnem vprašanju, kakršno je varnost v cestnem prometu, na ta način. Ta zadeva se nanaša na naš prostor v Uniji, ki je odprt prostor. Nekaznovanost ali občutek nekaznovanosti je pravi vir neodgovornega vedenja.

Želel bi spregovoriti o še enem zelo pomembnem dejavniku. Državljanje Unije se obravnava različno, odvisno od tega, na ozemlju katere države se znajdejo. Potreben je učinkovit sistem. Treba je razumeti, da bodo kazni izvršene, ne glede na zadevno geografsko področje Evropske unije. Če bodo predpisi, o katerih razpravljamo, to zagotovili, jih bomo lahko šteli za enega izmed naših uspehov. Zelo sem zadovoljen, da sem dobil besedo, zlasti zato, ker sem seznanjen z razmerami v moji državi, na Poljskem, kjer vsako leto na cestah izgubi življenje 5 600 ljudi.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Črni merilec, ki beleži prometne nesreče s smrtnim izidom na evropskih cestah, se še vedno grozeče obrača; potem ko je število smrtnih žrtev nenehno upadalo, se je v zadnjih nekaj letih ustavilo. Da bi uresničili zastavljene cilje EU, so potrebna nova prizadevanja. Evropska komisija je sestavila in pripravila predloge, poročevalka je dodala še svoje in zdaj imamo poročilo, ki je pomembno za vse, o izvrševanju kazni za prometne prekrške iz drugih držav članic. Število smrtnih žrtev je od države do države v Evropski uniji zelo različno. Na cestah v Litvi umre petkrat več ljudi kot v starih državah članicah EU. Sicer ne želim prenašati glavnega bremena na Bruselj, a medtem ko poudarjamo odgovornost držav

članic, sem še vedno prepričan, da bi Evropska unija morala postopoma oblikovati skupno ali vsaj usklajeno politiko in predpise o vedenju voznikov na cestah. O tem smo že razpravljali in v celoti se strinjam.

Strinjam se še toliko bolj, ker se po širitvi schengenskega območja tako v starih kot novih državah članicah Evropske unije pojavlja čedalje več avtomobilov z registrskimi tablicami različnih držav članic. V interesu vseh nas je, da se kultura pametne vožnje razširi po vsej Evropski uniji, da bi občutek nekaznovanosti izginil; „v tuji državi bom vozil in parkiral, tako kot to počnem ponavadi, tako ali tako me ne bo nihče našel.“ Zaradi tistih držav članic, ki nasprotujejo predlogom te direktive, pa če to hočejo ali ne, se črni merilec obrača hitreje.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Odkrivanje in kaznovanje voznikov, ki zakrivijo prometne prekrške v Evropski uniji, je mogoče nepriljubljen predlog, vendar je povsem logičen in praktičen. Nerazumljivo je, da se države članice lahko dogovorijo o uskladitvi novih varnostnih lastnosti vozil, ki se proizvajajo za uporabo v EU, da bi se tako zmanjšal vpliv prometnih poškodb, obenem pa se ne želijo dogovoriti o preprečevanju teh nezgod. Predlog o računalniškem sistemu, ki bi državam članicam omogočal izmenjavo informacij o prometnih prekrških, bi moral biti samoumeven v okolju, v katerem se ljudje dejansko že dolga leta prosto gibajo.

Vendar pa bi bilo koristno tudi, če bi uskladili sisteme prometnih prekrškov. Zavedam se, da bi bilo težko uporabiti isto merilo v južni Italiji in severni Evropi, možno pa je tudi, da nekatera pravila ene vodijo vedno k enakim prometnim prekrškom ali resnosti teh prekrškov. Vendar bi se po mojem mnenju države EU morale znati dogovoriti o glavnih prekrških, za katere je znano, da predstavljajo največ prometnih nesreč iz leta v leto. Predlog Komisije in poročevalke seveda podpiram.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospod predsednik, neverjetno je, da smo tako dolgo potrebovali, da bi poskusili sprejeti zakonodajo, ki veji prometne zakonodaje omogoča, da prečka meje držav članic EU, da bi lahko reševala življenja. Še bolj neverjetno je, da Svet to ovira. Neverjetno je tudi, da določamo najvišje omejitve hitrosti za naše avtomobile, obenem pa proizvajamo vozila, ki lahko dosežejo dvakratno ali trikratno najvišjo hitrost. In neverjetno je, da imamo zakonite meje alkohola za voznike, obenem pa naše državljane bombardiramo – zlasti v času praznikov – z oglasi, ki prikazujejo alkoholne pijače. V nekaterih primerih uživanje alkohola posebej povezujemo s privlačnostjo in moškostjo.

Gospod komisar, prosim, ne vrzite puške v koruzo. Prosim, borite se z nami proti Svetu, ki je danes odsoten, da bi rešili življenja in naredili naše ceste varnejše.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zahvaliti se moram vsem tistim, ki so se udeležili te razprave. Podprli so odločitev, ki jo bo jutri, upam, sprejel tudi ta Parlament, in podprli so delo Komisije v Svetu. Ne bo lahko, vendar sem prepričan, da bomo skupaj na koncu to dosegli.

Moram poudariti resnost prometnih prekrškov, o katerih razpravljamo in ki povzročajo večino nesreč s smrtnim izidom. Dovolite mi, da se skupaj z vami vrnem k nekaterim statističnim podatkom: na podlagi presoje vpliva iz leta 2007, ki vključuje ocene prejšnjih treh let, je 30 % smrtnih žrtev v prometu zakrivila prekoračitev dovoljene hitrosti, 25 % pa vožnja pod vplivom alkohola in, moram dodati, vožnja pod vplivom mamil. Zato podpiram predlog spremembe 38, ki ga je vložila gospa Lichtenberger in ki besedilo Komisije še dodatno krepí. Nekoliko dvomim v vprašanje o 70 EUR, ker bi s tem dobili neenako obravnavanje.

Sedemnajst odstotkov nesreč je posledica neuporabe varnostnega pasu in približno 4 % so posledica vožnje skozi rdečo luč. Skupaj je 75 % smrtnih žrtev prometnih nesreč posledica ene ali več izmed teh štirih kršitev prometnih predpisov. Mislim, da je to vse, kar sem hotel povedati. Zaradi jasnosti mi dovolite, da se obrnem na Svet, na tiste ki predstavljajo Svet, generalni sekretariat Sveta, in da ponovi, kar sem pred nekaj dnevi povedal na Svetu prometnih ministrov: Komisija ne namerava zmanjšati pristojnosti držav članic; zanima nas samo zmanjšanje števila smrtnih žrtev na cestah v Evropski uniji. S tem se nikakor ne želimo – naj odgovorim še gospodu Racku – skrivati za uporabo zakonodaj.

V zvezi z zadevnimi prekrški, smo vedno močno nasprotovali državam članicam, vendar samo pri zadevah, ki se nanašajo na druge oblike prevoza in ne na avtomobile, saj smo tokrat prvič sprejeli ukrepe v avtomobilskem sektorju. Imamo zakonodajo o vožnji težkih tovornih vozil, ne pa tudi o avtomobilih. Zato mislim, da se, zahvaljujoč spodbudi, ki jo je danes dal Parlament, v Komisiji – to lahko zagotovim vsem in tudi gospodu Matsakis – premikamo naprej; ne nameravamo se ustaviti, kajti, ponavljam, ko gre za reševanje človeških življenj, ni nobenega pravnega pridržka, ki bi lahko blokiral ukrepe tistih, ki imajo politično odgovornost do pol milijarde evropskih državljanov.

Za konec, gospod predsednik, naj povem, da upam, da bodo ti božični in novoletni prazniki dali čas za premislek vsem ministrom, ki so imeli pomisleke glede besedila, ki ga je Komisija s podporo Parlamenta predstavila Svetu. Na koncu, gospod predsednik, ker je to moj zadnji govor pred božičnim dopustom, bi želel v imenu Komisije zaželeli vse najboljše vsem spoštovanim poslancem, predsedstvu in celotnemu Parlamentu.

Predsednik. – Hvala, gospod Tajani. Seveda vam tudi mi vračamo lepe želje, kar pa zadeva Svet, na dvanajsto noč bomo pripravili vreče premoga, če bodo poredni!

Inés Ayala Sender, poročevalka. – (ES) Gospod predsednik, želela sem se vam pritožiti prav zaradi neprisotnosti Sveta, vendar dejansko vidim enega predstavnika, čeprav bi mi bilo seveda ljubše, če bi tu bil neposredni predstavnik predsedstva. Dejstvo pa je, da je bil gospod Borloo zelo utrujen.

Želela bi se zahvaliti mojim kolegom poslancem za njihove izjave. Nekaterim izmed njih lahko povem, da smo govorili z evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, da bi zagotovili popolno tajnost osebnih podatkov. Zlasti smo v zvezi s postopkovnimi zagotovili poskusili, z neprecenljivo pomočjo Komisije in pravnih služb Parlamenta, obravnavati vsa tisto, kar je na tej stopnji direktive mogoče.

Kar zadeva švicarski sistem, lahko povem, da je trenutno problem v tem, da naša policija običajno ne more izmenjevati podatke o nerezidentih ali jih obveščati. V tistih primerih, ko jih ujamejo, od njih tudi zahtevajo plačilo, to pa velja za vse naše države članice. Vendar pa teh podatkov ni mogoče pridobiti, kadar se uporabljajo radarji ali kamere – torej mehanska sredstva –, to pa je sistem, ki ga zdaj izvajamo.

Želela bi se samo zahvaliti vsem za potrpežljivost, saj na nekaterih področjih nismo mogli širše spregovoriti o delu, ki so ga opravili na primer gospod Evans, gospa Lichtenberger in gospa Ticău. Klub temu imamo klavzulo o pregledu. Komisija nam je zagotovila, da predvideva, da bo presoja opravljena v dveh letih po začetku izvajanja direktive in da bodo takrat, kot je primerno, sprejeti novi vidiki.

Seveda je treba direktivo sprejeti, da bi se to zgodilo. Za to potrebujemo politične rešitve in ne nepomembne pravne zvijače. Zato se zahvaljujem tako Komisiji kot francoskemu predsedstvu, predvsem pa mojim kolegom poslancem, ne samo za njihovo potrpežljivost in podporo, temveč, upam, tudi za jutrišnji glas. Ta mora biti čim bolj enoglasen, da bi lahko skupaj s Komisijo postavili naproti češkemu predsedstvu in poudarili potrebo po tem, da se ta direktiva odobri.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 17. decembra.

Pisne izjave (člen 142)

Zita Pleštinská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Prekoračitev dovoljene hitrosti, vožnja pod vplivom alkohola, neuporaba varnostnega pasu in vožnja skozi rdečo luč so glavni vzroki nesreč s smrtnim izidom, ki se pogosto dogajajo na evropskih cestah, zato EU poskuša narediti prvi korak v smeri k uskladitvi pravil za te štiri prekrške.

Prispevek direktive razumem kot združen evropski pristop k izvrševanju denarnih kazni in njihovi višini ter uporabi računalniškega omrežja za izmenjavo informacij. Slaba stran je to, da se vozniki ne zavedajo sprememb pravil o izvrševanju denarnih kazni v okviru EU.

Menim, da je pomembno, da Komisija skupaj s državami članicami sproži informativno kampanjo, da bi državljane, ki prečkajo meje drugih držav članic, vnaprej seznanila s pravnimi posledicami kršitve zakona v smislu višine in zaračunavanja možnih denarnih kazni. Vozniki morajo imeti pravico, da prejmejo obvestila v jeziku, ki ga razumejo, zlasti kadar ima izročitev obvestila pravne posledice. Morajo biti seznanjeni z veljavnostjo odločitev, možnostmi pritožb in posledicami v primeru neodgovarjanja.

Mislim, da bo ta direktiva voznike prepričala, da bodo vozili previdneje in varneje, in da bo prispevala k zmanjšanju prometnih nesreč s smrtnim izidom na evropskih cestah, kjer je leta 2007 umrlo 40 000 ljudi. Sprejetje direktive o lažjem čezmejnem pregonu na področju varnosti v cestnem prometu podpiram in zato pozdravljam poročilo poročevalke, gospe Ayala Sender.

20. Vrednostni papirji in dogovori o finančnem zavarovanju (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0480/2008) gospe Kauppi v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in kreditnih zahtevkov [KOM(2008)0213 - C6-0181/2008 - 2008/0082(COD)].

Piia-Noora Kauppi, poročevalka. – Gospod predsednik, imela sem to čast, da sem bila poročevalka za temo o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in o direktivi o dogovorih o finančnem zavarovanju. Jutri zapuščam Parlament – to je moje zadnje zakonodajno poročilo za Evropski parlament –, zato se opravičujem, če bom nocoj malo bolj čustvena.

To ni najbolj politična zadeva. Včasih v Evropskem parlamentu opravljamo čisto tehnična dela, vendar pa sem popolnoma prepričana, da bo ta direktiva, ta zakonodaja, Evropi pomagala naprej.

Cilj te zakonodaje je posodobiti direktive v skladu z najnovejšim tržnim in zakonodajnim napredkom. Najpomembnejša sprememba, ki jo prinaša direktiva o dokončnosti poravnave pri plačilih, je razširiti področje zaščite direktive tako, da bo pokrivala tudi poravnavo v nočnem času in poravnavo med povezanimi sistemi; to je zelo pomembno, saj se je v zadnjem času močno povečalo število povezav in potrebo po interoperabilnosti. Direktiva MIFID, za katero sem prav tako imela čast biti poročevalka v Parlamentu, in Evropski kodeks ravnanja glede poravnave poslov z vrednostnimi papirji bosta postala vedno bolj uporabna, kar pomeni, da ne bo več potrebe po usklajevanju dogovorov o poravnava in finančnih zavarovanjih.

Glede Direktive o dogovorih o finančnem zavarovanju (FCD) je zelo pomembno, da sprejmemo kreditne zahteve kot finančno zavarovanje. Evropski parlament je želel tudi razširiti obseg instrumentov, ki so sprejemljivi kot zavarovanja v medbančnih kreditnih zahtevkih. Zame je bila izključitev mikropodjetij in malih podjetij sprejemljiva, kot na primer potrošniška posojila.

Vzpostavitev usklajenega pravnega okvira za uporabo kreditnih zahtevkov kot zavarovanj v čezmejnih poslih pomaga krepiti likvidnost trga in zagotavlja ustrezno delovanje sistemov poravnave v hitro razvijajočih se trgih. Nove direktive tudi uvajajo mnoge poenostavitve, pojasnila in opredelitve. Te rešitve bodo močno pripomogle h krepitvi orodij za upravljanje nestabilnosti finančnih trgov.

Moj cilj je bil doseči kompromis na prvi obravnavi, zato smo se ves čas pogajali s Svetom in Komisijo. Pogajala sem se tudi z ostalimi političnimi skupinami, predvsem z gospo Berès in gospo Starkevičiūtė, da bi tako dosegli kompromis, ki bi zadovoljil vse v Parlamentu. Zelo sem zadovoljna, da je Odbor za ekonomske in monetarne zadeve soglasno sprejel poročilo.

Nazadnje pa sem prav tako zelo zadovoljna s kompromisom, o katerem bomo glasovali na delnem zasedanju ta teden. Pri mnogih zadevah so pogajanja potekala dobro in lahko smo se dogovorili o osnovnih smernicah te zakonodaje. Seveda pa je bilo tudi nekaj kontroverznih zadev, pri katerih nisem mogla uresničiti vseh svojih ciljev.

Tako med pogajanjem nisem uspela pridobiti podpore za predlog ECON o spremembi opredelitve sistema, ki bi omogočila, da bi v okvir zaščite direktive vključili sisteme, ki temeljijo na pravnem aktu ECB, ter tako omogočili Evropski centralni banki, da bi sama določila takšne sisteme. Vesela sem, da je Evropska komisija med pogajanjem izjavila, da načeloma podpira takšno spremembo in bo najverjetneje kmalu predstavila predlog v tej smeri.

Glede direktive o finančnih zavarovanjih in notifikacijah bi si želela, da bi vse države že ukinile zahtevo po notifikacijah, ki po mojem mnenju samo povečuje obseg birokracije in nima posebnega cilja; vendar pa, kot sem ugotovila, je ta zadeva zelo občutljiva za nekatere države članice, zato sem zadovoljna, da smo vključili določbo o preverjanju.

Mislim, da bo mogoče po nekaj letih tudi tiste maloštevilne države članice, ki še vedno zahtevajo te predhodne notifikacije, prepričati, da bodo prenehale s to nepotrebno prakso. Kot sem že omenila, sem zadovoljna, da smo lahko poiskali kompromis, o katerem smo se lahko vsi strinjali. Upam, kolegi poslanci, da boste v četrtek glasovali o tej zakonodaji.

Nazadnje pa naj povem še, da mi je bilo v veselje delati z vsemi vami ta zadnja leta. To je moje 20. in hkrati zadnje zakonodajno poročilo. Pogrešala bom Parlament, to stavbo in vse vas.

Predsednik. – Gospa Kauppi, še enkrat se vam zahvaljujemo za vaše delo in vam želimo vse najboljše v prihodnosti.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poročevalcema, gospe Kauppi in gospodu Sakalasu iz Odbora za ekonomske in monetarne zadeve oziroma Odbora za pravne zadeve za hitro in zelo učinkovito delo na tem dokumentu.

Direktive o dokončnosti poravnave in finančnih zavarovanjih dobro delujejo in imajo močno podporo na trgu. Kljub vsemu pa sem vesel, da smo lahko dosegli dogovor o potrebnih prilagoditvah in uskladitvah z najnovejšimi dogajanjem na trgu in v zakonodaji v manj kot osmih mesecih. To je pomembno za finančno stabilnost in predvsem za nadaljnje ustrezno delovanje sistemov poravnave, ki so vedno bolj povezani med sabo, hkrati pa ohranitev njihove identitete. Nobene potrebe ni bilo, da bi ustvarili supersisteme, kar je jasno navedeno v spremembah.

Moje službe so začele pripravljati predlog za Komisijo v začetku leta 2007, pred začetkom trenutne finančne krize. Kljub vsemu pa verjamem, da spremembe, ki smo jih predlagali, upravičujejo izzivi, ki jih je prinesla kriza. Vzpostavitev usklajenega pravnega okvira za uporabo kreditnih zahtevkov kot zavarovanj v čezmejnih poslih bo še bolj okrepila likvidnost trga, ki je v trenutnem okolju tako potrebna.

Pričakujemo, da bodo kreditni zahtevki v prihodnosti pogostejše uporabljeni, če bodo poenostavljena pravila. Seveda pa je to odvisno od povpraševanja na trgu po drugih oblikah zavarovanja. Vendar pa smo v prvih mesecih finančne krize lahko videli, da je povpraševanje po kreditnih zahtevkih naraščalo, na primer v primerjavi z znanimi s premoženjem zavarovanimi vrednostnimi papirji. Razlaga je preprosta: vse dokler se kreditni zahtevki ne združujejo, kot je to primer pri listninjenju, lahko prejemnik zavarovanja oceni njihovo posamično kreditno sposobnost, preden se odloči, ali jih bo sprejel ali ne. Pri glasovanju o poročilu gospe Kauppi vas prosimo, da se strinjate s tem, da se omogoči uporaba kreditnih zahtevkov z ukinitvijo določenih formalnih zahtev.

Komisija se zavezuje, da vam bo po teh spremembah poročala čez pet let. Predvsem bomo preverili, kako deluje ukinitve obveznosti registracije ali obveščanja dolžnika o zagotovitvi kreditnih zahtevkov kot finančnega zavarovanja, zlasti v tistih državah članicah, ki trenutno oklevajo in želijo biti izvzete iz člena 3(1) Direktive o dogovorih o finančnem zavarovanju.

Naj izkoristim to priložnost in zaželim Piii-Noori Kauppi vse dobro v prihodnosti. Vem, da se vrača na zelo zanimiv položaj na Finskem. V času, ko sem bil sam komisar, sva izredno dobro sodelovala, vedno je bila pripravljena pomagati in z veliko predanostjo se je lotila vsake naloge, ki ji jo je dodelil Parlament. Prepričan sem, da bo tudi njena nadaljnja poklicna pot zelo uspešna, njej in njeni družini pa želim vse dobro.

Aloyzas Sakalas, pripravljač mnenja Odbora za pravne zadeve. – Gospod predsednik, Odbor za pravne zadeve me je imenoval za sestavo mnenja za glavno poročilo gospe Kauppi v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve. Predložil sem dve spremembi. Odbor za pravne zadeve je potrdil osnutek mnenja in podpira spremembe, ki sem jih predložil, namreč da bi morala imeti Evropska centralna banka možnost neposrednega imenovanja in obveščanja lastnih sistemov brez vmešavanja nemške Bundesbank ali drugih nacionalnih oblasti.

Organizirali smo dialog s strokovnjaki iz Evropske centralne banke, Sveta in Evropske komisije. Strokovnjaki iz Evropske centralne banke so dali izjavo in izrazili močno podporo spremembam, ki jih je predložil Odbor za pravne zadeve. Nasprotno pa je imel Svet težave pri iskanju kompromisa v delovnih skupinah glede ene od predloženih sprememb, saj države članice niso naklonjene temu, da bi ECB dale pravico do neposrednega imenovanja in obveščanja lastnih sistemov. Obžalujem, da te predložene spremembe Svet ni sprejel, vendar pa verjamem, da obstaja odlična priložnost za obravnavo te teme v prihodnosti.

PREDSEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

Othmar Karas, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospa Kauppi, gospe in gospodje, dovolite mi, ker lahko sedaj govorim v imenu skupine, da začnem z zahvalo Piii-Noori Kauppi v imenu svoje skupine, ne le za njeno izjemno predanost, ampak predvsem za njeno zavzetost za delo v Parlamentu in pripravljenost na sklepanje kompromisov. Pri njej vedno veš, kaj zastopa, in veš tudi, da sodeluje z drugimi. Vrača se na zanimiv položaj in kar je še pomembneje, imela bo več časa za materinstvo. Zahvaljujem se vam za dobro sodelovanje in vam želim vse najboljše.

Pri tem pregledu je Evropska unija zopet našla pravi odgovor za krizo na finančnih trgih. Še vedno obstaja veliko preveč razlik med posameznimi državami članicami in začeto usklajevanje je korak v pravi smeri. Kriza na finančnih trgih, kot lahko vidimo iz tega primera, je hkrati tudi priložnost za komunikacijo s strani Evropske unije in za stalno izboljšanje našega evropskega finančnega tržnega sistema. Jasno bom povedal, da je za stabilnost finančnih trgov izjemno pomembno zagotoviti sistem poravnav, ki ustrezno deluje, predvsem na hitro rastočih trgih, v trenutnih razmerah pa je to samo še bolj pomembno.

Zame obstajajo tri pomembne točke. Najprej, usklajen pristop pri teh poročilih. Drugič, podpiram poenostavitev uporabe obeh direktiv. Tretjič, rezultate tega poročila in direktive bom upošteval v svojem poročilu o Direktivi o kapitalskih zahtevah in s tem pripomogel k bolj celovitemu poročilu in usklajenemu pristopu.

Pervenche Berès, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospa Kauppi, prosim, dovolite mi, da v imenu Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu še sama nekaj dodam k prej povedanim pozitivnim komentarjem. Res je, da pri pogajanjih z vami vedno vemo, kje smo. Imate svoja mnenja, vendar pa je pri pogajanjih z vami vse zelo črno in belo. Na koncu smo vedno natančno vedeli, kje smo, in smo tako lahko dosegli napredek. Zopet ste pokazali svojo sposobnost, da delate s komer koli. Menim, da je to posebna lastnost inteligentnosti tega parlamenta. V te posebnem poročilu vam je prav to omogočilo, za kar smo si vsi že od začetka prizadevali, da ste dosegli dogovor že na prvi obravnavi.

Jedro poročila govori o zadevi, ki jih Komisija na žalost ne namenja dovolj pozornosti. To je vprašanje „novega trga“, glede katerega bi si po sprejemu Direktive o trgih finančnih instrumentov želeli, da bi Komisija predložila konkretnjše predloge za organizacijo, strukturiranje, nadziranje in urejanje trga, znanega kot „novi trg“.

To je zelo majhno poročilo, zelo praven in zelo tehničen gradnik, ki je uporaben, vendar pa ne more skriti ogromne naloge, ki je pred nami, glede katere še vedno čakamo predloge Komisije. Rezultati tega, kar je Komisija želela sprožiti s kodeksom ravnanja, so zelo omejeni. Segaj pričakujemo oceno in kot mnoge druge zainteresirane strani na trgu smo tudi sami zelo razočarani, saj je popolnoma jasno, da samoregulacija na tem področju ne zadostuje.

Pojavili sta se dve glavni težavi v tem posebnem in zelo specifičnem besedilu, ki ga imamo danes pred seboj. Prvič, morali smo se odločiti, ali naj Evropska centralna banka dobi posebna pooblastila pri tem ukrepu. Verjamem, da so bili dani uporabni predlogi. Vendar pa svet ni želel iti mimo trenutne situacije in zaradi naše modrosti in smisla za odgovornost smo ta kompromis sprejeli. To je torej vodilo v uravnotežen predlog, ki ga imamo sedaj na mizi in s katerim se moramo seznaniti.

Drugi pomemben element je bil zagotoviti, da način, kako so se sistemi povezovali, sam po sebi ni ustvarjal avtonomnih sistemov. Še enkrat je stališče, ki ga je sprejel Parlament, razumno stališče, ki omogoča vzpostavitev te povezave, ne da bi postala avtonomna, česar s tem besedilom nismo želeli doseči.

Očitno obstaja še mnogo vprašanj, ki jih je treba rešiti, in upam, da bo Komisija, ki ima na tem področju pobud monopol, ravnala v skladu s svojo odgovornostjo.

Margarita Starkevičiūtė, v imenu skupine ALDE. – (LT) Predstavljeni dokument je le videti tako tehničen. V resnici zagotavlja delovanje varnega sistema poravnav vrednostnih papirjev, ki je pomemben za mnoge ljudi, ki so vključeni v pokojninske sklade, zavarovalne sheme ali naložbene sheme. Poročevalkin dokument je zelo dobro pripravljen, kar je značilno za vse njene dokumente. Zelo sem zadovoljna, da sem imela to čast, da sem delala z njo pri pripravi številnih finančnih dokumentov, in žal mi je, da je danes njen zadnji dan v Evropskem parlamentu. V skupini Zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo se strinjamo s tem dokumentom, saj odraža naše stališče. In kakšno je to stališče? Najprej verjamemo, da je treba skupni trg poravnav vrednostnih papirjev Evropske unije razširiti, saj je zelo razdrobljen. Vendar pa ne želimo vzpostaviti monopola; zato verjamemo, da predstavljeno poročilo vzpostavlja pogoje za prilagodljivo vzpostavitev sporazuma o sodelovanju za različne sisteme in uvedbo novih povezav.

Menimo, da je zelo pomembno, da so postopki v zvezi z urejanjem finančnih zavarovanj poenostavljeni in jasnejši ter da bi moralo biti v primeru insolventnosti in v drugih kritičnih primerih enostavneje reševati nesporazume glede lastnine in da bi morali biti vsi pogoji jasnejši. Videti je, da je bil tudi ta cilj dosežen.

Podobno kot drugim poročevalcem mi je žal, da ni bilo mogoče rešiti problema s sistemi poravnav, ki jih je vzpostavila Evropska centralna banka. Rada bi pozvala Komisijo, naj čim prej pripravi kompromisni predlog o tej zadevi, saj bo morala Evropska centralna banka posvetiti vedno več pozornosti delovanju takšnih

sistemov in zato je treba rešiti vprašanje njihovega vzdrževanja, saj je najbrž prav to tisto, kar ustavlja širitev teh predpisov na obstoječe sisteme, ki so pod nadzorom Evropske centralne banke.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) Rad bi čestital poročevalki Piia-Noori Kauppi za njeno poročilo o direktivi o finančnih zavarovanjih, ki vsebuje tri glavne spremembe k trenutni direktivi. Te so izključitev kreditnih sporazumov za potrošnike in mala podjetja iz področja uporabe direktive; uvedba klavzule o časovni omejitvi petih let glede pravice držav članic, da zahtevajo obvestilo o registraciji, in nenazadnje razširitev področja uporabe direktive s predlogom, naj kot sprejemljiva zavarovanja vključuje medbančna posojila in ne le posojil centralne banke, kot je predvideval prvotni predlog.

Verjamem, da so predložene spremembe skladne z evropskimi predpisi na tem področju, kar je eden od razlogov, da podpiram sprejetje teh predlogov. Naj se za konec zahvalim gospe Kauppi za vse njeno trdo delo v Evropskem parlamentu in ji zaželim veliko uspehov na novi poklicni poti. Hvala.

Zuzana Roithová (PPE-DE). Gospa Kauppi, rada bi se vam zahvalila za vaše delo, profesionalnost in predanost pri pogajanjih za doseg kompromisa o predlagani direktivi, ki bo nedvomno pomagala pri stabilizaciji finančnih trgov. Čestitam gospe Kauppi, da je dosegla sporazum že na prvi obravnavi. Prav tako se ji želim danes zahvaliti za vse njeno delo v Evropskem parlamentu, ne le za okrog 20 poročil, ki so pokrivala teme, kot so gojenje dobre prakse v bančnem sektorju, na primer v zgoraj omenjenem kodeksu. Vendar pa je Piia Kauppi svojo profesionalnost izkazala tudi pri številnih drugih poročilih. Zelo cenim stališče, ki ga je zavzela v našem skupnem boju proti patentiranju programske opreme v času, ko Evropska unija nima evropskega patenta. Njeno odsotnost bomo čutili, dokler se morda ne bomo pogajali o tem patentu v prihodnosti. Zahvaljujem se vam za sodelovanje.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, vsem bi se rad zahvalil za njihov prispevek k razpravi in, kot sem že prej omenil v svoji izjavi, v celoti podpiram poročilo Parlamenta.

Direktivi o dokončnosti poravnave in finančnem zavarovanju sta dva temelja okolja trgovanja po zaprtju borze in ni dvoma, da trenutne spremembe predstavljajo zelo pomemben napredek.

Komisija je podprla zahtevek ECB za določanje sistemov neposredno Komisiji, vendar pa trenutno za to ni zadostne podpore v Svetu. Vsekakor pa je to nekaj, k čemur se bomo še vrnili v bližnji prihodnosti.

Še enkrat želim gospe Kauppi vse najboljše.

Piia-Noora Kauppi, poročevalka. – Gospod predsednik, rada bi se zahvalila kolegom za njihove prijazne besede, komisarju pa za sodelovanje v vseh teh letih.

Želim izpostaviti nekaj političnih točk, najprej glede kodeksa ravnanja pri obračunu in poravnavi. Menim, da ni pravi čas, da bi delali dokončne ocene glede uvedbe kodeksa. To je eden od razlogov, zakaj so bili nekateri udeleženci na trgu proti razvoju povezav in interoperabilnosti. Pravijo, da so problemi pri dokončnosti poravnave in tudi pri usklajevanju različnih pravil. Menim, da bomo udeležencem na trgu s sprejetjem te direktive olajšali sprejemanje povezav in interoperabilnosti z njihovimi sistemi.

Druga stvar zadeva ECB. Menim, da lahko bolj sodelujemo s Komisijo, predvsem pri ustvarjanju pristopa Skupnosti k različnim temam. Imamo že praktičen razvoj, ki vodi v sprejetje sistemov Skupnosti, ECB pa ustvarja sisteme, ki temeljijo na mrežah, ki ne delujejo v skladu z zakonodajo nobene konkretne države članice. Neumno bi bilo, da bi prevzeli to vsakodnevno prakso, medtem ko poskušamo posodobiti evropske zakone. Zato sem zelo zadovoljna, da bo Komisija preučila to zadevo. Mogoče bo v naslednjem parlamentarnem obdobju primeren čas, da ti sistemi, ki jih je postavila ECB, postanejo del Direktive o dokončnosti poravnave.

Glede Haaške konvencije pa naj samo povem, da smo videli, kako težko se je dogovarjati o podrobnostih, če je treba pri tem upoštevati direktive Evropske skupnosti. Zelo pomembno je, da napredujemo s Haaško konvencijo in s pogajanjmi o različnih vprašanjih, ki zadevajo civilnopravna vprašanja. Predvsem pa je bilo težko poskušati najti kompromis o času začetka veljavnosti in času preklica. To so zelo postranske zadeve, vendar pa menim, da se tudi Komisija pri teh pomembnih temah pomika naprej, mogoče v naslednjem mandatu.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek.

21. Sistemi zajamčenih vlog glede stopnje kritja in zamude pri izplačilu (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0494/2008), ki ga je pripravil gospod Ehler, v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 94/19/ES o sistemih zajamčenih vlog glede stopnje kritja in zamude pri izplačilu [KOM(2008)0661 - C6-0361/2008 - 2008/0199(COD)].

Christian Ehler, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, danes zaključujemo zelo hiter postopek reforme Direktive o sistemih zajamčenih vlog. Celoten postopek kaže na sposobnost in hkrati omejitve evropskih institucij. Komisija je šele sredi oktobra dala predlog o spremembi direktive, ki ima tako političen kot tudi gospodarski cilj, namreč povrniti zaupanje vlagateljev v finančni trg, čezmejno dejavnosti bank in urejanje finančnih trgov na splošno.

Dosegli smo povišanje stopnje zajamčenih vlog, očitno skrajšanje plačilnih rokov v primeru krize in ukinitve skupnih zajamčenih vlog. Bilo je nesprejemljivo, da velike banke niso mogle predvideti propada lastne institucije in so zato skupaj z njimi propadli mali vlagatelji. Dosegli smo povišanje stopnje zajamčenih vlog od leta 2010 na 100 000 EUR, kar predstavlja 90 % vlog v Evropi.

V Evropskem parlamentu smo odigrali hitro in konstruktivno vlogo v postopku. Odpovedali smo se številnim parlamentarnim pravicam, da so stvari lahko stekle. Že od samega začetka smo menili, da je tridnevni rok nerealističen. Menim, da je 20 dni obljuba, ki jo lahko tudi v praksi držimo in ne bo razočarala vlagateljev.

Pomembno je bilo, da smo ponovno vključili mala podjetja. Z vidika sistemske stabilizacije finančnih trgov bi bilo usodno, če bi bile zajamčene le zasebne vloge. Prav tako smo videli – kar je še posebej pomembno – potrebo po izplačilih v nujnih primerih, saj obstaja zelo neposredna povezava med zajamčenimi vlogami in stabilizacijskimi ukrepi v institucijah, predvsem v praktičnih primerih, ki smo jim bili priča v preteklosti.

Omejitve, ki se jih očitno zavedamo, so v uvajanju tako dolgoročnih ukrepov v postopek tako na hitro. Več držav članic si je prizadevalo, da bi direktiva preprečevala morebitno izkrivljanje konkurenčnosti in določala zgornjo mejo zajamčenih posojil za Evropo. Skrb, ki smo jo temu namenili pri poizvedovanju, je bila upravičena, vendar pa ne smemo napovedovati rezultata.

Stališče, da so pričakovanja in politična zagotovila, povezana z dejstvom, da države članice, kot sta na primer Nemčija ali Irska, prehitvejo finančno krizo in obljublajo neomejena jamstva, problematična in vodijo v izkrivljanje konkurence na trgu, je pravilno le do neke mere, saj moramo popolnoma jasno povedati, da so to politične obljube, ki niso niti izvršljive niti kaznive.

Ne glede na to pa moramo zagotoviti, da največja možna usklajenost ne bo vodila v zmanjšanje jamstev posameznih držav članic, ki bi posledično okrepile izkrivljanje konkurence na podlagi razlik v financiranju sistemov. S tega vidika je bilo zelo prebrisano, da smo oblikovali usklajevanje na horizontu ali, povedano drugače, da smo oblikovali celo serijo vprašanj, na katera moramo najprej odgovoriti, saj – in kot pravim, so to omejitve postopka – razpravljanje o vprašanih, ki se jih nismo mogli lotiti v Evropi v zadnjih petih letih, v devettedenskem maratonskem postopku ni brez nevarnosti.

Še enkrat bi želel izraziti zahvalo za tako dobro timsko delo med skupinami v Parlamentu. Sprejeti smo morali mnoge kompromise, vendar pa smo v svet uspešno poslali signal, ki je pomembno pripomogel pri stabilizaciji finančnih trgov. V Evropskem parlamentu smo prav tako veliko prispevali k temu, da je ta še zelo grob osnutek jasen in resnično uporaben.

Naj se še enkrat zahvalim vsem, ki so bili pripravljeni odpovedati se parlamentarnim pravicam v tem postopku.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poročevalcu za njegovo delo na tem dokumentu, ki se je izkazal za bolj zapletenega, kot je bilo pričakovati. Našo zavezo za ohranitev zaupanja vlagateljev v času finančne krize jemljemo zelo resno, zato sem Parlamentu zelo hvaležen za pripravljenost, da to zadevo obravnava hitro.

Vendar pa moram priznati, da sem razočaran nad nekaterimi predlaganimi spremembami k Direktivi o sistemih zajamčenih vlog, predvsem glede zamud pri izplačilih.

Naj vas spomnim, da je Parlament 8. decembra glasoval za obdobje izplačil največ dva tedna. Trenutni predloženi kompromis pa omogoča štiritedenski zamik izplačil, ki ga je mogoče še podaljšati na šest tednov. Če k temu dodamo še en teden za sprejemanje odločitev s strani pristojnih organov, to pomeni sedem tednov.

Sedem tednov je zelo dolga doba za vlagatelje, predvsem tiste, ki ne morejo kupiti hrane, plačati računov ali uporabljati svojih plačilnih kartic.

Ne pozabimo, da trenutno veljavni režim, ki omogoča odlog izplačila od treh do devetih mesecev, ostane veljaven še naslednji dve leti.

Skrbi me sporočilo, ki ga s tem pošiljamo evropskim državljanom, in kako bo to vplivalo na njihovo zaupanje. Skrbi me možnost, da bomo spet gledali državljane, ki se drenjajo v vrstah pred bančnimi okenci, takoj ko bodo slišali, da je njihova banka v težavah. Skrbi me, da je večtedensko onemogočanje dostopa do lastnih sredstev predolgo obdobje, da bi vlagatelji ohranili mirne živce v kriznih razmerah.

Prav tako obžalujem, da predloženi sporazum ni bolj ambiciozen pri dvigovanju ravni kritja. Ne pozabimo, da so skoraj vse države članice oktobra 2008 že dvignile svoje kritje na 50 000 EUR. Zato je Komisija predlagala, da bi poslali jasen signal vlagateljem, da se bo njihova zaščita skoraj nemudoma povečala. Kar naj bi sprva bil takojšen signal, je sedaj prestavljeno v sredino leta 2009.

Kljub vsemu pa bo Komisija podprla dogovor med Parlamentom in Svetom, če ga boste podkrepili s svojim glasom. Še vedno pa je zelo pomembno, da se raven kritja dvigne na 50 000 EUR do konca junija 2009 in po možnosti na 100 000 EUR in da se sozavarovanje v sredini junija ukine.

V poročilu naslednje leto se bo Komisija ponovno vrnila na druge odprte zadeve. Veselim se, da bom pri tej pomembni nalogi ponovne vzpostavitve zaupanja v finančni sistem med našimi državljani sodeloval s Parlamentom.

Cornelis Visser, v imenu skupine PPE-DE. – (NL) Gospod predsednik, nikoli ne moremo prevečkrat povedati: en evropski glas je edina najpomembnejša stvar v tem času krize. Zagovarjam popolno uskladitev sistemov zajamčenih vlog na evropski ravni. To je tudi to, kar želita Evropski parlament in gospod Ehler.

V kriznih časih je popolna usklajenost nujna iz dveh razlogov. Prvič je pravzaprav naša dolžnost, da potrošnikom ponudimo finančno zaščito. Mnogi evropski državljani kreditno krizo povezujejo z negotovostjo in strahom, da bodo izgubili svoja sredstva in lastnino. Te občutke moramo pomiriti.

Mnoge države članice so sprejele ukrepe na nacionalni ravni, s katerimi so potrošnikom ponudile finančno zaščito. Tak primer je bil na Irskem, pa tudi na Nizozemskem, kjer je bil zajamčen znesek začasno povečan s 40 000 EUR na 100 000 EUR. Tako Irska kot Nizozemska se čutita odgovorni za zaščito zasebnih in malih podjetij.

Vendar pa je nujno zagotoviti izvajanje ukrepov v zvezi s sistemi zajamčenih vlog v eni evropski direktivi. Nenazadnje še predobro vemo, kaj lahko prinese pomanjkanje sodelovanja in nadzora. To pa moramo storiti na enoten način, zaradi česar se zavzemam za en največji znesek. To bomo dosegli v letu 2010, če bomo sledili predlogu poročevalca. Najvišji znesek je 100 000 EUR.

Trenutna situacija, ko države članice, kot sta na primer Nemčija in Irska, zagotavljata neomejeno kritje, predstavlja tveganje za Evropo. Zaradi teh neomejenih jamstev bodo sredstva na primer iz Nizozemske in Združenega kraljestva prenesena v sosednje države, kar pa negativno vpliva na stabilnost.

Vesel sem, da se Svet v tem strinja z mano. Gospod Ehler je dal odlične predloge, vključno v zvezi z malimi in srednje velikimi podjetji. Ta podjetja morajo še naprej spadati v okvir sistema zajamčenih vlog. Po mojem mnenju smo mi, Evropski parlament, s tem dosegli dober rezultat v imenu potrošnikov ter malih in srednje velikih podjetij in upam, da nas bo pri tej pobudi podprla tudi Komisija.

Pervenche Berès, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, menim, da ste lahko v tej zadevi, komisar, zelo zadovoljni, da obstaja Evropski parlament. Prvič zato, ker smo pred nekaj meseci sprejeli neko drugo poročilo, ki ga je pripravil gospod Ehler. Takrat sem vam povedala, da nas kriza, v katero je nedvomno zašla Evropska unija, sili v to, da ponovno preučimo to zadevo, in sicer še preden bodo znani rezultati vseh študij vplivov, ki ste jih načrtovali. Svet vam je moral ukazati, da ste to storili, kar obžalujem, vendar tako pač je. Prav tako obžalujem, da niste javno spregovorili niti takrat, ko je država, iz katere prihajate, uvedla sistem, ki je skoraj uničil vaš mandat, namreč notranji trg.

Toda ne posvečajmo se preteklosti, ampak si raje oglejmo prihodnost in trenutni predlog. To je razumen predlog, primeren okoliščinam in toplo se zahvaljujem poročevalcu za njegov zagon in odločnost, ki sta nam omogočila, da smo dogovor dosegli že na prvi obravnavi. S tem smo zagotovili največjo stopnjo usklajenosti in tako zadovoljili pričakovanja naših državljanov, ki so pri spopadanju z realnostjo te krize

zaskrbljeni, da bi se lahko sistem zjamčenih vlog izkazal za škodljivega njihovim prihrankom, ne glede na to, ali so majhni ali veliki in ali govorimo o lokalnih oblasteh ali malih in srednje velikih podjetjih.

Vesel sem, da smo dosegli dogovor s Svetom o razširitvi področja uporabe te direktive, ki jo je Komisija želela omejiti le na posameznike, čeprav so seveda tudi MSP in lokalne oblasti zaskrbljeni glede jamstva za svoje vloge.

Prav tako sem vesel, da smo dosegli to največjo usklajenost v višini 50 000 EUR danes in 100 000 EUR jutri, z zavezo Komisije, nedvomno za naslednika gospoda Creevyja, da nam bo omogočila oceno pogojev, pod katerimi bi lahko nadaljevali z usklajevanjem in nenazadnje ustanovili evropski jamstveni sklad. Seveda obstaja zaskrbljenost glede tveganj izkrivljanja konkurence, vendar pa ne gre le za vprašanje zaskrbljenosti in prepričan sem, da se poročevalec pri tem strinja z mano. Obstaja tudi priložnost za Evropsko unijo, da prevzame nadzor nad krizo in se izogne paniki ter zjamči pravice vlagateljev. Videti je, da je bila to glavna skrb Evropskega parlamenta.

Pri teh pogajanjih pa najbolj obžalujem eno stvar, namreč, glede osnov, da smo se naučili lekcijo iz slabega primera Irske, nič pa se nismo naučili iz slabega primera Islandije. V Islandiji so obljubljali preveč obresti na vloge, kar je Evropsko unijo prisililo, da se je začela pogajati s to državo o obrestnih merah, ki jih je mogoče določiti v normalnih tržnih pogojih. Vendar pa na podlagi poročila, ki nam ga bo posredovala Komisija, upam, da bomo lahko s temi pogajanjmi nadaljevali, pri tem pa ne pozabimo na zaključke, da nam lahko skupina, za katero je Komisija odgovornost podelila Jacquesu de Larosièreju, popelje na pot k organizaciji tega mehanizma na usklajen način v prihodnosti.

Sharon Bowles, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, v tem projektu so bile vse institucije ambiciozne, vendar pa ne vse v isti smeri. Komisija je hotela predlagati minimalno jamstvo 100 000 EUR in obdobje izplačila tri dni. Svet si je prizadeval za čim večjo usklajenost, Parlament pa je hotel, da bo to to, kar državljani potrebujejo. Hvala poročevalcu in ostalim kolegom za sodelovanje.

Predlog, da bi kar z enim skokom preskočili postopke, ki morda v nekaterih državah članicah ne bodo omogočili niti izpolnitve obdobja devetih mesecev za izplačilo, in takoj zagotovili izplačila v treh dneh, je preveč ambiciozen. Sicer neradi, toda strinjamo se z dokončnim časovnim okvirom do največ 35 dni, čeprav bi si želeli krajše obdobje. Petintrideset dni brez dostopa do sredstev še vedno pomeni, da so državljani v težkem položaju. Zaradi tega so pomembne možnosti izplačil v nujnih primerih ali, kar je še boljše, dogovori o nemotenem izvajanju bančnih storitev.

Če bomo naredili drzen korak največje možne usklajenosti, to pomeni, da se bomo morali spopasti s posledicami, in sicer da bo prva faza postala nedokončan postopek, kar potrjuje število zadev, o katerih mora Komisija poročati do konca naslednjega leta. Ena od posledic je potreba po višjih izvzetjih stanj, zato podpiram pobudo za nekatere socialno pomembne višje usklajene rezervacije, ki so obstajale na začetku leta 2008.

Vendar pa smo se od takrat že veliko naučili. In prav to je to, o čemer govori ta celotna direktiva: naše zadnje izkušnje. Žal nismo mogli doseči brezpogojne zavezanosti za omogočanje večje zaščite za začasno povečanje stanj, ki so nastala, na primer prodaja hiš in izplačilo pavšalnih pokojninskih zneskov.

Po propadu islandskih bank je prišlo do nesrečnih izgub v takšnih okoliščinah, kar je sprožilo načrte za posebno zaščito v mnogih državah članicah. Ljudje, ki so imeli v dolgotrajni lasti velika sredstva, ki bi jih lahko vložili, lahko to storijo tako, da vlogo razdelijo na več manjših in zneske vložijo v več institucij, ni pa realno zahtevati, da se po tej poti izvajajo pavšalna izplačila.

Posledice izgub privarčevanih življenjskih sredstev so lekcija, ki se nam je ni treba ponovno naučiti, zato upam, da si bo komisar z navdušenjem prizadeval za odobritev dodatne zaščite za posebna začasno povišana stanja, za kar smo ga prosili, naj o tem poroča do konca naslednjega leta.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, čeprav je bilo nujno ponovno vzpostaviti zaupanje, vemo, da je bila politična odločitev, ki so jo sprejeli finančni ministri, da bi povečali raven zjamčenih vlog, povezana s številnimi tehničnimi težavami in posledicami.

To povečanje jamstev na 50 000 EUR in kasneje na 100 000 EUR mora voditi v ponovno preverjanje delovanja in upravičenosti sistemov, ki so jih uvedle države članice. Zato moram izraziti spoštovanje do poročevalca, gospoda Ehlerja, ki se je tega dela lotil z veliko mero dovezetnosti. Sam bom podprl kompromis, ki ga je poročevalec dosegel v dialogu s Svetom. Vseeno pa bi rad izpostavil tri točke.

Prva so odlogi izplačil. Obdobje 20 dni pred vračilom vloge je lahko za nekatere mnogo predolgo, vendar pa bi jih prosil, naj pomislijo, kaj vse je potrebno, preden se lahko zagotovi vračilo sredstev. Sicer nejevoljno, pa vendar bodo razumeli, da je obdobje le nekaj dni za zbiranje in preverjanje informacij ter izvršitev izplačila enostavno nerealno. Že dvajset dni je zelo kratko obdobje za kaj takega.

Gospod predsednik, žal vem, o čem govorim, saj je imel Luksemburg to „smolo“, da je moral uporabiti sistem zajamčenih vlog v primeru Kaupthing Bank. Tudi iz tega se lahko nekaj naučimo in to upoštevamo, ko bomo iskali rešitev, ki mora biti v interesu varčevalcev. Zelo pomembno je, da razlikujemo med stečajem in odlogom plačil neke institucije. Pri odlogu plačil je mogoče predvidevati prevzem banke. Ta scenarij pa ne bi bil mogoč v primeru takojšnjega vračila sredstev vlagateljem. Zato mora direktiva jasno opredeliti to razliko.

Druga stvar je ta, da mora večina držav članic zaradi novih zahtev ponovno predelati sisteme zajamčenih vlog. Dati jim moramo čas, da bodo lahko ukrepale. Menim, da so predlagana obdobja razumna. Kljub temu pa naj povem, komisar, da je med 20 dnevi in 7 tedni, o katerih govorite vi, precejšnja razlika.

Nazadnje, gospod predsednik, naj povem še to, da je seveda nujno ponovno vzpostaviti zaupanje med varčevalci, vendar pa bi naredili veliko napako, če bi poskušali uvesti nesmiselne rešitve. Zato pozivam k zmernosti. Preostre zahteve bi situacijo še poslabšale. Gospod predsednik, končal sem, naj samo še povem, da je bilo treba zadeve preučiti in ne le na hitro spregovoriti o njih, tako da tolmači ne bi mogli slediti.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, finančna kriza je postavila na preizkušnjo delovanje sistema zajamčenih vlog v Evropski uniji. Napetosti, ki so pri tem nastale, kažejo na to, da so pomanjkljivosti v kritju in delovanju pretresle zaupanje vlagateljev in da so imele enostranske zadeve, ki so jih sprejele nekatere države članice za reševanje situacije, pomemben čezmejni vpliv in učinek destabilizacije. To je povečalo potrebo po skupnem ukrepanju za odpravo odkritih napak in izvedbo natančnega pregleda zakonodajnega okvira.

Besedilo, o katerem smo se pogajali, odraža odlično delo, ki ga je opravil gospod Ehler, ki mu je uspelo doseči pomembno soglasje v Odboru za monetarne in ekonomske zadeve. Na prvi obravnavi bo njegovo sprejetje dalo zeleno luč reformi, ki zadeva dve nujni vprašanji: dvig ravni kritja in skrajšanje odloga izplačil. To hkrati postavlja temelje za pregled in uskladitev bančnih zajamčenih vlog na celotnem evropskem skupnem trgu.

Pozdravljam predlog o dvigu zajamčenega kritja za vloge sprva na najmanj 50 000 EUR in do konca leta 2010 uskladitev na 100 000 EUR, odvisno od ocene vpliva, ki ga mora analizirati Komisija, upoštevajoč zaščito potrošnikov, finančno stabilnost in konkurenčnost.

Primerno je tudi pooblastilo, ki ga ima Komisija, da znesek uskladi z inflacijo v skladu z ustreznim zakonodajnim postopkom.

Krajšanje odloga plačila s trenutnih treh mesecev na 20 dni na podlagi upravne ali sodne odločbe in ocenjevanje možnega skrajšanja na 10 delovnih dni predstavlja pomembno izboljšanje, prav tako pa tudi uvedba koncepta nujnih izplačil in obveznost, da se vlagateljem zagotovijo potrebne informacije o jamstveni shemi.

V celoti podpiram zahtevo Komisije po sestavi podrobnega poročila konec leta 2009, s katerim bo naslovila pomembne vidike, kot so usklajevanje mehanizmov financiranja jamstvenih shem, upravičenost celotnega kritja v posebnih primerih, stroški in ugodnosti jamstvene sheme Skupnosti ter povezave med sistemi vlog in ostalimi alternativnimi načini.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Namen glavnega sporočila, ki ga prinašajo ključne spremembe v Direktivi o sistemih zajamčenih vlog, ravni zajamčenega kritja in odlogih izplačil, je zagotoviti višje ravni jamstev, da bi tako zavarovali prihranke malih vlagateljev in ohranili zaupanje v finančni sistem.

Trenutno je težko oceniti davčne stroške, povezane s trenutno finančno krizo in prilagoditvami. Potencialno nizka rast realnega BDP v zadnjih letih bi se lahko v prihodnosti izkazala kot še en dejavnik destabilizacije proračunske vzdržnosti.

V trenutni situaciji je priporočljiva izvedba takojšnje analize finančnih mehanizmov, ki jih uporabljajo države članice, da bi s tem ocenili vpliv posredovanja. Ni potrebno posebej poudarjati, da so sistemi zajamčenih vlog učinkoviti preventivni ukrepi, da pa je njihov vpliv omejen na lokalno okolje, v katerem delujejo. Da bi odpravili podobne pomanjkljivosti takrat, ko se bodo vlagatelji odločali med različnimi ravni zaščite, potrebujemo uskladitev na ravni Skupnosti.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, trenutna finančna kriza, v katero je močno vpleten mednarodni bančni sektor, je povzročila mnoge skrbi med varčevalci glede prihodnosti in negotovosti njihovih vlog.

Z namenom da bi poskušal popraviti spremenljivost in gibanja na trgih ter tveganje bank z očitnimi ali prikritimi likvidnostnimi problemi, ki nočejo izplačevati, je Evropski parlament v sodelovanju s Svetom sestavil predlog direktive, katere namen je spremeniti sisteme zajamčenih vlog glede ravni kritja in odloga izplačil. Z namenom ponovne vzpostavitve splošnega zaupanja, zagotavljanja pravilnega delovanja finančnega sektorja in boljše zaščite vlog posameznih varčevalcev in njihovih družin je Evropski svet 7. oktobra pozval Evropsko komisijo, naj predstavi nujen predlog za spodbujanje konvergence sistemov zajamčenih vlog v Evropski uniji.

Ukrep, ki naj bi ga danes sprejel Parlament, predstavlja povišanje najnižje ravni kritja za zasebne varčevalce na vsaj 50 000 EUR, ob priznavanju, da trenutno številne države članice načrtujejo dvig na vsaj 100 000 EUR. Direktiva predvideva tudi skrajšanje odloga izplačil, ki je trenutno tri mesece, z možnostjo podaljšanja na devet mesecev, na največ nekaj tednov.

V globaliziranem gospodarstvu in predvsem v Evropi, kjer se srečujemo s širitvijo bank in njihovih podružnic, je za države članice ključnega pomena, da imajo vzpostavljeno učinkovito čezmejno sodelovanje med banko v matični državi in banko v državi gostiteljici. Takšno sodelovanje mora zagotavljati jamstva in takojšna izplačila v primeru plačilne nesposobnosti ali propada kreditnih institucij.

In nazadnje, ker pregled direktive Evropske komisije omejuje kritje na vlagatelje, ki so fizične osebe, menim, da bi bilo to primerno nekoliko razširiti, tako da bi bila zajeta tudi mala in srednje velika podjetja; ta namreč aktivno sodelujejo v proizvodnem procesu gospodarstva EU in predstavljajo nenadomestljive človeške in družbene vire. Vendar pa bi bilo MSP sedaj treba zagotoviti pravno zaščito, ki bi jih ne le zavarovala pred tveganji negotovosti, ki izhajajo iz propadanja bank, ampak bi jim tudi omogočila, da delujejo s stališča večje konkurenčnosti in izboljšane gospodarske, finančne in zaposlitvene stabilnosti.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Trenutna finančna kriza od nas zahteva, da relativno hitro sprejemamo takšne ukrepe, ki bodo odstranili tako vpliv na državljane kot tudi na gospodarstvo Evropske unije.

Poročilo kolega gospoda Ehlerja obravnava vprašanje zajamčenih vlog na zelo uravnotežen način z vidika višine kritja in odloga izplačila. Kljub trenutnim prizadevanjem Komisije moram v tem kontekstu omeniti pomanjkanje prilagodljivosti Komisije v času vedno hujše krize z namenom preprečevanja, da bi posamezne države članice sprejemale neusklajene odločitve glede zaščite bančnih vlog strank.

To pomanjkanje usklajevanja se je končalo – na srečo v omejenem obsegu – v paničnem dvigovanju in prenašanju vlog strank v državah članicah, kjer so prihranki bolj zaščiteni. Glede potrebe po ponovni vzpostavitvi zaupanja ljudi v finančne institucije moramo pripraviti ukrepe, ki bodo čim bolj prilagodljivi, hkrati pa bodo temeljili na realnih predpostavkah.

Tudi sam sem enakega mnenja kot poročevalec, namreč da je v primerih, ko dostop do vlog ni mogoč, tridnevni rok za izplačilo neizvedljiv, saj bi sistem zajamčenih vlog najverjetneje propadel zaradi same teže številčnosti. Možnost izrednih izplačil omejenih zneskov denarja v treh dneh je zato smiselna za primere, ko ni mogoče zagotoviti kontinuitete bančnih storitev.

Veseli me, da se bo minimalna raven zajamčenih vlog dvignila na 100 000 EUR do konca leta 2009, kar bo vsekakor povečalo zaupanje vlagateljev v finančne institucije. Glede na naše začetne izkušnje s finančno krizo pa menim, da bi bilo treba tudi mala in srednje velika podjetja, ki ponavadi ne morejo pridobiti zadostnih posojil v času krize, vključiti v ta okvir direktive o sistemih zajamčenih vlog, da bi jim s tem zagotovili vsaj en način reševanja krizne situacije.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospod predsednik, svetovno gospodarstvo je bilo v zadnjih nekaj mesecih obrnjeno na glavo. Kar nam je ostalo, so grozljive podobe plačilne nesposobnosti, stečaj, nacionalizacije, masivno uničenje bogastva in delnih odpisov na borzah. Ključne institucije naše finančne infrastrukture so bile pretresene do samih temeljev. Banke so na kolenih in prosijo miloščine pri nacionalnih vladah.

Nacionalne vlade si ne morejo zatisniti oči zaradi strateške pomembnosti bank pri mazanju kolesja realnega gospodarstva. Grozno in presenetljivo je videti, da je neka irska banka na primer izgubila 97 % svoje vrednosti samo v zadnjih nekaj mesecih.

Sistemi zjamčenih vlog so bili zato ključnega pomena pri zaščiti vlagateljev pred najhujšimi vplivi finančne krize, ki trenutno pesti svetovno gospodarstvo. Številka 100 000 EUR je psihološko in tudi gospodarsko pomembna, saj vlagateljem daje zagotovilo, da njihovi življenjski prihranki niso v nevarnosti.

Čestitam poročevalcu gospodu Ehlerju za njegovo delo in pozdravljam predvsem povečanje obsega, tako da so vključeni tudi MSP. MSP so naše glavno upanje in bi morali biti naša prednostna naloga, ko iščemo pot proti svetlobi na koncu hodnika in si prizadevamo za hitro okrevanje po trenutni recesiji.

Ponovil bi rad tudi poziv k bolj usklajenemu odzivu v prihodnosti. Irska vlada je pri zagotavljanju jamstev irskim bankam delovala enostransko. V prihodnosti bi lahko obstajal uradni instrument, ki bi zagotavljal boljšo usklajenost med državami članicami.

Nenazadnje, v širšem smislu ne smemo pozabiti velikega pomena naše tesnega gospodarskega povezovanja tu v EU in zlasti v evro območju, ki nas ščiti pred najhujšimi vetrovi finančne krize. To dejstvo je še posebej pomembno za male države, kot je Irska. Če samo pogledamo na sever, k našim sosedom z otoka, Islandcem, vidimo, uničenje, ki ga lahko povzroči osamljenost v popolni izolaciji: njihova valuta se je sesula, gospodarstvo pa je v ruševinah. Nobenega zagotovila ni, da se to ne bi zgodilo, če Irska in druge male države članice ne bi bile članice evro območja.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, poročevalec, komisar, poročevalcu želim povedati, da sem hvaležen za njegove izkušnje, za to, da ne izpušča podrobnosti in s tem preprečuje nastajanje neželenih problemov, in za njegov parlamentarni pristop k razpravi.

Ta tematika zadeva vsakogar. Vsakega varčevalca skrbi za njegov denar, ko se njegova banka znajde v težavah. Vsak varčevalec hoče vedeti, kako varen je njegov denar. Vsak varčevalec hoče vedeti, kdaj in koliko bo dobil nazaj. Iz tega razloga pozdravljam povišanje zneska kritja in pričakujem oceno posledic, da se bomo lahko odločili, če je zgornja meja 100 000 EUR usklajen ali minimalni znesek. Pozdravljam skrajšanje odloga izplačil in bi se rad zahvalil spoštovanim prijateljem, ki želijo prenesti te predpise na MSP. Od komisarja želim potrdilo, če in kako je možna takšna pot naprej.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – Gospod predsednik, nekateri ljudje radi rečejo, da Evropska unija včasih deluje neučinkovito, vendar pa je ta dokument dober primer, kako lahko, kadar je to potrebno, ukrepa zelo hitro glede na kratek časovni okvir, v katerem smo dosegli dogovor.

Povedati želim le, da ta dogovor pošilja zelo pomembno sporočilo državljanom Evropske unije, da smo se sposobni odzivati na njihove potrebe. Naslednja zelo pomembna točka je ta, da smo kljub temu, da smo si zelo različni, sposobni doseči dogovor o glavnih zadevah, kot je znesek zjamčenih vlog, obdobje izplačila in druge zadeve, ki so pomembne za navadne državljane. Morda kompromis ni popoln, kljub vsemu pa je dober dokaz, da lahko ukrepamo skupaj.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, želel bi le ponoviti, da ne glede na to, da rezultati niso v celoti zadovoljivi z vidika Komisije, ne želimo zavlačevati ali izpostavljati nepotrebnemu tveganju kompromisa, ki zagotavlja nekatere izboljšave za varčevalce. Še bomo morali delati na nadaljnjem izboljševanju sistemov zjamčenih vlog.

Seveda se zavezujem, da bomo spoštovali obveznost poročanja, ki jo nalaga direktiva, do konca leta 2009. Ta poročila bodo pokrivala tiste zadeve, ki so jih poslanci tukaj nocoj izpostavili. Ko govorimo o rezultatih nadaljnjega dela in predlogih, ki bi lahko nastali na njihovi podlagi, resnično upam, da bo rezultat bolj ambiciozen. Pri tem imamo v mislih predvsem dolgoročno zaupanje vlagateljev EU.

Christian Ehler, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, komisar, prosimo, ne uničite kompromisa, ki smo ga dosegli v tako kratkem času, ki ni bil nič več kot najava Komisije, ki jo je Parlament spremenil v realnost, tako da je poiskal kompromis s Svetom z dlakocepskim tolmačenjem zunanje sveta. Prosimo, sporočite zunanjemu svetu, kaj to dejansko je: zelo hiter odziv treh institucij, zelo daljnosežen posvet s ciljem uskladitve potrebnih korakov, vključno s potrebnimi poizvedovanji, ki imajo zelo pozitiven in neposreden vpliv na državljane, namreč, kar menimo, da je skoraj celotno kritje 90 % zjamčenih vlog in krajše roke izplačil. Očitno smo pomislili tudi na nujna izplačila.

Naj še enkrat poudarim: kompromis ne pomeni le, da tri institucije ali ena od njih, namreč Komisija, trdi, da je to kompromis, zdaj pa želimo dlakocepiti; ne, to je skupen signal. Zato smo se zadeve tudi lotili po hitrem postopku. Bilo bi politično malomarno, če bi v javnosti intelektualno dlakocepili. Zunanjemu svetu moramo sporočiti ta pozitiven signal, ki smo ga dosegli skupaj s Komisijo. Sicer bomo v trenutni finančni krizi dosegli ravno nasprotno od odločne najave, ki smo jo omogočili s tem, da smo jo uresničili.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek.

Pisne izjave (člen 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE). – (RO) Trenutna gospodarska kriza zahteva izredne ukrepe v času, ko se naraščajoče število Evropejcev sooča z brezposelnostjo in finančno recesijo. Dvig zgornje meje zajamčenih bančnih vlog za splošno populacijo je dobrodošel ukrep, ki bo ohranil zaupanje v bančni sistem. Prvotna zgornja meja 50 000 EUR in naslednja v višini 100 000 EUR sta več kot ustrezni za države, katerih bančni sistemi nimajo dolge tradicije, kot je na primer Romunija in druge nekdane komunistične države. Trenutno je pomembno, da vsaka država sprejme ta ukrep, ker bo sicer obstajalo tveganje povzročanja panike med prebivalstvom. Romunija ni država, ki bi imela veliko vlog nad 50 000 EUR. Vendar pa lahko ima dvig zajamčenega zneska s psihološkega vidika le pozitiven vpliv, saj so vloge prebivalstva v primerjavi s septembrom samo v Bukarešti upadle za 6 %. To pomeni, da je bilo dvignjenih okrog 600 milijonov EUR v le nekaj tednih, kar se v zadnjih letih še ni zgodilo.

Po drugi strani pa bi kot poslanec Evropskega parlamenta rad pritegnil vašo pozornost k dejstvu, da je treba ta ukrep podpreti s pregledom politik odobravanja kreditov in stopnjo prevzemanja tveganj.

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Uredbe EU že od leta 1994 zagotavljajo, da v vseh državah članicah obstajajo sistemi zajamčenih vlog za primer stečaja katere koli banke, pri čemer je bil določen fiksni minimalni znesek zajamčenih vlog, in sicer 20 000 EUR. Vendar pa danes povprečen znesek privarčevanih sredstev na prebivalca EU znaša 30 000 EUR, kar kaže na to, da obstaja splošna potreba po dvigu minimalnih zneskov zajamčenih vlog.

Sklep Evropskega sveta z dne 7. oktobra 2008, s katerim so se države članice odločile, da bodo zaradi svetovne finančne krize zagotovile nujno pomoč in tako zavarovale prihranke posameznikov v višini vsaj 50 000 EUR za eno leto, je zelo dober ukrep. Trenutna pobuda Evropske komisije bo tudi pomagala pri vključitvi v zakonodajo EU, s čimer bo ponovno vzpostavljeno zaupanje vlagateljev v evropske finančne trge.

Kot rezultat priporočil Komisije se v letu 2009 načrtuje povišanje minimalnega zneska zajamčenih vlog na kar 100 000 EUR, česar so vlagatelji lahko zelo veseli!

Kljub vsemu pa bi morala Komisija vsekakor upoštevati dejanske zmožnosti držav članic pri dvigovanju ravni zajamčenih vlog, da bi se tako izognila situacijam, v katerih bi dvigovanje ravni zajamčenih vlog postalo „tekma“, katere rezultat bi lahko bil takšen, da bi se revnejše države članice znašle v situaciji, ko ne bi imele zadostnih sredstev, da bi lahko jamčile, kar je bilo zajamčeno, zaradi česar bi lahko trpeli isti nič hudega sluteči vlagatelji.

Ker so finančni trgi EU med seboj tesno povezani, podpiram poročevalca in pozivam Komisijo ter Svet, naj izboljšata zahtevano čezmejno sodelovanje in načrtujeta konkretnejše ukrepe, ki bodo pomagali zagotoviti boljše sodelovanje med državami članicami v primeru morebitne krize.

22. Dnevni red naslednje seje: gl. zapisnik

23. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.25)